

การพัฒนาโมทัศน์ของครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย
โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

นางฐิติพร กรัยวิเชียร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

DEVELOPMENT OF TEACHERS' CONCEPTS IN UTILIZING STUDENT PROFILE
FOR RESEARCH CONDUCT BY USING LEARNING THROUGH REFLECTION PROCESS

Mrs. Dhitiporn Kraivixien

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor Philosophy Program in Educational Research Methodology

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2012

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาโมเดลของครูด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปนักเรียนเพื่อ
	การทำวิจัยโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล
โดย	นางจุฑิฑพร กรัยวิเชียร
สาขาวิชา	วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวาณิช
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิตา รักษ์พลเมือง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร. สุวิมล ว่องวาณิช)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อวยพร เรืองตระกูล)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ์ แกมเกต)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศจีมาจ ณ วิเชียร)

ฐิติพร ภัยวิเชียร : การพัฒนามโนทัศน์ของครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล. (DEVELOPMENT OF TEACHERS' CONCEPTS IN UTILIZING STUDENT PROFILE FOR RESEARCH CONDUCT BY USING LEARNING THROUGH REFLECTION PROCESS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ศ. ดร.สุวิมล ว่องวาณิช, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: รศ. ดร.ศิริเดช สุชีวะ, 250 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อวิเคราะห์มโนทัศน์และประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียนและการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) เพื่อพัฒนามโนทัศน์ให้แก่ครูเกี่ยวกับการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และวิเคราะห์ผลที่เกิดกับครู 3) เพื่อจัดทำแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากผลการใช้โปรไฟล์นักเรียน วิธีวิจัยใช้การวิจัยเชิงบรรยายในการประเมินความต้องการจำเป็นของครู และการวิจัยเชิงทดลองเพื่อพัฒนาความสามารถในการสะท้อนผลและใช้ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงบรรยายเป็นครูจำนวน 1,095 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างในการทดลองแบ่งเป็น กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ๆ ละ 15 คนในโรงเรียนที่เลือกเป็นกรณีศึกษา 1 โรงเรียน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามเพื่อวัดมโนทัศน์ของครู มีค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในเท่ากับ 0.84 – 0.98 และแบบวัดความสามารถในการกำหนดประเด็นวิจัยที่ให้คะแนนแบบรูปรีด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา สถิติบรรยาย การทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. มโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียนและการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยครูมีความต้องการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนามโนทัศน์ด้านโปรไฟล์นักเรียนและการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ (1) ความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน (2) ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน (3) การใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัย และ (4) ลักษณะการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนในการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลที่ใช้ในการวิจัยนี้ส่งผลให้ครูในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการสะท้อนผลและใช้ข้อมูลโปรไฟล์เพื่อการตั้งคำถามวิจัยได้สูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลมี 4 ขั้นตอนได้แก่ (1) การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ (2) กระบวนการเรียนรู้ใช้โมเดลกระบวนการสะท้อนผล 3 ขั้นตอนของ Scanlon และ Chernomas (1997) (3) การใช้การสะท้อนผลร่วมกันเป็นกลุ่ม และ (4) การบันทึกการเรียนรู้จากการสะท้อนผล

3. ผลการถอดบทเรียนจากการเรียนรู้ของครูที่เข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้ทำให้ได้แนวทางในการตั้งคำถามวิจัยที่ใช้ข้อมูลโปรไฟล์ได้เป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การสำรวจปัญหา (2) การจำแนกปัญหา (3) การเลือกวิธีการแก้ปัญหา และ (4) การตั้งคำถามวิจัย

ภาควิชา..... วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา..... ลายมือชื่อ.....
 สาขาวิชา..... วิทยวิทยาการวิจัยการศึกษา..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
 ปีการศึกษา..... 2555..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม.....

##5384218027: MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH METHODOLOGY

KEYWORDS: STUDENT PROFILE / LEARNING THROUGH REFLECTION PROCESS

DHITIPORN KRAIVIXIEN: DEVELOPMENT OF TEACHERS' CONCEPTS IN UTILIZING STUDENT PROFILE FOR RESEARCH CONDUCT BY USING LEARNING THROUGH REFLECTION PROCESS. ADVISOR: PROF. SUWIMON WONGWANICH, Ph.D., CO-ADVISOR: ASSOC. PROF. SIRIDEJ SUJIVA, Ph.D., 250 pp.

This research has the following objectives: (1) to analyze teachers' clarity in student profiling concept; teachers' usage of student profiling and to evaluate the necessity in using student profiling to conduct classroom research; (2) to help teachers conceptualize how to use student profiling in conducting classroom research through reflective learning process and assess the outcome; and (3) to develop classroom research questions to understand the results from the usage of student profiling. Descriptive research is the methodology used for evaluating teachers' needs and quasi-experimental research for developing teachers' abilities to reflect and to use student profile for classroom action research. The samples for this descriptive research consist of 1,095 teachers. As for the quasi-experimental research, the samples consist of 30 teachers, of which 15 are in the control group and the remaining in the experimental group. The tools used in this research are: (1) the questionnaire for exploring teachers' student profile concepts, which has reliability values (Cronbach's alpha coefficient) between 0.84 – 0.98; and (2) the test for evaluating teacher's ability to produce research issues or questions based on Rubric Scoring. The analysis was done based on descriptive statistics, t-test and analysis of covariance (ANCOVA) methods. The research findings are as follows:

1. Teachers have moderate clarity in student profile as well and their usage of student profile in classroom research was also moderate. The order in which teachers need to further develop respectively are: (1.1) knowledge in the type of information used for student profiling; (1.2) knowledge in the importance, how to build and how to utilize student profile; (1.3) the utilization of student profile in research work.; and (1.4) the utilization of student profile in classroom preparation, counseling and classroom research

2. Teachers in the experimental group who went through the learning through reflection process demonstrated stronger ability to reflect and to use student profile in preparing classroom research questions, not only when compared to their ability prior to the experiment but also when compared to the control group. As for the latter, there was significant improvement at alpha = 0.05.

Learning through reflection process developed for this research has 4 parts: (2.1) managing learning atmosphere; (2.2) the learning process is done under the reflection model of Scanlon & Chernomas (1993); (2.3) providing reflections within group discussion, and (2.4) reflection journals are done twice after finishing the experiment in second month and after finishing all learning process.

3. The outcome of lesson learned from participating teachers help formulate research question preparation process into 4 steps: (3.1) problem survey; (3.2) problem categorization; (3.3) solutions selection; and (3.4) developing research questions.

Department..... Educational Research and Psychology..... Student's Signature.....
Field of study..... Educational Research Methodology..... Advisor's Signature.....
Academic year..... 2012..... Co-Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีความเมตตากรุณาสูงยิ่งจาก ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวานิช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ให้ความรู้ด้านวิธีวิทยาการวิจัยและด้านกาารวัดและประเมินผล ให้โอกาสฝึกฝนพัฒนาทักษะการทำวิจัยผ่านประสบการณ์จริง การสนับสนุนและกำลังใจในการศึกษา คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่อง และการชี้แนะประเด็นสำคัญในการทำวิจัย รวมถึงการติดตามการทำงานของผู้วิจัยจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณค่าอย่างสมบูรณ์และบรรลุผลตามกำหนดเวลา และกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ให้คำปรึกษา แนะนำ การปรับแก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์อย่างสูงในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสองท่านไว้ ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อวยพร เรืองตระกูล รองศาสตราจารย์ ดร.วรวรรณี แกมเกตุ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศจีมาจ ณ วิเชียร คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ทางวิชาการเพิ่มขึ้น อีกทั้งขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ คณะครุศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความรู้ วิทยาการต่างๆ และคำแนะนำในการเป็นครูและนักวิจัยที่ดี เพื่อเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพของผู้วิจัยต่อไป

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงจนทำให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์ และขอขอบพระคุณผู้อำนวยการศิริรัตน์ กมลวานนท์ รองผู้อำนวยการ คณะครู และเจ้าหน้าที่ทุกคน ของโรงเรียนบ้านขุนประเทศที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง และอำนวยความสะดวกในการทำงานตลอดกระบวนการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มอบทุนสนับสนุนการทำวิจัย หรือทุน “90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” และทุนสนับสนุนการนำเสนอผลงานวิชาการจากวิทยานิพนธ์นี้ในการประชุมนานาชาติ the 5th World Conference on Educational Sciences in Rome, Italy ให้แก่ผู้วิจัย

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดา และขอขอบคุณพี่สาว น้องชาย และคุณเขมทัต ทรัพย์วิเชียร คู่สมรสของผู้วิจัยที่คอยให้ทั้งความรัก กำลังใจ และความช่วยเหลือเสมอมา ขอขอบคุณเพื่อนๆ ของผู้วิจัย ดร.อุไรรัตน์ แยมชุตติ คุณธัญชลิ ทรัพย์เกษม คุณสุกานดา โรจนประภายนต์ รวมถึงนางสาวพนิดา มารุ่งเรือง นายกนิษฐ ศรีเคลือบ เพื่อนร่วมรุ่นและน้องนิสิตภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา การศึกษาทุกคน และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยธนบุรีที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมาจนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับโปรแกรมนักเรียน.....	8
ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	31
ตอนที่ 3 การเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผล.....	48
ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	61
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
ระยะที่ 1 การวิเคราะห์หัตถ์โนทัศน์และความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรแกรม นักเรียนและการใช้โปรแกรมนักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	62
ระยะที่ 2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเพื่อพัฒนามโนทัศน์ ของครู.....	73
ระยะที่ 3 การจัดทำแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากการถอด บทเรียนในกระบวนการเรียนรู้ของครู.....	82

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
ตอนที่ 1 มโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์ นักเรียน และผลการประเมินความต้องการจำเป็นด้านการใช้โปรไฟล์ นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	84
ตอนที่ 2 มโนทัศน์ครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้ กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล.....	108
ตอนที่ 3 แนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากผลการใช้โปรไฟล์นักเรียน ที่ได้จากการถอดบทเรียน.....	128
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	139
สรุปผลการวิจัย.....	140
อภิปรายผล.....	142
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	150
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป.....	151
รายการอ้างอิง.....	152
ภาคผนวก.....	165
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	166
ภาคผนวก ข การเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผล.....	168
ภาคผนวก ค เครื่องมือวิจัย.....	213
ภาคผนวก ง ข้อมูลการศึกษาเบื้องต้น.....	218
ภาคผนวก จ รายงานสรุปการถอดบทเรียน.....	222
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	250

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
3.1	รายละเอียดการเก็บข้อมูลเชิงสำรวจในระยะที่ 1.....	65
3.2	กรอบโครงสร้างของตัวแปร.....	68
3.3	ผลวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบสอบถาม.....	70
3.4	ค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (สัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach)....	70
3.5	รายละเอียดผลตอบกลับแบบสอบถาม.....	71
3.6	รายละเอียดการดำเนินการทดลอง.....	77
4.1	ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาคภูมิศาสตร์ เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน ระดับชั้นที่สอน และวิทยฐานะ.....	85
4.2	ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับชั้นที่สอน และระดับวิทยฐานะ....	86
4.3	ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้ประโยชน์จาก โปรไฟล์นักเรียน.....	88
4.4	ร้อยละของครูที่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน.....	90
4.5	ระดับความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์ นักเรียน.....	92
4.6	ระดับความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์ นักเรียน.....	95
4.7	ระดับความรู้ด้านการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนเรียงตามลำดับคะแนน.....	96
4.8	พฤติกรรมในชั้นเรียนของครูในการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนในแต่ละด้าน....	98
4.9	ลักษณะการใช้ข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	100
4.10	สรุประดับความรู้ตามประเภทของความรู้ด้านโปรไฟล์นักเรียน.....	103
4.11	ความต้องการจำเป็นด้านความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน.....	104
4.12	ความต้องการจำเป็นด้านความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้ ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน.....	105
4.13	ความต้องการจำเป็นด้านพฤติกรรมการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน.....	106
4.14	ความต้องการจำเป็นด้านการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัย.....	106
4.15	สรุปความต้องการจำเป็นของครูตามประเภทของความรู้.....	107

ตารางที่	หน้า	
4.16	บทบาทผู้วิจัยและประเภทของการสะท้อนผลของครู.....	113
4.17	ข้อมูลพื้นฐานของครูในกลุ่มทดลองและควบคุม.....	115
4.18	ระยะเวลาของการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครู.....	115
4.19	เกณฑ์การประเมินระดับการสะท้อน.....	116
4.20	จำนวนครั้งและจำนวนประเด็นของการสะท้อนผลของครู.....	117
4.21	จำนวนครูและจำนวนครั้งของรูปแบบการสะท้อนผลจำแนกตามระดับคุณภาพของ การสะท้อนผล.....	118
4.22	ลักษณะการสะท้อนผลตามประเด็นสาระของการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์เพื่อ การวิจัยของครู.....	119
4.23	ตัวอย่างคำถามวิจัยของครูจากบันทึกการเรียนรู้ของครูกลุ่มทดลอง.....	124
4.24	ความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของครูแต่ละกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง.....	126
4.25	การเปรียบเทียบความเท่าเทียมกันก่อนทดลอง.....	127
4.26	การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยหลังการ ทดลองโดยมีความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยก่อนการทดลองเป็นตัวแปร ควบคุม.....	128
4.27	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังทดลองของกลุ่มทดลองและ ควบคุม.....	129
4.28	การกำหนดคำถามวิจัยของครูในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจากโปรไฟล์ นักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ (การอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียนสื่อความ).....	130
4.29	การกำหนดคำถามวิจัยของครูในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจากโปรไฟล์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในวิชาภาษาไทย.....	132
4.30	การกำหนดคำถามวิจัยของครูในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจากโปรไฟล์ แบบการเรียนรู้ของนักเรียน.....	134
4.31	ขั้นตอนการกำหนดคำถามวิจัยจากการใช้ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียน.....	137

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1	ขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการในห้องเรียน..... 38
2.2	วงจรการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หรือ PAOR..... 39
2.3	กระบวนการในการตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียน..... 42
2.4	โมเดลการเรียนรู้ผ่านจากสะท้อนผล (ปรับแก้ไขใหม่)..... 51
2.5	โมเดล 4 ขั้นตอนในการแนะแนวผ่านการสะท้อนผลของนักเรียน..... 52
2.6	โมเดล 3 ขั้นตอนในการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล..... 53
2.7	กรอบแนวคิดการวิจัย..... 61
3.1	กระบวนการวิจัยและพัฒนา..... 62
3.2	กรอบแนวทางการดำเนินงานวิจัย..... 63
4.1	โปรไฟล์นักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษในด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และ การเขียนสื่อความ..... 130
4.2	โปรไฟล์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในวิชาภาษาไทย..... 132
4.3	โปรไฟล์แบบการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2..... 133

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์ประกอบสำคัญของความสำเร็จของนักเรียน คือ ครู โดยมีผลวิจัยสนับสนุนว่า การสอนที่ยอดเยี่ยมมีอิทธิพลมากที่สุดต่อความสำเร็จของนักเรียน ผลการวิเคราะห์ค่าขนาดอิทธิพล (effect size) เพื่อหาผลลัพธ์ต่อความสำเร็จของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า แหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักเรียนสูงสุด ประกอบด้วย การให้ผลสะท้อนกลับ (feedback) ความสามารถทางการรับรู้ของนักเรียนที่มีมาก่อน (student's prior cognitive ability) คุณภาพการสอน (instructional quality) การสอนทางตรง (direct instruction) และการบรรเทาผล/การให้ข้อมูลย้อนกลับของครู (remediation/ feedback) ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าเกือบทั้งหมดมาจากตัวครูผู้สอน (Hattie, 2003)

การเรียนรู้ที่ได้ผลจะเกิดจากการใช้ยุทธวิธีการสอนที่ถูกต้องเหมาะสมของครูในฐานะผู้ถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ฐานความรู้หลากหลายด้าน ประกอบกัน ตัวอย่างเช่น ความรู้ทางวิชาชีพครู (pedagogical knowledge) ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร (curriculum knowledge) ความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน (knowledge of learners) ความรู้เกี่ยวกับบริบทของการศึกษา (knowledge of educational contexts) วิธีการสอน (methods of teaching) เทคนิคการสอน (teaching techniques) หรือความรู้เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายการศึกษาของนักเรียน (knowledge of educational aims) เพื่อให้ผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ล่วงหน้า การใช้ข้อมูลนักเรียนเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะตอบสนองต่อการเรียนรู้รูปแบบใหม่ โดยรวบรวมข้อมูลเหล่านี้เพื่อสร้างการเรียนการสอนให้เหมาะกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน (Subban, 2006; Tomlinson, 2001) ในขณะเดียวกันต้องพิจารณาถึงปัจจัยที่ส่งเสริม หรือขัดขวางประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้จาก (1) บริบทของการเรียนรู้ (2) การรับรู้เกี่ยวกับบริบทนั้นๆของนักเรียน และ (3) ลักษณะนิสัยของนักเรียน เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบทที่มักใช้ร่วมกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางจะส่งผลต่อการเรียนรู้ทั้งในทิศทางที่น่าพอใจ และไม่น่าพอใจ (Baeten, Kyndt, Struyven & Dochy, 2010) ดังนั้น ครูที่ดีจะต้องมีคุณลักษณะที่สามารถเปลี่ยนแปลงการสอนเพื่อสนองตอบนักเรียน และห้องเรียนที่มีความแตกต่างกัน (Randi & Corno, 2000 อ้างถึงใน Mascarenhas, Parsons & Burrowbridge, 2010)

การจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (differentiated instruction) ให้กับนักเรียนเป็นวิธีการสอนที่เน้นการวางแผนการสอนสำหรับความแตกต่างกันของนักเรียนในห้องเรียน โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับระดับความพร้อม ความสนใจ และโปรไฟล์การเรียนรู้ (learning profile) ของนักเรียน โดยโปรไฟล์การเรียนรู้ หมายถึง ข้อมูลนักเรียนที่มีวัตถุประสงค์ในการแสดงวิธีการที่นักเรียน(แต่ละคน) สามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุด ผู้สอนที่มีทักษะในการสอนวิธีนี้มักใช้คำถามเชิงชวนให้นักเรียนเข้าร่วมการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น เพื่อให้ให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ จัดเป็นการสอนแบบคาดการณ์ไว้ก่อนล่วงหน้า (proactive) หรือครูวางแผนการสอนและใช้วิธีสอนที่หลากหลายที่ปรับเปลี่ยนได้ในขณะจัดการสอน (dynamic organized and planned) (Tomlinson & Allan, 2000; Tomlinson, 2001; WikiEducator, 2007)

นอกจากนั้น การประเมินความสามารถของนักเรียนก่อนการสอนจะทำให้ทราบบริบทของห้องเรียน และสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการคาดการณ์การเรียนรู้อันหนึ่งของนักเรียนแต่ละคน ทำให้สามารถเตรียมเทคนิคการสอนสำหรับนักเรียนแต่ละคน และจัดเตรียมห้องเรียนเพื่ออำนวยความสะดวกให้เหมาะกับนักเรียน การประเมินนักเรียนเป็นคุณสมบัติข้อหนึ่งที่ครูควรใช้เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ในการสร้างกระบวนการสอน และการสร้างปฏิสัมพันธ์อื่น ๆ ในห้องเรียน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ข้อมูลนักเรียนในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความรู้เกี่ยวกับนักเรียน โปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียน ลักษณะนิสัย หรือผลประเมินความสามารถของนักเรียนก่อนการสอน จะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลางรูปแบบต่างๆ นอกจากนั้น ผลวิจัยเรื่องความสำคัญของข้อมูลแสดงว่าครูสามารถควบคุมวิธีการใช้ข้อมูลในห้องเรียนของพวกเขาได้ เพื่อใช้สนับสนุนสิ่งที่ครูเห็นว่าสำคัญ ครูสามารถควบคุมการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน ครูอาจดูกระตุ้นให้มองข้ามการรวบรวม วิเคราะห์ และรายงานข้อมูลอันเต็มไปด้วยความหมายเกี่ยวกับประสิทธิภาพของนักเรียน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีประโยชน์และสำคัญกว่าคะแนนสอบ ครูผู้ที่ต้องการรักษาความเชี่ยวชาญ และต่อต้านผลด้านลบของการเปลี่ยนแปลงตามมาตรฐานที่ตั้งไว้จึงจำเป็นต้องใช้ข้อมูลในห้องเรียนจากการรวบรวม วิเคราะห์ และรายงานข้อมูลเหล่านั้น เพื่อให้เพิ่มประสิทธิผลของการสอนที่เป็นไปได้ ในที่สุดแล้ว อาจเป็นช่องทางที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในด้านดีทางการศึกษา (Gorlewski, 2011)

ยิ่งไปกว่านั้น การนำข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ประโยชน์นั้นสามารถยืนยันคุณค่าที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียน หรือการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ดังเช่น งานวิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ซึ่งครูใช้การวางแผนการสอนและใช้วิธีการสอนที่หลากหลายในการ

จัดการเรียนรู้ให้เหมาะกับนักเรียน ที่อาจอยู่ในรูปการสอนนักเรียนกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก หรือการสอนเป็นรายบุคคล ซึ่งครูจะใช้ผลการประเมินนักเรียนสร้างแนวทางหลากหลายในการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน และโปรไฟล์การเรียนรู้ (Tomlinson, 2001; WikiEducator, 2007) ผลวิจัยใช้การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันส่งผลทางบวกโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (Hodge, 1997 อ้างถึงใน Subban, 2006; Tomlinson, 2001; Burch, 2004; Chalupa, 2004; Koeze, 2007; Ferrier, 2007) หรือผลวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการเขียนของนักเรียนโดยใช้กระบวนการสะท้อนคิด พบว่า การเขียนสะท้อนคิด (หรือการเขียนถึงประสบการณ์ และความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นมาที่ผ่านกระบวนการครุ่นคิดพิจารณา) ทำให้นักเรียนขัดเกลาคุณภาพการเขียน และสะท้อนให้เห็นถึงการเขียนอย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมผลของการเขียนที่ชัดเจน และตรงไปตรงมามากขึ้น นอกจากนี้การใช้การเขียนสะท้อนคิดสามารถเปลี่ยนนักเรียนด้วยการผสมอภิปัญญา (metacognition) หรือการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาคิดรวมเข้าในกระบวนการเขียนไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้ตามหลักสูตร (Greene, 2011)

การทำวิจัยที่จัดทำโดยครูผู้ซึ่งเข้าใจจริงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน คุณค่าของข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยจึงไม่ได้แสดงเฉพาะในการตีพิมพ์ลงเอกสารวิชาการเท่านั้น แต่ผลวิจัยที่ได้นั้นจะส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูในทันที ครูนำไปใช้ตัดสินประสิทธิภาพกลยุทธ์ที่ใช้ เข้าใจการสอน และการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนหนึ่งๆ และเพื่อนำความรู้ที่ได้เหล่านั้นไปเพิ่มประสิทธิภาพการสอน และการเรียนรู้ของนักเรียน (Chamot, Bamhardt & Dirstine, 1998; Anderson, 2004)

มโนทัศน์ หมายถึง ความคิด หรือตัวแทนของกลุ่มความคิด หรือตัวแทนของการรวมวัตถุตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปที่เกิดขึ้นภายในใจ ซึ่งรวมกันตามลักษณะพิเศษที่เหมาะสมเจาะจงของวัตถุตามความจริง เอกลักษณ์ คุณลักษณะ คุณภาพ ความสัมพันธ์ และใช้คำสั้นๆ แทนความหมายนั้น (Rand, 1990; Zirble, 2005) การสร้างมโนทัศน์จึงมิได้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเท่านั้น แต่เกิดจากการจัดการทางความคิด และการใช้เหตุผลในการทำงานเบื้องต้นที่รวมกันอย่างเจาะจง (Bigge & Shermis, 2004 อ้างถึงใน Powell & Kalina, 2009) ใช้ความเหมือนกันเป็นองค์ประกอบสำคัญ

การสร้างมโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน หรือระดับความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลนักเรียนในโปรไฟล์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการจัดการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยของครู จะทำให้ครูสามารถใช้ข้อมูลนักเรียนที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์มากขึ้น ลดเวลาในการทำวิจัยของครูเพื่อหาข้อค้นพบต่างๆ ที่จะนำไปใช้ประโยชน์แก่ห้องเรียน เพราะโปรไฟล์

นักเรียนทำหน้าที่เสมือนแหล่งเก็บข้อมูลที่ได้มาจากการประเมินนักเรียน เป็นข้อมูลที่ครูเข้าถึงได้ง่าย และครูจะเป็นผู้ที่รู้ดีที่สุดว่าตนเองต้องการข้อมูลใดบ้างเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และ/หรือการทำวิจัย ทำให้ครูสามารถออกแบบ และเก็บข้อมูลได้ด้วยตนเอง

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชี้สภาพของมโนทัศน์ของครูที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาครูในด้านนี้ต่อไป ลิวติพร กรัยวิเชียร และสุวิมล ว่องวานิช (2555) ได้มีการศึกษาวิจัยนำร่องเกี่ยวกับมโนทัศน์ด้านการใช้โปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูจำนวน 212 คน ผลการวิจัยพบว่า ถึงแม้ว่าครูจำนวนร้อยละ 63 มีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์เรื่องโปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียน และการนำไปใช้ในห้องเรียนอย่างถูกต้อง แต่เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่าครูส่วนใหญ่ยังคงสับสนในเรื่องการเลือกข้อมูลที่ต้องการเหมาะสมลงในโปรไฟล์การเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบแผนการเรียนการสอน และการจัดการชั้นเรียนอย่างถูกต้อง แสดงให้เห็นถึงการมองข้าม หรือละเลยความสำคัญของการใช้ประโยชน์ของข้อมูลที่มีอยู่ในชั้นเรียน แม้ว่าข้อมูลนักเรียนมีความสำคัญต่อการสอนปฏิบัติงานของครู แต่ผลการวิจัยเบื้องต้นที่กล่าวมาสะท้อนให้เห็นถึงการมองข้ามการนำข้อมูลที่มีอยู่ในชั้นเรียนมาใช้ ทำให้น่าสนใจจะพัฒนาความรู้ความเข้าใจในมโนทัศน์ด้านนี้ของครู และเนื่องจากข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายประการงานวิจัยนี้จึงจำกัดขอบเขตสำหรับการใช้ประโยชน์เพื่อการทำวิจัยของครู ด้วยเหตุผลที่ว่าการทำวิจัยของครูส่วนใหญ่จะมีปัญหาตั้งแต่การเริ่มกำหนดประเด็นวิจัย และการออกแบบนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ไม่ได้อาศัยข้อมูลบริบทของนักเรียน นอกจากนั้นนักวิชาการยังชี้ให้เห็นว่าการสร้างคำถามวิจัยที่ดี คือ ส่วนที่ยากที่สุดของการออกแบบการศึกษาวิจัยปฏิบัติการ (Rust & Clark, 2007) และมีงานวิจัยสนับสนุนว่าครูมีปัญหาในการตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียน (รัตนภรณ์ วรณาคำ, 2549; ปิยะทิพย์ บุญหนัก, 2548; จินดารัตน์ ทาริน, 2548; วิริษา แสงเพชร, 2548)

การสะท้อนผลเป็นกระบวนการของความคิดที่เกิดขึ้นภายในในขณะที่กระทำกิจกรรม Burns, Dimock และ Martinez (2000) ระบุว่า การรวมกันระหว่างประสบการณ์ที่ได้จากการกระทำ (action) กับการไตร่ตรองที่ได้มาจากการสะท้อนผล ทำให้เกิดความรู้ใหม่และเป็นการยากที่จะแยกองค์ประกอบทั้งสองออกจากกัน ดังนั้น การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล จึงเป็นการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการตรวจสอบ และค้นหาสิ่งที่เกี่ยวข้องหรือเชื่อมโยงกัน โดยการกระตุ้นจากประสบการณ์ของนักเรียน เพื่อสร้างและจำแนกความหมายของสิ่งต่างๆ ออกมาเป็นข้อสรุป ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมุมมอง และแนวคิดใหม่ หรืออาจกล่าวได้ว่า การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลส่งผลโดยตรงต่อการสร้างมโนทัศน์ในเรื่องนั้นๆ

ด้วยความสนใจที่จะพัฒนามโนทัศน์ของครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครู พบว่าปัจจุบัน แนวคิดของการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเป็นการสร้างความรู้ใหม่ (Loo & Thorpe, 2002; SEDL, 2000) ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิด (cognitive domain) และการเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทศนคติ ค่านิยม (affective domain) และยังมีงานวิจัยสนับสนุนการใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในรูปแบบต่างๆ ส่งผลทางบวกต่อนักเรียน (Branch, 2010; Greene, 2011) จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่จะใช้แนวทางดังกล่าวในการพัฒนามโนทัศน์ในเรื่องการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยของครู

คำถามวิจัย

1. ครูมีมโนทัศน์ในการสร้าง และการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนอย่างไร และมีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างไร
2. การพัฒนามโนทัศน์ของครูโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลควรดำเนินการอย่างไรเพื่อให้ครูสามารถเกิดมโนทัศน์ที่ถูกต้องด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน
3. การพัฒนามโนทัศน์ของครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลนำมาจัดทำแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์มโนทัศน์ และประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. เพื่อพัฒนามโนทัศน์ให้แก่ครูเกี่ยวกับการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และวิเคราะห์ผลที่เกิดกับครู
3. เพื่อจัดทำแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากผลการใช้โปรไฟล์นักเรียน

ขอบเขตการวิจัย

การพัฒนามโนทัศน์ของครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย เป็นการวิจัยและพัฒนาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ประโยชน์ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยจะศึกษาเฉพาะในส่วนของการตั้งคำถามวิจัยใน

ชั้นเรียนจากการใช้ข้อมูลในโปรไฟล์เท่านั้น เนื่องจากการสร้างคำถามวิจัยที่ดี คือ ส่วนที่ยากที่สุดของการออกแบบการศึกษาวิจัยปฏิบัติการ (Rust & Clark, 2007) และมีงานวิจัยสนับสนุนว่าครูมีปัญหในการตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียน (รัตนภรณ์ วรรณคำ, 2549; ปิยะทิพย์ บุญหนัก, 2548; จินดารัตน์ ทาริน, 2548; วริษา แสงเพชร, 2548)

การปรับเปลี่ยนมโนทัศน์ของครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียนนี้จะใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล (learning through reflection) กับกลุ่มครูแบบต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้ และการสร้างความรู้ใหม่ (Loo & Thorpe, 2002; SEDL, 2000) การสะท้อนผลช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทั้งสองด้าน คือ (1) ด้านความรู้ ความเข้าใจ ความคิด และ (2) ด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทศนคติ ค่านิยมของผู้เรียน ที่สามารถเกิดขึ้นได้ในตัวบุคคลแต่ละคน และเกิดขึ้นในกลุ่ม (Ho, 1997) และมีงานวิจัยสนับสนุนว่า การใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลทางบวกต่อนักเรียน (Branch, 2010; Greene, 2011)

สำหรับในส่วนของพัฒนาแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยหลังกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล จะมีการถอดบทเรียนโดยใช้หลักการใช้เหตุผลแบบนิรนัย อุปนัย (deductive-inductive approach)

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

โปรไฟล์นักเรียน หมายถึง ข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลอ้างอิงในการจัดการสอนสำหรับนักเรียนแต่ละคน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูรู้จักและทราบรายละเอียดสำคัญเกี่ยวกับข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน

มโนทัศน์ หมายถึง ความคิด หรือตัวแทนของกลุ่มความคิดที่สามารถอธิบายด้วยคำสั้นๆ

มโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของโปรไฟล์ จุดมุ่งหมายของการสร้างโปรไฟล์ ความสำคัญของโปรไฟล์ ประเภทของโปรไฟล์ และลักษณะของข้อมูลที่ควรจัดเก็บลงโปรไฟล์แต่ละประเภท

การทำวิจัยของครู หมายถึง กระบวนการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียน การออกแบบการวิจัย และการลงมือทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สำหรับการวิจัยนี้จะเน้นเฉพาะในส่วนของกำหนดประเด็นวิจัยหรือคำถามวิจัยที่อยู่บนฐานของข้อมูลโปรไฟล์นักเรียน

การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล หมายถึง กระบวนการตรวจสอบการเรียนรู้ และค้นหาสิ่งที่เกี่ยวข้อง หรือเชื่อมโยงกันโดยการกระตุ้นจากประสบการณ์ เพื่อสร้างและจำแนกความหมายของสิ่งต่างๆ ออกมาเป็นข้อสรุป หรือความรู้ใหม่ สำหรับการวิจัยนี้ใช้โมเดลกระบวนการสะท้อนผล 3 ขั้นตอนของ Scanlon และ Chernomas ที่พัฒนาไว้ในปี 1997 (Loo & Thorpe, 2002)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ในทางวิชาการ

1.1 ทราบมโนทัศน์ของครูเกี่ยวกับการใช้โปรไฟล์ซึ่งจะเป็นสารสนเทศที่สำคัญในการพัฒนาครู ทำให้ครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้าง การวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียน และความเข้าใจในการนำข้อมูลโปรไฟล์ไปใช้ในด้านจัดการเรียนการสอน การแนะนำนักเรียน และการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.2 ได้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลของครูว่า เป็นกระบวนการที่สามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ด้านโปรไฟล์นักเรียนมากน้อยเพียงใด กระบวนการนี้ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ผลการวิจัยจะทำให้เห็นวิธีการพัฒนาครูในอีกแนวทางหนึ่ง

1.3 ได้แนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยหรือคำถามวิจัยที่ได้จากการใช้ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียน ซึ่งเอกสารแนวทางดังกล่าวที่จัดทำขึ้นจะมีประโยชน์ต่อการศึกษาด้วยตนเองของกลุ่มครูอื่น ๆ ที่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ในทางปฏิบัติ

2.1 ครูสามารถนำแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยหรือคำถามวิจัยจากการใช้ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนไปใช้พัฒนาตนเองในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2 โรงเรียนสามารถใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเป็นวิธีการพัฒนาครู

3. ในทางนโยบาย

ได้นโยบายในการพัฒนาครู โรงเรียนสามารถนำแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยหรือคำถามวิจัยจากการใช้ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ เพื่อให้ครูพัฒนาตนเองในการทำวิจัยในชั้นเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามโนทัศน์ของครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ผู้วิจัยนำเสนอเนื้อหาสาระเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ตอนที่ 3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผล และตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย มีรายละเอียดในแต่ละตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน

การนำเสนอสาระของโปรไฟล์นักเรียนที่มีการใช้ในวงการศึกษาจะแบ่งการนำเสนอเป็น 5 ด้าน คือ (1.1) ความหมายของโปรไฟล์ (1.2) โปรไฟล์นักเรียน และประโยชน์ (1.3) ความแตกต่างระหว่างโปรไฟล์นักเรียนกับแฟ้มสะสมงาน (1.4) มโนทัศน์ด้านโปรไฟล์นักเรียน และ (1.5) วิธีการสร้างโปรไฟล์นักเรียน แสดงตามวัตถุประสงค์การนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ความเป็นมา และความหมายของโปรไฟล์

คำว่า “โปรไฟล์ (Profile)” พบการใช้ครั้งแรกในปี 1656 ในความหมายว่า การวาดเส้นร่างของสิ่งของใดๆ แต่ต่อมาภายหลังความหมายของโปรไฟล์เปลี่ยนไป ในปี 1734 โปรไฟล์จะใช้ในความหมายว่า การอธิบายอย่างคร่าวๆ เกี่ยวกับชีวประวัติที่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับชื่อเสียง/คุณประโยชน์ ในปี 1715 เริ่มมีการใช้โปรไฟล์ในรูปของกริยา ซึ่งหมายถึง การนำเสนอโปรไฟล์ และตั้งแต่ปี 1948 เริ่มใช้ในความหมายว่า การเขียนสรุปเกี่ยวกับบุคคล และในปี 1991 จึงเริ่มมีการสร้างโปรไฟล์ในความหมายแบบเหมารวมเกี่ยวกับเชื้อชาติ (Real dictionary, 2011) ตามลำดับและในปัจจุบันโปรไฟล์เริ่มมีความหมายชัดเจนขึ้น

โปรไฟล์ (Profile) หมายถึง โปรไฟล์เป็นรายละเอียดสรุปของบุคคล เช่น ประวัติชีวิต งานคุณลักษณะ/รูปร่าง และอื่นๆ ซึ่งสื่อออกมาถึงความมีชื่อเสียง หรือมีความเด่นในเรื่องนั้นๆ ของบุคคล (Collins new School Dictionary, 2002; Longman: Dictionary of American English, 1997; WikiAnswers, 2011) แต่ความหมายของโปรไฟล์ที่นำมาใช้ในทางการศึกษานั้นจะมีความหมายหลากหลายมากกว่า ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูลและการนำข้อมูลนั้นไปใช้ การนิยามโปรไฟล์ที่นักการศึกษาทั้งหลายแสดงไว้มีดังนี้

Ding (2001) อธิบายว่า โปรไฟล์เป็นคำศัพท์เฉพาะทางที่ใช้อย่างกว้างขวางในการตั้งค่า (settings) ทางการศึกษา เพื่อแสดงข้อมูลวัดผลการทำงานของนักเรียน ที่วัดได้จากคะแนนของแบบทดสอบต่างๆ เช่น แบบทดสอบการอ่าน แบบทดสอบคณิตศาสตร์ แบบทดสอบการเขียน และแบบทดสอบทักษะการคิดเชิงวิจารณ์ญาณ เป็นต้น โดยปกตินักเรียนจะได้รับรายงานผลการทดสอบในโปรไฟล์ที่แสดงผลคะแนนทั้งหมด มีการเสนอทั้งจุดอ่อน และจุดแข็งของผลการทำงาน ซึ่งวัดจากแบบทดสอบที่แตกต่างกัน

Garcia, Pardo และ Kloos (2006) ระบุว่า โปรไฟล์ หมายถึงข้อมูลจำเป็นซึ่งมีการคัดเลือกข้อมูลเข้าจัดเก็บอย่างเหมาะสม เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปสร้างเป็นโปรไฟล์

WikiEducator (2007) ให้ความหมายของโปรไฟล์ว่า ข้อมูลพื้นฐานที่มีความสัมพันธ์กับนักเรียนแต่ละคน ภายใต้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่กำลังศึกษาอยู่

National Council for Curriculum and Assessment (2011) ระบุว่าโปรไฟล์ คือ ข้อมูลทางการ ศึกษาของนักเรียนแบบองค์รวมที่วัดและประเมินจากกระบวนการเรียนรู้หนึ่งๆ

ดังนั้น ความหมายของโปรไฟล์ที่นำมาใช้ในวงการศึกษ และงานวิจัยจะมีความหมายในแนวทางเดียวกัน และสอดคล้องกันกับความหมายหลักตามดิคชันนารี สามารถสรุปได้ว่า โปรไฟล์ คือ การรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายในขอบเขตที่กำลังสนใจ หรือศึกษาอยู่ และทำการคัดเลือกข้อมูลนั้นเพื่อจัดเก็บอย่างเหมาะสม

1.2 โปรไฟล์นักเรียน และประโยชน์

ความหมายของโปรไฟล์ที่กล่าวมาข้างต้นนำมาประยุกต์ใช้ได้ว่า โปรไฟล์นักเรียน คือ ข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องที่อยู่ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ นั้นถือเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องรู้ว่า ผู้เรียนเป็นใคร มาจากที่ไหน ความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นอย่างไร และ ความคาดหวังของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนในวิชานั้นๆ (WikiEducator, 2007; Smith, 2011) โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผู้สอนทราบรายละเอียดสำคัญเกี่ยวกับข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อใช้จัดการเรียนการสอนให้ตอบสนองที่เหมาะสมกับความต้องการ และความสามารถของนักเรียน (WikiEducator, 2007; Perdue, 2010; Tomlinson, 2001; Moss, 2010; Zaina & Bressan, 2008; Ministry of Education, Ontario, 2000; National Council for Curriculum and Assessment of Ireland, 2011)

จากการศึกษาข้อมูลพบว่าการเรียกชื่อโปรไฟล์ทางการศึกษาได้หลายอย่างและเกือบทั้งหมดมีความมุ่งหมายเหมือนๆ กัน คือ การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน ดังเช่น โปรไฟล์นักเรียน (student or learner profile) ใช้โดย WikiEducator (2007) Smith (2011) Ministry

of Education, Ontario (2000) Bond (2002) Levine (2011) JISC (2007) Wikianswer (2011) DesjKol (n.d.) Howell (2005) โปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียน (student learning profile) ใช้โดย Education Bureau (Hong Kong) (2006) Heacox (2002) Western Michigan University (2011) โปรไฟล์การเรียนรู้ (learning profile) ใช้โดย Tomlinson, (2008) Black (2009) Zarina และ Bressan (2008) และ Turtenwald (2011) รายงานผลการเรียนของนักเรียน (student report card) ใช้โดย St. John's school (n.d.) และ Bodline (2010) และรายงานผลการเรียน (report card) ใช้โดย National Council for Curriculum and Assessment of Ireland (2011) ในส่วนต่อไปขอนำเสนอความหมายของโปรไฟล์ รวมถึงข้อมูลที่แสดงในโปรไฟล์ที่นักวิชาการหลายท่านกำหนดไว้ และแสดงภาษาอังกฤษที่ใช้ประกอบไว้ในวงเล็บ ดังนี้

โปรไฟล์นักเรียน (student profile) ใช้ในหลากหลายความหมายที่แตกต่างกันในสังคมการศึกษา แต่ในทุกกรณีโปรไฟล์นักเรียนจะแสดงข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพียงแต่รูปแบบการนำเสนอจะแตกต่างกัน ผู้ระบุข้อมูลในโปรไฟล์ คือ นักเรียน และ/หรือมีการเพิ่มเติมข้อมูลลงไปโดยบุคคลากรในสถานศึกษาเพื่อให้ได้ภาพที่ชัดเจนของนักเรียนคนนั้นๆ ประกอบด้วย ข้อมูลที่ได้จากนักเรียน เช่น ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น เพศ อายุ ส่วนสูง น้ำหนักฯ ข้อมูลการติดต่อระหว่างโรงเรียนกับผู้เรียน รายวิชาที่เรียนพร้อมรายงานผลการเรียน และรายงานบันทึกข้อมูลการศึกษาของนักเรียนในอดีตจากสถาบันทางการศึกษาที่เรียนผ่านมาแล้ว เป็นต้น เนื่องจากโปรไฟล์นี้นำเสนอข้อมูลแบบเปิดเผยทั่วไป จึงเผยแพร่ได้เฉพาะในส่วนที่ได้รับอนุญาตจากนักเรียน และจะต้องไม่มีข้อมูลใดๆ ที่ทำให้กระทบต่อความรู้สึกของนักเรียน (Smith, 2011)

โปรไฟล์นักเรียน (learner profile) คือ ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่จัดเก็บในรูปแบบที่ให้ความสะดวกในการออกแบบการเรียนการสอน และการแก้ไขปัญหาของนักเรียน มี 2 หมวดหมู่ ประกอบด้วย (1) ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว ข้อมูลในอาชีพ และข้อมูลทางสังคมประกอบด้วย คุณลักษณะส่วนตัว (อายุ เพศ สถานะของครอบครัว สถานะของการทำงาน) เหตุผลในการเรียนรู้ (เพื่อนำไปสู่การศึกษาในหลักสูตรอื่น เพื่อให้ได้รับคุณสมบัติเพื่อความสุข) ความรู้เดิม (คุณสมบัติที่นักเรียนมีแล้ว การเรียนรู้ที่เรียนสมบูรณ์แล้ว ปัญหาการเรียนรู้ที่มี เช่น การเข้าใจเนื้อหาที่ผิดพลาด และนิสัยการเรียนรู้ที่ไม่ดี) ทักษะการเรียนรู้ที่มี (ประสบการณ์ที่นักเรียนมีนอกเหนือการเรียนในชั้นเรียน ความสามารถในการจัดการเวลาของนักเรียน ทักษะในการจดย่อข้อมูล (note-taking skills) ทักษะการประเมินตนเอง ทักษะการสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์ (ICT skills)) ลักษณะการเรียน (สิทธิ์หรือโอกาสในการใช้ห้องสมุด คอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตในการติดต่อนักเรียนคนอื่นๆ) และ (2) ข้อมูลอ้างอิงในการ

จัดการสอน (รูปแบบการเรียน และการรับรู้ที่ชื่นชอบของนักเรียน จุดเด่น/จุดอ่อนของนักเรียน ความสนใจของนักเรียน) ในบางครั้งการจัดเก็บข้อมูลอาจมากเกินไปจนความต้องการที่จะใช้ จึงควรพิจารณาเลือกก่อนว่าข้อมูลใดที่จำเป็นที่ต้องมีในการสอนวิชานั้น มีขั้นตอนรวบรวมข้อมูลก่อน จัดระบบข้อมูลลงในโปรไฟล์ เพื่อให้พร้อมกันที่สำหรับการวางแผนการเรียนการสอนของวันพรุ่งนี้ การติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน การระบุปัญหาการเรียนรู้อันหนึ่งของนักเรียนแต่ละคนและกลุ่ม และใช้เป็นข้อมูลในการประชุมปรึกษาร่วมกันระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง (Morgan Media and SUNBURST Communications, 1999; WikiEducator, 2007)

โปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียน (student learning profile) เป็นข้อมูลสรุปว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอะไรบ้าง และสิ่งใดที่นักเรียนปฏิบัติได้บรรลุผล เพื่อใช้แสดงรายละเอียดการเรียนรู้ของนักเรียนในรูปแบบพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนในแต่ละปีการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลเชิงคุณภาพในด้านสมรรถนะ และความเชี่ยวชาญของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้เห็นภาพรวมที่ใหญ่ขึ้นของนักเรียน นักเรียนแต่ละคนได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาโปรไฟล์การเรียนรู้ของตนเอง เพื่อบันทึกข้อมูลและนำเสนอประสบการณ์เรียนรู้ทั้งหมด รวมถึงข้อมูลผลงานทางวิชาการ และความรอบรู้/ความสามารถอื่น ๆ เพื่อเป็นหลักฐานพัฒนาการของนักเรียน และเผยแพร่ผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยได้รับการสนับสนุนจากโรงเรียน โปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียนประกอบด้วยข้อมูลสรุปเกี่ยวกับ (1) เรื่องทั่วไปของนักเรียน (ชื่อ รหัส วันเดือนปีเกิดเพศ ชื่อโรงเรียน รหัสโรงเรียน วันที่เข้าเรียน ที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ของโรงเรียน) (2) ผลงานทางการศึกษาในโรงเรียนแยกวัดตามรายวิชา และวัดสามปีการศึกษาต่อเนื่องกัน เช่น ผลคะแนนจากแบบทดสอบ HKDSE เป็นต้น (3) ประสบการณ์การเรียนรู้แบบอื่นๆ (ชื่อโครงการที่เข้าร่วม ในปีการศึกษา ฐานะที่เข้าร่วม หน่วยงานที่เข้าร่วมจัดกับโรงเรียน ชื่อรางวัลหรือใบรับรอง) (4) ผลงาน และรางวัลที่ได้รับจากภายนอกโรงเรียน และ (5) รายงานส่วนตัวของนักเรียนเน้นในประสบการณ์การเรียนรู้ที่ประทับใจ หรือเป้าหมายในอาชีพ (Education Bureau (Hong Kong), 2006)

โปรไฟล์การเรียนรู้ (learning profile) พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนแต่ละคน เพื่อแสดงวิธีการที่นักเรียน (แต่ละคน) สามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุด (Tomlinson, 1999) เพื่อช่วยนักเรียนให้มีกลยุทธ์ในการเรียน การทำกิจกรรม และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากขึ้น ทำให้ครูเข้าใจรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนได้ดียิ่งขึ้น และช่วยระบุกลยุทธ์ที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โปรไฟล์นี้จะแสดงให้เห็นถึงระดับการสนับสนุน และการอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม (Turtenwald, 2011)

รายงานผลการเรียนของนักเรียน (student report card) จัดทำเพื่อแจ้งให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบเกี่ยวกับความก้าวหน้าและผลลัพธ์การเรียนรู้ จุดแข็งและจุดที่ควรปรับปรุงของนักเรียน และส่วนที่สามารถพัฒนาได้ของนักเรียน การนำเสนอข้อมูลควรจะง่ายในการทำความเข้าใจ และจัดแสดงอย่างชัดเจน ข้อมูลในรายงานผลการเรียนของนักเรียนประกอบด้วย ชื่อและชั้นเรียน รายงานผลด้านพฤติกรรมในห้องของนักเรียน พัฒนาการทางสังคมและส่วนบุคคลของนักเรียน รายงานผลการเรียนแยกตามรายวิชา ผลทดสอบจากแบบสอบมาตรฐาน (ถ้ามี) คำแนะนำของผู้สอน ปริมาณการเข้าเรียน และการตรงต่อเวลา รายมือชื่อของผู้สอนและอาจารย์ใหญ่ ระบุวันลงรายมือชื่อ นอกจากนั้น ผู้ปกครองและนักเรียนต้องใช้เวลาและอ่านรายงานผลการเรียนร่วมกัน เพื่อแสดงความเห็นร่วมกันในรายละเอียดที่อยู่ในรายงาน สำหรับเรื่องที่ยากลำบากในการเรียนสามารถอธิบายได้อย่างตรงไปตรงมา ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองมากขึ้นในการส่งเสริมให้นักเรียนมองเห็นความท้าทายแทนที่จะเป็นความล้มเหลว ถือเป็นช่วงเวลาของการตระหนักถึงการสนับสนุน และการให้กำลังใจที่มีส่วนสำคัญในการเสริมสร้าง/พัฒนาจุดอ่อนของนักเรียนให้เข้มแข็งขึ้น (Bodline, 2010, St. John's school, 2011; National Council for Curriculum and Assessment of Ireland, 2011)

ในการนำเสนอรายงานผลการเรียนในแต่ละระดับนั้นไม่ควรมีรูปแบบเหมือนกันทั้งหมด (Hall, 2002) เช่น ในระดับประถมศึกษาจะมีรายละเอียดข้อมูลนักเรียนมากที่สุด โดยนำเสนอผลการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นว่าผลงานของนักเรียนอยู่ในจุดใด จุดใดที่ควรจะเป็น และอะไรที่ผู้ปกครองสามารถทำได้เพื่อเหลือนักเรียนที่บ้าน มีการแสดงความคิดเห็นด้านพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียน เช่น พฤติกรรมที่ก้าวร้าว และทักษะการฟังของนักเรียน เป็นต้น รวมถึงหมวดหมู่อื่นที่ควรแสดงในรายงาน คือ การเข้าเรียน การเชื่อฟังผู้อื่น การอยู่ในกฎระเบียบ การใช้เวลาอย่างฉลาด และการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น ส่วนระดับมัธยมศึกษาจะเน้นที่การนำเสนอผลการเรียน พฤติกรรมในโรงเรียน และการเข้าเรียนของผู้เรียนเป็นหลัก ในขณะที่ระดับอุดมศึกษาเน้นเสนอผลการเรียน และจำนวนหน่วยกิตที่ได้เรียนเท่านั้น รายงานผลการเรียนของนักเรียนจัดทำโดยโรงเรียนเพื่อนำส่งให้นักเรียน หรือผู้ปกครองตามกำหนดเวลา (สองหรือสี่ครั้งต่อปี) โดยทั่วไปในรายงานจะให้คะแนนในระบบเกรด เพื่อตรวจสอบคุณภาพการเรียนของนักเรียนในโรงเรียน ปัจจุบันมีการใช้การออกรายงานผลการเรียนอัตโนมัติผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ และอาจส่งผลไปยังผู้ปกครองและนักเรียนทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ รายงานผลการเรียนแบบดั้งเดิมจะมีส่วนสำหรับครูให้บันทึกความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงาน และพฤติกรรมของนักเรียน แต่รายงานผลการเรียนในระบบอัตโนมัติอาจมีส่วนแสดงความคิดเห็นดังกล่าวในปริมาณจำกัด

จากความหมายของข้อมูลนักเรียนที่ใช้ในชื่อต่างๆ ทั้งหมดนั้น โปรไฟล์นักเรียนจะแสดง ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว ความรู้พื้นฐานและผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียน เป็นหลัก (อาจแสดงในรูปรายวิชาใดวิชาหนึ่ง หรืออาจแสดงในภาพรวมของนักเรียน) นอกจากนี้ อาจมีข้อมูลเกี่ยวข้องอื่นประกอบ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนกำลังให้ความสนใจ วิธีการคิด ของนักเรียน จุดเด่นและจุดอ่อนในการเรียนรู้ พฤติกรรมทางสังคม ความสามารถในการประยุกต์ใช้ ความรู้ในการหาคำตอบในสิ่งท้าทายใหม่ๆ หรืออาจแสดงในรูปของพัฒนาการการเรียนรู้ของ นักเรียน รวมถึงรางวัลหรือความสำเร็จที่ได้รับจากทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน โดยปกติแล้ว โปรไฟล์นักเรียนเน้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียน ทำโดยผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ เพื่อนำข้อมูลไปศึกษาวิเคราะห์หาข้อสรุปเกี่ยวกับตัวนักเรียน และภาพรวมของชั้นเรียนต่อไป และ นำผลวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์เกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียนต่อไป

เมื่อพิจารณารายละเอียดข้อมูลในโปรไฟล์ทั้งหมดข้างต้น สามารถแยกโปรไฟล์นักเรียน ออกเป็น 2 แบบตามวัตถุประสงค์ของการนำเสนอข้อมูล คือ (1) โปรไฟล์ที่เน้นแสดงข้อมูลเกี่ยวกับ ประวัติ ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว รวมทั้ง ความสนใจ เป้าหมายในการเรียน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องของ นักเรียน อาจรวมถึงผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียน ถือเป็นโปรไฟล์นักเรียนที่ใช้ในความหมาย กว้างๆ (2) โปรไฟล์ที่เน้นวัตถุประสงค์แสดงข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นหลัก เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นหลัก และจะใช้คำว่า “โปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียน” แทนเท่านั้น หรืออาจกล่าวได้ว่าโปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของโปรไฟล์นักเรียน

ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน

ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียน คือ การใช้ข้อมูลในโปรไฟล์ทำความเข้าใจในตัวนักเรียนในเรื่องความรู้พื้นฐาน และความพร้อมในการเรียน ศึกษาความแตกต่างในประสบการณ์ชีวิต วัฒนธรรม ภาษา ความสนใจและความชอบของนักเรียน ช่วยให้ทั้ง ผู้ปกครองและนักเรียนสามารถระบุมความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตัวนักเรียนเอง สำหรับผู้สอนจะมีเป้าหมายในการหาความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน ข้อมูลในโปรไฟล์ใช้สนับสนุนให้ครูเลือกวิธีที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด อันนำไปสู่การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน นอกจากนั้นยังช่วยให้ครูวางแผนการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม ตอบสนองกับความสนใจของนักเรียนในชั้นเรียน ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการวางแผนสนับสนุนเพื่อเพิ่มทักษะ และคุณสมบัติต่างๆ ที่จำเป็นต่อการเรียน การฝึกอบรม และการทำงานของนักเรียนในอนาคต (Levine, 2011; WikiEducator, 2007; Perdue, 2010; Moss, 2010; Bodine, 2010; Zaina & Bressan, 2008; Tomlinson, 2001; Ministry of

Education (Ontario), 2000; National Council for Curriculum and Assessment of Ireland, 2011; Department of Education and Early Childhood Development (Australia) 2011)

นอกจากนั้น ยังมีการใช้ประโยชน์ของข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียน หรือโปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียนในหลากหลายมิติ เพื่อแสดงถึงสิ่งที่โรงเรียนควรเพิ่มความเข้มแข็งต่อสังคมการเรียนรู้ผ่านการรวบรวมผลสะท้อนจากสิ่งที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน หรือจากการสอนของครูที่ส่งผลต่อ นักเรียน โปรไฟล์นักเรียนยังมีส่วนช่วยในการร่วมมือกันอย่างต่อเนื่องระหว่างผู้ปกครองที่บ้านกับโรงเรียนในเรื่องความพยายามร่วมกันเพื่อระบุและสนับสนุนการหาความสนใจ จุดแข็ง/จุดอ่อนในการเรียนรู้ของนักเรียน (SUNBURST, 2000; Department of Education and Early Childhood Development (Australia), 2011) ในสหรัฐอเมริกาบางครั้งนักเรียนอาจได้รับการนำเสนอข้อมูลหรือประวัติโดยรวมจากสื่อสาร มวลชน หนังสือพิมพ์ในเมืองขนาดเล็กมักจะมีดีพิมพ์โปรไฟล์นักเรียนในช่วงเวลาสำเร็จการศึกษา เพื่อให้สมาชิกในชุมชนสามารถแนะนำเรื่องแผนการศึกษาต่อในอนาคตแก่นักเรียนเหล่านั้น โปรไฟล์นักเรียนกลายเป็นเรื่องที่สาธารณชนให้ความสนใจ นักข่าวนำเสนอผลงานของนักเรียนที่กระทำเรื่องที่น่าสนใจ เช่น เข้าร่วมบริหารกลุ่มในชุมชน อาสาสมัครทำงานการกุศลนอกประเทศ หรือชนะการแข่งขันกีฬาอย่างดีเยี่ยม นอกจากนี้โปรไฟล์นักเรียนยังให้ภาพคร่าวๆ ของนักเรียนในโรงเรียนที่ทำให้ผู้สมัครเรียนในโรงเรียนนั้นๆ สามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการตัดสินใจว่าโรงเรียนนั้นมีความเหมาะสมกับตัวผู้สมัครหรือไม่ (Smith, 2011) รวมถึงการใช้โปรไฟล์นักเรียนเป็นข้อมูลอ้างอิงคุณภาพ และความสามารถของนักเรียนต่อนายจ้างและสถาบันการศึกษาที่จะเข้าเรียนต่อในอนาคต

1.3 ความแตกต่างระหว่างโปรไฟล์นักเรียน กับ แฟ้มสะสมงาน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า ยังมีคำที่แสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียนอีกคำหนึ่งที่มีความหมายใกล้เคียงกับโปรไฟล์นักเรียนคือ “แฟ้มสะสมงาน (portfolio)” ที่นักวิชาการทางการศึกษาอธิบายความหมายไว้หลากหลายความหมาย และสามารถสังเคราะห์จนได้รายละเอียดดังต่อไปนี้

แฟ้มสะสมงาน คือ การรวบรวมผลงานของนักเรียนในช่วงเวลาหนึ่งๆ เป็นผลงานที่แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอย่างเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วย ชิ้นงานที่ดีที่สุดของนักเรียน และการประเมินผลของนักเรียนในจุดแข็งและจุดอ่อนของชิ้นงานนั้น นอกจากนี้ ยังอาจมีผลงานในระหว่างการดำเนินงานที่แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ของผลิตภัณฑ์ ผลงานอาจอยู่ในขั้นตอนต่างๆ ของการพัฒนาแนวคิด การร่าง และการแก้ไข แฟ้มสะสมงานอาจใช้สำหรับการประเมินผลความสามารถ

และพัฒนาการของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนประเมินตนเอง และการควบคุมการเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน รวมทั้งยังช่วยให้ครูเห็นความก้าวหน้าทางวิชาการ และความสำเร็จที่ทำโดยนักเรียนในช่วงเวลาหนึ่งๆ (OERI, 1993; Venn, 2000; NCREL, 2004)

โปรไฟล์นักเรียน และแฟ้มสะสมงานมีความหมายเหมือนกันสองข้อ คือ (1) ทั้งสองเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูล กล่าวคือ โปรไฟล์นักเรียนทำการรวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับนักเรียน มีวัตถุประสงค์ในการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ และพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะที่แฟ้มสะสมข้อมูลเป็นแหล่งสะสมรวบรวมตัวอย่างผลงานที่โดดเด่นและน่าพอใจของนักเรียน และ (2) ทั้งสองจะมีข้อมูลแสดงผลงาน หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่จะช่วยให้ครูผู้สอนเห็นความสามารถ และความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนตามสภาพจริง ในทางกลับกัน โปรไฟล์นักเรียนและแฟ้มสะสมงานมีความแตกต่างกันในเรื่องการประเมินผล และผู้จัดทำ กล่าวคือ (1) แฟ้มสะสมงานส่งเสริมให้นักเรียนประเมินตนเองจากชิ้นงาน โดยนักเรียนเป็นผู้รวบรวมผลการทำงาน/ชิ้นงานของตนเอง ทำให้นักเรียนรับทราบผลการเรียนตลอดช่วงเวลาของการสะสมผลงาน ในขณะที่ข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนรวบรวม และประเมินผลการเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นหลัก และนักเรียนรับทราบผลการเรียน ณ เวลาที่ผู้สอนจัดส่งโปรไฟล์ให้กับนักเรียน โดยปกติมักจะเป็นช่วงปลายภาคการศึกษา และ (2) ถึงแม้ว่าทั้งแฟ้มสะสมงานและโปรไฟล์นักเรียนใช้ประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง แต่การประเมินโดยแฟ้มสะสมงานจะพิจารณาจากข้อมูลที่มีอยู่ในแฟ้มเท่านั้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ในช่วงเวลาที่เก็บรวบรวมผลงานเท่านั้น ในขณะที่โปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียนจะพิจารณาข้อมูลที่กว้างและลึกกว่า ทั้งข้อมูลการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนจากแบบทดสอบ จากแฟ้มสะสมงาน จากข้อมูลจากพัฒนาการทางสังคมของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน รวมถึงข้อมูลที่ได้รับจากผู้ปกครองของนักเรียนที่สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการ และการสนับสนุนการเรียนรู้จากครอบครัว

ในรายงานวิจัยนี้จะศึกษา และใช้คำว่า “โปรไฟล์นักเรียน” และไม่ใช้คำว่าแฟ้มสะสมงาน มีเหตุผลหลัก คือ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมในโปรไฟล์จะเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในปริมาณที่มากกว่า ทั้งความหลากหลายของข้อมูล และการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้มาจากผู้สอนเป็นหลัก ทำให้ข้อมูลมีความถูกต้องและเชื่อถือได้มากกว่า ข้อมูลทั้งหมดในโปรไฟล์จะตรงกับวัตถุประสงค์การนำไปใช้มากกว่า กล่าวคือ สามารถนำไปใช้ในการออกแบบการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนและสอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนตามศักยภาพที่สามารถพัฒนาได้ ทำให้อาจารย์วิเคราะห์ผลความก้าวหน้าในการเรียนรู้ และการแนะแนวทางการศึกษาต่อไปในอนาคตเป็นไปอย่างถูกต้อง

1.4 มโนทัศน์ด้านโปรไฟล์นักเรียน

มโนทัศน์ (concept) หมายถึง ความคิด หรือตัวแทนของกลุ่มความคิดที่สามารถอธิบายด้วยคำสั้นๆ (Zirble, 2004; Zirble, 2005) หรือตัวแทนของการรวมวัตถุตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปที่เกิดขึ้นภายในใจ ซึ่งรวมกันตามลักษณะพิเศษที่เหมาะสมเจาะจงตามความจริง เอกลักษณะ คุณลักษณะ คุณภาพ ความสัมพันธ์และใช้คำสั้นๆ แทนความหมายนั้น (Rand, 1990; Zirble, 2004; Zirble, 2005)

การสร้างมโนทัศน์มิได้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเท่านั้น แต่เกิดจากการจัดการทางความคิด และการใช้เหตุผลในการทำงานเบื้องต้นที่รวมกันอย่างเจาะจง เช่น เด็กรวมวัตถุที่แตกต่างกันเข้าเป็นกลุ่มตามกระบวนการรับรู้ (Bigge & Shermis, 2004 อ้างถึงใน Powell & Kalina, 2009) การสร้างมโนทัศน์เกิดขึ้นอย่างมีแบบแผน ใช้ความเหมือนกันเป็นองค์ประกอบสำคัญ โดยเริ่มจากการแยกความแตกต่างของสิ่งที่มีอยู่ตั้งแต่สองชนิดออกจากสิ่งอื่นที่เหลือ แล้วจึงรวมกันตามความเหมือนของลักษณะพิเศษที่วัดมาจากมาตรฐานเดียวกัน (Rand, 1990) มโนทัศน์ของแต่ละบุคคลสามารถสร้างให้มีความซับซ้อนมากขึ้นผ่านการใช้ภาษา หรือการรวมสองมโนทัศน์เข้าด้วยกันกลายเป็นมโนทัศน์ใหม่ขึ้นมา ดังนั้น มโนทัศน์สามารถทำหน้าที่เป็น ตัวแทนของกลุ่มความคิดที่มีความซับซ้อน และความเป็นนามธรรมมากกว่า ในขณะที่ความเข้าใจลึกซึ้ง (deep understanding) จะหมายถึง มโนทัศน์ที่สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน และยึดติดอยู่กับความคิด ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในวิชาหนึ่งๆ หมายถึง ความสามารถที่จะนึกถึงแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับวิชานั้นออกมาได้ (Zirble, 2007)

การสร้างมโนทัศน์ใหม่ หรือการเปลี่ยนมโนทัศน์เดิมที่ไม่เหมาะสม (misconception หรือแนวคิดที่เข้ากันไม่ได้กับความเข้าใจในปัจจุบัน) ต้องใช้กระบวนการหลายขั้นตอน ประกอบด้วย (1) ต้องมีการสังเกตเห็นอย่างมีสติ และเข้าใจว่าอะไรคือปัญหา (2) ทำการเก็บข้อมูลเพิ่มขึ้น และจัดข้อมูลเหล่านั้นให้เหมาะสมกับเครือข่ายความรู้ที่มีอยู่ในสมอง นักเรียนต้องสามารถนำข้อโต้แย้งที่มีมาอธิบายมโนทัศน์นั้นกับเพื่อนร่วมห้องเรียนได้ (3) คิดวิเคราะห์ข้อมูลเทียบกับข้อโต้แย้งทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะเดียวกันต้องเข้าใจในสิ่งที่ตนเองคิด การปรับความรู้ที่มี และประเมินข้อมูลนั้นกับความเชื่อที่มีมาก่อนหน้า เพราะ มโนทัศน์ใหม่ต้องสามารถเข้าใจได้มากกว่ามโนทัศน์เดิม และ (4) กระทำต่อจนมโนทัศน์นี้ใช้ได้ เกิดความคล่องในการได้มาซึ่งมโนทัศน์ใหม่ และอาจนำไปสู่การค้นหามโนทัศน์ใหม่ๆ ต่อไป (Zirble, 2005; สุกัญญรัตน์ คงงาม, 2552)

นอกจากนั้น การสร้างมโนทัศน์ใหม่ หรือระบบความเชื่อต้องมาจากประสบการณ์ฐานรากของบุคคล ซึ่งทั้งมโนทัศน์ใหม่ และรูปแบบพฤติกรรมใหม่สามารถเรียนรู้ได้ถ้าแนวคิดนั้น

สอดคล้องกับแนวความคิดที่มีอยู่ และผ่านการกลั่นกรองของอารมณ์ และกระบวนการประเมินของบุคคลนั้นแล้ว (Zirble, 2007) จะเห็นได้ว่า มโนทัศน์มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความเข้าใจ รวมทั้งเป็นสิ่งที่สามารถเรียนรู้ได้

ดังนั้น มโนทัศน์ด้านโปรไฟล์นักเรียน หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของโปรไฟล์ จุดมุ่งหมายของการสร้างโปรไฟล์ ความสำคัญของโปรไฟล์ ประเภทของโปรไฟล์ และลักษณะของข้อมูลที่ควรจัดเก็บลงโปรไฟล์แต่ละประเภท

1.5 วิธีการสร้างโปรไฟล์นักเรียน

เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการสร้างโปรไฟล์นักเรียนเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการออกแบบการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน ให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนตามศักยภาพที่สามารถพัฒนาได้ และการแนะนำนักเรียน ในขั้นตอนจะนำเสนอตามวัตถุประสงค์การนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ (1) ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน (2) ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะนำแนวทางการศึกษา และ (3) ลำดับขั้นตอนในการสร้างโปรไฟล์นักเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน

ในการแสดงองค์ประกอบและข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน จะเสนอเนื้อหาสาระออกเป็นสามส่วนตามลำดับ คือ (1.1) แนวคิดการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน (1.2) ข้อมูลนักเรียนเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และ (1.3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังนี้

1.1 แนวคิดการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน

ผลงานวิจัยในปัจจุบันแสดงให้เห็นว่า นักเรียนต้องการหลักสูตรที่น่าเชื่อถือ และมีความหมายต่อกระบวนการเรียนรู้ ห้องเรียนในปัจจุบันจะให้ความท้าทายกับครู ครูจำเป็นต้องรู้ทั้งในเนื้อหาการสอนและมาตรฐานที่กำหนดรัฐ ในขณะที่เดียวกันต้องเข้าใจ และตระหนักถึงการสอนสำหรับนักเรียนทุกๆ คน ครูจำเป็นต้องรู้จัก หรือข้อมูลนักเรียนแต่ละคนเพื่อใช้ในการเตรียมการสอน และตัดสินใจในหลักสูตรที่เหมาะสมกับนักเรียนมากยิ่งขึ้น รวมถึงการปรับวิธีการสอนเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนทุกคนประสบผลสำเร็จในการเรียน (Oberg, 2010)

Carl Ann Tomlinson นักการศึกษาของมหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย (the University of Virginia's Curry School of Education) ศึกษาวิจัยแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน (differentiated instruction) เพื่อจัดการเรียนรู้อย่างต่างกันให้กับนักเรียนให้ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนแต่ละคน โดยใช้แนวคิดของการจัดการเรียนการสอนที่มีนักเรียนเป็น

ศูนย์กลาง และใช้กิจกรรมในการสอนที่มีความยืดหยุ่นตามผลจากการประเมินนักเรียน และผลจากการสังเกตจากเครื่องมือวัดเพื่อที่จะแสดงถึงความต้องการของนักเรียน

การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน คือ กระบวนการ หรือวิธีการทำให้ถึงจุดหมายในการสอน และการเรียนสำหรับนักเรียนในห้องเรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน หรือไม่เท่าเทียมกัน เจตนาในการสอนนี้เพื่อสร้างความสำเร็จของนักเรียนแต่ละคนให้บรรลุผลสูงสุดโดยใช้ข้อมูลนักเรียนของแต่ละคน และการให้ความช่วยเหลือในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อที่จะจัดการสอนให้มีความแตกต่างกันได้นั้น ครูจำเป็นต้องยอมรับความต่างกันของนักเรียนในความรู้ พื้นฐาน ความพร้อม ภาษา ความชอบในการเรียนรู้ ความสนใจ และการตอบสนองของนักเรียน โดยมีสามองค์ประกอบหลักของหลักสูตรที่ใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ประกอบด้วย เนื้อหา กระบวนการ และผลลัพธ์ (Tomlinson, 1999, 2001; Hall, 2002).

การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันจัดเป็นการสอนแบบคาดการณ์ไว้ก่อนล่วงหน้า (proactive) หรือครูวางแผนการสอน และใช้วิธีการสอนที่หลากหลายที่ปรับเปลี่ยนได้ในขณะจัดการสอน (dynamic organized and planned) มโนทัศน์ที่ไม่ถูกต้องของการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน คือ การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเป็นรายบุคคลทุกคนในห้องเรียน ซึ่งเป็นไปไม่ได้ หรือไม่สมารถกระทำได้ในห้องเรียน แต่จะเป็นการจัดการสอนให้กับนักเรียนทั้งห้อง นักเรียนกลุ่มเล็ก และนักเรียนรายบุคคล ร่วมกันอย่างมีขั้นตอน มีระเบียบ นักเรียนรับทราบวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้จากการสนทนา และการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเข้ามามีส่วนร่วมและรับมอบหมายงานในขณะจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน รวมทั้งใช้การจัดกลุ่มนักเรียนที่มีความเหมือนกัน (homogeneous grouping) ซึ่งมีใช้การจัดกลุ่มเพียงแค่ 3 ประเภท อันได้แก่ กลุ่มใหญ่ กลุ่มเฉลี่ย และกลุ่มเล็กเท่านั้น และมีใช้การสอนนักเรียนทุกคนในห้องเรียนด้วยวิธีการสอนเดียว เช่นเดียวกัน แต่จะปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนทุกคน นักเรียนจำเป็นต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จเพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ และงานที่มอบหมายให้กับนักเรียนนั้นจำเป็นต้องมีทั้งคุณภาพและปริมาณร่วมกัน (Tomlinson, 2001; WikiEducator, 2007)

Tomlinson (2001) อธิบายวิธีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันว่า (1) การจัดการสอนที่แตกต่างกันตามเนื้อหา (content) จะขึ้นอยู่กับสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว และมาตรฐานของหลักสูตรที่กำหนดโดยรัฐ ตัวอย่างในระดับประถมศึกษาเช่น การใช้สื่อการเรียนที่ใช้ในการอ่านตามระดับความสามารถในการอ่าน การใช้เทปบันทึกเนื้อหา การใช้รายการสะกดคำหรือรายการคำศัพท์ตามระดับความพร้อมของนักเรียน การนำเสนอความคิดผ่านวิธีการฟังหรือการมอง การใช้เพื่อน

ช่วยในการอ่าน (using reading buddies) และใช้การสอนซ้ำกับกลุ่มนักเรียนกลุ่มเล็กที่มีปัญหาการเรียน เป็นต้น (2) การจัดการสอนที่แตกต่างกันตามกระบวนการสอน (process) จะขึ้นอยู่กับความต้องการของนักเรียน รูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน (learning styles) ความสนใจของนักเรียน และความรู้ที่นักเรียนมีมาก่อน โดยใช้วิธีการสอนที่ทำให้นักเรียนได้มาซึ่งความรู้ง่ายที่สุด ตัวอย่างในระดับประถมศึกษาเช่น การใช้กิจกรรมการเรียนตามลำดับขั้น (tiered activities) ความเข้าใจหรือทักษะของนักเรียน การสร้างจุดสนใจที่กระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้าเนื้อหาของบทเรียน การจัดตารางเรียนส่วนตัวของนักเรียนในรูปเวลาเรียนหรือผลสำเร็จของงาน การให้ความสนับสนุนนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ และการจัดเวลาให้ตามความต้องการของนักเรียนเพื่อใช้ทำงานให้สำเร็จ เป็นต้น และ (3) การจัดการสอนที่แตกต่างกันตามผลลัพธ์ (product) ที่ครูต้องการให้นักเรียนแสดงออกมาภายหลังจบบทเรียนในรูปของผลการทดสอบ ผลการประเมิน การทำโครงการ การเขียนรายงาน และกิจกรรมต่างๆ ตัวอย่างในระดับประถมศึกษาเช่น การให้นักเรียนเลือกแสดงการเรียนรู้ของตนผ่านหุ่นเชิด/การเขียน/การติดผลลัพธ์บนผนัง การใช้ข้อควรทำ (rubrics) ที่เหมาะสมกับทักษะของนักเรียน การให้นักเรียนทำงานในรูปกลุ่ม หรือทำงานคนเดียว กระตุ้นให้นักเรียนสร้างผลงานของตน เป็นต้น โดยครูจะให้การสนับสนุนในหลายๆ วิธีเพื่อให้นักเรียนแสดงสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากบทเรียน (Anderson, 2007; Nunley, 2006) นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันจะช่วยนักเรียนให้เรียนรู้ได้ตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ หรือสูงกว่ามาตรฐาน (Levy, 2008)

นอกจากนั้น Lewis และ Batts (2005) นำเสนอหลักการของการจัดการสอนที่แตกต่างกัน 7 ข้อดังนี้ (1) การจัดการประเมินผลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง (2) ครูใช้กลยุทธ์การสอนหลายๆ แบบ ประกอบกัน (3) ใช้การจัดกลุ่มนักเรียน (4) มีการเน้นในจุดแข็งของนักเรียน (5) ครูมีความเข้าใจวิธี/รูปแบบการเรียนรู้ (6) พิจารณาความสนใจของนักเรียนประกอบการจัดการสอน และ (7) ครูต้องระบุหลักเกณฑ์ของงานที่มอบหมายให้นักเรียนอย่างชัดเจน

ดังนั้น รูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันจะใช้ข้อมูลด้านความพร้อมของนักเรียน (student's readiness) ความสนใจของนักเรียน (student's interests) โปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นแนวทางการจัดการสอน (Tomlinson & Allan, 2000; Hall, 2002; ehow.com, 2011; The Access Center, 2005; Zorfass & Wasson (2007); Glass, 2011, Koeze, 2007) และรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน (student's learning style) (Hall, 2002; Koeze, 2007) นอกจากนี้ ยังมีผลวิจัยการใช้การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันที่แสดงว่า การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันส่งผลทางบวกโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (Hodge,

1997 อ้างถึงใน Subban, 2006; Tomlinson, 2001; Burch, 2004; Chalupa, 2004; Koeze, 2007; Ferrier, 2007)

1.2 ข้อมูลนักเรียนเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ข้อมูลนักเรียนที่นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้ตอบสนองเหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของนักเรียน หรือการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันนั้น ได้มาจากการใช้สามัญสำนึก ข้อมูลทางทฤษฎี และข้อมูลจากการวิจัย (Tomlinson, 2001) โดยใช้การประเมินช่วยในการรวบรวมข้อมูลนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นประเมินของครูผ่านการสังเกต การสอบถามจากนักเรียน หรือการประเมินจากแบบวัด หรือแบบสอบถามที่ครูสร้างขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความพร้อมของนักเรียน นักเรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดตามความพร้อมที่จะทำของพวกเขา (Tomlinson & Allan, 2000) ความพร้อมของนักเรียนแต่ละคนควรจะเหมาะสมกับสิ่งที่จะเรียนรู้ วิธีการเรียน และสิ่งที่นักเรียนแสดงออกมา เมื่อใช้การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ครูต้องระบุความรู้พื้นฐานของนักเรียน หรือส่วนที่นักเรียนยังขาดอยู่ในการเรียนรู้นั้นๆ เพื่อให้ครูกำหนดปริมาณการสอนทางตรง (direct instruction) ปริมาณการฝึกปฏิบัติ วิธีการวัดผล ความซับซ้อนของกิจกรรม และระดับการอธิบายเนื้อหา (Zorfass & Wasson, 2007) ดังนั้น ความพร้อมของนักเรียน หรือความรู้ของนักเรียนประเมินได้จากการทดสอบของครู แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น หรือใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่ครูกำหนดไว้

ความสนใจของนักเรียน การเรียนรู้ของนักเรียนจะเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จมากขึ้น และนักเรียนกลายเป็นผู้เรียนได้ด้วยตนเอง (autonomous learner) มากขึ้น ถ้าสามารถจัดการสอนได้ตามความสนใจของนักเรียน (Tomlinson & Allan, 2000) หมายถึง วิธีการที่จะดึงดูดให้นักเรียนเข้ามามีส่วนในการเรียนรู้ (Zorfass & Wasson, 2007) หรือเนื้อหาที่นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ (Heacox, 2002; Koeze, 2007) ความสนใจของนักเรียนได้จากการประเมินของครูผู้สอน หรืออาจใช้แบบวัดความสนใจ (interest inventory) เพื่อหาความสนใจของนักเรียน

โปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียน หมายถึง สิ่งที่ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีที่สุด จากทฤษฎีของ Howard Gardner ทำให้โรงเรียนควรจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับความสามารถในการคิดและเรียนรู้ของนักเรียน หรือพหุปัญญา (intelligence preference) (Tomlinson & Allan, 2000; Heacox, 2002; Koeze, 2007) เพศ (Zorfass & Wasson, 2007) พื้นฐานทางวัฒนธรรม (Koeze, 2007) รูปแบบการเรียนรู้ จุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียน (Heacox, 2002; Koeze, 2007; Zorfass &

Wasson, 2007) ผลทดสอบและผลการเรียนของนักเรียน ความต้องการการเรียนรู้พิเศษหรือการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ ความสนใจของนักเรียน ลักษณะที่ชอบในการทำงาน และคำแนะนำของครู (Heacox, 2002) ข้อมูลในโปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียนได้จากการประเมินของครูจากสังเกต การสอบถามจากนักเรียน และการประเมินจากแบบวัดหรือแบบสอบถามที่ครูกำหนดขึ้น

รูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน หมายถึง วิธีการเรียนที่นักเรียนชอบมากกว่าวิธีการอื่น เช่น รูปแบบการเรียนรู้ (learning styles) หรือการเรียนรู้ได้ดีโดยผ่านการมองเห็น (visually) การเขียน (written) การฟัง (auditory) การสัมผัส/ร่างกาย/การแสดง (kinesthetic or acting out) การเรียนรู้คนเดียว หรือการเรียนรู้ร่วมกันในรูปกลุ่ม (Koeze, 2007; Zorfass & Wasson, 2007) รูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน และลักษณะการทำงานที่นักเรียนชื่นชอบ (การจัดกลุ่มการเรียนรู้) วัดได้จาก สังเกตและประเมินของครู การสอบถามจากนักเรียน และการประเมินจากแบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน

ดังนั้น โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน คือ ข้อมูลของนักเรียนแต่ละคน ซึ่ง ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องที่อยู่ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้นั้นถือเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องทราบ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้สอนทราบรายละเอียดสำคัญเกี่ยวกับข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อใช้ จัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน โดยใช้การประเมินช่วยในการรวบรวมข้อมูลนักเรียน การ ประเมินผลก่อน (pre-assessment) จะให้ข้อมูลหรือความรู้ของนักเรียนเพื่อช่วยครูในขั้นตอนวางแผนการสอน หรือการเตรียมบทเรียน (Oberg, 2010) โปรไฟล์นักเรียนนี้จะประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ข้อมูลความพร้อมของนักเรียน ความสนใจของนักเรียน โปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียน และรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Kagan และ Tippin (1991) สรุปผลวิจัยการบันทึกข้อมูลนักเรียนลงในโปรไฟล์ของ นักศึกษาฝึกสอนในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา พบว่าปริมาณการบันทึกข้อมูล ของครู/นักศึกษาฝึกสอนในระดับประถมศึกษา มีสูงกว่า และบ่อยกว่าครู/นักศึกษาฝึกสอนในระดับ มัธยมศึกษา โดยอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นและเหตุผลเชิงจิตวิทยาบ่อยกว่า 4 เท่า และการตอบสนอง ทางด้านอารมณ์มากกว่า 3 เท่าส่งผลให้ครู/นักศึกษาฝึกสอนในระดับประถมศึกษารู้จักนักเรียนแต่ ละคนอย่างรอบด้านมากกว่าการมองเห็นเพียงแคในห้องเรียน และมีแนวโน้มที่จะรับรู้ปัญหาของ นักเรียนอย่างใกล้ชิด ในทางตรงกันข้ามครู/นักศึกษาฝึกสอนในระดับมัธยมศึกษาจะสอนนักเรียน ภายใต้อสมมุติฐานเกี่ยวกับนักเรียนที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจส่งผลต่อหลักสูตรการผลิตครู (teacher education program)

Burch (2004) สรุปผลวิจัยในโรงเรียน The Shawnee Mission ที่วางแผนหลักสูตรโครงการวิชาคณิตศาสตร์รายสัปดาห์ให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษา ในแต่ละสัปดาห์นักเรียนต้องแก้ไขโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์จำนวน 25 ข้อคำถาม และใช้การนำเสนอโน้ตสนธิใหม่ในวิชาคณิตศาสตร์ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในช่วงแรกจะมีการบอกใบ้โดยใช้รูปภาพ (picture clues) ประกอบและในที่สุดโจทย์ปัญหาจะมีความซับซ้อนมากขึ้นๆ มีความคิดในทางทฤษฎี โดยที่วัตถุประสงค์ของโครงการนี้เพื่อตัดสินว่า การใช้การจัดการเรียนการสอนที่มีความแตกต่างส่งผลกระทบต่อคะแนนของนักเรียนอย่างไร นักเรียนจะได้รับการสอนแบบเดียวทั้งห้องเรียน และทำการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ทุกวัน แต่ใช้การแบ่งกลุ่มขนาดเล็กที่ยืดหยุ่นตามความต้องการของนักเรียนในการสอนเสริม และการฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น เกมส์ กิจกรรมซึ่งเปลี่ยนแปลงได้ และการใช้กิจกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ทำการรวบรวมคะแนนรายสัปดาห์และนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปี 2002-2003 ภายหลังจากครบ 24 สัปดาห์ พบว่า ร้อยละ 44 ของนักเรียนปี 2004 ได้คะแนนทดสอบร้อยละ 92 หรือมากกว่า ในขณะที่ร้อยละ 57 ของนักเรียนปี 2003 ได้คะแนนทดสอบร้อยละ 92 หรือมากกว่า ข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่า การจัดกลุ่มเพิ่มขึ้นไม่ส่งผลกระทบต่อคะแนนของนักเรียน

Koeze (2007) ใช้การออกแบบการทำวิจัยแบบผสม ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับคะแนนจากแบบทดสอบ the Michigan Education Assessment Program (MEAP) และคะแนนจากการสำรวจครูและนักเรียนเพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อสรุปความสำคัญของความสัมพันธ์ของข้อมูล และนำผลที่ได้ไปใช้สร้างโครงร่างของการออกแบบเชิงคุณภาพ ส่วนการวิเคราะห์เชิงคุณภาพใช้สำหรับข้อมูลจากการสำรวจ และการสัมภาษณ์ครู และใช้การวิเคราะห์สามเส้าสนับสนุนข้อค้นพบที่ได้ ผลวิจัยการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันซึ่งจัดทำในโรงเรียนชนบทของรัฐมิชิแกน สหรัฐอเมริกา ที่ทำการสอนระดับประถมศึกษา (เกรด 4 และเกรด 5) สรุปว่า ข้อค้นพบที่ได้สนับสนุนงานของนักทฤษฎีรูปแบบการเรียนรู้ Dunn, Griggs, Olsen, Beasley & Gormann (1995) กลยุทธ์การจัดการสอนที่แตกต่างให้ตรงกับทางเลือกของแรงจูงใจ และความสนใจของนักเรียน จะให้ผลลัพธ์สำคัญต่อความสำเร็จและความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนรู้ และในขั้นแรกของการสอน ครูควรเริ่มจากการหาความแตกต่างกันของนักเรียน (pre-assessment) โดยการใช้แบบทดสอบรูปแบบการเรียนรู้ (learning styles inventory) ที่จะให้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับแยกความแตกต่างในทางเลือกและความสนใจของนักเรียน

Chalupa (2004) ศึกษาวิจัยการใช้การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านการอ่านของนักเรียนพิเศษ (gifted and talented students) โดยจัด

กระทำกับนักเรียน 5 คนที่ศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา (เกรด 5) ในเมืองลิปส์บอน รัฐไอโอวา สหรัฐอเมริกา ข้อค้นพบแสดงว่า การจัดหลักสูตรที่แตกต่างกันส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ของนักเรียน แต่ยังไม่มีความชัดเจนว่า การจัดหลักสูตรที่แตกต่างกันจะส่งผลกระทบต่อ พัฒนาการในระดับแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียน ผู้วิจัยทำหลักสูตรการอ่านให้มีความท้าทาย น่าสนใจมากขึ้น โดยให้นักเรียนเลือกอ่านนวนิยายคนเดียว หรือใช้การจัดกลุ่มในการอ่าน ส่งผลให้ นักเรียนสามารถอ่านได้มากขึ้น กล่าวคือ อ่านได้มากกว่าหนึ่งเรื่อง(นวนิยายที่มีผู้เขียนคนเดียวกัน) หรืออ่านนวนิยายได้ทั้งหมด มิใช่อ่านได้เพียงบางบทเหมือนฐานการอ่านเดิม

Ferrier (2007) สรุปว่า ระบบการศึกษาในสหรัฐอเมริกากำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อเหตุผลในความสำเร็จทางการศึกษาสำหรับนักเรียนทุกคน วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อ ศึกษาว่าการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันจะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของ นักเรียนอย่างไร การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism Theory) จัดเป็นวิธีการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของ นักเรียนทุกคนภายในห้องเรียนหนึ่งๆ ครูต้องปรับเปลี่ยนทั้งวิธีการและเนื้อหาในการสอน รวมทั้ง วิธีการในการประเมินผลในห้องเรียน การหาผลกระทบในการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนที่ แตกต่างกันที่มีต่อความสำเร็จทางการศึกษาในวิชาวิทยาศาสตร์ชีวิตและสุขภาพของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of covariance: ANCOVA) นักเรียนในห้องเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน พบว่า ผลคะแนนสูงกว่าการสอน แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ เขตการศึกษาทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถนำข้อค้นพบในงานวิจัย นี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ครูในทุกระดับชั้นเรียนควรได้รับการฝึกอบรมในเรื่องการจัดการเรียน การสอนที่แตกต่างกันเพื่อนำไปใช้กับนักเรียนให้ได้ผลดีมากขึ้น การสอนด้วยวิธีการนี้จะเพิ่ม โอกาสในการเรียนของนักเรียนมากขึ้น และส่งผลดีกับสมาชิกในสังคม

Bruehwiler และ Vogt (2007) สรุปผลวิจัยว่า ครูที่ปรับทั้งแผนการสอน และวิธีการสอน อย่างตลอดเวลาให้สนองตอบต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนที่มีความหลากหลายในห้องเรียน หรือมีความสามารถในการจัดการสอนแบบปรับเหมาะ (adaptive teaching competency) ในการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบด้วยผู้สอนจากโรงเรียนในระดับประถมศึกษา และ มัธยมศึกษา จำนวน 49 คน และนักเรียนของครูเหล่านั้นจำนวน 890 คน พบว่า มีความสัมพันธ์ ระหว่างความสามารถในการจัดการเรียนการสอนแบบปรับเหมาะ กับคุณภาพการสอนที่วัดมาจาก กลุ่มตัวอย่าง ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนแบบปรับเหมาะในปริมาณสูงมีความ สัมพันธ์กับวิธีการสอนที่มีการวางเงื่อนไขของนักเรียนไว้ก่อน ดังเช่น การมีส่วนร่วมของนักเรียน

สูงขึ้น และคุณภาพการสอนที่สูงขึ้น ผลการวิเคราะห์หลายระดับแสดงว่า นักเรียนที่ผู้สอนมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนแบบปรับเหมาะสูงจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่านักเรียนที่ผู้สอนมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนแบบปรับเหมาะในระดับต่ำกว่า

2. ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนวทางการศึกษา

ในการแสดงองค์ประกอบและข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนวทางการศึกษา ขอเสนอสาระเนื้อหาออกเป็นสามส่วน คือ (2.1) แนวคิดการแนะแนวทางการศึกษาให้กับนักเรียน (2.2) ข้อมูลนักเรียนเพื่อการแนะแนวทางการศึกษา และ (2.3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังนี้

2.1 แนวคิดการแนะแนวทางการศึกษาให้กับนักเรียน

งานแนะแนวในห้องเรียน (classroom guidance) ถือเป็นส่วนสำคัญในการจบหลักสูตร โดยมีครูประจำชั้น หรือครูผู้ได้รับมอบหมายให้จัดกิจกรรมแนะแนวเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำเพื่อให้นักเรียนพัฒนาศักยภาพ และจัดการตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ทำให้นักเรียนรู้จักเข้าใจตนเองทางการศึกษาและอาชีพ สามารถตัดสินใจ แก้ปัญหา เลือกลง และวางแผนชีวิตการเรียน อาชีพ และการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม มีทักษะชีวิต ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ความสำเร็จ และเป็นประโยชน์

การดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษาระดับประถมศึกษาต้องจัดให้ครอบคลุมในทั้ง 3 ด้าน คือ (1) ด้านการศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีวิธีการเรียนรู้ พัฒนาตนเองด้านการเรียนอย่างเต็มตามศักยภาพ รู้จักแสวงหาและใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนการเรียน หรือการศึกษาต่อ (2) ด้านอาชีพ เพื่อให้นักเรียนรู้จักตนเองในทุกด้าน รู้และเข้าใจโลกของงานอาชีพที่มีความหลากหลาย มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต มีการเตรียมตัวสู่อาชีพที่ตนเองมีความถนัด และสนใจ และ (3) ด้านส่วนตัวและสังคม เพื่อให้นักเรียนรู้จัก เข้าใจตนเอง รักและเห็นคุณค่าของตนเอง และผู้อื่น รักษาสิ่งแวดล้อม มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีเจตคติที่ดีต่อการมีชีวิตที่ดีมีคุณภาพ มีทักษะชีวิต และปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2554)

การแนะแนวทางการศึกษาจะส่งผลดีโดยตรงกับนักเรียนในทุกๆระดับ ผลวิจัยพบว่านักเรียนที่มีความแตกต่างกันในทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่ได้รับการแนะแนวในห้องเรียนจะได้รับผลทางบวกในการพัฒนาด้านพฤติกรรมในห้องเรียน ในเจตคติที่มีต่อโรงเรียน และในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (Gerler & Anderson, 1986) นอกจากนี้ยังส่งเสริมการเตรียมตัวนักเรียนเพื่ออนาคตทางการศึกษาที่ดีกว่า การให้ข้อมูลเรื่องอาชีพ และการศึกษาต่อในปริมาณที่สูงกว่า รวมทั้งมีบรรยากาศในการส่งเสริมทางการศึกษาอีกด้วย (Lapan, Gysbers &

Sun, 1997) ในปัจจุบันการแนะแนวทางการศึกษามีรูปแบบที่เปลี่ยนไป กล่าวคือ การจัดการแนะแนวที่ทำให้แตกต่างกัน (differentiation) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคนในห้องเรียน ครูผู้ทำหน้าที่แนะแนวจะวางแผน และใช้กิจกรรมแนะแนวตามความเหมาะสม (Akos, Cockman & Strickland, 2007)

นอกจากนั้น ยังมีผลวิจัยสนับสนุนว่านอกจากการใช้การแนะแนวในสถานศึกษาจะส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นแล้ว การดูแลของครู (หรือกิจกรรมและวิธีการของครูในห้องเรียนเพื่อสนับสนุนนักเรียนให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เกิดความร่วมมือกัน และการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและกิจกรรมในห้องเรียน) ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนให้เกิดการพัฒนาด้านทักษะชีวิตของนักเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนอีกด้วย ซึ่งพัฒนาการด้านทักษะชีวิตในที่นี้จะหมายถึงพัฒนาการทางการศึกษา พัฒนาการในตัวนักเรียน และสังคม และพัฒนาการทางอาชีพและความสามารถพิเศษของนักเรียน (Chan, Lau & Yuen, 2011)

การแนะแนวในสถานศึกษาส่วนใหญ่มักสะท้อนให้เห็นถึงการลดปริมาณพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในห้องเรียน (disruptive classroom behavior หรือ DCB) หมายถึง พฤติกรรมนักเรียนที่รบกวนการสอนของครู และ/หรือการเรียนของเพื่อนนักเรียนอย่างชัดเจน (Rivers, 1977 อ้างถึงใน Bidell & Decon, 2010) พฤติกรรมเหล่านี้สร้างความหนักใจและปัญหาที่สัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบสำหรับนักเรียน ผู้ปกครอง และครูในโรงเรียน พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในห้องเรียนไม่เพียงขัดขวางสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของตัวนักเรียนเอง แต่ยังขัดขวางการเรียนรู้ของนักเรียนคนอื่น และการสอนของครูอีกด้วย ถ้าพฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง หรือมีปริมาณเพิ่มขึ้น น่าจะทำให้นักเรียนได้รับความเอาใจใส่จากโรงเรียนน้อยลง หรือไม่ได้รับความสนใจ ซึ่งจะส่งผลทางลบต่อตัวนักเรียนเอง ตัวอย่างพฤติกรรมเช่น การปฏิเสธในการทำตาม หรือเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน ความไม่เอาใจใส่การเรียน เพิกเฉยกับเพื่อน รบกวนขัดจังหวะการเรียน ส่งเสียงดัง และไม่นั่งอยู่กับที่/ไต่เตะเรียน (Bidell & Decon, 2010)

ในขณะที่ Randolph (2005) มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในห้องเรียนจะสร้างปัญหาทางอารมณ์ และปัญหาทางการศึกษาให้กับนักเรียนและห้องเรียน ซึ่งจะต้องใช้ความร่วมมือและทรัพยากรของผู้เกี่ยวข้องในการร่วมแก้ไข พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในห้องเรียนสามารถแยกออกได้เป็นสองประเภท คือ พฤติกรรมด้านปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ไม่เหมาะสม เช่น การทุบหรือทำร้ายเพื่อน/ผู้อื่น การทำเสียงดังรบกวนเพื่อน เพิกเฉยกับเพื่อน รบกวนขัดจังหวะการเรียน การพูดในเวลาที่ไม่เหมาะสม และการขว้างปาสิ่งของ และพฤติกรรมที่รบกวน

ผู้อื่นมากกว่าการรับฟัง เช่น การลุกออกจากที่นั่งและไม่นั่งอยู่กับที่/โตะเรียน การสนทนากันใน ขณะที่ครูกำลังสอน การเล่นเกมเป็นต้น ในระบบการศึกษาจะใช้ศักยภาพที่มีอยู่ในการตรวจ การแก้ไขตั้งแต่เริ่มต้น การป้องกัน และการวัดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนก่อน ดังเช่น การใช้การจัดอันดับพฤติกรรม (Direct Behavior Rating: DBR) ของ Sandra M. Chafouleas (Christ, Riley-Tillman & Chafouleas, 2009)

ในขณะที่การศึกษาปัญหาและความต้องการรับบริการแนะแนวของนักเรียนชั้น ประถมปีที่ 4-6 ของโรงเรียนวัดหมื่นทอง จังหวัดเชียงใหม่ แสดงให้เห็นว่า **ด้านการศึกษา**จะพบ ปัญหาการชอคุยกับเพื่อน ง่วงหรือหลับในขณะที่เรียน เมื่อเรียนไม่เข้าใจกลับไม่กล้าสอบถามครู มี อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความซับซ้อนและยากเกินไป **ด้านอาชีพ**จะพบ ปัญหาการขาดข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะงานในอาชีพต่างๆ การเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงาน วิธีการ สัมภาษณ์ การสอบ การสัมภาษณ์ การขาดข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้า รายได้และสวัสดิการใน อาชีพต่างๆ **ด้านส่วนตัวและสังคม**จะพบปัญหาความประมาทเวลาพูดหน้าชั้นเรียน มีความ ขัดแย้งกับเพื่อนในชั้นเรียน ไม่รู้จักการวางตัวและมารยาทในการเข้าสังคม (นงคราญ นุชนิยม, 2544)

ดังนั้น รูปแบบของการแนะแนวในสถานศึกษาจะทำให้สนับสนุนนักเรียนให้มี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เกิดความร่วมมือกัน และการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและกิจกรรมใน ห้องเรียน และเพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในห้องเรียนที่สามารถแยกออกได้เป็นสอง ประเภท คือ พฤติกรรมด้านปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ไม่เหมาะสม และพฤติกรรมที่รบกวนผู้อื่นมากกว่า การรับฟังของนักเรียน แต่ผลวิจัยในด้านอาชีพนั้นจะพบว่าเกิดจากปัญหาการขาดข้อมูลในเรื่อง อาชีพเป็นหลัก จึงไม่นำเข้ามาศึกษาในงานวิจัยนี้

2.2 ข้อมูลนักเรียนเพื่อการแนะแนวทางการศึกษา

การนำข้อมูลนักเรียนเพื่อนำไปในการแนะแนวการศึกษาตามแนวทางของสำนัก วิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวง ศึกษาธิการนั้นที่นำมาใช้ในการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลด้านพฤติกรรมของนักเรียน ประกอบด้วย พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันของนักเรียน พฤติกรรมด้านปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ไม่เหมาะสม และพฤติกรรมที่รบกวนผู้อื่นมากกว่าการรับฟัง

พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันของนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมของ นักเรียนในขณะที่มีปฏิสัมพันธ์ หรือมีปฏิริยากับเพื่อน หรือกับครูในห้องเรียน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้

ก่อให้เกิดความร่วมมือกัน การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและกิจกรรมในห้องเรียน ประกอบด้วย การปรับตัวและการวางตัวของนักเรียน และมารยาทในการเข้าสังคม

พฤติกรรมด้านปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ไม่เหมาะสม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่มีปฏิสัมพันธ์ หรือมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน หรือกับครูในห้องเรียน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ขัดขวางการเรียนรู้ในห้องเรียน หรือส่งผลต่อการสอนของครู ประกอบด้วย การเพิกเฉยกับเพื่อน หรือครู การทู่หรือทำร้ายเพื่อนนักเรียน การรบกวนขัดจังหวะการเรียน การไม่กล้าสอบถามครูเมื่อเรียนไม่เข้าใจ การขัดแย้งกับเพื่อนในชั้นเรียน การไม่รู้จักรวางตัวและมารยาทในการเข้าสังคม

พฤติกรรมที่รบกวนผู้อื่นมากกว่าการตั้งใจเรียน(ฟัง) หมายถึง พฤติกรรมนักเรียนที่รบกวนการสอนของครู และ/หรือการเรียนของเพื่อนนักเรียนอย่างชัดเจน ประกอบด้วย การขบคุยกับเพื่อน ง่วงหรือหลับในขณะเรียน การส่งเสียงดัง และการไม่นั่งอยู่กับที่/ไต่เรียน

ดังนั้น โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนว คือ ข้อมูลของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องที่อยู่ในสภาพแวดล้อมการเรียนนั้นถือเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องทราบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้สอนทราบรายละเอียดสำคัญเกี่ยวกับข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อใช้ในการแนะแนว โปรไฟล์นักเรียนนี้จะประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ข้อมูลพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันของนักเรียน พฤติกรรมด้านปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน และพฤติกรรมที่รบกวนผู้อื่นมากกว่าการตั้งใจเรียนของนักเรียน

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Gerler และ Anderson (1986) ศึกษาผลของการใช้การแนะแนวในห้องเรียนในด้านพฤติกรรมของนักเรียน เจตคติที่มีต่อโรงเรียน และผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ในมลรัฐนอร์ท แคโรไลนา จำนวน 896 คนใน 18 โรงเรียน พบว่า นักเรียนมีความแตกต่างทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่ได้รับการแนะแนวในห้องเรียนจะได้รับผลทางบวกต่อการพัฒนาการด้านพฤติกรรมในห้องเรียนสองมาตรการ ในหนึ่งมาตรการเจตคติที่มีต่อโรงเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แต่ไม่พบความแตกต่างกันในระหว่างสองวิชา

Lapan, Gysbers และ Sun (1997) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้โปรแกรมแนะแนวทั้งระบบกับประสบการณ์ในโรงเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 22,964 คนใน 236 โรงเรียนของมลรัฐมิสซูรี โดยใช้โมเดลเส้นตรงแบบพหุระดับ (hierarchical linear modeling) พบว่า โรงเรียนที่ใช้โปรแกรมนี้ในปริมาณที่มากกว่าจะมีรายงานนักเรียนในเรื่อง (1) ระดับคะแนน (grades) ที่สูงกว่า (2) การจัดการศึกษาที่มีการเตรียมตัวนักเรียนเพื่ออนาคต

ทางการศึกษาที่ดีกว่า (3) การให้ข้อมูลเรื่องอาชีพ และการศึกษาต่อในปริมาณที่สูงกว่า และ (4) บรรยายภาคในการส่งเสริมทางการศึกษา รวมทั้ง 4 ข้อ ผลลัพธ์ที่ได้เน้นในบทบาทสำคัญของครูแนะแนวในโรงเรียนในการส่งเสริมเป้าหมายทางการศึกษาของโรงเรียน และสนับสนุนโปรแกรมแนะแนวทางทั้งระบบสำหรับคณะแนะแนวทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีการฝึกฝนครูแนะแนว

Chan, Lau และ Yuen (2011) สรุปงานวิจัยว่า การดูแลของครู หมายถึง กิจกรรมและวิธีการของครูในห้องเรียนเพื่อสนับสนุนนักเรียนให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เกิดความร่วมมือกัน และการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและกิจกรรมในห้องเรียน จากการสำรวจ (cross-sectional survey) นักเรียน 15,113 คน และครู 635 คนจากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 86 แห่ง ข้อค้นพบแสดงว่า การดูแลของครูในห้องเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนให้เกิดการพัฒนาด้านทักษะชีวิตของนักเรียน (พัฒนาการทางการศึกษา พัฒนาการในตัวนักเรียน พัฒนาการทางสังคม และพัฒนาการทางอาชีพและความสามารถพิเศษของนักเรียน) และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนจากการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการดูแลจากครูในห้องเรียน พบว่า ผลกระทบของการดูแลของครูที่มีต่อนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจะมีความสำคัญน้อยกว่าที่มีต่อนักเรียนหญิง การสร้างสภาพแวดล้อมในการดูแลนักเรียนเป็นหน้าที่ของครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียน และเผยแพร่หน้าที่นี้ในทุกระดับของโรงเรียนมากกว่าเน้นอยู่ที่โปรแกรมการป้องกันนักเรียนเท่านั้น การเริ่มต้นควรเน้นความสำคัญของทัศนคติและการเห็นคุณค่าของการดูแลนักเรียนของครู สถาบันครูควรบรรจุแนวคิด หรือมโนทัศน์ในการดูแลลงในโปรแกรมการสอน เช่นเดียวกันกับครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ควรได้รับการพัฒนาในมโนทัศน์ด้านนี้

Bidell, M. P. & Deacon, R. E. (2010) สรุปผลวิจัยว่า พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในห้องเรียนเป็นสาเหตุของปัญหาสำคัญสำหรับนักเรียน โรงเรียน ครอบครัว และชุมชน ผู้วิจัยตั้งคำถามถึงวิธีการที่ดีที่สุดที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมแก้ไข การใช้วิธีการลงโทษ และการอ้างอิงระเบียบของโรงเรียนจะดึงนักเรียนออกจากห้องเรียน และเวลาเรียนในที่สุด วิธีการยึดสิ่งของของนักเรียน วิธีการหยุดพักการเรียน และการไล่ออกเป็นวิธีขจัดนักเรียนที่กระทำคามผิดในการรบกวนการเรียนการสอนในห้องเรียน หรือโรงเรียนที่เห็นผล แต่วิธีการลงโทษเหล่านี้ไม่ได้ช่วยเหลือนักเรียนให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมเลย หรือไม่ได้เป็นมโนทัศน์ในการแก้ไขที่ถูกต้อง ยิ่งไปกว่านั้น นักเรียนทุกคนมีต้นทุนทางสังคมและความเป็นมนุษย์ ถ้าการลงโทษนี้นำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายของเด็กนักเรียน หรือการเลิกเรียนหนังสือ ถือว่าถ้าการลงโทษนี้มิใช่การทำให้พฤติกรรมเหล่านี้ในระบบการจัดการโรงเรียนหมดไป หรือเป็นการกล่าวโทษผู้รับผิดชอบในการตั้ง

เกณฑ์ลึงโทษในเรื่องนี้ ในความจริงผู้วิจัยต้องการกระตุ้นให้ครูแนะแนว หรือผู้กระทำหน้าที่นี้ในโรงเรียนเข้าไปเกี่ยวข้องกับจุดหมายที่ต้องการ (การเข้าไปแก้ไขพฤติกรรมจากหลักฐาน และใช้การร่วมมือร่วมพลังร่วมกัน (ของนักเรียน โรงเรียน ครอบครัว) เพื่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่ได้ผล)

Christ, Riley-Tillman & Chafouleas (2009) นำเสนอการจัดอันดับพฤติกรรม ของ Sandra M. Chafouleas (DBR) คือ วิธีการประเมินอารมณ์ทางสังคม และประเมินพฤติกรรมที่ใช้ การสังเกตโดยตรงอย่างมีระบบ กับความมีประสิทธิภาพในการจัดอันดับพฤติกรรม เป้าหมายของ บทความเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในความสามารถป้องกันได้ และความสามารถในการใช้ DBR และสรุปผลดังนี้ (1) ทิศทางของวิธีการประเมินอารมณ์ทางสังคม และประเมินพฤติกรรมใน โรงเรียน ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต (2) การนิยามโครงสร้างของ DBR (3) หลักการแนะนำการ พัฒนาและการประเมินโดยใช้ DBR และ(4) งานวิจัยจนถึงปัจจุบันของ DBR การเน้นพิเศษใน มาตรฐานวัดสเกลเดียว (DBR (SIS-DBR)) และพฤติกรรมที่ปรากฏออกมาภายหลังสามด้านที่มี ความหมายสำหรับการใช้ในโรงเรียนมากที่สุด งานวิจัยและการแนะนำสำหรับมาตรฐานของ เครื่องมือ SIS-DBR รวมถึงการตรวจสอบวิธีการที่ใช้ พร้อมกับทิศทางสำหรับการวิจัย และการ ปฏิบัติในอนาคต

นงศราญ นุชนิยม (2544) ศึกษาปัญหาและความต้องการรับบริการแนะแนวของ นักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4-6) โรงเรียนวัดหมื่นทองในจังหวัดเชียงใหม่พบปัญหา ด้านการศึกษา คือ นักเรียนชอบคุยกับเพื่อน ง่วงหรือหลับในขณะที่เรียน เมื่อเรียนไม่เข้าใจกลับไม่ กล้าสอบถามครู มีอุปสรรคการเรียนไม่เพียงพอ เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความซับซ้อนและยากเกินไป; พบปัญหาด้านอาชีพ คือ นักเรียนขาดข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะงานในอาชีพต่างๆ การเตรียมตัวเข้า สูตลาดแรงงาน ไม่ว่าจะป็นวิธีการสมัครงาน การสอบ การสัมภาษณ์ การขาดข้อมูลด้านความ ก้าวหน้า รายได้และสวัสดิการในอาชีพ; พบปัญหาด้านส่วนตัวและสังคม คือ นักเรียนประหม่าใน เวลาพูดหน้าชั้นเรียน มีความขัดแย้งกับเพื่อนในชั้นเรียน ไม่รู้จักวางตัวและมารยาทการเข้าสังคม ส่วนในด้านความต้องการรับบริการแนะแนวของนักเรียน; พบปัญหาด้านสารสนเทศ คือ นักเรียน ขาดข้อมูลการเตรียมตัวสอบ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น วิธีการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้ในการปฏิบัติตนในด้านสุขภาพ การป้องกันยาเสพติดและโรคติดต่อ (โรคเอดส์); พบปัญหา ด้านการให้คำปรึกษา คือ นักเรียนต้องการครูแนะแนวที่มีบุคลิกดี น่าศรัทธา เชื่อถือ อารมณ์มั่นคง บรรยายกาศห้องแนะแนวที่ดี ไม่พลุกพล่านและไม่มีสิ่งรบกวน; พบปัญหาด้านการบุคคล คือ นักเรียนต้องการแหล่งให้ทุนการศึกษา แหล่งงานช่วงปิดภาคเรียน การฝึกอาชีพระยะสั้น การสอน ซ่อมเสริม คำแนะนำในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และการปรับตัวกับสถานการณ์ใหม่ๆ

3. ลำดับขั้นตอนการสร้างโปรไฟล์

ข้อบังคับทางการศึกษาของบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และออสเตรเลีย บังคับให้โรงเรียนที่มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดของประเทศนั้นๆ ต้องจัดทำโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์การเรียนรู้ เพราะคุณประโยชน์ต่างๆ ที่ได้รับจากการนำโปรไฟล์เหล่านั้นไปใช้งาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังมีการใช้ซอฟต์แวร์สำเร็จรูปสร้างโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์การเรียนรู้ซึ่งมีทั้งโปรแกรมที่สามารถเรียกใช้งานได้ฟรี หรือโปรแกรมที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายในขอรับบริการ ขอยกตัวอย่างโปรแกรมที่สามารถใช้งานได้ฟรี เช่น โปรไฟล์ที่พัฒนาโดย learner profile assessment tools for educators สามารถเรียกใช้งานได้จากเว็บไซต์ <http://www.learnerprofile.com/download/fprocess.cfm> หรือโปรไฟล์ที่พัฒนาโดย Meg Keeley, Special Populations Office, Bucks Country Community College ด้วยทุนการพัฒนามาจาก the Carl D. Perkins Vocational and Applied Technology Education Act ออกแบบและผลิตโดย Chimera Studio สามารถเรียกใช้งานได้จากเว็บ <http://www.ucls.edu/specpop/Lrnprfil.htm> เป็นต้น แต่ในรายงานฉบับนี้จะแสดงวิธีการสร้างโปรไฟล์นักเรียนด้วยตนเองเป็นหลัก

Perdue (2010) ระบุว่า การสร้างโปรไฟล์นักเรียนเพื่อให้ครูทราบรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียน จะได้จัดการเรียนการสอนให้ตอบสนองกับความต้องการของนักเรียน ครูเริ่มต้นการสร้างโปรไฟล์นักเรียน ณ ช่วงเวลาเริ่มต้นปีการศึกษาเพื่อที่จะค้นหาวิธีการที่ทำให้นักเรียนแต่ละคนเรียนรู้ได้ดีที่สุด วิธีการสร้างโปรไฟล์นักเรียนมี 4 ขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

(1) ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนก่อนเริ่มต้นการจัดการเรียนการสอน (pre-assessment) ผลที่ได้ชี้ให้เห็นถึงความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาของนักเรียน ช่วยให้ผู้สอนทราบถึงเนื้อหาใดๆ ที่นักเรียนสนใจเรียนรู้ และวิธีการคิดของนักเรียน จะเป็นข้อมูลสนับสนุนให้ครูจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเหล่านั้นอย่างได้ผล และสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ วิธีการที่ใช้ประเมินผลผู้เรียน เช่น แบบทดสอบพหุปัญญา (multiple intelligence test/ surveys) แบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้ (learning style assessment) แบบสำรวจความสนใจ (interest surveys) แบบทดสอบรูปแบบการเรียนรู้ (left/right brain learning style test) และ แบบทดสอบบุคลิกภาพ (personality tests)

(2) จัดเก็บข้อมูลที่ได้ในข้อแรกกับข้อมูลของนักเรียนที่มีอยู่ หรือสร้างโปรไฟล์นักเรียนตามตัวแปรที่เลือกไว้ และต้องคำนึงถึงคัมค่ากับเวลาในการจัดเก็บ

(3) สร้างโปรไฟล์ห้องเรียน (class profile) ภายหลังจากกระบวนการเรียนรู้ที่ชื่นชอบและความฉลาดของนักเรียน คำนวณจัดอันดับคะแนน และรายงานผลลัพธ์ลงในกระดาษ ผลลัพธ์

ที่ได้ช่วยผู้สอนเห็นภาพรวมของชั้นเรียนว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบการเคลื่อนไหว หรือชอบจินตนาการ ดนตรี หรือเป็นพวกชอบศิลปะ เพื่อที่ผู้สอนจะสามารถวางแผน/พัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม

(4) พัฒนาวิธีการตรวจสอบข้อมูลให้อยู่ในแนวทางที่ครูต้องการ อาจทำโดยเก็บข้อมูลผ่านแบบทดสอบที่สามารถแยกความแตกต่างของนักเรียนได้เป็นอย่างดี รวมทั้งพัฒนาให้ข้อมูลทันสมัย และพร้อมต่อการใช้งาน

ส่วนการนำเสนอของ DesjKol 10 (n.d.) ที่ระบุ 3 ขั้นตอนในการสร้างโปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกในการสร้างบทเรียนจากการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน (differentiated instruction lesson) โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) ผู้สอนเริ่มต้นการสร้างโปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียน ณ ช่วงเวลาเริ่มต้นเทอม/ปีการศึกษาเพื่อที่จะค้นหาวิธีการที่ทำให้นักเรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด และระบุจุดเด่นของนักเรียนแต่ละคน

(2) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยหลายๆ วิธีการที่เหมาะสม เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการออกแบบบทเรียน ทั้งกิจกรรม และการประเมินผลในชั้นเรียน

(3) ข้อมูลที่รวบรวมเป็นจุดเริ่มต้นทางความคิด หรือการกระทำที่ช่วยผู้สอนในการสร้างทางเลือกการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

จะเห็นได้ว่าทั้ง Perdue และ DesjKol 10 ใช้หลักการที่ไม่มีความแตกต่างกัน สรุปได้ว่าการสร้างโปรไฟล์นักเรียนจะประกอบด้วยสองขั้นตอนหลัก คือ (1) การเก็บรวบรวมข้อมูลลงในโปรไฟล์นักเรียน โดยใช้เครื่องมือ หรือวิธีการหลายๆ อย่างประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นการใช้แบบสอบถาม หรือจากการสังเกตนักเรียนในห้องเรียนของครู และ (2) การวิเคราะห์ข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียน เพื่อที่ครูจะนำไปใช้ในวางแผน และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม รวมทั้งการแนะนำนักเรียน

ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

ในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอ 6 หัวข้อตามลำดับ ดังนี้ (1) ความหมายของวิจัยในชั้นเรียน (2) ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน (3) วิธีการทำวิจัยในชั้นเรียน (4) การตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียน (5) ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจและความสามารถวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียนกับการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และ (6) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความหมายของวิจัยในชั้นเรียน

วิจัยในชั้นเรียน (classroom research) หรือวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (classroom action research) เป็นการสำรวจอย่างเป็นระบบในเรื่องผลของการสอนที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ปรับปรุงการสอน (Kochis, n.d.; British Council, n.d.; Rust & Clark, 2007; Mettetal, 2002-2003; O'Connor, Greene & Anderson, 2006; Mertler, 2009; สุวิมล ว่องวานิช, 2553) การทำวิจัยในชั้นเรียนมักเริ่มต้นจากการสังเกตนักเรียน โดยใช้เทคนิคสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน และความพยายามในการจัดการข้อมูลเหล่านั้นให้เป็นภาพที่เห็นได้ชัดของทฤษฎีการเรียนรู้ในทางปฏิบัติ ดังนั้น การทำวิจัยในชั้นเรียนมีพื้นฐานมาจากหลักการค้นหาเชิงธรรมชาติ (the principles of “naturalistic” inquiry) หรือวิธีการที่ขึ้นอยู่กับบริบท ต้องมีการทำงานร่วมกัน มีจุดสนใจหลายๆ ด้านประกอบกัน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการสร้าง/พัฒนาขึ้น และเป็นรูปธรรม ดังนั้น วิจัยในชั้นเรียนเป็นการค้นหาอย่างถูกต้องมีระบบเคร่งครัด และต่อเนื่อง โดยที่ครูแต่ละคนพยายามให้บรรลุผล หรือได้รับทฤษฎีการเรียนรู้ที่ซับซ้อนมากขึ้น (Kochis, n.d.)

ลักษณะพิเศษ 7 ข้อของวิจัยในชั้นเรียนที่จัดทำโดย Cross, K. Patricia และ Mimi Harris Steadman (1996) ประกอบด้วย (1) มุ่งเน้นผลที่นักเรียน (learner-centered) วิจัยในชั้นเรียนให้ความสนใจกับการสังเกต และพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน (2) จัดทำโดยครู (teacher-directed) ครูมีความสามารถอย่างแท้จริงในการทำวิจัยที่มีประโยชน์ และมีความถูกต้องในเรื่องการเรียนรู้ในชั้นเรียน (3) การร่วมมือกัน (collaborative) การวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากความร่วมมือกันระหว่างครูกับนักเรียนในห้อง โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในข้อมูลนำไปวิเคราะห์ และแปลผลข้อค้นพบที่ได้ (4) บริบทที่เฉพาะเจาะจง (context-specific) วิจัยในชั้นเรียนจัดทำเพื่อหาคำตอบให้กับคำถามวิจัยในห้องเรียนที่ระบุไว้อย่างเจาะจง (5) ความเป็นวิชาการ (scholarly) วิจัยในชั้นเรียนต้องจัดทำโดยผู้มีความรู้ และมีความรับผิดชอบที่เชี่ยวชาญในวิชาชีพ (6) ขึ้นอยู่กับความเป็นจริงและมีความหมาย (practical and relevant) คำถามวิจัยต้องเป็นคำถามที่เกิดขึ้นจริงซึ่งครูพบในขณะสอนในห้องเรียน (7) ความต่อเนื่อง (continual) ในขณะที่ดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนจะเกิดคำถามวิจัยใหม่ที่น่าไปสู่การสอบสวนครั้งใหม่ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ

ครูผู้ทำงานวิจัยในชั้นเรียน ในที่นี้ขอเรียกว่า “ครูผู้วิจัย” คือ ครูที่ต้องการเข้าใจเกี่ยวกับการสอน และการเรียนรู้ของนักเรียนให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น จึงหมายถึง ครูที่ต้องการพัฒนาทักษะและความรู้ด้านการสอน และครูที่ต้องการลงมือปฏิบัติเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้น (British Council, n.d.; O'Connor, Greene & Anderson, 2006) ดังนั้น ประโยชน์ที่ได้รับจากการ

ทำวิจัยในชั้นเรียนมีหลายด้าน ประกอบด้วย การใช้ขอบข่ายงานสำหรับการทดสอบหาแนวทาง และความคิดหลายรูปแบบที่แตกต่างกันที่ช่วยสะท้อนผลเกี่ยวกับวิธีการทำงาน/การสอน หรือใช้วิจัยในชั้นเรียนเพื่อประเมินการทำงานของตนเอง และใช้วิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการสืบเสาะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำการสอน ช่วยให้ครูสามารถสร้างทางเลือก และการตัดสินใจเกี่ยวกับรูปแบบการสอน ช่วยในการพัฒนาความมั่นใจของครู และช่วยครูในการพัฒนาการเรียนรู้อของนักเรียน (สุวิมล ว่องวาณิช, 2553; British Council, n.d.) และผลวิจัยของ O'Connor, Greene & Anderson (2006) พบว่า การทำวิจัยปฏิบัติการ คือ กระบวนการที่ส่งผลดีต่อการสอนประจำวัน หรือการสอนในอนาคต ครูแสดงความคิดเห็นว่า การทำวิจัยปฏิบัติการช่วยครูให้ตระหนักถึงปฏิบัติการสอน ความต้องการของนักเรียน และกลยุทธ์การสอนใหม่มากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีความมั่นใจในการทดลองใช้กลยุทธ์นั้นๆ ซึ่งการทำวิจัยปฏิบัติการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในทางบวก สามารถเสริมพลัง (empower) ครูให้เติบโตในสาขาอาชีพโดยช่วยบอกถึงการจัดการสอนประจำวัน รวมถึงการปรับ เปลี่ยน และขยายทัศนคติ ทางเลือก และความคิดเกี่ยวกับหลักสูตรของครู

Johnson (2008 อ้างถึงใน Mertler, 2009) ระบุ 3 เรื่อง/หัวข้อหลักที่มักจะทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย (1) วิธีการสอน (teaching method) ครูจะใช้การทำวิจัยในชั้นเรียนสอบสวนอย่างเป็นระบบเพื่อหาประสิทธิภาพของวิธีการสอน หรือเทคนิคการสอนใหม่ๆ (2) การระบุปัญหาในชั้นเรียน (identifying a problem) บ่อยครั้งครูพบปัญหา หรือสิ่งที่ไม่ควรเกิดขึ้นในห้องเรียน การจัดการและพิจารณาอย่างมีเหตุผลด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยทำให้ครูเข้าใจปัญหาดีขึ้น และช่วยสำรวจหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่หลากหลาย (3) การตรวจสอบในส่วนที่นักวิจัยสนใจ (examining an area of interest) ครู คือ ผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพ จึงถูกกระตุ้นด้วยความอยากรู้ในเนื้อหาทางการศึกษา ดังนั้น การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยสำรวจหาผลลัพธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุวิมล ว่องวาณิช (2553) เปรียบเทียบให้เห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนต่างจากการทำวิจัยเชิงวิชาการ (academic research) ในหลายประเด็นตัวอย่างเช่น “เป้าหมายการวิจัย” การทำวิจัยในชั้นเรียนมุ่งสร้างความรู้เฉพาะเพื่อใช้ในห้องเรียนของครูผู้วิจัย แต่การทำวิจัยเชิงวิชาการมุ่งสร้างความรู้ทั่วไปซึ่งสามารถสรุปอ้างอิงได้ ส่วนในเรื่อง “วิธีการวิจัย” การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูต้องเกี่ยวข้องกับปัญหาจากสภาพจริงที่เกิดขึ้นในห้องเรียนขณะนั้นๆ และวิธีการแบบเดิมไม่สามารถแก้ปัญหานั้นได้ ดังนั้นการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูควรมีลักษณะเป็นงานวิจัยขนาดเล็กที่ต้องดำเนินการให้เป็นส่วนหนึ่งของการสอนปกติ ใช้กระบวนการวิจัยแบบง่ายสามารถใช้ข้อมูลที่มีในห้องเรียนประกอบการค้นหาคำตอบ ไม่เน้นการกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎี

แต่ใช้ประสบการณ์ของผู้สอน ทำให้ช่วงเวลาในการทำวิจัยสั้นกว่าการวิจัยเชิงวิชาการ และใช้การวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ ซึ่งความคิดเห็นในส่วนนี้สอดคล้องกับ Mettetal (2002-2003) ในขณะที่การทำวิจัยเชิงวิชาการจะใช้หลักการที่เคร่งครัด ยึดแบบแผนการวิจัย การออกแบบการวิจัยที่รัดกุม มีการกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎีจากกระบวนการปริทัศน์เอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ตรวจสอบและพัฒนาทฤษฎี เพื่อให้ได้คำตอบของคำถามวิจัยที่หนักแน่น เชื่อถือได้ ช่วงเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยเชิงวิชาการกินเวลานาน และมักใช้การวิจัยเชิงปริมาณมากกว่า ซึ่งในส่วนของกำหนดยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาในห้องเรียน การทำวิจัยในชั้นเรียนจะใช้วิธีการเชิงอัตวิสัย (subjective) โดยอาศัยประสบการณ์ของครุณักวิจัย แต่จะใช้วิธีการเชิงปรนัยในการตรวจสอบผลวิจัย การทำวิจัยเชิงวิชาการจะอิงทฤษฎี หรือมีผลวิจัยรองรับ นอกจากนี้ยังระบุเพิ่มเติมว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมิใช่การสร้างผลงานวิชาการเพื่อตนเอง แต่เป็นงานที่ผู้เกี่ยวข้องทุกคนควรเข้ามามีส่วนร่วม หรือมีการรวมพลังในการทำวิจัย เพื่อหาทางแก้ปัญหาในลักษณะองค์รวมแทนการแก้ไขปัญหาเฉพาะด้าน

ดังนั้น การทำวิจัยในชั้นเรียนจะมีลักษณะพิเศษเฉพาะที่แตกต่างไปจากการทำวิจัยเชิงวิชาการ การทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำการสอบสวนอย่างเป็นระบบในเรื่องผลของการสอนที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลวิจัยไปใช้ปรับปรุงการสอน เพิ่มประสิทธิภาพของวิธีการสอน และเทคนิคการสอนใหม่ๆ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในทางบวกของการจัดการเรียนการสอน และการเสริมพลังให้กับครูเพื่อสนับสนุนการเติบโตในสาขาอาชีพ

2.2 ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน หรือการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือ การพัฒนาวิธีการปฏิบัติการสอนให้ดีขึ้น เพื่อทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาการเรียนรู้ (Kochis, n.d.; British Council, n.d.; Rust & Clark, 2007; Mettetal, 2002-2003; Anderson, 2004; O'Connor, Greene & Anderson, 2006; Mertler, 2009; สุวิมล ว่องวานิช, 2553) การทำวิจัยในชั้นเรียนที่จัดทำโดยครูผู้ซึ่งเข้าใจจริงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน คุณค่าของข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยไม่ได้แสดงเฉพาะการตีพิมพ์ในเอกสารวิชาการเท่านั้น แต่ผลวิจัยที่ได้นั้นจะส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูในทันที ครูใช้ตัดสินใจในประสิทธิภาพของกลยุทธ์ที่ใช้สำหรับการเรียนรู้ของนักเรียน ตรงตามวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน กล่าวคือ เพื่อเข้าใจการสอนและการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนหนึ่งๆ และเพื่อนำความรู้ที่ได้เหล่านั้นไปเพิ่มประสิทธิภาพการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน (Chamot, Barnhardt & Dirstine, 1998; Anderson, 2004)

นอกจากนี้นักวิชาการหลายคนจะใช้การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อค้นหา หรือยืนยัน ฐานความรู้ และกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน เช่น การทำวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับการเขียนของ นักเรียนในห้อง (Zhao, 2010; Greene, 2011; Colby & Colby, 2008; Straub, 2000) เกี่ยวกับ ทักษะการอ่านเขียนของนักเรียนในห้อง (Martinez, 2010; Ponitz & Rimm-Kaufman, 2011; Ecalle, Magnan & Gibert, 2006) เกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน (Stanat, Becker, Baumert, Lüdtke & Eckhardt, 2012; Yang & Wu, 2012; Gorlewski, 2010) เกี่ยวกับ วิธีการสอนที่ใช้การทำวิจัยประกอบหลักสูตรของ (McCord & Brown, 2009) เป็นต้น

การทำวิจัยในการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันซึ่งทดลองใช้ในห้องเรียนระดับ ประถมศึกษา ในงานวิจัยนี้ การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน หมายถึง ครูใช้การวางแผนการ สอน และใช้วิธีการสอนที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะกับนักเรียน เป็นการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ (student centered) อาจอยู่ในรูปการสอนนักเรียนกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก หรือการ สอนเป็นรายบุคคล ซึ่งครูใช้ผลการประเมินนักเรียนสร้างแนวทางหลากหลายในการสอนเพื่อให้ สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน (Tomlinson, 2001; WikiEducator, 2007) ผล วิจัยใช้การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันสำหรับนักเรียนส่งผลทางบวกโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน (Hodge, 1997 อ้างถึงใน Subban, 2006; Tomlinson, 2001; Burch, 2004; Chalupa, 2004; Koeze, 2007; Ferrier, 2007)

จากงานวิจัยที่กล่าวมาแสดงผลประโยชน์ที่ได้จากการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูสามารถใช้ ประโยชน์จากผลวิจัยเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงวิธีการสอน การจัดการเรียนการสอนตาม รายวิชา การพัฒนาในเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียน และอื่นๆ ทำயที่สุดแล้ว จะส่งผลโดยตรงต่อ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนในห้องเรียน ในกรณีที่มีการนำเสนอผลวิจัยในวารสารวิจัยของ นักวิชาการ จะทำให้มีการใช้ประโยชน์จากผลวิจัยมากขึ้น เพิ่มความเข้าใจ และความรู้ให้กับผู้ใช้ ผลวิจัยและสังคม รวมทั้งสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักวิจัยรุ่นต่อไป

2.3 วิธีการทำวิจัยในชั้นเรียน

นักวิชาการหลายคนระบุวิธีการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้หลักการ หรือวงจรการ ปฏิบัติงานรูปแบบต่างๆ ประกอบการอธิบาย ในที่นี้ขอนำเสนอวิธีการของ (1) British Council จากบทความเรื่อง Classroom action research (2) ศาสตราจารย์ Frances Rust ภาคการสน และ การเรียนรู้ มหาวิทยาลัยนิวยอร์ก (New York University Steinhardt School of Education) กับ Christopher Clark ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเดลาแวร์ (University of Delaware) ที่ร่วมกันเขียนในหนังสือคู่มือ (booklet) How to Do Action Research in your

Classroom: Lessons from the Teachers Network Leadership Institute (3) Mettetal (2002-2003) และ (4) ศาสตราจารย์สุวิมล ว่องวาณิช (2553) ในหนังสือการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามลำดับดังนี้

British Council (n.d.) ระบุวิธีการทำวิจัยในชั้นเรียน 7 ขั้นตอนประกอบด้วย (1) การสะท้อนผล (reflect) ภายหลังจากการพิจารณาวิธีปฏิบัติในชั้นเรียน ให้ตั้งคำถามที่พบในชั้นเรียนเกี่ยวกับการสอน หัวข้อที่ครูสนใจ ส่วนที่เป็นปัญหา ลักษณะการสอนหรือการเรียนรู้ของนักเรียนที่ครูมีความไม่แน่ใจ แล้วทำการบันทึกคำถามเหล่านั้นก่อนตัดสินใจเลือกคำถามที่ครูอยากจะทำการศึกษาวิจัย โดยพิจารณาเลือกจากประโยชน์ที่ทั้งครู และนักเรียนจะได้รับ (2) สำรวจ (explore) ไตร่ตรองคำถามที่เลือกทำวิจัย และหาแหล่งข้อมูลสนับสนุนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้จากสื่อที่ตีพิมพ์หรือจากอินเทอร์เน็ต เพื่อที่จะช่วยให้ครูวางแผนการทำวิจัย (3) การวางแผน (plan) โดยวางแผนการทำวิจัยที่ระบุคำถามวิจัยที่เลือกไว้ ระบุวิธีการว่าจะทำอย่างไร เพราะเหตุผลใด โดยคำนึงถึงเรื่องระยะเวลาในการทำ เครื่องมือที่ใช้ การบันทึกข้อมูล ซึ่งสามารถใช้วิธีการทำแบบง่าย หรือแบบพื้นฐาน (4) การทำวิจัย (Research) โดยใช้วิธีการตามที่ได้เลือกไว้ และใช้เครื่องมือต่างๆ ที่เหมาะสมที่สุดกับคำถามในการวิจัย ตัวอย่างเช่น การสังเกตจากเพื่อนร่วมงาน (peer observation) การจดบันทึกของครู (teacher diary) การตอบสนองของนักเรียน (learner feedback) การประเมินผลจากบทเรียน (lesson evaluation) การบันทึกบทเรียน (recording lessons) ผลการทำงานที่ได้รับมอบหมายของนักเรียน (reflecting on learners' work) หรือการสำรวจ (surveys) (5) การวิเคราะห์ข้อมูล (analyze) เป็นกระบวนการไตร่ตรอง จัดการ และทบทวนตรวจสอบข้อมูลเพื่อที่จะใช้ตอบคำถามการวิจัย หรือให้ความเข้าใจลึกซึ้งซึ่งจะได้รับจากงานวิจัยนี้ (6) ปฏิบัติการ (act) พิจารณาผลลัพธ์งานวิจัยที่ได้ควบคู่ไปกับวิธีการสอนที่ทำอยู่ เพื่อหาสิ่งที่ควรจะเปลี่ยนแปลงจากข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยนั้น (7) ตรวจสอบ (review) สิ่งที่สำคัญคือการพิจารณาตรวจสอบภายหลังจากที่ครูเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติในชั้นเรียนแล้วว่า ประสบความสำเร็จอย่างไร หรือควรปฏิบัติตามผลหรือไม่ หรือกล่าวอีกแบบหนึ่ง คือ เป็นการทำการเริ่มต้นทำวงจรการวิจัยในชั้นเรียนใหม่

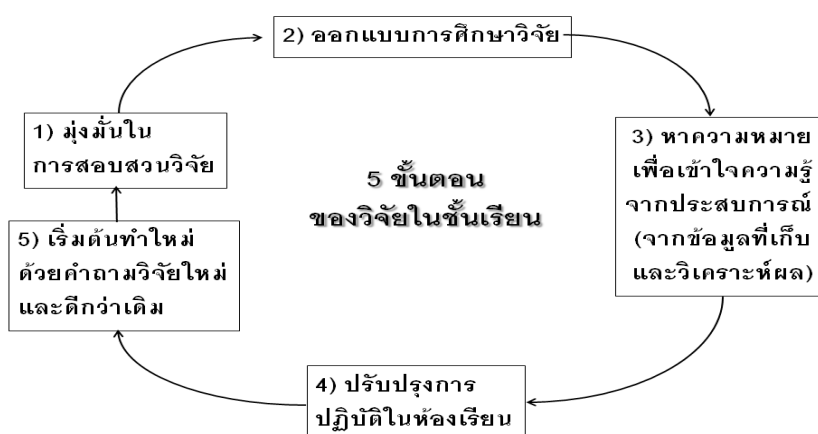
Rust และ Clark (2007) ระบุขั้นตอนการทำวิจัยปฏิบัติการว่า จัดทำได้ง่าย และตรงไปตรงมา ขณะที่ดำเนินกระบวนการวิจัยปฏิบัติการจะพบโอกาสที่จะฝึกปฏิบัติวิธีการเขียน วิธีการสะท้อนผล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และวิธีอภิปรายการผลงานกับนักการศึกษาคนอื่น ๆ ซึ่งเกือบทั้งหมดครูเหล่านี้เริ่มต้นด้วยโครงการวิจัยขนาดเล็ก และถ้างานวิจัยครั้งแรกของครูประสบความสำเร็จจึงมีความเป็นไปได้ที่จะทำวิจัยต่อโดยการสืบหาถามคำถามที่ดีกว่า การรับความเข้าใจลึกซึ้งขึ้นในการ

สอน และทำการติดต่อสื่อสารกับผู้เชี่ยวชาญที่สามารถสะท้อนข้อแนะนำ ขั้นตอนการทำวิจัยปฏิบัติการ ประกอบด้วย (1) **มุ่งมั่นในการสอบสวนวิจัย** จุดเริ่มต้นทำวิจัยปฏิบัติการโดยระยะเวลาในการคิดเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในห้องเรียนของคุณ และแนะนำให้ปรับเอาวิธีการของผู้เชี่ยวชาญ (ที่ได้รับจากการสืบเสาะถามคำถาม) มาใช้ ถ้าคุณไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ การพัฒนาปรับปรุงวิธีปฏิบัติในห้องเรียนจะไม่มีประสิทธิภาพ โดยสรุปการวิจัยปฏิบัติการเป็นวิธีการหนึ่งของการเรียนรู้เกี่ยวกับตนในฐานะที่เป็นครู เป็นบุคคล และเป็นคู่มือในการเรียนรู้และพัฒนานักเรียน นอกจากนี้คุณควรใช้เวลา 10 นาทีของทุกวันในการเขียนสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ให้ทำทุกวันห้ามเว้น

(2) **ออกแบบการศึกษาวิจัย** ส่วนที่ยากที่สุดของการออกแบบการศึกษาวิจัยปฏิบัติการ คือ การสร้างคำถามวิจัยที่ดี หลีกเลียงคำถามที่สามารถตอบด้วย "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" หรือคำถามที่รู้คำตอบแล้ว (วิจัยปฏิบัติการไม่เหมาะที่จะใช้พิสูจน์ให้เห็นว่า "วิธีการ A" จะดีกว่า "วิธีการ B") แต่การวิจัยปฏิบัติการช่วยให้เข้าใจผลที่ตามมาของการกระทำ และขอเสนอให้ทำการวิจัยตามเวลาที่ตรงกับปฏิทินการศึกษาของโรงเรียนเพื่อให้ภาระงานของคุณสอดคล้องพอดีกับความจริง และข้อจำกัดของการทำงานในแต่ละปีการศึกษา (3) **การหาความหมายเพื่อเข้าใจความรู้จากประสบการณ์ (จากข้อมูลที่เก็บและวิเคราะห์ผล)** เมื่อมีคำถามวิจัย และระยะเวลาทำวิจัยคร่าวๆ แล้ว ควรดำเนินการหาหลักฐานที่จำเป็นเพื่อใช้ตอบคำถามวิจัย และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะให้หลักฐานสนับสนุน เช่น คำถามเกี่ยวกับการพัฒนากลุ่มที่น่าเชื่อถือในห้องเรียน โดยนัยของคำถาม คือ หลักฐานจำนวนมากที่แสดงว่าเด็กในห้องเรียนมีช่วงเวลาที่มีปัญหาเกี่ยวกับอีกคนหนึ่ง บางทีครูอาจจะบันทึกพฤติกรรมนี้ อาจจะมีเพื่อนนักเรียนคนใดที่คือ บันทึกถึงอาจารย์ใหญ่ และผู้ปกครอง ซึ่งข้อมูลทั้งหมดจะรวบรวมผ่านการบันทึกประวัติ (anecdotal records) หรือครูใช้เครื่องมือที่รู้จักเป็นอย่างดีในชีวิตประจำวันในการสอบสวน คือ (ก) แผนที่ห้องเรียน (ข) ใบบันทึกประวัติ (ค) สังเกตจากตัวอย่าง/เวลา (ง) ตัวอย่างงานของนักเรียน (จ) ภาพวาด และการถ่ายภาพ (ฉ) การสัมภาษณ์ และการสนทนา (ช) การสำรวจ (ซ) วารสารวิจัยครู ในการจัดการข้อมูลควรวางแผนใช้เครื่องมือที่แตกต่างกันอย่างน้อยสามอย่างเพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสามด้าน โดยที่การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นหัวใจของประสบการณ์ในการวิจัยปฏิบัติการ จะเริ่มต้นด้วยข้อมูลที่รวบรวมมา การวิเคราะห์เป็นกระบวนการของการบอกเล่าเรื่องราวจากข้อมูลสนับสนุนหลักฐาน (4) **ปรับปรุงการปฏิบัติในห้องเรียน** การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนหนึ่งๆ จะมีประโยชน์ในการพัฒนาวิธีการปฏิบัติในการสอนให้ดีขึ้น นอกจากนี้คุณยังสามารถตีพิมพ์ผลงานวิจัยเพื่อเผยแพร่ประโยชน์จากงานวิจัยให้แก่ผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น ครูในเครือข่าย หรือผู้สร้างนโยบายทางการศึกษา การวิจัยนี้ในรูปแบบเครือข่ายของคุณที่มีนิสัยช่างซักถาม/สืบค้นจะเกิด

ประโยชน์กับห้องเรียนมากกว่าหนึ่งห้อง (5) **เริ่มต้นทำใหม่กับคำถามวิจัยใหม่และดีกว่าเดิม** เมื่อทำวิจัยเรื่องแรกสำเร็จเรียบร้อย เป็นที่คาดหวังว่าครูควรทำงานวิจัยในเรื่องต่อไป โดยเริ่มตรวจสอบจาก การคิดถึงสิ่งที่ต้องการใหม่ การเปลี่ยนแปลง และผลที่จะได้หลังการเปลี่ยนแปลง นั้น ครูที่มีความคิดไตร่ตรองต้องเป็นครูที่ฝึกฝนตั้งคำถาม และเรียนรู้จากผู้อื่น จากนักเรียน และจากนักวิจัยคนอื่นอย่างสม่ำเสมอ Rust และ Clark แสดงขั้นตอนการทำวิจัยวิจัยปฏิบัติการในห้องเรียนดังภาพที่ 2.1

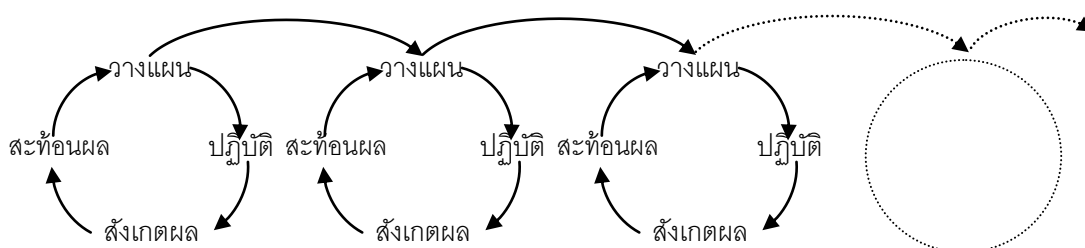
ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการในห้องเรียน

ที่มา: Rust & Clark (2007)

Mettetal (2002-2003) ระบุวิธีการทำวิจัยในชั้นเรียน 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) การระบุคำถามวิจัย บางคำถามต้องการคำตอบเพื่อใช้อธิบาย บางคำถามต้องการคำตอบเพื่อหาความสัมพันธ์ และคำถามจำนวนมากจะอยู่ในรูป “วิธี/ตัวแปร X” ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างไร (2) ทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบข้อมูลพื้นฐานที่ทำให้คำถามวิจัยที่ตั้งขึ้นมีความชัดเจนและสามารถระบุวิธีการทำวิจัย (3) วางแผนกลยุทธ์ในการดำเนินการ โดยปกติแล้วจะไม่มีวิธีการที่ดีที่สุดในการดำเนินการรวบรวมข้อมูล ขึ้นอยู่กับคำถามวิจัยที่ช่วยทำให้ทราบถึงปริมาณข้อมูลที่ควรเก็บ (เก็บข้อมูลจากนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือเก็บข้อมูลนักเรียนทั้งห้องเรียน) ข้อมูลอธิบายสถานการณ์หนึ่งๆ (ทักษะการใช้ข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ของนักเรียน) ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลต่างประเภทกัน (อายุนักเรียนกับจำนวนชั่วโมงที่ใช้อินเทอร์เน็ต) ข้อมูลความสัมพันธ์ของเหตุและผล (ผลกระทบของการบ้านที่มีคะแนนสอบ) เป็นต้น (4) รวบรวมข้อมูล อาจเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ หรือข้อมูลเชิงคุณภาพที่ครูมีอยู่แล้ว เช่น คะแนนสอบ เกรด การสนทนากลุ่มภายในห้องเรียน ข้อมูลจากการสังเกตของครู เป็นต้น ถ้าครูต้องการข้อมูลเพิ่มเติมควร

เริ่มจากการรวบรวมข้อมูลหลายประเภทประกอบกัน เพื่อดูความสอดคล้องของผลลัพธ์ที่ได้ (5) วิเคราะห์ข้อมูล โดยมีเป้าหมายในการหารูปแบบ (pattern) ของคำตอบจากการทดสอบทางสถิติ (6) ปฏิบัติตามผลลัพธ์ที่ได้ ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยควรบอกถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับการสอน ถ้าการสอนวิธีใหม่เพิ่มผลการเรียนรู้ของนักเรียน ครูควรใช้ในบริบทการสอนนั้นๆ ต่อไป แต่ถ้าไม่เพิ่มการเรียนรู้ ครูอาจจะกลับไปใช้วิธีการสอนแบบเดิมหรือทดสอบวิธีการสอนใหม่ต่อไป โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าในด้านเวลาและความพยายามที่ใส่ลงไปในการสอนใหม่ประกอบการพิจารณา (7) แบ่งปันข้อค้นพบที่ได้รับ ในรูปแบบไม่เป็นทางการ (ในหน่วยงานตน หรือ ศูนย์การสอน (teaching centre)) หรือในรูปแบบทางการ (สัมมนาทางการสอน ฐานข้อมูลการสอน ERIC หรือตีพิมพ์)

สุวิมล ว่องวาณิช (2553) นำเสนอวงจร PAOR ที่พัฒนามาจากวงจรการวิจัยแบบขดลวด ตามแนวคิดดั้งเดิมของ Kemmis ในปี 1988 เพื่อแสดงวิธีทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน 4 ขั้นตอน คือการวางแผนภายหลังจากการวิเคราะห์และกำหนดปัญหาที่ต้องแก้ไข (plan) การปฏิบัติตามแผน (action) การสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน (observe) และการสะท้อนผลหลังการปฏิบัติงาน (reflect) ที่นำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงการสอนต่อไป ตามลำดับ โดยแสดงในภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 วงจรการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หรือ PAOR

ที่มา: สุวิมล ว่องวาณิช (2543)

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนประกอบด้วยขั้นตอนที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบต่อเนื่องกันตามลำดับ คือ (1) การวางแผนทำวิจัย เริ่มตั้งแต่ การระบุคำถามวิจัย การทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวางแผนการดำเนินการ (2) การดำเนินการวิจัยตามแผนที่ตั้งไว้ (3) การเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล และ (4) การนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ หรือการสะท้อนผลหลังการปฏิบัติงานเพื่อนำใช้ในการแก้ไขปรับปรุงการสอนต่อไป ตามลำดับ และรวมถึงการแบ่งปันข้อค้นพบที่ได้รับ ทั้งในรูปแบบไม่เป็นทางการ และในรูปแบบทางการ

3.4 การตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียน

กระบวนการทำวิจัยประกอบด้วย ทำการศึกษาวิจัย รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และ รายงานผลข้อมูล (O'Connor, Greene & Anderson, 2006) ซึ่งหากพิจารณาความยากของการ ทำวิจัยปฏิบัติการ มีนักวิชาการหลายคนแสดงความเห็นว่า ส่วนที่ยากของ คือ การสร้างคำถาม วิจัยที่ดี (British Council, n.d.; Rust & Clark, 2007; สุวิมล ว่องวาณิช, 2553) วิจัยในชั้นเรียน หรือวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มักจะเริ่มต้นด้วยคำถามเดียว หรือหลายๆ คำถามที่เกี่ยวข้องกับ ประสบการณ์ ความท้าทายที่เกิดขึ้นในห้องเรียน หรือภารกิจการสอน (British Council, n.d.; Pritchard & Bonne, 2007) แต่อย่างไรก็ตาม ผลวิจัยของ O'Connor, Greene & Anderson (2006) แสดงให้เห็นการวิเคราะห์แปลผลข้อมูลจัดเป็นขั้นตอนที่ยากที่สุดในการทำวิจัย

การสร้างคำถามวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียนในห้องเรียนจะต้องมีความสำคัญต่อ การสอนที่ครูสนใจ จึงควรเป็นคำถามวิจัยที่เข้าใจง่าย ปราศจากคำเฉพาะของวงการการศึกษาแต่ มักจะใช้คำในชีวิตประจำวันง่ายๆ ที่ทำให้เข้าใจชัดเจน ไม่ก่อให้เกิดอคติกับผลลัพธ์ที่ได้รับ สามารถหาคำตอบได้ สมเหตุสมผล และตรงกับความสนใจตามประสบการณ์ที่ครูมี และคำตอบที่ ได้รับต้องสอดคล้องกับหัวข้อการเรียนรู้ตามที่ครูตั้งไว้ และในขั้นตอนสุดท้าย ควรมีการปรับ คำถามวิจัยใหม่ให้เป็นคำถามที่สามารถทำวิจัยได้ ไม่ควรเป็นคำถามที่ง่าย หรือยากเกินกว่าจะหา คำตอบได้จากทรัพยากรที่ครูมีอยู่ในขณะนั้น ครูนักคิดไตร่ตรอง (reflective teacher) มักมีคำถาม วิจัยเกิดขึ้นในใจเสมอ หัวข้อที่ครูมีในใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ในห้องเรียน หรือการสอน หรือทั้งสอง อย่าง แต่ในกรณีที่ไม่มีก็สามารถเสาะหาได้จากบทความการสอนที่สามารถให้คำถามวิจัยที่มี ความเป็นไปได้ในการทำวิจัย (Chamot, Barnhardt & Dirstine, 1998; Rust & Clark, 2007) คำถามวิจัยควรมีความชัดเจนก่อนจะเริ่มดำเนินการวิจัย ซึ่งส่งผลให้เห็นถึงกระบวนการทำวิจัย ทั้งหมด ข้อโต้แย้งและการค้นหา และกระตุ้นให้เกิดความน่าสนใจกับผู้อ่านงานวิจัยนั้นๆ (Fattah, 2012; Institute of International Studies' Online Dissertation Proposal Workshop, 2001)

Riel (2007) ให้ความเห็นในทำนองเดียวกันว่า คำถามวิจัยที่ดีควรกระตุ้นให้คนสนใจ และ รวบรวมหลักฐานที่จะช่วยหาคำตอบที่เป็นไปได้ เป็นคำถามที่สร้างแรงบันดาลใจให้นักวิจัยมอง การปฏิบัติงานอย่างลึกซึ้ง และเข้าไปมีส่วนร่วมในวัฏจักรการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานประจำวัน รวมถึงช่วยให้นักวิจัยบรรลุเป้าหมายของตน และพัฒนาความเชี่ยวชาญทางอาชีพอย่างมี ประสิทธิภาพต่อเนื่อง ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษา การรับฟังนักเรียนทำให้นักวิจัยค้นพบ ข้อมูลที่นำไปสู่การทดลองเพื่อออกแบบการสอนโดยตรง หรือปรับเป้าหมายรวมของการทำวิจัยที่ ยังไม่ชัดเจนในขณะที่เริ่มต้นการค้นหาคำตอบ ในทางตรงกันข้าม คำถามวิจัยปฏิบัติการที่ไม่ดีไม่

เหมาะสม คือ (1) คำถามที่รู้คำตอบแล้ว (2) คำถามที่ตอบว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” และ (3) คำถามที่หาคำตอบได้จากการอ่าน/ทบทวนบทความวิจัย โดยที่สุวิมล ว่องวาณิช (2553) ระบุเกณฑ์ในการคัดเลือกคำถามวิจัย คือ คำตอบที่ได้จากคำถามวิจัยนั้นต้องมีความสำคัญกับครูผู้วิจัย เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน เป็นคำถามที่เปิดโอกาสในการสำรวจข้อมูล และสามารถจัดการเวลาในการทำวิจัยได้

ดังนั้น คำถามวิจัยที่ดีควรมีคุณภาพ 3 ด้าน คือ (1) คำถามที่สำคัญต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนที่ผู้สอนคิดว่าอาจสร้างความแตกต่างในการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน (2) ข้อค้นพบจากการวิจัยนำไปสู่การปฏิบัติ เช่น การคงไว้ หรือการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์การสอน และ (3) คำถามควรนำไปสู่โครงการที่เป็นไปได้ในด้านของเวลา ความพยายาม และทรัพยากรที่ใช้ ซึ่งคำถามที่ดีอาจเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การสอน การเปลี่ยนโครงสร้างหลักสูตร หรือวัสดุอุปกรณ์ในการสอน หรือเทคนิคในการประเมินที่แตกต่างจากแบบเดิม (Mettetal, 2002-2003)

Bryman (2004) สรุปแหล่งที่มาของคำถามวิจัยได้มาจาก (1) ความสนใจและประสบการณ์ของผู้ทำวิจัย (2) ทฤษฎี หรือข้อค้นพบของงานวิจัยที่น่าสนใจในการทดสอบ/การสำรวจ (3) การอ่านและวิเคราะห์วรรณกรรมทางการวิจัยในหัวข้อที่กำลังสนใจศึกษาวิจัย (4) แบบอย่าง/สิ่งที่กระตุ้นความประหลาดใจ (5) การพัฒนาทางสังคม และเทคโนโลยี เช่น ความสับสนต่อโครงสร้างองค์กรใหม่ เป็นต้น (6) ปัญหาสังคมต่างๆ ที่กำลังเผชิญอยู่ นอกจากนี้ Lewis และ Munn (1987) ระบุแหล่งที่มาของการตั้งคำถามวิจัยและกระบวนการในการตั้งคำถามวิจัยโดยใช้พื้นฐานกระบวนการตัดสินใจ (The decision-making process) ในบทความ So You want to do Research! โดยที่แหล่งที่มาหลักของการตั้งคำถามวิจัย ประกอบด้วย (1) วัตถุประสงค์ที่ต้องทำงานวิจัยนั้นรองรับ (2) ลักษณะหรือคุณสมบัติของโรงเรียน แผนก หรือห้องเรียนที่ใช้ทำงานวิจัยนั้น (3) มุมมองของครูเพื่อนร่วมงาน โดยเฉพาะครูที่ไม่ได้ร่วมออกความเห็นเกี่ยวกับงานวิจัยที่จะจัดทำขึ้น (4) ตำแหน่งของครูที่ทำงานวิจัย ซึ่งอาจจะให้ข้อมูลที่ทำให้ครูเน้นการทำวิจัยในหัวข้อที่มีความเจาะจงขึ้น และ (5) สื่อตีพิมพ์ที่รายงานประสบการณ์ของครู และโรงเรียนอื่น โดยเฉพาะสื่อตีพิมพ์ที่รายงานผลวิจัยในสาขาที่ครูผู้ทำวิจัยนั้นกำลังสนใจศึกษา ส่วนกระบวนการในการตั้งคำถามวิจัยแสดงไว้ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 กระบวนการในการตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียน

ที่มา: Lewis และ Munn (1987)

การสร้าง/พัฒนาคำถามวิจัย ควรประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ (1) เขียนร่างคำถาม (first draft) (2) แลกเปลี่ยนกับเพื่อนร่วมงาน และ (3) ปรับให้เป็นคำถามที่สามารถวิจัยได้ เนื่องจากคำถามเกิดขึ้นอยู่ในรูปแบบที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่คำถามร่างอันแรก คือ ความจริงในห้องเรียน ของครู ทดสอบคำถามกับเพื่อนร่วมงาน ส่งผลให้คำตอบที่ได้ต้องรวมบางสิ่ง หรือวิธีการที่ครูสามารถทำได้ในห้องเรียน ดังนั้น คำถามที่ได้ น่าจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นคำถามที่สามารถทำวิจัย/หา คำตอบได้มากขึ้น และนำไปสู่การปฏิบัติของครู (Rust & Clark, 2007)

Chamot, Barnhardt และ Dirstine (1998) แสดงการสร้างคำถามวิจัยในชั้นเรียนใน ขอบข่ายกระบวนการทำงานร่วมกัน (interactive process framework) 5 ขั้นตอน คือ (1) การ เลือกเนื้อหาที่สนใจ (choosing topic area) จากสิ่งที่นักวิจัยสนใจ หรือปัญหาที่นักวิจัยอยาก นำเสนอมากที่สุด (2) สร้างข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สนใจ (developing a list of questions related to topic) ถึงแม้ว่านักวิจัยมีเนื้อหาที่สนใจ แต่ถ้ายังไม่แน่ใจว่าส่วนใดที่ต้องการ ศึกษาสอบสวน อาจใช้การสร้างข้อคำถามหลายๆ ข้อประกอบการเลือก (3) กำหนดทรัพยากรที่ ต้องใช้ในการทำวิจัย (determining resources) ก่อนที่นักวิจัยจะเลือกคำถามวิจัยที่ต้องการ จะต้องมีใจว่าคำถามที่เลือกนั้นสามารถหาคำตอบได้ และมีทรัพยากร (เครื่องมือวัด ข้อมูล อุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูล) เพียงพอในการทำวิจัย (4) กำหนดคำจำกัดความและส่วนประกอบที่ใช้ ในทางการศึกษา (defining term and specifying variable) เพื่อให้ นักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องรับทราบ ถึงสิ่งที่กำลังทำวิจัยอย่างถูกต้อง และ (5) เลือกคำถามวิจัยไปดำเนินการหาคำตอบ (choosing one question to answer) เพื่อให้ นักวิจัยทุ่มเทพลังงาน และความสามารถลงไปในการทำวิจัย

สรุปได้ว่า การสร้างคำถามวิจัยในชั้นเรียนประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ (1) การเลือก เนื้อหาที่สนใจจากสิ่งที่นักวิจัยสนใจมากที่สุด (2) สร้างข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สนใจ และ

(3) การเลือกคำถามวิจัยไปดำเนินการหาคำตอบ โดยพิจารณาจากทรัพยากรที่ต้องใช้ในการทำวิจัยเป็นสำคัญ และอาจต้องมีการปรับให้เป็นคำถามที่สามารถทำวิจัยได้

ถึงแม้ว่านักวิชาการ และนักวิจัยหลายคนยืนยันเหมือนกันว่า คำถามวิจัยที่ดีควรกระตุ้นให้คนสนใจ เป็นคำถามวิจัยที่เข้าใจง่าย โดยใช้คำในชีวิตประจำวันง่ายๆ ที่ทำให้เข้าใจชัดเจน ไม่ก่อให้เกิดอคติกับผลลัพธ์ที่ได้รับ สามารถหาคำตอบได้ สมเหตุสมผล และตรงกับความสนใจตามประสบการณ์ที่นักวิจัย/ครูมี แต่กลับไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Pritchard และ Bonne (2007) ที่สรุปว่าครุณักวิจัย (teacher research) พยายามลดช่องว่างระหว่างการวิจัย กับ การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการทำวิจัยการสอนของตนเอง แต่เพราะทัศนคติที่เป็นเอกเทศไม่เหมือนใครของครุณักวิจัยเกี่ยวกับความต้องการคำตอบที่ให้ฐานความรู้ด้านการสอน การตั้งคำถามวิจัยจึงเปลี่ยนสภาพจากวิธีการทำให้กระบวนการสอนง่ายขึ้น กลายเป็นปัญหาวิจัยที่ยากจะแก้ไขได้ (problematic questioning) เพื่อให้ได้ผลวิจัยที่มีคุณค่าต่อครูคนอื่นๆ ดังนั้น จึงผลต่อขั้นตอนการสร้างคำถามวิจัยในชั้นเรียน

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจและความสามารถวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียนกับการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

Gorlewski (2011) ระบุผลวิจัยเรื่องความสำคัญของข้อมูลว่า ข้อมูลบอกเป็นนัยถึงการทำให้เห็นเป็นรูปธรรม โดยผลิตสิ่งที่สามารถวัด และเปรียบเทียบกันได้ ข้อมูลมีความหมายมากกว่าตัวเลข และเครื่องจักรกลเล็กๆ แต่กลับเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนไปจนถึงความแตกต่างกันน้อยมากของข้อมูล ในทางการศึกษา ข้อมูลถูกรวบรวมอย่างต่อเนื่อง นำไปวิเคราะห์ และใช้โดยองค์กรขนาดใหญ่ เช่น หน่วยงานกลางของรัฐ ฯลฯ ถึงแม้ว่าครูไม่สามารถควบคุมการใช้ข้อมูลของรัฐ และผู้นำทางการเมืองได้ แต่ครูสามารถควบคุมวิธีการใช้ข้อมูลในห้องเรียนของพวกเขาได้ เพื่อใช้สนับสนุนสิ่งที่ครูเห็นว่าสำคัญ ครูสามารถควบคุมการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน ในยุคของการทำให้เป็นมาตรฐาน และความรับผิดชอบการประเมินตามฐานที่เพิ่มสูงขึ้น ครูอาจถูกกระตุ้นให้มองข้ามการรวบรวม วิเคราะห์ และรายงานข้อมูลอันเต็มไปด้วยความหมายเกี่ยวกับประสิทธิภาพของนักเรียน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีประโยชน์และสำคัญกว่าคะแนนสอบ ครูผู้ที่ต้องการรักษาความเชี่ยวชาญ และต่อต้านผลด้านลบของการเปลี่ยนแปลงตามมาตรฐานที่ตั้งไว้จึงจำเป็นต้องใช้ข้อมูลในห้องเรียน จากการรวบรวม วิเคราะห์ และรายงานข้อมูลเหล่านั้นเพื่อให้เพิ่มประสิทธิผลของการสอนที่เป็นไปได้ ในที่สุดแล้ว อาจเป็นช่องทางที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในด้านดีทางการศึกษา

เช่นเดียวกันกับโปรไฟล์นักเรียน ถือเป็นเครื่องมือที่ครูใช้รวบรวมข้อมูลที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งมีใช้เพียงแค่คะแนนสอบเท่านั้น แต่ข้อมูลในโปรไฟล์นี้ได้มาจากผลประเมินจากแบบทดสอบมาตรฐาน และผลประเมินจากการสอบ หรือการสังเกตของครูผู้สอนเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นผลทดสอบโอเน็ต (O-NET) ผลประเมินรูปแบบการเรียนรู้ ผลประเมินความฉลาดทางปัญญา หรือพหุปัญญา ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ (รายวิชา/ กลุ่มสาระการเรียนรู้) ผลประเมินความสนใจ และลักษณะการทำงานที่นักเรียนชื่นชอบ ฯลฯ การวิเคราะห์โปรไฟล์การเรียนรู้ทำให้ผู้สอนเห็นปัญหา หรือจุดที่ต้องปรับปรุงของนักเรียนจากผลการประเมินเหล่านั้น ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิเคราะห์โปรไฟล์การเรียนรู้ทำให้ผู้สอนทราบรายละเอียดสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อนำไปใช้จัดการเรียนการสอนให้ตอบสนองกับความต้องการ และความสามารถของนักเรียนอย่างเหมาะสม (Perdue, 2010; Tomlinson, 2001; Moss, 2010; Zaina & Bressan, 2008)

ในขณะที่เหตุผลหลักของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ เพื่อนำผลวิจัย หรือข้อค้นพบที่ได้มาไปใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน พัฒนาวิธีการสอนให้ดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการเรียนรู้ (British Council, n.d.; Rust & Clark, 2007; O'Connor, Greene & Anderson, 2006; Potter, 2001; สุวิมล ว่องวาณิช, 2553) ดังนั้น ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเช่นเดียวกันกับประโยชน์ที่ได้จากการใช้โปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียน นอกจากนั้น งานวิจัยของครูเป็นตัวแทนที่ทรงอำนาจสำหรับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา กระบวนการสะท้อนผลที่ได้รับต่อเนื่องจากการวิจัย และการแปลความหมาย ประเด็นที่มีความแตกต่างจะแสดงออกมาในมุมมองที่ต่างกัน ความสนใจที่หลากหลาย ความคิดใหม่ ความเข้าใจ และความรู้แบบมีอาชีพ ปรากฏออกมาผ่านความตั้งใจที่สร้างสรรค์มาจากบทบาทในฐานะที่เป็นนักวิจัย และครูผู้สอน (Potter, 2001)

การวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียนทำให้ครูทราบรายละเอียดสำคัญเกี่ยวกับข้อมูลการเรียนรู้ และพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักเรียน เห็นภาพรวมความหลากหลายในห้องเรียนอันเนื่องจากความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน ถ้าครูสามารถใช้ประโยชน์จากผลการวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียนเพื่อนำไปทำวิจัยในชั้นเรียน ในการค้นหาคำตอบสำหรับพัฒนาการสอนนักเรียน หรือเพื่อยืนยันการจัดการชั้นเรียน จะทำให้ครูใช้เวลาลดลง สามารถค้นหาคำตอบจากข้อมูลที่มีอยู่แล้วในมือที่ผ่านการวิเคราะห์เบื้องต้น และระบุให้เห็นถึงปัญหาที่มีในห้องเรียน หรือปัญหาอันเนื่องจากความแตกต่างของนักเรียนภายในห้อง แต่จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น การตั้งคำถาม วิจัยในชั้นเรียนเป็นขั้นตอนที่นักวิชาการหลายคนลงความเห็นเหมือนกันว่า เป็นส่วนที่ยากในการทำวิจัย

ปฏิบัติการ ดังนั้น การพัฒนามโนทัศน์ของครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย จะเป็นประโยชน์สำหรับครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการสอนมากที่สุด

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

Greene (2011) ทำการวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับการเขียนของนักเรียนในห้อง พบว่า ความสำเร็จของการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่จัดทำกับนักเรียนระหว่างการเรียนเรื่องสั้น กับ การใช้กิจกรรมการเขียนสะท้อนคิด(reflective writing) เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย 3 ข้อ (1) เพื่อช่วยให้นักเรียนกลายเป็นนักเขียนที่มีการเขียนอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น (2) การเชื่อมต่อนักเรียนกับการเขียน และสร้างความรู้สึกรู้สึกของการเป็นเจ้าของผ่านกระบวนการของการสะท้อน และ (3) สร้างปัญหาที่สมบูรณ์สำหรับนักเรียนจากส่วนเกินของส่วนที่มีคุณภาพสูงซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการสะท้อน และจากการที่นักเรียนสามารถเลือกการรวมผลงานเขียนบรรจุลงในแฟ้มสะสมงานการเขียน การเขียนสะท้อนคิด (หรือ การเขียนถึงประสบการณ์ และความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นมาที่ผ่านกระบวนการครุ่นคิดพิจารณา) ทำให้นักเรียนขัดเกลาคุณภาพการเขียน และเพื่อสะท้อนให้เห็นการเขียนอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งส่งเสริมผลของการเขียนที่ชัดเจน และตรงไปตรงมามากขึ้น นอกจากนี้ การใช้การเขียนสะท้อนคิดสามารถเปลี่ยนนักเรียนด้วยการผสมอภิปัญญา (meta-cognition) หรือ การคิดเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาคิด เข้าในกระบวนการเขียนไปพร้อมกับการเรียนรู้ตามหลักสูตร ถึงแม้ว่าการเขียนสะท้อนคิดช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมแท้จริงในกระบวนการเขียน สร้างความกดดันต่อวิธีการที่ละขั้นในการเขียน และหลักสูตรการใช้ศิลปะภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับทุกคน นอกจากนั้นอาจป้องกันไม่ให้นักเรียนจำนวนมากเข้าร่วมในการเขียนสะท้อนคิดแท้จริงที่เกี่ยวกับกระบวนการเขียน รวมทั้งผลผลิตภัณฑจากการเขียน

Martinez (2010) ทำการวิจัยในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านเขียนของนักเรียนในห้อง พบว่า จุดมุ่งหมายของประเทศเกี่ยวกับทักษะการอ่านเขียน (literacy skills) ของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนชาย จะให้ความคิดในการปฏิรูปหลายๆ เรื่อง มีการจัดโครงสร้างหลักสูตรในเขตการศึกษา และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน ผู้วิจัยสอนวิชา "Balanced Literacy" (การอ่าน และเขียนภาค ปฏิบัติ) ในโรงเรียนประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเมืองนิวยอร์ก และโปรแกรม "Ramp-Up" (โมเดลการอ่านแบบปรับเหมาะภาคปฏิบัติ) ใช้ในการสนับสนุน/ช่วยผู้อ่านที่มีปัญหาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยศึกษาห้องเรียนที่ใช้โปรแกรม "Ramp-Up" ในโรงเรียน Flushing High School โครงการวิจัยในชั้นเรียนนี้มีจุดมุ่งหมายเฉพาะที่นักเรียนชาย และการอ่าน ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจผลการอ่าน และแบบสอบถาม ข้อมูลจากการสังเกตและจดบันทึก

นอกจากนี้ผู้วิจัยการบันทึกข้อมูลการสอนประจำวัน ที่บันทึกพฤติกรรมการเรียน และข้อมูลที่สังเกตได้ การสนทนาตั้งแต่เริ่มต้น การประเมิน ความคิด และการสะท้อนความเห็นตลอดช่วงเวลาเรียน ในขณะที่ข้อมูลจากการสำรวจทำให้รู้ถึงสิ่งที่นักเรียนชอบและไม่ชอบ นอกจากนั้นยังพบว่าวิธีที่ดีที่สุดเพื่อสร้างความสัมพันธ์ของการอ่าน คือ การอ่านในที่ประชุมระหว่างสองคนเท่านั้น ซึ่งพบว่านักเรียนชายจำนวนมากค่อนข้างจะล้มเหลวในการอ่านข้อความมากกว่า และมีหลักฐานว่าการเลือกข้อความจะมีความสำคัญต่อประสบการณ์การอ่านของนักเรียน ผลสำรวจพบว่า นักเรียนชายชอบอ่านเรื่องที่มีการต่อสู้ และอารมณ์ขัน ที่สำคัญพวกเขาต้องการตำราที่สามารถเข้าถึงเนื้อหา หรือที่พวกเขาสามารถจินตนาการตัวเองตามเนื้อเรื่องได้

Gorlewski (2010) วิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่าในชีวิตประจำวัน ครูสอนภาษาอังกฤษ (English language arts หรือ ELA) นำเสนอข้อมูลนักเรียนในเรื่องกิจกรรม การพัฒนางานที่ได้รับมอบหมาย และผลการเรียน นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ตอบคำถาม และเขียนเรียงความ เก็บรวบรวมผลงานเขียนแล้วทำการประเมินและส่งผลกลับไปยังนักเรียน การทำงานร่วมกันของครูและนักเรียน (วัดจากยอดรวมของกระบวนการและผลงานที่บันทึกไว้) มีข้อมูลจำนวนมากเกี่ยวกับนิสัย และแนวโน้มที่จะทำบางสิ่งของ "ครู" และ "นักเรียน" จำนวนรวมของกระบวนการและผลงานเหล่านี้เป็นส่วนประกอบสำคัญในการประเมินผลโปรแกรม การรวบรวมงานของนักเรียนที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญของการประเมินผล หรือกระบวนการประเมินตนเองของนักศึกษา เครื่องมือการเก็บข้อมูลที่ง่ายและมีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ แฟ้มสะสมงาน (ELA) ของนักเรียน การรวบรวมผลการทำงานช่วยให้นักเรียนสามารถตรวจสอบการทำงานของตนเองในช่วงเวลาเรียน และสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการที่นักเรียนใช้ในการสร้างผลงานทางภาษา แฟ้มสะสมงานเหล่านี้เป็นพื้นฐานสำหรับการประเมินผลโปรแกรม (กระทำโดยครูผู้สอน) และการประเมินตนเอง (กระทำโดยนักเรียน) ผู้วิจัยอธิบายถึงการทำงานของแฟ้มสะสมงานในห้องเรียน ELA ที่นำมาใช้ (1) เพื่อช่วยให้ครูพัฒนาความเข้าใจนักเรียนที่มีความกระตือรือร้นในการประเมินโปรแกรมของพวกเขา และ (2) เพื่อช่วยนักเรียนในกระบวนการประเมินตนเอง

Gorlewski และ Roberts (2009) ทำวิจัยในชั้นเรียนในเรื่องวิธีการสอนแบบอื่นๆ พบว่าการทำวิจัยอาจหมายถึง (1) การใช้วิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดที่มีผลวิจัยรองรับ หรือ (2) การทำวิจัยเกี่ยวกับตัวนักเรียนคนหนึ่งๆ จุดประสงค์ของการอภิปรายในบทความนี้ แสดงว่า "การวิจัย" เกี่ยวข้องกับความหมายของการศึกษาผลกระทบ และประสิทธิผลของกลยุทธ์ เทคนิค และแนวทางการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน จุดมุ่งหมายของการวิจัยนี้เพื่อรับทราบข้อเท็จจริงจากการ

ใช้วิธีการสอนที่สร้างจากนักวิชาการ และเพื่อแยกความแตกต่างของวิธีการสอนนี้จากการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการคิด และการทำหน้าที่ครูนักวิจัย เป้าหมายของครูที่มีความเชี่ยวชาญคือ การนำบรรยากาศของการทำวิจัยและการปฏิบัติงานเข้ามาใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยการถามคำถาม การใช้ข้อมูลเพื่อตอบคำถามเหล่านี้ และการเสริมความเข้าใจของพวกเขาในการเข้าถึง (และอาจเป็นไปได้ว่าเป็นการร่วมกันสร้าง) ความเชี่ยวชาญในปัจจุบัน บทความนี้ให้ตัวอย่างของโอกาสที่ไม่ได้คาดคิดไว้ที่ส่งผลในการประยุกต์ใช้การวิจัยเพื่อปฏิบัติการ ผู้วิจัยมีส่วนร่วมแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้สำหรับการวิจัยที่เกิดขึ้นในความท้าทายในห้องเรียนประจำวัน

McCord และ Brown (2009) ทำวิจัยในชั้นเรียนในเรื่องวิธีการสอนที่ใช้การทำวิจัยประกอบหลักสูตรของ พบว่า ส่วนมากสิ่งที่จะสอนให้กับครูเจ็อน และผู้บริโศค (FCS) มักอยู่บนพื้นฐานของการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ฐานความรู้จากวิจัยที่มีอยู่เป็นจำนวนมากจะแสดงให้เห็นทรัพยากรด้านการสอน และเครื่องมือวิจัยที่เกิดขึ้น การวิจัยเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มเนื้อหาที่จะทำการเรียนการสอน จึงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของครู การประยุกต์ใช้ และผสมผสานการวิจัยในชั้นเรียนเข้ามาในวิชา เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการดึงดูดนักเรียน เพราะนักเรียนได้รับประสบการณ์จากผลการทำวิจัย แสดงให้เห็นถึงมูลค่า และวิธีการทำให้ถึงจุดหมาย เกิดจากความอยากรู้อยากเห็นใน FCS เมื่อนำการประเมินค่าการวิจัยเข้ามาไว้ในการทำวิจัยตลอดหลักสูตร นักเรียนสามารถพัฒนาการศึกษาแบบง่ายเพื่อเก็บรวบรวม วิเคราะห์ ตีความ และนำเสนอข้อมูล ครูสามารถเข้าร่วมการศึกษาวิจัยเมื่อมีโอกาส และสามารถเก็บรายละเอียดที่ทันสมัยได้จากการศึกษาในวารสารของมืออาชีพและนักวิชาการ การส่งเสริมการค้นหาเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนเพิ่มความเข้าใจการรับรู้ และพัฒนาความรู้ของสังคมที่ส่งผลต่อชีวิตประจำวัน รวมถึงแรงบันดาลใจให้นักวิจัยรุ่นต่อไป และผู้นำผลวิจัยไปใช้

O'Connor, Greene และ Anderson (2006) ศึกษา (1) ความยากง่ายในประสบการณ์ที่ได้รับจากกระบวนการทำวิจัย (2) คุณค่าของประสบการณ์ทำวิจัย และ (3) การส่งผลต่อวิชาชีพ การสอน การปฏิบัติการทางการศึกษา โดยวัดจากประสบการณ์และความเข้าใจลึกซึ้งของนักเรียนปริญญาโทจำนวน 34 คน ภายหลังจากเรียนวิชาที่ต้องใช้การทำวิจัยประกอบแล้ว กล่าวคือ นักศึกษาทำการศึกษาวิจัย รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และรายงานผลข้อมูลเหล่านั้นสำเร็จเรียบร้อยแล้ว ข้อค้นพบที่ได้แสดงว่า โดยปกตินักศึกษาเห็นว่าการวิเคราะห์แปลผลข้อมูลจัดเป็นขั้นตอนที่ยากที่สุดในการทำวิจัย รองลงมาคือ ขั้นตอนการวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนการพัฒนาและเขียนวิธีการวิจัย ขั้นตอนการระบุคำถามการวิจัย และขั้นตอนการจัดการ

และเขียนข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย ตามลำดับ ซึ่งสองขั้นตอนในลำดับสุดท้ายนักศึกษามีความเห็นว่ามีระดับความยากในการทำเท่าเทียมกัน

Pritchard และ Bonne (2007) สรุปว่าครุณักวิจัย (teacher research) พยายามลดช่องว่างระหว่างการวิจัย กับ การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการทำวิจัยการสอนของตนเอง แต่เพราะทัศนคติที่เป็นเอกเทศไม่เหมือนใครของครุณักวิจัยเกี่ยวกับความต้องการคำตอบที่ให้ฐานความรู้ด้านการสอน การตั้งคำถามวิจัยจึงเปลี่ยนสภาพจาก วิธีการทำให้กระบวนการสอนง่ายขึ้น กลายเป็น ปัญหาวิจัยที่ยากจะแก้ไขได้ (problematic questioning) เพื่อให้ได้ผลวิจัยที่มีคุณค่าต่อครูคนอื่น ๆ ดังนั้น จึงผลต่อขั้นตอนการสร้างคำถามวิจัยในชั้นเรียน

วิชา แสงเพชร (2548) ศึกษาสภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาลำพูน พบว่าครูส่วนใหญ่มีผลงานวิจัยคนละหนึ่งเรื่อง ซึ่งเป็นงานวิจัยแบบง่าย ในการแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียน และส่วนใหญ่กำหนดปัญหาวิจัยจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนาวิธีการสอน และศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยที่ได้ไม่ได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง

ตอนที่ 3 การเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผล

การเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผลมีความน่าสนใจในการศึกษา เพราะนักวิจัยหลายคนนำการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผลมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้วิจัยแยกการนำเสนอการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผลออกเป็น 4 เรื่องประกอบด้วย (1) ความหมายของการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผล (2) โมเดลการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผล และวิธีการพัฒนาการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผล และ (3) ระดับการสะท้อนผล (4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผล

3.1 ความหมายของการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผล

การสะท้อนผล (reflection) หมายถึง กระบวนการตรวจสอบ และการค้นหาที่เกิดขึ้นภายในผ่านกระบวนการทางสมองอย่างเป็นระบบ โดยมาจากประสบการณ์ หรือการเชื่อมต่อระหว่างประสบการณ์ปัจจุบันกับการเรียนรู้ที่ผ่านมา แล้วนำมาสร้างความชัดเจนในการตีความหมายด้วยตนเอง ซึ่งจะมีผลต่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ทัศนคติ (Boyd & Fales (1983) อ้างถึงใน Loo & Thrope, 2002; Costa & Kallick, 2008; Yancey, 1998 อ้างถึงใน Chau & Cheng, 2012)

Burns, Dimock และ Martinez (2000) ระบุว่าความร่วมมือกันระหว่างประสบการณ์ที่ได้จากการกระทำ (action) กับการคิดไตร่ตรองที่ได้มาจากการสะท้อนผล (reflection) ทำให้เกิดความรู้ใหม่ และเป็นการทำงานที่แยกองค์ประกอบทั้งสองออกจากกัน เพราะการเรียนรู้เป็นจิตใต้สำนึก คนทั่วไปมักไม่รู้ตัวว่าได้รับความรู้ใหม่ หรือเข้าใจสิ่งใหม่ๆ จนกระทั่งเมื่อหยุดทำกิจกรรมนั้น การสะท้อนผลเป็นตัวส่งผ่านการคิดวิเคราะห์อย่างจริงจัง การแก้ปัญหา การสังเคราะห์แนวคิดที่แตกต่างกัน การประเมิน การระบุแนวทางและสร้างความหมาย กล่าวโดยรวมคือ การสะท้อนผลเป็นตัวส่งผ่านทักษะการคิดขั้นสูงต่างๆ (the higher order thinking skills) สอดคล้องกับแนวคิดของ Costa และ Kallick (2008)

ขั้นตอนของการสะท้อนผลที่กำหนดโดย Schon (อ้างถึงใน Hamilton & Druva, 2010) จะต้องประกอบด้วย (1) การรู้ในขณะกระทำ (knowing in action) เป็นขั้นตอนแรกของการเข้าใจ การกระทำในอดีต คือ การเกิดความตระหนักในขณะนั้นที่กำลังเผชิญกับข้อสงสัย หรือประสบการณ์ที่ไม่เคยประสบมาก่อนอันก่อให้เกิดความประหลาดใจ (surprise) (2) การคิดไตร่ตรองในขณะกระทำ (reflection in action) คือ กระบวนการที่มีการใช้ความรู้ และประสบการณ์ที่ผ่านมาในการตัดสินใจแก้ข้อสงสัย/ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน ส่งผลให้เกิดการทดลอง (experimentation) หรือการพยายามใช้ข้อสรุปที่ได้ในการแก้ข้อสงสัย/ปัญหานั้น ๆ (3) การสะท้อนผลจากการกระทำ (reflection on action) จะเกี่ยวข้องกับการทบทวน/วิจารณ์การกระทำในอดีต หมายถึง การไตร่ตรองทบทวนประสบการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังจากเหตุการณ์ผ่านไปแล้ว ส่งผลให้มีความจำเป็นในการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งเพิ่มเติม ดังนั้น เมื่อพิจารณาตามวิธีการรับรู้สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการสะท้อนผลจะเกิดขึ้นได้ 2 ช่วงเวลา คือ การคิดไตร่ตรองในขณะกระทำ และการสะท้อนผลจากการกระทำ

การนำกิจกรรมการสะท้อนผลเข้ามาในห้องเรียนมีหลักการสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) นักเรียนให้เข้าสู่กระบวนการให้ความหมายโดยการแนะนำนักเรียนแต่ละคนให้เข้ากับกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยสอดส่องความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนและในขั้นตอนการสร้างความหมายจากเนื้อหาที่เรียนกับกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสภาพแวดล้อมอื่นๆ (Costa & Kallick, 2008) โดยวิธีการใช้เทคนิคการตั้งคำถามที่ดีและการใช้คำถามปลายเปิด (good, open-ended questioning technique) ภายใต้อารมณ์ในห้องเรียนที่เอื้อต่อการอภิปรายอย่างเปิดเผย ซึ่งโอกาสที่จะเกิดการสะท้อนผลสามารถเกิดขึ้นก่อน (prospective reflection) เกิดขึ้นในขณะทำ

(spective reflection) และเกิดขึ้นภายหลัง (retrospective reflection) จากการทำกิจกรรมนั้นๆ สำเร็จเรียบร้อยแล้ว (Burns, Dimock & Martinez, 2000; Costa & Kallick, 2008)

ยิ่งไปกว่านั้น ระดับเสียงของครูยังส่งผลต่อการสะท้อนผลในห้องเรียน เมื่อครูชักชวนนักเรียนให้สร้างความหมายจากประสบการณ์ในรูปแบบการเขียนและการพูด ครูจะใช้ระดับเสียงที่ต่างกันในการให้สัญญาณ และในการนำเสนอวิธีการสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการสะท้อนผลในห้องเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนใช้การสะท้อนผลจนเป็นนิสัย (habit of reflecting) (Costa & Kallick, 2008)

นักเรียนที่ใช้การสะท้อนผล (reflective learner) คือ นักเรียนที่มีคุณสมบัติด้านปรับปรุงตนเอง และพัฒนาการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ยอมรับฟังผลสะท้อนกลับจากเพื่อน และครู (หัวหน้างาน) ทำการประเมินตนเองเพื่อหาจุดแข็ง และข้อจำกัดของตนเอง เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนเป้าหมายในความสำเร็จอย่างสมเหตุสมผล ในการทำงานจะหมายถึงการหาวิธีการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการผลิต หรือเสร็จทันตามกำหนดเวลาที่ตั้งไว้ สามารถจัดการกับการขึ้นขมยกลง ปัญหา และวิกฤตการณ์ได้ดี จึงจัดเป็นนักเรียนที่ชอบการคิดเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศใหม่ๆ มากกว่าการปฏิบัติ (LSIS, n.d.)

Chris และ Sue (2004) ให้ความหมายของการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลว่า เป็นกระบวนการตรวจสอบการเรียนรู้ภายใน และค้นหาสิ่งที่เกี่ยวข้องหรือเชื่อมโยงกันโดยการกระตุ้นจากประสบการณ์ในการสร้าง และจำแนกความหมายของสิ่งต่างๆ ออกมาเป็นข้อสรุป และเกิดการเปลี่ยนแปลงมุมมองและแนวคิดใหม่

Maree (2007) สันเคราะห์ความหมายของการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลและอิงผลตามความหมายของ Kim (1999 อ้างถึงใน Maree, 2007) สรุปว่า การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล คือกระบวนการของการตรวจสอบอย่างมีสติสัมปชัญญะ และกระทำด้วยความตั้งใจในเรื่องที่เกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ ความคิด ความรู้สึก และ/หรือการกระทำ เทียบกับ ความเชื่อ สมมุติฐาน ความรู้ที่มีมาก่อนแล้วในบริบทหนึ่งๆ ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งก่อนการกระทำ ระหว่างการกระทำ และหลังการกระทำตามระดับของความซับซ้อน และยังส่งผลต่อทั้งมุมมองที่เปลี่ยนไป และแนวทางปฏิบัติที่ตามมา ระดับของความซับซ้อนของการเรียนรู้นี้ ประกอบด้วย ระดับเชิงพรรณนา (descriptive phase) ระดับเชิงสะท้อนผลกลับ (reflective phase) ระดับเชิงวิจารณ์หรือเชิงแสดงออกมา (critical/emancipatory phase)

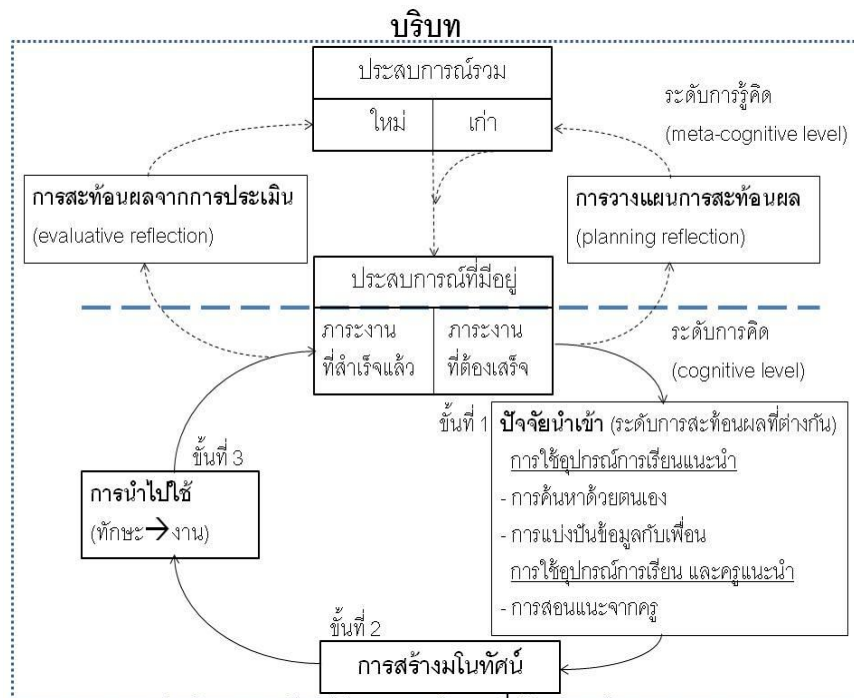
การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเป็นการสร้างความรู้ใหม่ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิด (cognitive domain) และการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์

ความรู้สึก ทศนคติ ค่านิยม (affective domain) นำไปสู่การเรียนรู้ และการสร้าง/เปลี่ยนแปลง มโนทัศน์ (Ho, 1997; Loo & Thorpe, 2002; SEDL, 2000; Costa & Kallick, 2008) และมี งานวิจัยสนับสนุนการใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในรูปแบบต่างๆ จะส่งผลทางบวกต่อการ เรียนของนักเรียน (Branch, 2010; Greene, 2011; Loo & Thorpe, 2002; Hamilton & Druva, 2010; Chau & Cheng, 2012)

จากการสังเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นสรุปได้ว่า การสะท้อนผล เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้น ภายในที่เกี่ยวข้องกับการคิดในขณะกระทำกิจกรรม และการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเป็น กระบวนการตรวจสอบการเรียนรู้ และค้นหาสิ่งที่เกี่ยวข้อง หรือเชื่อมโยงกันโดยการกระตุ้นจาก ประสบการณ์ เพื่อสร้างและจำแนกความหมายของสิ่งต่างๆ ออกมาเป็นข้อสรุป หรือความรู้ใหม่ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมุมมอง และแนวคิดใหม่ ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งก่อนการกระทำ ระหว่างการกระทำ และหลังการกระทำ

3.2 โมเดลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และวิธีการพัฒนาการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

นักวิชาการหลายคนทำการพัฒนาโมเดลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในหลายรูปแบบ เพื่อใช้อธิบายการเรียนรู้ของนักเรียน โดยขอนำเสนอโมเดลของ Ho (1997) โมเดลของ Chau และ Cheng (2012) และโมเดลของ Loo และ Thorpe (2002) ตามลำดับดังนี้

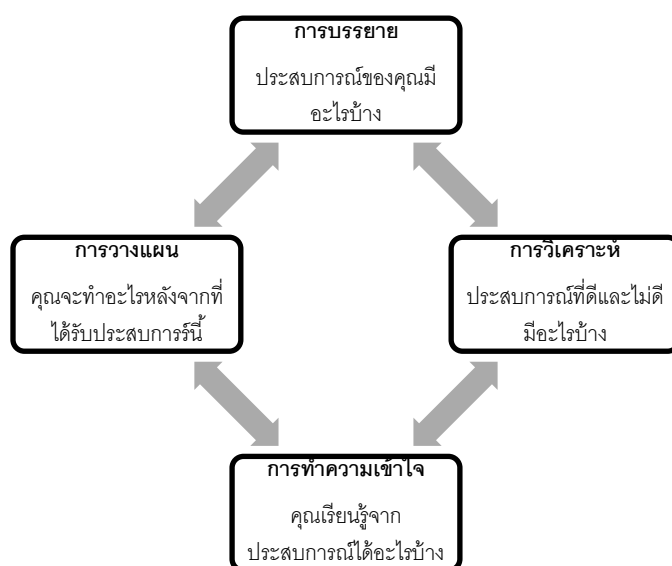

ภาพที่ 2.4 โมเดลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล (ปรับแก้ไขใหม่)

ที่มา: Belinda Ho (1997)

Ho (1997) ศึกษาเรื่องการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลที่เกี่ยวข้องกับการคิดไตร่ตรอง ในขณะที่เกิดกระบวนการเรียนรู้ การสะท้อนผลช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางปัญญาและความรู้สึก (intellectual and affective domains) และสามารถเกิดขึ้นได้ในตัวของแต่ละบุคคล ในคู่บุคคล ในกลุ่ม และ Ho พัฒนาโมเดลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลที่สามารถใช้ได้จริงมากขึ้น และสามารถใช้ในบริบทที่กว้างขึ้น ดังภาพที่ 2.4

Chau และ Cheng (2012) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีน ในงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกรอบการเรียนรู้แบบ 4 ระดับ (four-level framework) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสำหรับการกำกับติดตามและการกำหนดทักษะการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในการเรียนรู้ภาษาที่สอง และผลการวิจัยพบว่า โมเดล 4 ขั้นตอนในการแนะแนวผ่านการสะท้อนผลของนักเรียน (ดังภาพที่ 2.5) เป็นตัวบ่งชี้สำคัญที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาที่สอง

ภาพที่ 2.5 โมเดล 4 ขั้นตอนในการแนะแนวผ่านการสะท้อนผลของนักเรียน
ที่มา: Chau & Cheng (2012)

Loo และ Thorpe (2002) ศึกษาการใช้บันทึกการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในการพัฒนาตนเองและผลการปฏิบัติงานเป็นทีม วัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาการใช้บันทึกการเรียนรู้ในการส่งเสริมให้เกิดความตระหนักในตนเอง (self-awareness) และการปรับปรุงความผลการปฏิบัติงานทั้งรายบุคคลและเป็นทีม โดยใช้โมเดลกระบวนการสะท้อนผล 3 ขั้นตอนของ Scanlon และ Chernomas ที่พัฒนาขึ้นในปี 1997 ประกอบด้วย ขั้นตอนแรก คือ การตระหนักรู้ (awareness) ขั้นที่สอง คือ การคิดวิเคราะห์อย่างจริงจัง (critical analysis) และขั้นตอนที่สามคือ

การเรียนรู้หรือพัฒนาแนวคิดใหม่ (learning) ที่ได้จากการคิดวิเคราะห์และการใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ดังภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 โมเดล 3 ขั้นตอนในการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล
ที่มา: Loo & Thorpe (2002)

3.3 วิธีการพัฒนาการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจำเป็นต้องมีการตั้งคำถาม และตอบคำถามเป็นหัวใจสำคัญ ตลอดทุกระยะของกระบวนการ มีนักวิชาการหลายคนศึกษาวิธีการพัฒนาการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ในงานวิจัยนี้ขอนำเสนอวิธีการของ Costa และ Kallick (2008) การสังเคราะห์ข้อมูลของกนกนุช ชื่นเลิศสกุล (2544) และ Wilson และ Wing Jan (1993 อ้างถึงใน สิริวรรณ จรัสรวีวัฒน์, 2554) ตามลำดับดังต่อไปนี้

Costa และ Kallick (2008) สรุปว่า เมื่อครูขอให้นักเรียนสะท้อนผลประกอบการเรียน ครูจะใช้วิธีการสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการสะท้อนผลในห้องเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนใช้การสะท้อนผลจนเป็นนิสัย ประกอบด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (discussions) การขอให้นักเรียนให้ความหมายเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขากำลังคิดอยู่ ส่งผลให้นักเรียนนำเสนอและแบ่งสรรความคิดเห็น การรู้คิด (metacognition) รายละเอียดของกลยุทธ์ที่จะใช้ อธิบายแผนงานที่คิดเอาไว้ และสะท้อนผลในกลยุทธ์ที่ใช้ในการตัดสินใจ ดังนั้นในกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น นักเรียนเรียนรู้วิธีการฟังที่ดีที่สามารถสร้างนิสัยเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ความยืดหยุ่นและการยืนยันในความคิด

2. การสัมภาษณ์ (interviews) การสัมภาษณ์ที่กระทำโดยครู หรือการสัมภาษณ์ระหว่างนักเรียนในห้องเรียน ทำให้เกิดโอกาสในการสร้างโมเดลและปฏิบัติการในการเรียนรู้ การฟังด้วยความเข้าใจและเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การคิดและสื่อสารด้วยความถูกต้องและชัดเจน การตั้งคำถามและเสนอปัญหาต่างๆ

3. การตั้งคำถาม (questioning) คำถามที่ออกแบบมาอย่างดีจะเชิญชวนให้นักเรียนเปิดเผยความเข้าใจลึกซึ้ง ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้การเรียนรู้ของพวกเขาเหล่านั้น

4. บันทึกการเรียนรู้ (logs and journals) ในแต่ละช่วงเวลาหนึ่งๆ ครูจะให้นักเรียนทำการคัดเลือกความรู้สำคัญที่ได้จากการอ่านบันทึกการเรียนรู้ของตนเอง ระบุถึงการนำความรู้นั้นไปใช้ในสถานการณ์ในอนาคตได้อย่างไร

เนื่องจากการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจำเป็นต้องมีการตั้งคำถาม และตอบคำถามตลอดทุกระยะของกระบวนการ ดังนั้นวิธีการในการฝึกหัดการสะท้อนผลที่ดี คือ การฝึกตั้งคำถามและฝึกตอบคำถามให้ได้คำตอบที่ลึกซึ้งขึ้น โดยอิงกระบวนการของการสะท้อนผล สำหรับวิธีการสะท้อนผลที่นิยมใช้มีดังต่อไปนี้ (กนกนุช ชื่นเลิศสกุล, 2544)

1. การถามและตอบคำถามตนเอง เช่น ฉันกำลังทำอะไร เพราะเหตุใดฉันจึงทำสิ่งนี้ อะไรที่ฉันกำลังเรียนรู้ มีอะไรที่ฉันควรทำแต่ไม่ได้ทำบ้าง ถ้าฉันทำต่างไปจากนี้จะได้ผลต่างไปอย่างไร อะไรที่ฉันควรทำก่อน เพราะอะไรจึงได้ผลเช่นนี้ สิ่งที่ทำตรงกับความสำเร็จของฉันหรือไม่ และเพราะอะไรฉันจึงได้ทำเช่นนั้น

2. การเขียนและพูดด้วยภาษาหรือสำนวนที่เรียบเรียงขึ้นเองเพื่อ ซึ่งได้จากการถาม-ตอบ เพื่อคัดเลือกประเด็นหรือคำที่จะนำมาเขียนหรือพูด เช่น การเขียนรายงานความก้าวหน้า การสรุปประสบการณ์การเรียนรู้ การเขียนบันทึกประจำวัน การเขียนเรียงความ การเขียนกรณีศึกษา การตอบแบบอัตนัย การพูดสรุปความ การอภิปรายกลุ่มย่อย การนำเสนอผลงานทางการศึกษา การได้วาที การปราศรัย เป็นต้น

3. การมอบหมายให้ปรับปรุงงานให้ต่างไปจากเดิม หรือการสร้างสรรค์ชิ้นงานใหม่ที่ยังไม่เคยปรากฏมาก่อน

4. การเปรียบเทียบและการสรุปความเหมือนและความแตกต่างทั้งในส่วนที่คล้ายกันและส่วนที่ต่างกัน

5. การจัดสภาพแวดล้อมให้มีความหมายและกระตุ้นให้เกิดการสะท้อนผลในชีวิตประจำวันเพื่อสร้างอุปนิสัยการสะท้อนคิด หรือเพื่อให้เกิดการสะท้อนคิดอย่างอัตโนมัติ

Wilson และ Wing Jan (1993 อ้างถึงใน สิริวารรณ จรัสศรีวัฒน์, 2554) กล่าวถึงวิธีการที่ใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และการรู้คิดของนักเรียน ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการสอนที่ใช้แนวคิด ดังนี้

1. บันทึกการเรียนรู้ (learning logs) นักเรียนบันทึกความคิด ความรู้สึก ความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ บันทึกการเรียนรู้นี้จะต่างจากการบันทึกประจำวันเพราะการบันทึกประจำวัน

เป็นการบันทึกกิจวัตรและเหตุการณ์ในแต่ละวัน แต่บันทึกการเรียนรู้เป็นการบันทึกที่ได้จากการวิเคราะห์และ/หรือการสะท้อนความคิดของนักเรียนในด้านความรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับ อาจเป็นบันทึกก่อนเรียน ระหว่างการเรียนและหลังเรียน นอกจากนี้ นักเรียนอาจใช้ข้อมูลในสมุดบันทึกการเรียนรู้ที่ตั้งและตอบคำถามตามที่ครูมอบหมายให้ และใช้บันทึกการเรียนรู้เป็นบทสรุปของความรู้ที่ได้จากการเรียน หรือบทสรุปของการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม การเขียนบันทึกการเรียนรู้นี้เป็นความเรียงหรือการเขียนในลักษณะอื่นๆ เช่น ผังมโนทัศน์ ตาราง รูปภาพ ภาพการ์ตูน และสัญลักษณ์ การใช้บันทึกการเรียนรู้จัดเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาการคิดอย่างไตร่ตรองเพราะนักเรียนได้คิดและเขียน เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ ส่วนครูจะศึกษาบันทึกการเรียนรู้เพื่อทำให้ทราบถึงความต้องการ จุดแข็ง จุดอ่อน กระบวนการคิดและการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

2. ผังมโนทัศน์ (concept mapping) วิธีการนี้ใช้ได้กับนักเรียนในทุกระดับชั้น ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์แบบการคิดอเนกนัย (divergent thinking) และการคิดเชิงไตร่ตรอง (reflective thinking)

3. การตั้งคำถาม (questioning) เป็นวิธีการที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลและกระบวนการรู้คิด ในการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ ครูจะเป็นผู้กระตุ้นนักเรียนโดยใช้คำถามประเภทต่างๆ หรือให้นักเรียนเป็นผู้ตั้งคำถาม โดยใช้คำถามตามระดับการวัดของบลูม (Bloom) คือระดับความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล อย่างไรก็ตามครูควรใช้คำถามเพื่อกระตุ้นนักเรียนและฝึกนักเรียนในการตั้งคำถามใน 4 ระดับสุดท้าย (ระดับการประยุกต์ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล) ซึ่งเป็นคำถามระดับสูงมากกว่าการใช้คำถามในระดับความรู้ ความจำ ความเข้าใจ

4. การตั้งคำถามกับตนเอง (self-questioning) เป็นวิธีการช่วยนักเรียนให้วางแผนการจัดการและการสะท้อนการเรียนรู้ วิธีการนี้ครูควรออกแบบคำถามเพื่อให้ผู้เรียนประเมินตนเองหรือสะท้อนความคิด โดยให้นักเรียนเขียนหรือตอบปากเปล่าในคำถามที่ครูวางไว้ ตัวอย่างคำถามเช่น นักเรียนมีวิธีการอย่างไร ในการทำงานนี้ นักเรียนมีกระบวนการคิดอย่างไร ทำไมจึงเลือกแนวทางนี้ นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนที่ใช้ในการทำงานได้หรือไม่ อย่างไร ถ้าให้ทำงานชิ้นใหม่นักเรียนจะทำอะไรบ้างที่แตกต่างจากเดิม

5. การเลือกและตัดสินใจในการเรียนรู้ของตน (negotiated learning) เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเลือกคิดและตัดสินใจการเรียนรู้ของตนเอง ครูเป็นผู้ชี้แนะเท่านั้น วิธีนี้ส่งเสริมให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้และรับผิดชอบตนเอง เมื่อให้นักเรียนทำงานเดี่ยวหรืองานกลุ่ม ครูจะชี้แนะการ

ทำงานในขณะที่นักเรียนจะคิด และเลือกวิธีการของตนเองหรือการทำงานกลุ่ม โดยมีครูทำหน้าที่ส่งเสริมให้สมาชิกภายในกลุ่มทำงานตามบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อให้งานสำเร็จ การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระและคิดด้วยตนเองจะเป็นการส่งเสริมนักเรียนในด้านอื่นไปพร้อมๆ กัน เช่น การคิดแบบสะท้อนผล กระบวนการคิดและทักษะการแก้ปัญหา การกำหนดเป้าหมาย การตัดสินใจ และการบริหารเวลา

6. การประเมินตนเอง (self-assessment) ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานและการเรียนรู้ ในประเมินตนเองและประเมินกลุ่มนั้น ครูจะให้นักเรียนเขียนเพื่อประเมินตนเอง ประเมินการทำงาน เปิดโอกาสให้นักเรียนจับคู่/เข้ากลุ่มคุยอภิปรายเกี่ยวกับการเรียนรู้ กระบวนการคิด ส่วนครูทำหน้าที่ให้ข้อมูลย้อนกลับในเชิงบวกต่อการประเมินและการสะท้อนความคิดของนักเรียน

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะนำโมเดล 3 ขั้นตอนในการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในงานวิจัยของ Loo และ Thorpe (2002) มาปรับใช้ในงานวิจัย และอิงการพัฒนาการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลของ Costa และ Kallick (2008) ในการกระตุ้นให้ครูเกิดการสะท้อนผลในการพัฒนามโนทัศน์ด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย โดยใช้วิธีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการใช้การตั้งคำถามเป็นหลัก เพื่อสนับสนุนให้ครูเกิดการเรียนรู้ หรือการสร้าง/เปลี่ยนแปลงมโนทัศน์ เนื่องจากเป็นวิธีการพัฒนาการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลที่ง่ายต่อการเข้าใจ และการนำไปใช้

3.4 ระดับการสะท้อนผล

คุณภาพของการสะท้อนผลสามารถวัดได้จากระดับของการสะท้อนผลที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้หนึ่งๆ ในส่วนนี้ขอนำเสนอระดับการสะท้อนผลตามแนวคิดของ Surbeck, Han & Moyer (1991) แนวคิดของ Heron (1996 อ้างถึงในสุวิมล ว่องวาณิช, 2553) และแนวคิดของ Kim (1999 อ้างถึงใน Maree, 2007) ตามลำดับดังต่อไปนี้

แนวคิดของ Surbeck, Han & Moyer (1991) นำเสนอระดับการสะท้อนผล 3 ระดับ ประกอบด้วย ระดับการเกิดปฏิกิริยาตอบสนอง (reacting) ระดับการอธิบายให้รายละเอียดเพิ่มเติม (elaborating) และระดับการพิจารณาอย่างไตร่ตรอง (contemplating) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับการเกิดปฏิกิริยาตอบสนอง เป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อประสบการณ์เรียนรู้ ตัวอย่างเช่น แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความกังวลส่วนตัวในเหตุการณ์หนึ่ง เป็นต้น

2. ระดับการอธิบายให้รายละเอียดเพิ่มเติม เป็นการเปรียบเทียบปฏิกิริยาตอบสนองของจากประสบการณ์หนึ่งเทียบกับปฏิกิริยาตอบสนองจากประสบการณ์อื่น ตัวอย่างเช่น การอ้างอิงถึงหลักการ ทฤษฎี และหลักจริยธรรมหรือหลักทางปรัชญา ประกอบการอธิบาย

3. ระดับการพิจารณาอย่างไตร่ตรอง เป็นการมุ่งพิจารณามุ่งเน้นในความรู้ที่ลึกซึ้ง มุ่งเน้นในตัวปัญหา หรือมุ่งเน้นในความยากลำบากในกิจกรรมหนึ่งๆ ตัวอย่างเช่น การมุ่งเน้นในประเด็นทางการศึกษา วิธีการที่ใช้อย่างไร เป้าหมายในอนาคต ทักษะคนดี เนื้อหาทางจริยธรรม หรือความสนใจทางศีลธรรม เป็นต้น ถือเป็นเรื่องปกติของการกระตุ้นให้เกิดการสะท้อนผลที่ให้กับนักเรียน และผลสะท้อนกลับที่นักเรียนได้รับหลักจากการสะท้อนผลในช่วงแรก ทำให้เกิดการตัดสินใจขยายการสะท้อนผลไปสู่ระดับที่ซับซ้อนขึ้น หรือระดับการพิจารณาอย่างไตร่ตรอง

แนวคิดของ Heron (1996 อ้างถึงในสุวิมล ว่องวานิช, 2553) เกี่ยวกับระดับการสะท้อนผล 4 ระดับ ประกอบด้วย

1. ระดับการบรรยายสภาพที่เกิดขึ้น เป็นการวิพากษ์ในเนื้อหาที่เกี่ยวกับสภาพที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน หรือข้อค้นพบต่างๆ

2. ระดับการประเมินข้อค้นพบ เป็นการวิพากษ์เชิงประเมินว่า สิ่งที่กำลังดำเนินการหรือสิ่งที่ค้นพบดี หรือไม่ดีอย่างไร เพราะอะไร

3. ระดับการอธิบายข้อค้นพบ เป็นการวิพากษ์ในระดับที่สูงขึ้นกว่าระดับการประเมินข้อค้นพบ เป็นการวิพากษ์เพื่อหาคำอธิบายต่อสิ่งที่ค้นพบ

4. ระดับการประยุกต์ใช้สิ่งที่ค้นพบ เป็นการวิพากษ์เพื่อนำผลที่ค้นพบไปใช้ประโยชน์หรือปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติในครั้งต่อไป

แนวคิดของ Kim (1999 อ้างถึงใน Maree, 2007) อธิบายระดับของการสะท้อนผลในรูปของขั้นตอนในการค้นหา และเสนอระดับการสะท้อนผล 3 ระดับ ประกอบด้วย ระดับเชิงพรรณนา (descriptive phase) ระดับเชิงสะท้อนผลกลับ (reflective phase) ระดับเชิงวิจารณ์หรือเชิงแสดงออกมา (critical/ emancipatory phase) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับเชิงพรรณนา เกี่ยวข้องกับการบรรยายผลลัพธ์ทางปฏิบัติ ระบุถึงวิธีการกระทำ ความคิด และความรู้สึกที่ต้องใช้ในการปฏิบัตินั้น และตรวจ/พิจารณาอย่างละเอียดนั้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความจริง และความครอบคลุมในการบรรยาย

2. ระดับเชิงสะท้อนผลกลับ ส่งผลอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ต่อการวิเคราะห์ผลสะท้อนเทียบกับทฤษฎีที่นำมาใช้ (ตามหลักวิทยาศาสตร์ ตามหลักจริยธรรม และตามหลักสุนทรียศาสตร์) เป็นการวิเคราะห์ผลสะท้อนในสถานการณ์และความตั้งใจที่มีต่อปฏิบัติการณ์จริงนั้น

3. ระดับเชิงวิจารณ์ หรือเชิงแสดงออกมา เป็นระดับที่ส่งผลอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ต่อการวิพากษ์ในการปฏิบัติที่แสดงในรูปของความขัดแย้ง ความบิดเบือนหรือความเข้าใจผิด และสิ่งที่ไม่สอดคล้องกัน ระหว่างคุณค่าหรือความเชื่อกับการปฏิบัตินั้น ระหว่างความตั้งใจกับการกระทำนั้น และระหว่างความต้องการของคนใช้กับการปฏิบัติของพยาบาล นอกจากนั้นยังเกี่ยวพันกับกระบวนการที่แสดงออกมาและกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะใช้ระดับการสะท้อนผล 4 ระดับตามแนวคิดของ Heron (1996 อ้างถึงในสุวิมล ว่องวานิช, 2553) เพื่อใช้ในการตัดสินคุณภาพของการสะท้อนผลของครูที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของการวิจัยนี้

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผล

Chau และ Cheng (2012) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีน การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเป็นการเรียนรู้ที่ได้รับการยอมรับมากขึ้นที่ทำให้การเรียนรู้ของบุคคลมีประสิทธิภาพ งานวิจัยหลายเรื่องสนับสนุนเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และมีกรอบการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลมากมาย แต่ไม่พบกรอบการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในการจัดการศึกษาแบบสองภาษา ในงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกรอบการเรียนรู้ 4 ระดับ (four-level framework) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสำหรับการกำกับติดตามและการกำหนดทักษะการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยของจีน ใช้ผู้ประเมิน 4 คน ในการประเมินหลักฐานการสะท้อนผลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยใช้กรอบการเรียนรู้ 4 ระดับ การประเมินตามการรับรู้ของครู นักวิจัยและนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า กรอบการเรียนรู้ (โมเดล 4 ขั้นตอน) สำหรับแนะแนวทางการสะท้อนผลของนักเรียนส่งผลทำให้นักเรียนมีคะแนนสูงขึ้น และชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่นักเรียนและครูควรได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษานั้น และกิจกรรมที่ควรใช้ในการพัฒนาที่ทั้งครูและนักเรียนสามารถทำได้ หรือทำไปพร้อมๆ กับการเสริมต่อการเรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญ (expert scaffolding) ตัวบ่งชี้สำคัญที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาที่สอง ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ประสบการณ์และการนำไปใช้ของการเรียนรู้ภาษาที่สอง (2) การประยุกต์ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่สอง (3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง และ (3) รายงานการประสบการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการเรียนรู้ภาษาที่สอง การสะท้อนผลของนักเรียนส่งผลให้นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองสามารถสร้างความรู้เกี่ยวกับการรู้คิดด้วยตนเอง (meta-cognitive) วิเคราะห์ประสบการณ์จากการตั้งคำถาม และสามารถวินิจฉัยและประเมินประสบการณ์ได้

Loo และ Thorpe (2002) ศึกษาการใช้บันทึกการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในการพัฒนาตนเองและผลการปฏิบัติงานเป็นทีม โดยใช้โมเดลกระบวนการสะท้อนผล 3 ขั้นตอนของ Scanlon และ Chermomas ที่พัฒนาขึ้นในปี 1997 ขั้นตอนแรกคือการตระหนักรู้ (awareness) อาจถูกกระตุ้นโดยความคิดที่ทำให้เกิดความอึดอัดรำคาญใจ ขั้นที่สองคือการคิดวิเคราะห์อย่างจริงจัง (critical analysis) โดยใช้การคิดวิเคราะห์และการประเมิน การทดสอบตนเองกับการรู้จักตนเองที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ผลจากขั้นตอนนี้นำไปสู่ความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการใช้ความรู้ใหม่ที่ได้จากกระบวนการวิเคราะห์ ขั้นที่สามคือการพัฒนาแนวคิดใหม่ (learning) ที่ได้จากการคิดวิเคราะห์และการใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล (ดังภาพที่ 2.6) วัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาการใช้บันทึกการเรียนรู้ในการส่งเสริมให้เกิดความตระหนักในตนเอง (self-awareness) และการปรับปรุงความผลการปฏิบัติงานทั้งรายบุคคลและเป็นทีม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในโครงการวิจัยการบริหารจัดการ จำนวน 11 ทีม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิจัยเชิงคุณภาพในการสำรวจบันทึกเกี่ยวกับการสะท้อนผล เช่น การพัฒนาทักษะการบันทึกการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ การสื่อสารภายในทีม ความเครียดจากการทำงานเป็นทีมระหว่างบุคคลและทีม การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินบันทึกการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใช้บันทึกเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ นักศึกษาได้รับการกระตุ้นให้พัฒนาการเรียนรู้และเกิดประสิทธิผลของการทำงานเป็นทีมด้วยบันทึกการเรียนรู้ ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางในการใช้บันทึกการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ดังนี้ (1) ส่งเสริมให้ผู้ใช้ในการเกิดความชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการใช้เครื่องมือบันทึกการเรียนรู้ การใช้คำถามจะช่วยเป็นคู่มือในการนำทางให้เกิดความคิดที่ชัดเจน และสร้างความมั่นใจในการเขียนที่สะท้อนการคิดที่ไม่ได้เหมือนกับการเขียนบันทึกรายวันหรือบันทึกชีวิตประจำวัน (2) การสนับสนุนให้บันทึกการเรียนรู้โดยกำกับติดตามการบันทึกและการให้ข้อมูลย้อนกลับการบันทึกในรูปแบบของการสะท้อนผลแบบสอนแนะ (coached reflection) (3) ให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นรายบุคคล (4) จัดทำบันทึกการเรียนรู้ของตนเองเพื่อเป็นตัวอย่างให้กับผู้อื่น

Hamilton และ Druva (2010) การเรียนรู้แบบสะท้อนผล เป็นบทบาทสำคัญของของการเรียนการถ่ายภาพเอ็กซเรย์อวัยวะภายในร่างกาย การมอบหมายการเขียนรายงานในวิชาใช้เพื่อสนับสนุนและตรวจดูการเรียนรู้แบบสะท้อนผล อย่างไรก็ตาม นักเรียนอาจยังไม่เข้าใจเหตุผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้ และไม่เข้าใจการคาดหวังผลจากการเขียนรายงานอย่างชัดเจน งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อแสดงผลของการเขียนรายงานแบบสะท้อนผลของนักเรียนในประสบการณ์ทาง

คลินิก เพื่อลดผลคลาดเคลื่อนจากครูที่ขาดการสังเกตนักเรียนอย่างเต็มที่จึงมีการฝึกปฏิบัติการเรียนรู้แบบสะท้อนผลให้กับนักเรียน พัฒนาการตระหนักรู้ และทักษะในการเขียนแบบสะท้อนผล รวมทั้งการเฝ้าระวังอุปสรรคอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้น ในขณะที่เดียวกันจะกระตุ้นให้นักเรียนเอาใส่ใจต่อคนไข้ไปพร้อมๆ กัน และพบว่า การเขียนรายงานผ่านแบบสะท้อนผลเสริมพลังให้กับนักเรียนในการเรียนในคลินิก

Ho (1997) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในวิชาเทคนิคการเขียนรายงาน กับนักศึกษาปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ ในประเทศฮ่องกง พิจารณาผลจากการปฏิบัติต่องานที่ได้รับมอบหมายซึ่งมีระดับการใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในขนาดแตกต่างกัน ใน 14 อาทิตย์ของการเรียน นักเรียนทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้รับงานเหมือนกัน แต่ในกลุ่มทดลองได้รับการแทรกแซงเพื่อกระตุ้นการสะท้อนผล ผลวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มรู้สึกว่างานที่ได้รับมอบหมายมีส่วนช่วยเหลือการเรียน แต่นักเรียนในกลุ่มทดลองไม่ชอบงานที่ต้องใช้การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล (งานคิดวิเคราะห์และเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเข้าใจยากและมีความน่าสนใจน้อยกว่างานที่ครูมอบหมายให้โดยตรง) โดยเฉพาะในระดับอภิปัญญา (metacognition) การเปิดเผยวิธีการทำงานอย่างเพียงพอช่วยให้นักเรียนประเมินงานได้ดีขึ้น และนักเรียนชอบให้ครูอธิบายงานที่มอบหมายให้อย่างชัดเจนและตรงไปตรงมา

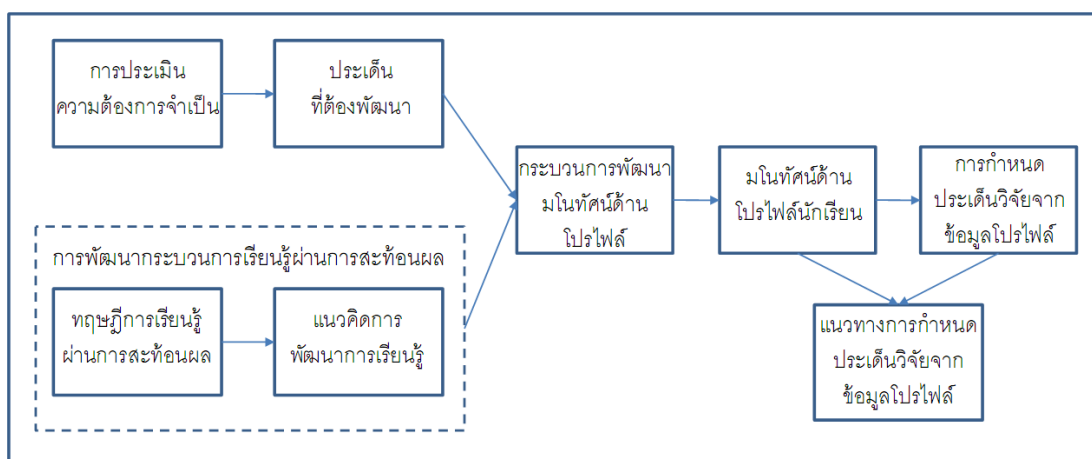
นฤมล เนียมหอม (2549) ศึกษากระบวนการส่งเสริมพฤติกรรมของครูในการสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กปฐมวัยโดยใช้แนวคิดการสะท้อนความคิด (reflection concept) มีขั้นตอนการดำเนินงาน 3 ขั้น คือ (1) การสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจ (2) การให้ความรู้ที่ชัดเจน (3) การช่วยให้ครูปรับเปลี่ยนข้อความรู้ไปสู่การเรียนรู้อย่างแท้จริง ด้วยการสะท้อนความคิดขอครูผ่านการเขียนบันทึกและการสนทนา การชี้แนะด้วยการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ ผลการทดลองพบว่า คะแนนพฤติกรรมของครูในการสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กปฐมวัยในด้านการเป็นแบบอย่าง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อการสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็ก การดูแลเด็ก และการจัดสภาพแวดล้อมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย

มโนทัศน์ด้านโปรไฟล์นักเรียนของครูเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูต้องมี เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน ครูที่มีมโนทัศน์ด้านโปรไฟล์นักเรียนไม่ถูกต้องจะไม่สามารถนำข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนมาใช้ประโยชน์ หรือไม่ทราบว่าจะใช้ประโยชน์อย่างไรจากโปรไฟล์นักเรียน ครูในกลุ่มนี้จึงควรได้รับการพัฒนามโนทัศน์ด้านโปรไฟล์นักเรียน ในกระบวนการพัฒนามโนทัศน์ด้านโปรไฟล์นักเรียนจะต้องพิจารณาจากประเด็นการพัฒนาที่ตรงกับความต้องการจำเป็นของครูและมีแนว

ทางการพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสม ซึ่งผลการวิจัย Loo และ Thorpe (2002) พบว่าแนวคิดการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลช่วยให้เกิดการเรียนรู้ใหม่และสะท้อนผลช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทั้งความรู้และความรู้สึก

มโนทัศน์ด้านโปรไฟล์นักเรียนช่วยให้ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เมื่อครูรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลจะสามารถมีประเด็นในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับการปรับเปลี่ยนมโนทัศน์ของครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียนนี้จะใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ผลของการเรียนรู้มโนทัศน์ด้านโปรไฟล์นักเรียน และการกำหนดประเด็นวิจัยจากข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนเมื่อนำมาถอดบทเรียนจะได้แนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยจากข้อมูลโปรไฟล์นักเรียน

ภาพที่ 2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development) มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อวิเคราะห์หัตถ์ศน์ และประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรแกรมใช้โปรแกรมนักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (2) เพื่อพัฒนามหัตถ์ศน์ให้แกครูเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมนักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นกับครู และ (3) เพื่อจัดทำแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากการใช้โปรแกรมนักเรียน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (mixed method) การดำเนินงานวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ประกอบด้วย (1) การวิเคราะห์หัตถ์ศน์และความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรแกรมใช้โปรแกรมนักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเพื่อพัฒนามหัตถ์ศน์ของครู และ (3) การจัดทำแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากการถอดบทเรียนในกระบวนการเรียนรู้ของครู กระบวนการวิจัยและพัฒนาแสดงไว้ในภาพที่ 3.1

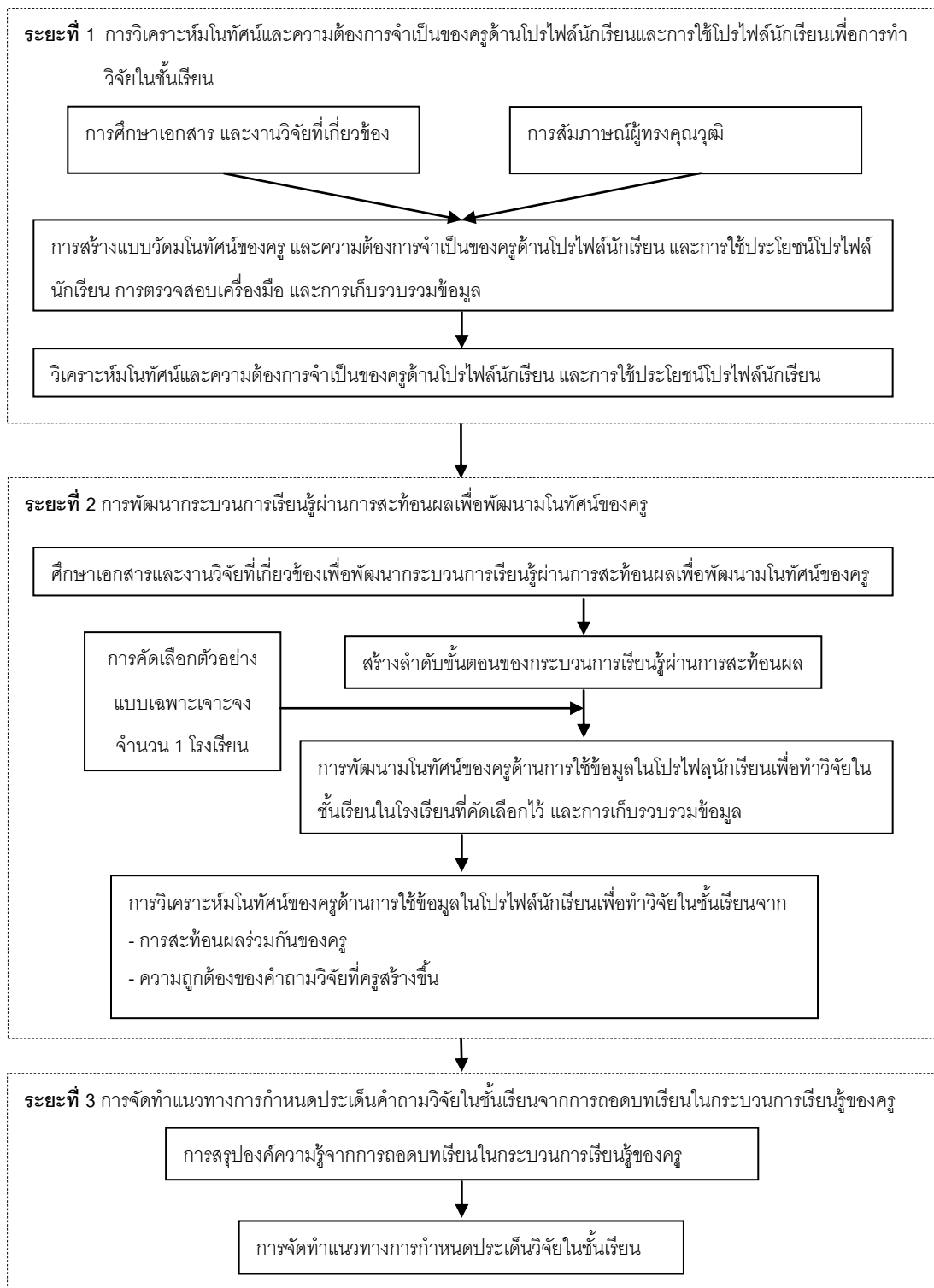

ภาพที่ 3.1 กระบวนการวิจัยและพัฒนา

รายละเอียดของการดำเนินการวิจัยและพัฒนาทั้ง 3 ระยะมีกรอบแนวทางการดำเนินงานวิจัยแสดงในภาพที่ 3.2 และนำเสนอตามลำดับขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์หัตถ์ศน์และความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรแกรมใช้โปรแกรมนักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

การดำเนินงานในระยะที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครู และประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรแกรมใช้โปรแกรมนักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ภาพที่ 3.2 กรอบแนวทางการดำเนินงานวิจัย

ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาจำนวน 137,199 คน และสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 148,911 คน รวมจำนวน 286,110 คน (ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556)

ตัวอย่าง (Sample)

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) ตัวอย่างในการศึกษาเบื้องต้นเพื่อนำผลการศึกษาที่ได้เป็นข้อมูลสำหรับสร้างเครื่องมือ และ (2) ตัวอย่างการสำรวจทัศนคติและความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์และการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ตัวอย่างในการศึกษาเบื้องต้น เพื่อเก็บข้อมูลสำหรับการสร้างเครื่องมือ ประกอบด้วยครูจำนวน 8 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) มีคุณสมบัติคือ เป็นครูชำนาญการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ(กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ)

2. ตัวอย่างการสำรวจทัศนคติและความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์และการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นครูที่สอนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ทั่วประเทศ การกำหนดขนาดตัวอย่างจากโปรแกรม G*power (Faul et al, 2007) โดยกำหนดค่าอำนาจในการทดสอบ (power level) เท่ากับ 0.8 ได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 800 คนเพื่อชดเชยกรณีที่มีผู้ไม่ตอบแบบสอบถามและเพื่อให้ตัวอย่างมีการกระจายไปในทุกภาค ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างให้มากขึ้นร้อยละ 80 (1,440 คน) แต่ในขณะดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนแรกปรากฏว่าแบบสอบถามตอบกลับมีปริมาณน้อย จึงเก็บแบบสอบถามเพิ่มอีกจำนวนภาคละ 100 ฉบับทำให้ขนาดตัวอย่างในการเก็บข้อมูลทั้งหมดเท่ากับ 2,040 คน โดยมีการเลือกตัวอย่างแบบสองขั้นตอน (two-stage random sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มจังหวัดในแต่ละภาค จากทั้งหมด 6 ภาค (ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง รวมกรุงเทพมหานคร ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจำนวน 5 จังหวัดในแต่ละภาค รวมได้ 30 จังหวัด

ขั้นที่ 2 สุ่มครูในโรงเรียนของแต่ละจังหวัดประมาณ 10 โรงเรียน โดยเป็นครูระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จำนวนครูระดับประถมศึกษาในแต่ละภาคจำนวน 170 คน และจำนวนครูมัธยมศึกษาในแต่ละภาคจำนวน 170 คน การสุ่มโรงเรียนในแต่ละจังหวัดพิจารณาจากขนาดโรงเรียน กล่าวคือ หากจังหวัดที่ได้รับการสุ่มประกอบด้วยโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยต้องคัดเลือกโรงเรียนให้มากขึ้นเพื่อให้เพียงพอตามจำนวนตัวอย่างที่ต้องการ รายละเอียดการเก็บข้อมูลแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดการเก็บข้อมูลเชิงสำรวจในระยะเวลาที่ 1

ภาค	จังหวัดที่สุ่ม	ระดับชั้น	ตัวอย่าง		
			ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	รวม
ภาคเหนือ	เชียงใหม่ แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ และลำปาง	ประถมศึกษา	120	50	170
		มัธยมศึกษา	120	50	170
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	บุรีรัมย์ สุรินทร์ นครพนม ขอนแก่น และนครราชสีมา	ประถมศึกษา	120	50	170
		มัธยมศึกษา	120	50	170
ภาคกลาง	กรุงเทพฯ นครสวรรค์สระบุรี อโยธยา และสุโขทัย	ประถมศึกษา	120	50	170
		มัธยมศึกษา	120	50	170
ภาคใต้	นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง กระบี่ และ สุราษฎร์ธานี	ประถมศึกษา	120	50	170
		มัธยมศึกษา	120	50	170
ภาคตะวันออก	จันทบุรี ชลบุรี ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง	ประถมศึกษา	120	50	170
		มัธยมศึกษา	120	50	170
ภาคตะวันตก	เพชรบุรี ราชบุรี กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และตาก	ประถมศึกษา	120	50	170
		มัธยมศึกษา	120	50	170
รวมทั้งสิ้น			1,440	600	2,040

ตัวแปร

การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครู และความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้จากการวิเคราะห์ 4 ตัวแปร ประกอบด้วย (1) มโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน (2) การใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน (3) การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย และ (4) ความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีรายละเอียดดังนี้

(1) **มโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน** หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของโปรไฟล์ จุดมุ่งหมายของการสร้างโปรไฟล์ ความสำคัญของโปรไฟล์ ลักษณะของข้อมูลที่ควรจัดเก็บลงโปรไฟล์แต่ละประเภท

(2) **การใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน** หมายถึง ระดับพฤติกรรมของครูในการนำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ปฏิบัติงานประจำวัน วัดจากปริมาณความถี่ของการใช้ข้อมูลนักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การทำวิจัย การแนะแนวนักเรียน และอื่น ๆ เป็นต้น

(3) **การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย** หมายถึง ระดับพฤติกรรมของครูในการนำข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย วัดจากปริมาณความถี่ของการใช้ข้อมูลนักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

(4) **ความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน** หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพที่มุ่งหวังและสภาพที่เป็นอยู่เกี่ยวกับความเข้าใจของครูด้านโปรไฟล์นักเรียนและการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

เครื่องมือการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ความรู้อุณหภูมิและความเข้าใจของครูและประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามมโนทัศน์ของครูและความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียนและการใช้โปรไฟล์นักเรียน เพื่อใช้วัดตัวแปรในการวิจัย 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) ตัวแปรมโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน (2) ตัวแปรการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน (3) ตัวแปรการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย และ (4) ตัวแปรความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีการแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยคำถาม 9 ข้อ แบบสอบถามส่วนนี้เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) และส่วนที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจมโนทัศน์ของครู และประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน แบบสอบถามส่วนนี้เป็นแบบมาตราประมาณค่า คำถามรวมทั้งสิ้น 78 ข้อ ประกอบด้วย 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนแต่ละประเภท มีจำนวน 17 ข้อ ใช้คำถามปรนัยแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับความหมาย จุดมุ่งหมาย ความสำคัญ การสร้างและการใช้โปรไฟล์นักเรียนตามจุดมุ่งหมาย (การจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน) มีจำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดลักษณะการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนในการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน มีจำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามวัดการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน และเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียน มีจำนวน 36 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามมโนทัศน์ของครูและความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียนและการใช้โปรไฟล์นักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนามาจากการศึกษาวิจัยนำร่องเกี่ยวกับมโนทัศน์ด้านการใช้โปรไฟล์การเรียนรู้อของนักเรียน (ฐิติพร ทรัพย์วิเชียร และสุวิมล ว่องวานิช, 2555) รายละเอียดของการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดสาระเกี่ยวโปรไฟล์นักเรียน การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียนและความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียน เริ่มต้นจากการศึกษาเอกสารจากหนังสือ บทความ วิชาการ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และบทความวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับมโนทัศน์การสร้างโปรไฟล์นักเรียน และการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ข้อมูลนักเรียนที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในแต่ละวัตถุประสงค์ การรวบรวมและการจัดระบบข้อมูลนักเรียน และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลนักเรียนของครูเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 2 สัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลนักเรียน ขั้นตอนนี้จะใช้วิธีการเชิงคุณภาพ (qualitative method) ด้วยการสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างที่เป็นครู มีการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้ข้อมูลนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนหรือการปฏิบัติงานของครู ผลจากการสัมภาษณ์นำมาสังเคราะห์ร่วมกับองค์ความรู้เกี่ยวกับการสร้างโปรไฟล์นักเรียน และการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสอบถามสำหรับการวิจัยเชิงบรรยายเพื่อวิเคราะห์ระดับมโนทัศน์ของครูและความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียน เกณฑ์การคัดเลือกครูสำหรับการสัมภาษณ์คือ ครูที่มีวิทยฐานะระดับชำนาญการขึ้นไปจากครูทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ประกอบด้วย ครูชำนาญการพิเศษจำนวน 4 คนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนาและวัฒนธรรม ครูชำนาญการจำนวน 4 คนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

และเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา การสัมภาษณ์ครูใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณคนละ 20 นาที

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

(1) สร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับสอบถามครูเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนและการนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ประโยชน์ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเบื้องต้นสำหรับนำไปสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจในระยะที่ 1 ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ตอน คือ คำถามพื้นฐานของครูผู้ตอบ และคำถามที่เกี่ยวกับการใช้ข้อมูลนักเรียน 4 ส่วน (1) ข้อมูลนักเรียนที่ครูควรรวบรวม (2) ปัจจุบันมีข้อมูลนักเรียนใดที่ครูเก็บรวบรวมแล้ว และรวบรวมไว้ที่ใด (3) ครูควรจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลนักเรียนในเรื่องใดบ้าง/ใช้ทำอะไร และ (4) ปัจจุบันครูได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลนักเรียนในเรื่องใดแล้ว/ใช้ทำอะไร และขอเสนอแนะจากครู (ถ้ามี)

ตารางที่ 3.2 กรอบโครงสร้างของตัวแปร

นิยามตัวแปร	จำนวนข้อ
มโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของโปรไฟล์ จุดมุ่งหมายของการสร้างโปรไฟล์ ความสำคัญของโปรไฟล์ และลักษณะของข้อมูลที่ควรจัดเก็บลงโปรไฟล์แต่ละประเภท วัตถุประสงค์จาก <ol style="list-style-type: none"> 1. โปรไฟล์นักเรียน หมายถึง ข้อมูลนักเรียนที่ได้รับการเก็บอย่างมีระบบตามวัตถุประสงค์ของการเก็บ 2. จุดมุ่งหมายของการสร้างโปรไฟล์เพื่อใช้เป็นข้อมูลให้ครูรู้จักนักเรียนแต่ละคน หรือภาพรวมของนักเรียน 3. ความสำคัญของโปรไฟล์ หมายถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้โปรไฟล์นักเรียน 4. ประเภทของโปรไฟล์ ความสามารถในการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการใช้งาน 5. ลักษณะของข้อมูลที่ควรจัดเก็บลงโปรไฟล์ หมายถึง ความสามารถในการเลือกข้อมูลนักเรียนเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน การแนะแนวการศึกษา และการทำวิจัยในชั้นเรียน 	32
การใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน หมายถึง ระดับพฤติกรรมของครูในการนำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ปฏิบัติงานประจำวัน วัตถุประสงค์จากปริมาณความถี่ของการใช้ข้อมูลนักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การทำวิจัย การแนะแนว วัตถุประสงค์จาก <ol style="list-style-type: none"> 1. พฤติกรรมของครูในการระบุ และใช้ข้อมูลนักเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอน และการสอนที่แตกต่างกัน 2. พฤติกรรมของครูในการระบุ และใช้ข้อมูลนักเรียนเพื่อนำไปใช้ในพัฒนาการทางการศึกษาของนักเรียน พัฒนาการในตัวนักเรียนและสังคม และพัฒนาการทางอาชีพและความสามารถพิเศษของนักเรียน วัตถุประสงค์จากปริมาณความถี่ของการใช้ข้อมูลนักเรียนเพื่อการแนะแนว 3. พฤติกรรมของครูในการระบุ และใช้ข้อมูลนักเรียนเพื่อนำไปใช้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยพิจารณาใคร่ครวญร่วมกับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบในการหาข้อมูล 	10*
การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย หมายถึง ระดับพฤติกรรมของครูในการนำข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	36

*หมายเหตุ หนึ่งข้อคำถามสามารถวัดได้มากกว่าหนึ่งด้าน

(2) นำองค์ความรู้เกี่ยวกับบทสนทนาในการสร้างโปรไฟล์นักเรียน ความสำคัญและการนำโปรไฟล์ไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ จากการศึกษาเอกสารวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสังเคราะห์ข้อมูลร่วมกับข้อมูลจากผลการวิจัยนำร่องของผู้วิจัย เพื่อกำหนดกรอบโครงสร้างของตัวแปรตามนิยามเชิงทฤษฎีของทั้ง 4 ตัวแปร หลังจากนั้น ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนและมีวิทยฐานะตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปมาสังเคราะห์และสรุปหาข้อมูลนักเรียนที่ครูนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว การทำวิจัยในชั้นเรียน และใช้ในการปฏิบัติงานในแต่ละวัน ข้อมูลนักเรียนที่สังเคราะห์และสรุปได้จากการสัมภาษณ์นี้จะนำเข้ามาประกอบกับตัวแปรตามนิยามเชิงทฤษฎี ทำให้ตัวแปรตามนิยามเชิงทฤษฎีมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และทำให้เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดตัวแปรนั้นๆ มีความถูกต้อง โดยมีรายละเอียดของตัวแปร การวัดผลของตัวแปรนั้นๆ และจำนวนข้อคำถามที่ใช้วัดผลแสดงในตารางที่ 3.2

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย ได้แก่ หัวข้อการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรที่ใช้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามตามโครงสร้างของเนื้อหา ความเหมาะสมของจำนวนข้อคำถาม ความตรงเชิงเนื้อหา รายชื่อ และความเป็นปรนัย โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการเป็นรายข้อ (Item Objective Congruence: IOC) และตรวจสอบการใช้ภาษา รวมทั้งรูปแบบการพิมพ์ โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- (1) มีคุณวุฒิทางการศึกษาด้านศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ ในระดับปริญญาโทขึ้นไป
- (2) มีประสบการณ์ในการสอนไม่ต่ำกว่า 5 ปี
- (3) มีตำแหน่งทางการศึกษาตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือครูชำนาญการขึ้นไป

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจากการวิเคราะห์ค่า IOC พบว่ามีค่าผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับ กล่าวคือ ค่า IOC ของแต่ละข้อคำถามมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นสามารถวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา/จุดประสงค์ (วรวิณี แกมเกตุ, 2551) นอกจากนี้ได้ปรับปรุงภาษาและเนื้อหาในบางข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ผลวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบสอบถาม

ค่า IOC	ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	ตอนที่ 4	รวม
	(วัดความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน)	(วัดความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้างและการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน)	(วัดพฤติกรรมในชั้นเรียนของครูในการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน)	(วัดการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัย)	
1.00	13	13	9	29	64
0.8	4	2	1	4	11
0.6	-	-	-	3	3
รวม	17	15	10	36	78

2. การตรวจสอบความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (internal consistency of reliability) ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่ตัวอย่างจำนวน 130 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้การประมาณค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในโดยใช้สูตรของสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (cronbach's alpha coefficient) ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของแบบสอบถามกับครูที่ไม่ใช่ตัวอย่างจำนวน 130 คน พบว่าค่าความเที่ยงเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach มีค่ามากกว่า 0.7 (Kerlinger & Lee, 2000) รายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (สัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach)

ตัวแปร	ทดสอบ 1 (first tryout)
มโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน	0.8384
การใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน	0.8296
การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย	0.9801

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เทคนิคที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ จัดทำเอกสารที่มีคำชี้แจงเกี่ยวกับการแจกแบบสอบถามให้ครูในโรงเรียนตอบตามเกณฑ์ที่กำหนด และจัดส่งแบบสอบถามถึงโรงเรียนด้วยวิธีการเก็บข้อมูลทางไปรษณีย์โดยมีจดหมายนำจากรองคมนตรีฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียนและซองไปรษณีย์ที่ติดแสตมป์เรียบร้อยเพื่อใช้ในการส่งแบบสอบถามกลับมา ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 2 เดือน สำหรับการตอบกลับแบบสอบถามนั้น มีการกำกับติดตามแบบสอบถามคืนโดยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประจำโรงเรียนทาง

โทรศัพท์อย่างสม่ำเสมอ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป โดยครูที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 1,221 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 59.85 แต่จำนวนแบบสอบถามที่ตอบกลับมาและสามารถใช้ได้จริงมีเพียง 1,095 ฉบับเท่านั้น รายละเอียดดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 รายละเอียดผลตอบกลับแบบสอบถาม

ภาค	ระดับชั้น	จำนวนที่ส่ง	ผลตอบรับ	
		(ฉบับ)	(ฉบับ)	(ร้อยละ)
ภาคเหนือ	ประถมศึกษา	170	61	35.88
	มัธยมศึกษา	170	152	89.41
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ประถมศึกษา	170	77	45.29
	มัธยมศึกษา	170	141	82.94
ภาคกลาง	ประถมศึกษา	170	83	48.82
	มัธยมศึกษา	170	162	95.29
ภาคใต้	ประถมศึกษา	170	91	53.53
	มัธยมศึกษา	170	148	87.06
ภาคตะวันออก	ประถมศึกษา	170	78	45.88
	มัธยมศึกษา	170	83	48.82
ภาคตะวันตก	ประถมศึกษา	170	53	31.18
	มัธยมศึกษา	170	92	54.12
รวมทั้งสิ้น		2,040	1,221	59.85
แบบสอบถามที่สามารถใช้ได้จริง			1,095	53.68

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากครู ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)
2. การตรวจให้คะแนนความรู้ รายละเอียดเกี่ยวกับเกณฑ์การให้คะแนน และการแปลความหมายคะแนนแบบสอบถามในแต่ละตอนมีดังนี้

ตอนที่ 1 แบบวัดความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน

เกณฑ์การวัดผล ได้แก่ ผลการตอบถูกต้องได้ 1 คะแนน ผลการตอบไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน และสำหรับเกณฑ์การตัดสินระดับความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน ได้แก่ ถ้าหากได้คะแนนรวมตั้งแต่ 9 คะแนนขึ้นไป (คะแนนมากกว่าร้อยละ 50) ถือว่าเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน และถ้าหากได้คะแนนรวมน้อยกว่า 9 คะแนน (คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 50) ถือว่าเป็นผู้ไม่มีความรู้ความเข้าใจในประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน

ตอนที่ 2 แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของโปรไฟล์ จุดมุ่งหมายของการสร้างโปรไฟล์ ความสำคัญของโปรไฟล์ ประเภทของโปรไฟล์ และ
ตอนที่ 3 แบบวัดลักษณะการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียน

การแปลความหมายจะใช้เกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ยแบบที่ 2 ของบุญชม ศรีสะอาด (2553) ดังนี้

(1) มีพฤติกรรมเรื่องนั้นในระดับน้อยมาก	ระบุจากคะแนน 1.00 – 1.49
(2) มีพฤติกรรมเรื่องนั้นในระดับน้อย	ระบุจากคะแนน 1.50 – 2.49
(3) มีพฤติกรรมเรื่องนั้นในระดับปานกลาง	ระบุจากคะแนน 2.50 – 3.49
(4) มีพฤติกรรมเรื่องนั้นในระดับมาก	ระบุจากคะแนน 3.50 – 4.49
(5) มีพฤติกรรมเรื่องนั้นในระดับมากที่สุด	ระบุจากคะแนน 4.50 ขึ้นไป

ตอนที่ 4 แบบวัดการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทําวิจัย

การแปลความหมายจะใช้เกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ยแบบที่ 2 ของบุญชม ศรีสะอาด (2553) ดังนี้

(1) ไม่มีพฤติกรรมในเรื่องนั้นเลย	ระบุจากคะแนน 0.00 – 0.49
(2) มีพฤติกรรมเรื่องนั้นในระดับน้อยมาก	ระบุจากคะแนน 0.50 – 1.49
(3) มีพฤติกรรมเรื่องนั้นในระดับน้อย	ระบุจากคะแนน 1.50 – 2.49
(4) มีพฤติกรรมเรื่องนั้นในระดับปานกลาง	ระบุจากคะแนน 2.50 – 3.49
(5) มีพฤติกรรมเรื่องนั้นในระดับมาก	ระบุจากคะแนน 3.50 – 4.49
(6) มีพฤติกรรมเรื่องนั้นในระดับมากที่สุด	ระบุจากคะแนน 4.50 ขึ้นไป

3. การวิเคราะห์ระดับบivariate ของคุณ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติเชิงบรรยาย (descriptive statistics) ได้แก่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย เป็นต้น รวมทั้งนำเสนอข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ตารางไขว้ เพื่อให้การประเมินข้อมูลมีความชัดเจนขึ้น

4. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจะใช้หลักการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวัง (what should be) กับสภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน (what is) ด้วยวิธี Mean different method (MDF) ส่วนเทคนิคการจัดลำดับความต้องการจำเป็นจะใช้วิธี Priority needs index (PNI) แบบปรับปรุง (สุวิมล ว่องวาณิช, 2550)

ระยะที่ 2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเพื่อพัฒนามโนทัศน์ของครู

ระยะนี้เป็นการพัฒนากระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโดยออกแบบการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบการวิจัยเป็นแบบกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

1. ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล รูปแบบการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

2. ร่างขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน

(1) การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักวิจัยกับครู และระหว่างครูภายในกลุ่ม ใช้วิธีการสร้างความสัมพันธ์ด้วยการพูดคุยทำความรู้จัก เริ่มจากเข้าไปทำความเคารพและพูดคุยทักทายกับผู้อำนวยการโรงเรียน และครูที่เข้าร่วมกลุ่มทดลอง เพื่อให้เกิดความรู้สึกเป็นกันเอง และสนิทสนมกับผู้วิจัยตั้งแต่ออนเริ่มทดลอง

(2) สำหรับกระบวนการเรียนรู้ใช้โมเดลกระบวนการสะท้อนผล 3 ขั้นตอนในงานวิจัยของ Loo และ Thorpe (2002) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่นำไปใช้ทดลองกับครูในโรงเรียน โมเดลนี้ปรับมาจากแนวคิดของ Scanlon และ Chemomas ที่พัฒนาขึ้นในปี 1997 และใช้วิธีการสนับสนุนให้ครูเกิดการสะท้อนผลที่ปรับมาจากแนวคิดของ Costa และ Kallick (2008) กับ Loo และ Thorpe (2002) ประกอบด้วย การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (discussions) การให้ครูเล่าประสบการณ์ (sharing experiences) การตั้งคำถาม (questioning) และบันทึกการเรียนรู้ (logs and journals) เพื่อให้ครูเกิดกระบวนการตรวจสอบการเรียนรู้ มีการค้นหาสิ่งที่เกี่ยวข้องหรือเชื่อมโยงกันจากประสบการณ์ สร้างและจำแนกความหมายของสิ่งต่างๆ ออกมาเป็นข้อสรุป ในที่สุดทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมุมมอง หรือแนวคิดของครูใหม่ โดยวิธีการหลักที่ใช้ คือ การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการสะท้อนผล เพื่อให้ครูนำประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียนมาทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ขั้นตอนนี้จะใช้คำถามกระตุ้นพูดคุยร่วมกันกับครู ตัวอย่างประเด็นคำถามที่ใช้กับครู เช่น จากประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ครูตั้งประเด็นวิจัยมาด้วยวิธีการใด การตั้งประเด็นการวิจัยของครูเคยนำไปรไฟล์นักเรียนมาใช้บ้างหรือไม่ อย่างไร หากครูมีโปรไฟล์นักเรียน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการ

เรียน รูปแบบการเรียนรู้ ความสนใจ ความถนัด เป็นต้น ครูนำไปใช้ประโยชน์ในด้านใดบ้าง และจะตั้งประเด็นการวิจัยอะไรได้บ้าง เป็นต้น

(3) การสะท้อนผลร่วมกันเป็นกลุ่ม หลังจากที่ผู้วิจัยสะท้อนผลการเรียนรู้เป็นรายบุคคลแล้ว จากนั้นผู้วิจัยร่วมสะท้อนผลการเรียนรู้เป็นกลุ่มระหว่างครูในกลุ่มทดลองด้วยกัน และระหว่างครูในกลุ่มทดลองกับผู้วิจัย โดยใช้คำถามกระตุ้นให้ครูแลกเปลี่ยนการสะท้อนผลการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้เข้าร่วมการสะท้อนผลในช่วงแรก (ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการของกลุ่ม หรือ moderator) มีบทบาทสังเกตการตั้งประเด็นการวิจัยของครูจากโปรไฟล์นักเรียน และผู้วิจัยจะลดบทบาทลงในช่วงหลังของโครงการ และให้ครูในกลุ่มพยายามทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการของกลุ่มแทน

(4) การบันทึกการเรียนรู้จากการสะท้อนผล ในการบันทึกผลการเรียนเป็นขั้นตอนที่ถือว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูเกิดการเรียนรู้ โดยให้ครูบันทึกผลการเรียนรู้ของตนเองจำนวน 2 ครั้งในระหว่างช่วงเวลาการทดลอง และให้ระบุถึงการนำความรู้ที่นำไปใช้ในสถานการณ์ในอนาคตได้อย่างไร ในขณะที่ผู้วิจัยบันทึกผลการเรียนรู้ในภาพรวมของกลุ่มครูที่เกิดขึ้นในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลแต่ละครั้ง

3. การสร้างความเข้าใจของครูเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้สะท้อนผล ใช้การพูดคุยกับครูเกี่ยวกับการกระบวนการเรียนรู้สะท้อนผล โดยนำตัวอย่างกระบวนการเรียนรู้สะท้อนผล และแสดงขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้สะท้อนผล เพื่อให้ครูสามารถสร้างกระบวนการเรียนรู้สะท้อนผลเกี่ยวกับการใช้โปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยในชั้นเรียน

4. การสร้างมโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์การเรียนรู้ ขั้นตอนนี้ใช้การแจกเอกสาร การพูดคุยทำความเข้าใจ และการให้ศึกษาจากตัวอย่างเกี่ยวกับโปรไฟล์การเรียนรู้ เพื่อให้ครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับการทำโปรไฟล์การเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้จะใช้ระยะเวลาประมาณ 2 สัปดาห์ โดยให้ครูสร้างโปรไฟล์นักเรียน และ/หรือโปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียนในชั้นเรียนที่ครูรับผิดชอบ จากนั้นผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของครู โดยมีสาระเกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน ดังนี้

(1) การสร้างโปรไฟล์นักเรียน โปรไฟล์การเรียนรู้ และโปรไฟล์ห้องเรียน นำข้อมูลที่ได้รับในระยะที่ 1 คือ องค์ความรู้ในเรื่องมโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน และการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียน ผลการวิเคราะห์มโนทัศน์และความต้องการจำเป็นของครูเกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน และการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนในการจัดการเรียนการสอน การแนะนำนักเรียน และการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อเป็นกรอบความคิดในการสร้างโปรไฟล์นักเรียน โปรไฟล์การเรียนรู้ โปรไฟล์ห้องเรียน

(2) การใช้โปรไฟล์นักเรียน โปรไฟล์การเรียนรู้ โปรไฟล์ห้องเรียน ใช้การอธิบายให้ครูในตัวอย่างเข้าใจถึงความหมาย วัตถุประสงค์ในการสร้าง และการใช้งานโปรไฟล์แต่ละชนิดอย่างละเอียด พร้อมทั้งให้การแนะนำ สนับสนุน และช่วยเหลือการเรียนรู้ของครู ให้การอธิบายและคำแนะนำเป็นระยะ ๆ จนกระทั่งครูสามารถมองเห็นประโยชน์จากความแตกต่างของนักเรียนในห้อง เช่น สามารถวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเพื่อนำไปใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้อย่างเหมาะสม หลังจากนั้นให้ครูสร้างโปรไฟล์นักเรียน โปรไฟล์การเรียนรู้ และโปรไฟล์ห้องเรียนของห้องเรียนที่ครูทำการสอน หรือห้องที่รับผิดชอบในฐานะครูประจำชั้นเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของครู

5. การสร้างกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล โดยให้ครูเริ่มทำกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลด้วยตนเอง ตั้งแต่การวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียนและการตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียนจากโปรไฟล์นักเรียน โปรไฟล์การเรียนรู้ และโปรไฟล์ห้องเรียน แล้วตรวจสอบความถูกต้องของคำถามวิจัยที่สร้างขึ้นมาร่วมกัน โดยกระทำกระบวนการนี้อย่างน้อยอาทิตย์ละหนึ่งครั้ง (ขึ้นอยู่กับเวลาของครูในตัวอย่าง) และจัดทำอย่างต่อเนื่องจนครูเกิดการเรียนรู้ด้านการตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนามโนทัศน์ของครูผ่านกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล แบบแผนการทดลองการวิจัย

การวิจัยในขั้นนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง มีแบบแผนการทดลองของการวิจัยที่ใช้รูปแบบการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (pretest-posttest control group design) แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ดังนี้

	Time 1		Time 2
กลุ่มทดลอง	O ₁	X	O ₂
กลุ่มควบคุม	O ₁		O ₂

- O คือ การวัดมโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน การใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย
- O₁ คือ การวัดก่อนการทดลอง
- O₂ คือ การวัดหลังการทดลอง
- X คือ การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

ตัวอย่าง

โรงเรียนบ้านขุนประเทศ สังกัดกรุงเทพมหานคร เปิดสอนระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนต้น มีครูจำนวนทั้งสิ้น 74 คน คัดเลือกตัวอย่างโดยเปิดโอกาสให้ครูแต่ละคนเข้าร่วมตาม

ความสนใจ เนื่องจากการวิจัยนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance: ANCOVA) การกำหนดขนาดตัวอย่างตามแนวคิดของ Hair และคณะ (2010) ซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อน (α) เท่ากับ 0.05 ขนาดอิทธิพล (effect size) เท่ากับ 0.2 และค่าอำนาจในการทดสอบ (power level) เท่ากับ 0.516 ดังนั้นขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมควรมีอย่างน้อย 200 คน แต่เนื่องจากข้อจำกัดของขนาดตัวอย่างในโรงเรียน จึงต้องกำหนดขนาดตัวอย่างตามแนวคิดของ Kirk (1995) ที่ระบุว่าจากข้อจำกัดด้านจำนวนตัวอย่าง การทดลองกับกลุ่มเล็กอาจได้รับประโยชน์มากกว่าในการจัดกระทำที่เหมาะสมที่สุด งานวิจัยนี้จึงใช้แนวคิดนี้ในการกำหนดขนาดตัวอย่างตามความเหมาะสมดังนี้

(1) กลุ่มทดลอง เป็นครูระดับประถมศึกษา และ/หรือระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนบ้านขุนประเทศที่ได้รับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล จำนวนตัวอย่างกลุ่มทดลองประกอบด้วยครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา และ/หรือระดับมัธยมศึกษา จำนวนรวมทั้งสิ้น 15 คน แบ่งเป็นกลุ่ม 3 กลุ่มตามความสนใจและเวลาที่ครูสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม จำนวนกลุ่มละ 5 คน

(2) กลุ่มควบคุม เป็นครูระดับประถมศึกษา และ/หรือระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนบ้านขุนประเทศที่มีได้รับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล จำนวนตัวอย่างกลุ่มควบคุมประกอบด้วยครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา และ/หรือระดับมัธยมศึกษา จำนวนรวมทั้งสิ้น 15 คน

การออกแบบกระบวนการทดลอง

การจัดกระทำให้กลุ่มเท่าเทียมกันตามหลัก max min con มีรายละเอียดดังนี้

(1) Maximize systematic variance ด้วยการพัฒนารูปแบบการทดลองให้มีความแตกต่างกันมากที่สุดระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยที่กลุ่มทดลองจะได้รับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเป็นเวลา 3 เดือน และกลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

(2) Minimize error variance ด้วยการพัฒนาเครื่องมือ และตรวจสอบการวัดผลให้มีคุณภาพ ผู้วิจัยเป็นกำหนดเกณฑ์การวัดผลและเป็นผู้ควบคุมการวัดผลเพื่อลดความคลาดเคลื่อนอันเนื่องจากการวัด

(3) Control extraneous variance ด้วยการควบคุมตัวแปรภายนอกที่อาจส่งผลกระทบต่อผลการทดลอง คือ กำหนดสัดส่วนของจำนวนครูในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมให้มีความเท่าเทียมกัน และครูในทั้งสองกลุ่มสังกัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เหมือนกัน และใช้การควบคุมโดย

วิธีการทางสถิติหรือการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ควบคุมอิทธิพลของตัวแปรแทรกซ้อน

การวัดผลการทดลองของครูทั้งกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองวัดผลการทดลอง 2 ครั้งคือ ก่อนและหลังการทดลอง ระยะเวลาการวัดผลก่อน และหลังการทดลองห่างกันประมาณ 3 เดือน

การใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

การชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการ พบผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านขุนประเทศครั้งแรกในวันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2555 เพื่อนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการ บทบาทของผู้วิจัย บทบาทของครู ระยะเวลาในการวิจัยของโครงการนี้ แผนการจัดกิจกรรมตามความสะดวกของโรงเรียน และเพื่อขอการสนับสนุนจากผู้อำนวยการโรงเรียนจนกว่าโครงการจะสำเร็จลุล่วง

การดำเนินการทดลองด้วยกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ช่วงเวลาที่พัฒนากระบวนการเรียนรู้มีจำนวน 3 เดือน มีรายละเอียดของการดำเนินการทดลองในตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 รายละเอียดการดำเนินการทดลอง

เดือน	ความถี่	วันที่	จำนวนครั้ง
กันยายน – ตุลาคม 2555	1 ครั้งต่อสัปดาห์	6, 13, 26 กันยายน 2555 4 ตุลาคม 2555	4
พฤศจิกายน- ธันวาคม 2555	2 ครั้งต่อสัปดาห์	8, 28 พฤศจิกายน 2555 6, 13 ธันวาคม 2555	4

บทบาทของผู้วิจัย

ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการความสะดวก (facilitator) ในการดำเนินการทดลองเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลให้เกิดขึ้นในกลุ่มทดลอง มีบทบาท คือ (1) การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ (2) การใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการสะท้อนผล (3) ใช้การสะท้อนผลร่วมกันเป็นกลุ่ม (4) การให้กลุ่มทดลองบันทึกการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

(1) การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้

การนำกิจกรรมการสะท้อนผลมาใช้มีหลักการสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการความสะดวก (facilitator) ให้ครูกลุ่มทดลองเข้าสู่กระบวนการให้ความหมายโดยจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ (Costa & Kallick, 2008) ดังนี้

(1.1) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับครู เพื่อให้ครูกล้าสะท้อนผล ความคิดของตนอย่างเปิดเผย ด้วยวิธีการพูดคุยเพื่อลดความตึงเครียด การตอบคำถามและให้ความช่วยเหลือในการสืบค้นข้อมูลที่ครูต้องการเกี่ยวกับการแก้ปัญหา นักเรียน หรือการทำวิจัยใน

ชั้นเรียน รวมถึงการจัดของว่างให้กับครูในกลุ่มทดลองตลอดช่วงเวลาทำกิจกรรม ในขณะเดียวกัน มีการให้ความเห็นเสริม หรือพูดให้กำลังใจเพื่อให้ครูรู้สึกมั่นใจมากขึ้นในการสะท้อนความคิด ออกมาระหว่างการสนทนากลุ่ม

(1.2) การแนะนำครูแต่ละคนให้เข้าใจและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลด้วยความสมัครใจ ด้วยวิธีการอธิบายวัตถุประสงค์ของกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ขั้นตอนที่จะใช้ในกระบวนการเรียนรู้ ระยะเวลาและกำหนดเวลาที่ใช้ทั้งหมด การวัดผล และผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในกิจกรรม

(1.3) การช่วยสอดส่องความก้าวหน้าในการเรียนรู้ในขั้นตอนการสร้างความหมาย จากเนื้อหาที่เรียนกับกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ รวมถึงการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสภาพแวดล้อมอื่นๆ ด้วยวิธีการสังเกตระดับการสะท้อนผลของครู ใช้คำถามช่วยให้ครูพัฒนาให้เกิดการสะท้อนผลมากขึ้นและสะท้อนผลในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงการใช้คำถามเพื่อช่วยเปิดโอกาสให้ครูทุกคนในกลุ่มได้สะท้อนความคิดอย่างเท่าเทียมกัน สนับสนุนให้กำลังใจครูและกระตุ้นให้เกิดการยอมรับการสะท้อนผลความคิดของครูในการสนทนากลุ่มเพื่อให้เกิดการนำไปประยุกต์ใช้ในอนาคต โดยเฉพาะแนวคิดที่ได้จากประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จของครู มีการประเมินผลกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเป็นระยะๆ ทุกสองสัปดาห์

(2) การใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการสะท้อนผล

วิธีการใช้เทคนิคการตั้งคำถามที่ดี และการใช้คำถามปลายเปิด (good, open-ended questioning technique) ภายใต้บรรยากาศห้องเรียนที่เอื้อต่อการอภิปรายอย่างเปิดเผยจะทำให้โอกาสที่จะเกิดการสะท้อนผลสามารถเกิดขึ้นก่อน (prospective reflection) เกิดขึ้นในขณะที่ทำ (spective reflection) และเกิดขึ้นภายหลัง (retrospective reflection) จากการทำกิจกรรมนั้นๆ สำเร็จเรียบร้อยแล้ว (Burns, Dimock & Martinez, 2000; Costa & Kallick, 2008) ดังนั้น การใช้คำถามเพื่อกระตุ้น ชักชวนสนับสนุน และเปิดโอกาสให้ครูกลุ่มทดลองสร้างความหมายหรือสะท้อนความคิดออกมาจากประสบการณ์ในรูปแบบการพูด การเล่าประสบการณ์โดยเฉพาะประสบการณ์ที่ได้รับผลสำเร็จมาแล้ว และการหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้มีประสิทธิภาพ จึงเป็นวิธีการหลักที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลนี้

(3) การสะท้อนผลร่วมกันเป็นกลุ่ม

กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในการวิจัยนี้จะใช้การสนทนากลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (discussion) และสะท้อนผลร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) เพื่อช่วยให้ครูในกลุ่มทดลองจะอธิบายให้ความหมายเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขา กำลังคิดอยู่ ประสบการณ์ที่ใช้ในสถานการณ์นั้น หรือใช้แก้ไขปัญหาที่ ประเมินวิธีการที่ครูใน

กลุ่มสะท้อนผลออกมา และการนำวิธีการนั้นไปใช้ในการแก้ไขปัญหามโนทัศน์ของการตั้งคำถามวิจัย ดังนั้น ในกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกลุ่มนั้นทำให้ครูได้รับแนวคิดใหม่จากการสะท้อนผลของครูในกลุ่ม

(4) การบันทึกการเรียนรู้

ครูใช้การสะท้อนความคิดออกมาจากประสบการณ์ในรูปแบบการเขียน ตัวอย่างผลลัพธ์ที่ได้จากการสะท้อนผลเช่น การเรียนรู้ ความรู้ และความเข้าใจ การกระทำที่มีรูปแบบ กระบวนการ ทบทวนตรวจสอบที่จำเป็น เป็นต้น (Moon, 2004) ผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดหัวข้อในการบันทึกการเรียนรู้ และอธิบายวิธีการบันทึกเพื่อให้ครูคัดเลือกความรู้สำคัญที่ได้จากการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในกลุ่มของตนเองและการนำความรู้ที่ไปใช้ในสถานการณ์ในอนาคตบันทึกลงในเอกสารที่จัดให้ และนำข้อมูลจากบันทึกการเรียนรู้ไปใช้ในการถอดบทเรียน ในช่วงเวลาทดลองครูจะบันทึกการเรียนรู้ 2 ครั้งในเรื่องโปรไฟล์นักเรียน โปรไฟล์ห้องเรียน และการวิเคราะห์ผลโปรไฟล์ทั้งสองเพื่อนำผลไปใช้ประโยชน์

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของครูหลังการทดลอง

ตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปรตามจำนวน 3 ตัวแปร คือ มโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนตัวแปรต้นที่ใช้ในการวิจัยเป็นตัวแปรจัดกระทำสำหรับกลุ่มทดลอง คือ การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) การทดสอบมโนทัศน์ของครูก่อนเข้าร่วมการสะท้อนผล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลของครูก่อนการใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลโดยวัด มโนทัศน์ของครูเป็นข้อมูลพื้นฐาน มีการทดสอบก่อน (pretest) จากแบบวัดการใช้โปรไฟล์นักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และให้ครูทุกคนในตัวอย่างเขียนคำถามในการวิจัยจากโปรไฟล์นักเรียน และ/หรือโปรไฟล์ห้องเรียนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เพื่อเก็บเป็นข้อมูลในการตรวจสอบพัฒนาการของมโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน และการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียน

(2) การประเมินผลใช้การสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของครูในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ และเก็บข้อมูลหลังจากใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

(2.1) การประเมินผลกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเป็นระยะๆ (ทุกสองสัปดาห์) พิจารณาระดับการสะท้อนผลจากประเด็นการวิจัย คำถามการวิจัย ระดับของคำถามการวิจัย จำนวนข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนที่นำมาใช้ตั้งคำถามวิจัย ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับมโนทัศน์

ด้านโปรไฟล์นักเรียน ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับใช้ข้อมูลนักเรียนในการสอนและการวิจัย แล้วนำข้อมูลการประเมิน ผลที่ได้ในแต่ละครั้งไปเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้ในครั้งก่อนหน้าเพื่อหาพัฒนาการเรียนรู้ของครู

(2.2) การประเมินผลการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อตั้งคำถามวิจัย ในช่วงหลังจากการใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลแล้วระยะหนึ่ง โดยผู้วิจัยให้ครูทุกคนในตัวอย่างเขียนคำถามวิจัยของแต่ละคน จากโปรไฟล์นักเรียน และ/หรือโปรไฟล์ห้องเรียนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นอีกครั้ง เพื่อประเมินผลภายหลังการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผล (posttest)

(3) ในกรณีที่ไม่มีพัฒนาการในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเกิดขึ้น ผู้วิจัยต้องหาผู้เชี่ยวชาญเข้ามาช่วยการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลให้กับกลุ่มทดลอง ในฐานะผู้ดำเนินการของกลุ่ม (facilitator)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการวิจัยในระยะที่ 2 ตั้งแต่ภาคการศึกษาแรก ปีการศึกษา 2555 โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1 ขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนบ้านขุนประเทศ เพื่อขอเข้าไปลงพื้นที่ และเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยถึงผู้บริหารโรงเรียนด้วยตนเอง พร้อมทั้งทำความเข้าใจ และอธิบายกำหนดการและขั้นตอนในการทำวิจัยให้กับครูที่ทางโรงเรียนได้มอบหมายหน้าที่ให้ ซึ่งผู้วิจัยได้เข้าพบผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านขุนประเทศครั้งแรกในวันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2555

3.3 การติดตามผล ผู้วิจัยได้เข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และติดตามผลตามกำหนดการในการทำวิจัยที่นัดหมายวันไว้คือ วันพฤหัสบดีตั้งแต่เวลา 8.30 น. ถึง 12.00 น. สำหรับใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่ม รวมเวลา 3 เดือน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้กลับไปหาพัฒนาการเรียนรู้ของครูในการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียนในระยะต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในระยะนี้ได้แบ่งเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ส่วน ได้แก่ เกณฑ์การวิเคราะห์ปริมาณสะท้อนผลของครู เกณฑ์การวิเคราะห์ระดับการสะท้อนผลของครู เกณฑ์จำนวนคำถามวิจัยที่ครูสร้างขึ้นจากโปรไฟล์นักเรียน เกณฑ์ระดับความชัดเจนของคำถามวิจัย รายละเอียดเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังนี้

1. เกณฑ์ปริมาณของการสะท้อนผล

- (1) ระดับมาก หรือครูแสดงการสะท้อนผลในระหว่างการสนทนากลุ่มบ่อยครั้งหรือมีการสะท้อนความคิดออกมาตั้งแต่ 9 ครั้งขึ้นไปในการทดลองแต่ละครั้ง และมีคะแนนเท่ากับ 3
- (2) ระดับปานกลาง หรือครูแสดงการสะท้อนผลในระหว่างการสนทนากลุ่มเป็นระยะๆ หรือมีการสะท้อนความคิดออกมาตั้งแต่ 4-8 ครั้งในการทดลองแต่ละครั้ง และมีคะแนนเท่ากับ 2
- (3) ระดับน้อย หรือครูแสดงการสะท้อนผลในระหว่างการสนทนากลุ่มน้อยครั้ง หรือมีการสะท้อนความคิดออกมาน้อย 4 ครั้งในการทดลองแต่ละครั้ง และมีคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

2. เกณฑ์ระดับของการสะท้อนผล แบ่งออกเป็น 4 ระดับตามระดับของการสะท้อนผลของ Heron เป็นเกณฑ์ ประกอบด้วย

- (1) ระดับการบรรยายสภาพที่เกิดขึ้น หรือระดับการบรรยายสภาพที่เกิดขึ้น เป็นการวิพากษ์ในเนื้อหาที่เกี่ยวกับสภาพที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน หรือข้อค้นพบต่างๆ และมีคะแนนเท่ากับ 1
- (2) ระดับการประเมินข้อค้นพบ หรือระดับการวิพากษ์เชิงประเมินว่า สิ่งที่กำลังดำเนินการหรือสิ่งที่ค้นพบดี หรือไม่ดีอย่างไร เพราะอะไร และมีคะแนนเท่ากับ 2
- (3) ระดับการอธิบายข้อค้นพบ หรือระดับการวิพากษ์ในระดับที่สูงขึ้นกว่าระดับการประเมินข้อค้นพบ เป็นการวิพากษ์เพื่อหาคำอธิบายต่อสิ่งที่ค้นพบ และมีคะแนนเท่ากับ 3
- (4) ระดับการประยุกต์ใช้สิ่งที่ค้นพบ หรือระดับการวิพากษ์เพื่อนำผลที่ค้นพบไปใช้ประโยชน์ หรือปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติในครั้งต่อไป และมีคะแนนเท่ากับ 4

3. เกณฑ์จำนวนคำถามวิจัยที่ครูสร้างขึ้นจากโปรไฟล์นักเรียน

การวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย

- (1) ระดับน้อย มีคะแนนเท่ากับ 1 จะต้องมีจำนวนคำถามน้อยกว่า หรือเท่ากับ 3 ข้อ
- (2) ระดับปานกลาง มีคะแนนเท่ากับ 2 จะต้องมีจำนวนคำถามตั้งแต่ 4 ข้อถึง 5 ข้อ
- (3) ระดับมาก มีคะแนนเท่ากับ 3 จะต้องมีจำนวนคำถามตั้งแต่ 6 ข้อขึ้นไป

4. เกณฑ์ระดับความชัดเจนของคำถามวิจัย

เกณฑ์การให้คะแนนความชัดเจนของคำถามวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

- (1) ระดับน้อย มีคะแนนเท่ากับ 1 จะต้องเป็นข้อความคำถามวิจัยที่ประกอบด้วยคำแสดงความหมายของคำถาม เช่น หรือไม่? อะไร? เมื่อไร? อย่างไร? เป็นต้น

(2) ระดับปานกลาง มีคะแนนเท่ากับ 2 จะต้องเป็นข้อคำถามวิจัยที่ประกอบด้วยคำแสดงความหมายของคำถาม เช่น หรือไม่? อะไร? เมื่อไร? อย่างไร? เป็นต้น และมีการระบุตัวแปรที่ใช้วัดผล และวิธีการทดลองที่ใช้

(3) ระดับมาก มีคะแนนเท่ากับ 3 จะต้องเป็นข้อคำถามวิจัย ประกอบด้วยคำที่แสดงความหมายของคำถาม เช่น หรือไม่? อะไร? เมื่อไร? อย่างไร? เป็นต้น ระบุตัวแปรที่ใช้วัดผล และวิธีการทดลองที่ใช้ และต้องระบุตัวแปรที่มาจากโปรไฟล์นักเรียนที่กำหนดไว้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เปรียบเทียบมโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน การใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยระหว่างก่อนและหลังใช้การกระบวนกรเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ด้วยการทดสอบที (t-test) ในการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้การกระบวนกรเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ในการทดสอบหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของการใช้การกระบวนกรเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

ระยะที่ 3 การจัดทำแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากการถอดบทเรียนในกระบวนกรเรียนรู้ของครู

การจัดทำแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนหลังกระบวนกรเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ใช้หลักการใช้เหตุผลแบบนิรนัย-อุปนัย (deductive-inductive approach) ในการถอดบทเรียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดกรอบการถอดบทเรียน ประกอบด้วย 2 ประเด็น ได้แก่ โครงสร้างการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียน และวิธีการกำหนดประเด็นคำถามวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การถอดบทเรียนด้วยวิธีนิรนัย ขั้นตอนนี้เป็นการถอดบทเรียนจากการวิเคราะห์เอกสาร (document analysis) เป็นการมองย้อนเอกสารในอดีตที่ผ่านมา ประกอบด้วย ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน การใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย จากนั้นสรุปเป็นบทเรียนที่ได้เรียนรู้จากทฤษฎีและงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การถอดบทเรียนด้วยวิธีอุปนัย การถอดบทเรียนด้วยวิธีนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรม และการบันทึกผลการเรียนรู้ของครูในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และการสนทนากลุ่ม ดังนี้

(1) การถอดผลการเรียนรู้ของครูจากบันทึกการเรียนรู้ของครูจำนวน 15 เล่ม และบันทึกการเรียนรู้ของผู้วิจัย 1 เล่ม รวมทั้งการสังเกตพฤติกรรมของครูและขั้นตอนกระบวนการในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลของครู

(2) การถอดผลการเรียนรู้ของครูด้วยการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยจัดการสนทนากลุ่ม 1 กลุ่ม ประกอบด้วยครูที่ได้รับพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจำนวน 15 คน ใช้การเล่าประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมแต่ละคน และผู้วิจัยกำหนดประเด็นการสนทนากลุ่ม 7 ประเด็น ได้แก่ สิ่งที่ได้ผลดี สาเหตุที่ได้ผลดี ข้อเสนอแนะ อุปสรรค สาเหตุของอุปสรรค ข้อเสนอแนะวิธีป้องกันไม่ให้เกิดอุปสรรค ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรกระทำเพิ่มเติม การถอดผลการเรียนรู้จัดทำในอาทิตย์สุดท้ายของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล เพื่อยืนยันข้อมูลที่ได้จากครูที่เข้าร่วมกิจกรรม และทำให้ข้อมูลที่จะนำไปใช้ต่อมีความสมบูรณ์มากขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปรายงานการถอดบทเรียน เป็นการสรุปผลที่ได้จากการถอดบทเรียนด้วยวิธีอุปนัยกับอุปนัย หลังจากนั้นจึงร่างแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 5 การวิพากษ์แนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียน โดยนำร่างแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนให้ครูที่ผ่านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้สะท้อนผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่นำมาสรุปเป็นแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ (1) เพื่อวิเคราะห์หมโนทัศน์ และประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (2) เพื่อพัฒนามโนทัศน์ให้แก่ครูเกี่ยวกับการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และวิเคราะห์ผลที่เกิดกับครู และ (3) เพื่อจัดทำแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากผลการใช้โปรไฟล์นักเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 มโนทัศน์ของครู และผลการประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 2 มโนทัศน์ครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

ตอนที่ 3 แนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากผลการใช้โปรไฟล์นักเรียนที่ได้จากการถอดบทเรียน

ตอนที่ 1 มโนทัศน์ของครู และผลการประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผู้ให้ข้อมูลในส่วนนี้เป็นครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ จำนวนรวมทั้งสิ้น 1,095 คน ภูมิลำเนาของครูโดยรวมส่วนใหญ่เป็นครูหญิง (ร้อยละ 75.86) โดยลักษณะการกระจายเป็นรูปแบบเดียวกันในแต่ละภาค ภูมิภาค ครูที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไปจะมีสัดส่วนมากที่สุด (ร้อยละ 39.00) และครูที่มีอายุน้อยกว่า 31 ปีมีสัดส่วนน้อยที่สุด (ร้อยละ 17.65) นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมเป็นครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปีมากที่สุด คิดเป็นประมาณเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (ร้อยละ 49.48) ในขณะที่ครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 11-15 ปีจะมีสัดส่วนน้อยที่สุด (ร้อยละ 8.33) และครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี จะมีสัดส่วนใกล้เคียงกับครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 16-20 ปี (ร้อยละ 11.92 และร้อยละ 11.54 ตามลำดับ) เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบรายภาคภูมิภาคพบว่า แต่ละภาคมีการกระจายตามอายุและประสบการณ์ทำงานที่

ค่อนข้างแตกต่างกัน เช่น ภาคตะวันตกจะมีครูที่มีอายุมากและมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไปในสัดส่วนที่มากกว่าภาคอื่นมาก ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภาคภูมิศาสตร์ เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน ระดับชั้นที่สอน และวิทยฐานะ

	ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคกลาง		ภาคใต้		ภาคตะวันออก		ภาคตะวันตก		รวม	
	n	%	N	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
เพศ														
ชาย	52	26.67	49	27.37	43	19.55	54	25.35	37	26.06	25	19.53	260	24.14
หญิง	143	73.33	130	72.63	177	80.45	159	74.65	105	73.94	103	80.47	817	75.86
รวม	195	100	179	100	220	100	213	100	142	100	128	100	1077*	100
อายุ														
< 31 ปี	46	23.35	39	21.31	36	16.29	29	13.62	26	18.44	15	11.81	191	17.65
31-40 ปี	47	23.86	40	21.86	26	11.76	54	25.35	32	22.70	19	14.96	218	20.15
41-50 ปี	53	26.90	43	23.50	52	23.53	39	18.31	32	22.70	32	25.20	251	23.20
51 ปีขึ้นไป	51	25.89	61	33.33	107	48.42	91	42.72	51	36.17	61	48.03	422	39.00
รวม	197	100	183	100	221	100	213	100	141	100	127	100	1082*	100
ประสบการณ์ทำงาน														
> 5 ปี	51	26.84	37	20.67	34	15.67	30	14.56	28	20.14	18	14.29	198	18.73
5-10 ปี	28	14.74	22	12.29	20	9.22	25	12.14	19	13.67	12	9.52	126	11.92
11-15 ปี	13	6.84	20	11.17	12	5.53	24	11.65	13	9.35	6	4.76	88	8.33
16-20 ปี	25	13.16	23	12.85	25	11.52	23	11.17	12	8.63	14	11.11	122	11.54
20 ปีขึ้นไป	73	38.42	77	43.02	126	58.06	104	50.49	67	48.20	76	60.32	523	49.48
รวม	190	100	179	100	217	100	206	100	139	100	126	100	1057*	100
ชั้นที่สอน														
ประถม	52	26.53	70	38.67	60	27.27	84	39.62	69	48.59	50	39.37	385	35.71
มัธยมต้น	75	38.27	75	41.44	79	35.91	76	35.85	52	36.62	49	38.58	406	37.66
มัธยมปลาย	69	35.20	36	19.89	81	36.82	52	24.53	21	14.79	28	22.05	287	26.62
รวม	196	100	181	100	220	100	212	100	142	100	127	100	1078*	100
วิทยฐานะ														
ครูผู้ช่วย	20	10.47	11	6.08	24	10.81	14	6.64	24	17.02	8	6.45	101	9.44
ครู ค.ศ.1	42	21.99	28	15.47	29	13.06	15	7.11	15	10.64	13	10.48	142	13.27
ชำนาญการ	70	36.65	40	22.10	77	34.68	122	57.82	45	31.91	37	29.84	391	36.54
ชำนาญการพิเศษ	58	30.37	101	55.80	89	40.09	57	27.01	55	39.01	63	50.81	423	39.53
เชี่ยวชาญ	0	0.00	0	0.00	1	0.45	1	0.47	2	1.42	2	1.61	6	0.56
เชี่ยวชาญพิเศษ	1	0.52	1	0.55	2	0.90	2	0.95	0	0.00	1	0.81	7	0.65
รวม	191	100	181	100	222	100	211	100	141	100	124	100	1070*	100

หมายเหตุ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 1,095 คน

* จำนวนผู้ไม่ระบุข้อมูล เท่ากับ 18, 13, 38, 17 และ 25 คน ตามลำดับ

สำหรับข้อมูลภูมิหลังเกี่ยวกับระดับชั้นที่สอนของกลุ่มครูที่ให้ข้อมูลในตารางที่ 4.1 โดยภาพรวมครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนใกล้เคียงกับครูที่สอนในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 37.66 และร้อยละ 35.71 ตามลำดับ) ในขณะที่ครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีสัดส่วนน้อยที่สุด (ร้อยละ 26.62) แต่สัดส่วนของครูที่สอนในระดับชั้นที่ต่างกันจะมีการกระจายในรูปแบบที่แตกต่างกันตามแต่ละภาคภูมิศาสตร์ นอกจากนี้กลุ่มผู้ตอบเป็นครูที่มีวิทยฐานะระดับชำนาญการพิเศษจะมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 39.53) รองลงมาคือ ครูระดับชำนาญการ (ร้อยละ 36.54) โดยทุกภาคภูมิศาสตร์จะมีการกระจายระดับวิทยฐานะในสัดส่วนที่ค่อนข้างเป็นรูปแบบเดียวกัน

ในตารางที่ 4.2 ระดับวิทยฐานะของครู พบว่าครูที่สอนในระดับประถมศึกษาเกือบครึ่งหนึ่งมีวิทยฐานะระดับชำนาญการพิเศษคือ ประมาณ ร้อยละ 49.34 ในขณะที่ครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีวิทยฐานะระดับชำนาญการพิเศษร้อยละ 34.26 และร้อยละ 34.04 ตามลำดับ ซึ่งครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่จะมีวิทยฐานะระดับชำนาญการ

ตารางที่ 4.2 ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับชั้นที่สอน และระดับวิทยฐานะ

	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย		รวม	
	n	%	N	%	n	%	N	%
ครูผู้ช่วย	29	7.65	41	10.33	31	10.99	101	9.55
ครู ค.ศ.1	30	7.92	69	17.38	41	14.54	140	13.23
ชำนาญการ	128	33.77	148	37.28	109	38.65	385	36.39
ชำนาญการพิเศษ	187	49.34	136	34.26	96	34.04	419	39.60
เชี่ยวชาญ	1	0.26	1	0.25	4	1.42	6	0.57
เชี่ยวชาญพิเศษ	4	1.06	2	0.50	1	0.35	7	0.66
รวม	379	100	397	100	282	100	1058*	100

หมายเหตุ * จำนวนผู้ไม่ระบุข้อมูล เท่ากับ 37 คน

โดยสรุปลักษณะของครูที่ให้ข้อมูลในการวิจัยนี้ผู้ให้ข้อมูลส่วนมากเป็นครูเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งมีลักษณะการกระจายของตัวอย่างสอดคล้องกับการกระจายของประชากรครูทั้งประเทศ และผู้ให้ข้อมูลประมาณร้อยละ 39 เป็นผู้ที่มียุมาก (51 ปีขึ้นไป) และประมาณร้อยละ 49 มีประสบการณ์ทำงานสูง (20 ปีขึ้นไป) กลุ่มครูที่ให้ข้อมูลมีการกระจายตามระดับชั้นที่สอนใกล้เคียงกันระหว่างครูที่สอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยภาพรวมครูมีวิทยฐานะระดับชำนาญการพิเศษประมาณร้อยละ 40

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้เป็นการนำเสนอ มโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน โดยเป็นข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวนรวม 1,095 ฉบับ การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 2 ส่วน คือ (1) มโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการ ทำวิจัยในชั้นเรียน และ (2) ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และ การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

1. มโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

มโนทัศน์ของครูมี 4 ด้าน ได้แก่ (1) ความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน (2) ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และ การใช้โปรไฟล์นักเรียน (3) ลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน และ (4) การใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน และเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียน

ตารางที่ 4.3 แสดงผลวิเคราะห์ มโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้ง 4 ด้าน พบว่ามโนทัศน์ด้านลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียนมีค่าสูงที่สุด และอยู่ในระดับมากในทั้งสามด้านย่อย เมื่อพิจารณาความเบ้ของการแจกแจงข้อมูลพบว่ามโนทัศน์ด้านลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนทั้งหมดมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง พบว่ามโนทัศน์ด้านลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนวมีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าความโด่งเป็นบวก แสดงว่ามีการแจกแจงที่สูงโด่งเกินโค้งปกติ นั่นคือมโนทัศน์ด้านลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนวมีการกระจายของข้อมูลน้อย หรือครูใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนวใกล้เคียงกัน

สำหรับมโนทัศน์ด้านความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนจะอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาการแจกแจงข้อมูล พบว่า มโนทัศน์ด้านความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง พบว่ามโนทัศน์ด้านความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนมีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าความโด่งเป็นบวก แสดงว่ามีการแจกแจงที่สูงโด่งเกินโค้งปกติ นั่นคือมโนทัศน์ด้านความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนมีการกระจายของข้อมูลน้อย หรือครูมีความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนใกล้เคียงกัน ($M = 0.86$, $Sk = 1.45$,

Ku = 0.41) ส่วนมโนทัศน์ด้านความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาความเบ้ของการแจกแจงข้อมูล พบว่ามโนทัศน์ด้านความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียนมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ และเมื่อพิจารณาค่าความโด่งพบว่ามโนทัศน์ด้านความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียนมีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าความโด่งเป็นบวก แสดงว่ามีการแจกแจงที่สูงโด่งเกินโค้งปกติ นั่นคือมโนทัศน์ด้านความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียนมีการกระจายของข้อมูลน้อย หรือครุมีความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียนใกล้เคียงกัน ($M = 3.14$, $Sk = 0.39$, $Ku = 0.49$)

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ห่มโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน

เนื้อหา	N	Min	Max	Mean	Med	Mode	SD	Sk	Ku
1. ความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน (17 ข้อ)	1095	0	3.24	0.86	0.59	0.29	0.73	1.05	0.41*
2. ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน (15 ข้อ)	1095	2.33	4.13	3.14	3.13	3.00	0.29	0.39	0.49*
3. ลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียน (10 ข้อ)									
- เพื่อการจัดการเรียนการสอน	1077	1.83	5.00	3.90	3.83	4.00	0.51	-0.15	0.06
- เพื่อการแนะแนว	1081	1.75	5.00	4.08	4.00	4.00	0.57	-0.45	0.37*
- เพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	1083	2.00	5.00	3.95	4.00	4.00	0.57	-0.18	-0.16
4. การใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัย (36 ข้อ)									
- เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน	1095	1.25	5.00	3.20	3.25	3.25	0.37	-0.44	1.99*
- เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน	1087	1.25	4.42	3.13	3.17	3.17	0.42	-0.36	0.79*
- เพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียน	1086	1.25	4.50	3.19	3.25	3.25	0.41	-0.28	0.80*
รวม 4 ด้าน	1062	2.21	4.05	3.18	3.18	2.91	0.31	-0.02	-0.15

หมายเหตุ คะแนนแต่ละด้านเต็ม 5 คะแนน

standard error of skewness = 0.74; standard error of kurtosis = 0.148

* $p < .05$

ในส่วนของมโนทัศน์ด้านการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยในแต่ละประเด็น พบว่าครุมีมโนทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาความเบ้ของการแจกแจงข้อมูล พบว่ามโนทัศน์ด้านการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยทุกประเด็นมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง พบว่ามโนทัศน์ด้านการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการ

ทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน และเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาลearning มีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าความโค้งเป็นบวก แสดงว่ามีการแจกแจงที่สูงโค้งเกินโค้งปกติ นั่นคือมโนทัศน์ด้านการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน และเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาลearning มีการกระจายของข้อมูลน้อย หรือครูใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยทุกประเด็นใกล้เคียงกัน (การใช้เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน: $M = 3.20$, $Sk = -0.44$, $Ku = 1.99$; การใช้เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน: $M = 3.13$, $Sk = -0.36$, $Ku = 0.79$; การใช้เพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาลearning: $M = 3.19$, $Sk = -0.28$, $Ku = 0.80$)

ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4.3 สามารถสรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้างและการใช้โปรไฟล์นักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับด้านลักษณะการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนนั้น ครูใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนในระดับมากโดยมีการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนวในชั้นเรียนมากที่สุด มีการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนรองลงมา แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ามีการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอนน้อยที่สุดในด้านสุดท้ายการใช้ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ทั้งนี้ครูจะใช้ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียนมากที่สุด ใช้เพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาลearningรองลงมา และใช้เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียนน้อยที่สุด

ผลการวิจัยส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความรู้ของครูเกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียนเป็นรายข้อย่อย โดยนำเสนอผลแยกออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ (1) ความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน (2) ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน (3) ลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียน (เพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน) และ (4) การใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัย (เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน และเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาลearning)

(1) ความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน

การนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความรู้ของครูตามข้อรายการย่อยเกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน โดยความรู้ประกอบด้วยคำถาม 17 ข้อ วิเคราะห์โดยการหาสัดส่วน (ร้อยละของครู) ที่ตอบข้อนั้นถูกต้อง ผลปรากฏในตารางที่ 4.4

ผลการวิเคราะห์โดยภาพรวมด้านความรู้ของครูในการเลือกข้อมูลนักเรียนเพื่อนำไปใช้จัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่าสัดส่วนครูที่สามารถระบุได้ถูกต้องข้อใดเป็นข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์ และสามารถนำไปใช้ได้ทั้งการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสรุปได้ดังนี้ ข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผู้ตอบถูกร้อยละ 37.72 ข้อมูลประเภทของกีฬาหรือกิจกรรมออกกำลังกายที่นักเรียนชอบปฏิบัติ มีผู้ตอบถูกร้อยละ 28.68 ข้อมูลด้านวิชาที่นักเรียนชอบเรียนหรือสนใจเรียน มีผู้ตอบถูกร้อยละ 23.74 ข้อมูลด้านความสามารถพิเศษของนักเรียน ตอบถูกร้อยละ 22.65 และข้อมูลด้านแบบการเรียนรู้ที่นักเรียนชอบ (learning styles) ตอบถูกร้อยละ 20.18

สำหรับความรู้ที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับข้อมูลในโปรไฟล์ พบว่าครูส่วนใหญ่ยังเข้าใจว่าข้อมูลจำนวนพี่น้องเป็นข้อมูลในโปรไฟล์การเรียนรู้ ข้อมูลเกี่ยวกับเงินที่พ่อแม่ให้มาใช้จ่ายในโรงเรียนแต่ละวัน สามารถนำไปใช้เพื่อจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ซึ่งถือเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง โดยทั้งสองข้อนี้มีผู้ตอบถูกเพียงร้อยละ 2.47 และร้อยละ 2.01 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ร้อยละของครูที่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน

ข้อ	คำถาม	ร้อยละของครูที่ตอบถูกต้อง							
		การจัดการเรียนการสอน		การแนะแนว		การทำวิจัย		มีความรู้ที่ถูกต้อง	
		น	%	น	%	น	%	น	%
3	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	957	87.40	640	58.45	476	43.47	413	37.72
17	ประเภทของกีฬา/กิจกรรมที่นักเรียนใช้ในการออกกำลังกาย	558*	50.96	703	64.20	369	33.70	314	28.68
6	วิชาที่นักเรียนชอบเรียน/สนใจเรียน	786	71.78	779	71.14	419	38.26	260	23.74
4	ความสามารถพิเศษ	773	70.59	805	73.52	370	33.79	248	22.65
9	แบบการเรียนรู้ที่ชอบ (learning styles)	901	82.28	462	42.19	477	43.56	221	20.18
7	ลักษณะนิสัยในการเรียน	785	71.69	663	60.55	454	41.46	218	19.91
15	พฤติกรรมเสี่ยง/พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	442	40.37	677	61.83	737	67.37	218	19.91
12	ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	648	59.18	676	61.74	534	48.77	206	18.81
8	กิริยามารยาทที่แสดงออก	624*	56.99*	601	54.89	526	48.04	193	17.63
10	ลักษณะการทำงานที่นักเรียนชอบ	823	75.16	518*	47.31*	559	51.05	184	16.80
1	ภูมิหลังครอบครัว	650	59.36	886	80.91	589*	53.79	164	14.98
2	บุคลิกภาพของนักเรียน	273	24.30	675	61.64	496	45.30	144	13.15
5	ลักษณะนิสัยของเพื่อนที่นักเรียนสนิทด้วย	507	46.30	649	59.27	498	45.48	143	13.06
14	กิจกรรมที่ชอบทำในเวลาว่าง/งานอดิเรก	528	48.22	776	70.87	381	34.79	134	12.24
11	ความสามารถในการปรับตัว	609*	55.62*	692	63.20	507	46.30	98	8.95
16	จำนวนพี่น้องของนักเรียน	265*	24.20*	801*	73.15*	390*	35.62*	27	2.47
13	เงินที่พ่อแม่ให้มาใช้จ่ายในโรงเรียนแต่ละวัน	362*	33.06*	786*	71.78*	384*	35.07*	22	2.01

หมายเหตุ * ข้อมูลที่ไม่อยู่ในโปรไฟล์การเรียนรู้ ผู้ใดเลือกข้อนี้ แสดงว่ามีความรู้ที่คลาดเคลื่อน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการใช้ประโยชน์ของข้อมูลโปรไฟล์จากตารางที่ 4.4 ยังสามารถสรุปจุดมุ่งหมายของการใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้ 3 ด้าน ได้แก่ การใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอน การเพื่อการแนะแนว และการใช้เพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ปรากฏผลดังสรุปได้ดังนี้

ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูส่วนใหญ่มีความรู้เข้าใจอย่างถูกต้องว่าข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ร้อยละ 87.40) แบบการเรียนรู้ที่ชอบ (learning styles) (ร้อยละ 82.28) ลักษณะการทำงานที่นักเรียนชอบทำงานคนเดียว หรือชอบทำงานกลุ่ม (ร้อยละ 75.16) สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ ทั้งนี้มีครูเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ทราบว่า ข้อมูลบุคลิกภาพของนักเรียน (ร้อยละ 24.93) สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เช่นเดียวกัน และมีครูจำนวนไม่น้อยที่เข้าใจว่าข้อมูลจำนวนพี่น้องของนักเรียน และเงินที่พ่อแม่ให้มาใช้จ่ายในโรงเรียนแต่ละวัน สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ (ร้อยละ 24.20 และ ร้อยละ 33.06 ตามลำดับ) ซึ่งในความเป็นจริงไม่ใช่ข้อมูลที่น่าไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ถือว่าเป็นความรู้ที่คลาดเคลื่อนของครู

ด้านการแนะแนวการศึกษา พบว่าครูส่วนมากมีความรู้ถูกต้องว่า ภูมิหลังครอบครัว เช่น เศรษฐฐานะ อาชีพ รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง เป็นต้น (ร้อยละ 80.91) ความสามารถพิเศษของนักเรียน (ร้อยละ 73.52) กิจกรรมที่ชอบทำยามว่าง หรืองานอดิเรก (ร้อยละ 70.87) วิชาที่นักเรียนชอบเรียน หรือสนใจเรียน (ร้อยละ 71.14) สามารถนำไปใช้ในการแนะแนวการศึกษาได้ และครูส่วนมากมีความเข้าใจถูกต้องว่าข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนด้านจำนวนพี่น้องของนักเรียน (ร้อยละ 73.15) และ เงินที่พ่อแม่ให้มาใช้จ่ายในโรงเรียนแต่ละวัน (ร้อยละ 71.78) ไม่สามารถนำไปใช้ในการแนะแนวการศึกษาได้ ในขณะที่มีครูเพียงบางส่วนที่มีความรู้ถูกต้องว่า แบบการเรียนรู้ที่ชอบ (learning styles) ก็สามารถนำไปใช้ในการแนะแนวการศึกษาได้ (ร้อยละ 42.19)

ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่าครูส่วนใหญ่มีความรู้ถูกต้องว่าข้อมูล พฤติกรรมเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน เช่น ก้าวร้าว ชอบชกต่อย ดิถยา สูบบุหรี่ พุดโกหก ขาดเรียน เป็นต้น (ร้อยละ 67.37) บุคลิกภาพของนักเรียน เช่น ความกล้าแสดงออก ความร่าเริง แจ่มใส ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น (ร้อยละ 54.70) กิริยามารยาทที่แสดงออก (ร้อยละ 51.96) และลักษณะการทำงานที่นักเรียนชอบ (ร้อยละ 51.05) สามารถนำไปใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ แต่มีครูเพียงส่วนน้อยที่มีความรู้ว่าข้อมูลในโปรไฟล์เกี่ยวกับประเภทของกีฬา หรือกิจกรรมออก

กำลังกายที่นักเรียนชอบปฏิบัติ (ร้อยละ 33.70) และความสามารถพิเศษของนักเรียน (ร้อยละ 33.79) ก็สามารถใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้เช่นกัน

(2) ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อคำถามรายข้อย่อยที่วัดความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียนซึ่งจำแนกเป็น 4 ด้าน คือ (1) ด้านความหมายของโปรไฟล์นักเรียน จุดมุ่งหมายในการสร้าง ความสำคัญ และประเภทของโปรไฟล์ (2) ด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน (3) ด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนว และ (4) ด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน รายละเอียดของคำตอบรายข้อแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ระดับความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน

ข้อ	เนื้อหาคำถาม	Min	Max	Mean	Med	Mode	SD	Sk	Ku
ความรู้หรือการใช้ข้อมูลโปรไฟล์ที่ถูกต้อง									
10	ถ้าพบปัญหาในการสอน ท่านจะวิเคราะห์สาเหตุจากข้อมูลนักเรียนที่ท่านมีอยู่ในมือก่อน	1	5	3.97	4	4	0.74	-0.47	0.52*
8	ข้อมูลใดที่โรงเรียนไม่ได้จัดเก็บ ถ้าเห็นว่าจำเป็นท่านจะเก็บเองเพื่อนำมาใช้ประโยชน์	1	5	3.92	4	4	0.78	-0.52	0.47*
9	ท่านปรับเปลี่ยนแผนการสอนตามข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนที่สังเกตเห็นในห้อง	1	5	3.91	4	4	0.81	-0.55	0.42*
14	ท่านใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนที่มีอยู่ประกอบการแนะแนวอาชีพให้นักเรียนแต่ละคน	1	5	3.88	4	4	0.72	-0.33	0.15
12	เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์บ่อยครั้ง ท่านจะหาสาเหตุจากข้อมูลนักเรียนที่มีอยู่ในมือ	1	5	3.87	4	4	0.74	-0.32	0.08
13	ท่านนำข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคนที่สังเกตเห็นในห้องมาวิเคราะห์ในภาพรวมของห้องเรียนก่อนนำไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมในห้องเรียน	1	5	3.84	4	4	0.71	-0.42	0.65*
15	ท่านใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในภาพรวมของห้องเรียนระบุปัญหาการเรียนของนักเรียน	1	5	3.73	4	4	0.80	-0.60	0.83*
7	ท่านนำข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะธรรมชาติของนักเรียนมาใช้สำหรับทำแผนการสอนแต่ละครั้ง	1	5	3.70	4	4	0.86	-0.59	0.38*

ข้อ	เนื้อหาคำถาม	Min	Max	Mean	Med	Mode	SD	Sk	Ku
ความรู้หรือการใช้ข้อมูลโปรไฟล์ที่ไม่ถูกต้อง									
1**	โรงเรียนต้องจัดเก็บข้อมูลของนักเรียนทุกประเภทเป็นรายบุคคล	1	5	4.39	5	5	0.81	1.54	2.87*
4**	เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนได้มาตรฐานเดียวกัน ครูในโรงเรียนทุกคนต้องใช้ข้อมูลจากระบบข้อมูลของโรงเรียนเหมือนกัน	1	5	3.85	4	4	0.97	-0.84	0.67*
2**	ครูควรให้ความสำคัญกับคะแนน ONET หรือคะแนน NT ของนักเรียนเป็นรายบุคคล มากกว่า คะแนนเฉลี่ยรวมของโรงเรียน	1	5	3.84	4	4	1.02	-0.74	0.13
3**	ครูแต่ละคนที่สอนนักเรียนควรออกแบบระบบการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนตามการใช้ประโยชน์ของตนเอง ซึ่งไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกคน	1	5	3.82	4	4	1.02	-0.94	0.69*
11**	ในฐานะครูที่รับผิดชอบสอนนักเรียน ท่านให้ความสำคัญกับข้อมูลความรู้ความสามารถของนักเรียนมากกว่าข้อมูลอื่น ๆ ในการทำแผนการสอน	1	5	3.74	4	4	0.82	-0.40	0.22
5**	การจัดการเรียนการสอนของครูต้องการพัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพเป็นรายบุคคล จึงไม่มีประโยชน์ที่นำข้อมูลของนักเรียนรายบุคคลไปเทียบกับกลุ่ม	1	5	3.17	3	3	1.16	-0.33	-0.63*
6**	ข้อมูลนักเรียนในอดีตที่จัดเก็บก่อนหน้าไม่มีประโยชน์ต่อครูผู้สอนเท่ากับข้อมูลที่ปรับเปลี่ยนใหม่ให้ทันสมัย	1	5	2.85	3	3	1.21	0.01	-0.96*

หมายเหตุ พิสัยคะแนน 1-5 คะแนน

standard error of skewness = 0.74; standard error of kurtosis = 0.148

*p<.05

** เป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง

ผลการวิจัยพบว่าสำหรับข้อรายการทุกข้อที่วัดความรู้หรือพฤติกรรมที่พึงกระทำเกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน พบว่าคะแนนความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียนของครูที่ต่ำสุดของทุกข้อรายการเท่ากับ 1 และคะแนนสูงสุดของทุกข้อรายการเท่ากับ 5 ครูมีความเข้าใจและมีการใช้ข้อมูลนักเรียนโดยเฉลี่ยมีอยู่ในระดับมากกับข้อรายการต่อไปนี้ “ถ้าพบปัญหาในการสอน ท่านจะวิเคราะห์สาเหตุจากข้อมูลนักเรียนที่ท่านมีอยู่ในมือก่อน” (M = 3.97) “ข้อมูลใดที่โรงเรียนไม่ได้จัดเก็บ ถ้าเห็นว่าจำเป็นท่านจะเก็บเองเพื่อนำมาใช้ประโยชน์” (M = 3.92) “ท่านปรับเปลี่ยนแผนการสอนตามข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนที่สังเกตเห็นในห้อง” (M = 3.91) “ท่านใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนที่มีอยู่ประกอบการแนะแนว

อาชีพให้นักเรียนแต่ละคน” ($M = 3.88$) “เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์บ่อยครั้ง ท่านจะหาสาเหตุจากข้อมูลนักเรียนที่มีอยู่ในมือ” ($M = 3.87$) “ท่านนำข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคนที่สังเกตเห็นในห้องมาวิเคราะห์ในภาพรวมของห้องเรียนก่อนนำไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมในห้องเรียน” ($M = 3.84$) “ท่านใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในภาพรวมของห้องเรียนระบุปัญหาการเรียนของนักเรียน” ($M = 3.73$) และ “ท่านนำข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะธรรมชาติของนักเรียนมาใช้สำหรับทำแผนการสอนแต่ละครั้ง” ($M = 3.70$) เมื่อพิจารณาความเบ้ของการแจกแจงข้อมูลพบว่า ข้อมูลในประเด็นของความรู้หรือการใช้ข้อมูลโปรไฟล์ที่ถูกต้องทั้งหมดมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง พบว่าประเด็นของความรู้หรือการใช้ข้อมูลโปรไฟล์ที่ถูกต้องส่วนใหญ่มีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าความโด่งเป็นบวก แสดงว่ามีการแจกแจงที่สูงเกินโค้งปกติ นั่นคือประเด็นของความรู้หรือการใช้ข้อมูลโปรไฟล์ที่ถูกต้องส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย หรือครูมีความรู้หรือพฤติกรรมที่พึงกระทำเกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียนส่วนใหญ่ใกล้เคียงกัน (Sk อยู่ระหว่าง -0.60 ถึง -0.32 , Ku อยู่ระหว่าง 0.08 ถึง 0.83)

อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อรายการที่เป็นความรู้ไม่ถูกต้องหรือข้อรายการที่แสดงถึงการใช้อ้างอิงข้อมูลโปรไฟล์ไม่ถูกต้องดังปรากฏในตารางที่ 4.5 ยังแสดงให้เห็นว่าครูก็มีระดับความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนสูงมากดังตัวอย่างข้อรายการเกี่ยวกับ “โรงเรียนต้องจัดเก็บข้อมูลของนักเรียนทุกประเภทเป็นรายบุคคล” ($M = 4.39$) “เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนได้มาตรฐานเดียวกัน ครูในโรงเรียนทุกคนต้องใช้ข้อมูลจากระบบข้อมูลของโรงเรียนเหมือนกัน” ($M = 3.85$) “ครูควรให้ความสำคัญกับคะแนน ONET หรือคะแนน NT ของนักเรียนเป็นรายบุคคล มากกว่าคะแนนเฉลี่ยรวมของโรงเรียน” ($M = 3.84$) “ครูแต่ละคนที่สอนนักเรียนควรออกแบบระบบการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนตามการใช้ประโยชน์ของตนเอง ซึ่งไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกคน” ($M = 3.82$) “ในฐานะครูที่รับผิดชอบสอนนักเรียน ท่านให้ความสำคัญกับข้อมูลความรู้ความสามารถของนักเรียนมากกว่าข้อมูลอื่น ๆ ในการทำแผนการสอน” ($M = 3.74$) สำหรับการกระจายของข้อมูลในประเด็นของความรู้หรือการใช้ประโยชน์ข้อมูลโปรไฟล์ที่ไม่ถูกต้องทั้งหมด เมื่อพิจารณาการแจกแจงข้อมูลพบว่า ข้อมูลในประเด็นของความรู้หรือการใช้ประโยชน์ข้อมูลโปรไฟล์ที่ไม่ถูกต้องส่วนใหญ่มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ยกเว้นประเด็น “โรงเรียนต้องจัดเก็บข้อมูลของนักเรียนทุกประเภทเป็นรายบุคคล” ที่มีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีการแจกแจงแบบเบ้ขวา แสดงว่าตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในประเด็น “โรงเรียนต้องจัดเก็บข้อมูลของนักเรียนทุกประเภทเป็นรายบุคคล” ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง พบว่าข้อมูลในประเด็นของความรู้

หรือการใช้ประโยชน์ข้อมูลโปรไฟล์ที่ไม่ถูกต้องส่วนใหญ่มีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยส่วนใหญ่มีค่าความโค้งเป็นบวก แสดงว่ามีการแจกแจงที่สูงโด่งเกินโค้งปกตินั้นคือข้อมูลในประเด็นของความรู้หรือการใช้ประโยชน์ข้อมูลโปรไฟล์ที่ไม่ถูกต้องส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย หรือครูมีความรู้หรือพฤติกรรมที่พึงกระทำเกี่ยวกับความสำคัญ การสร้างและการใช้โปรไฟล์นักเรียนที่ไม่ถูกต้องส่วนใหญ่ใกล้เคียงกัน (Sk อยู่ระหว่าง -0.94 ถึง 1.54 และ Ku อยู่ระหว่าง -0.96 ถึง 2.87)

โดยสรุปความเข้าใจหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียนที่ครูควรปรับปรุงส่วนใหญ่เป็นเรื่องการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลว่าควรจัดเก็บอย่างไร

ตารางที่ 4.6 แสดงมโนทัศน์ของครูเป็นรายด้าน พบว่าด้านความหมายของโปรไฟล์นักเรียน จุดมุ่งหมายในการสร้าง ความสำคัญ และประเภทของโปรไฟล์อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย ($M = 2.60$) และมีระดับต่ำสุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น โดยด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนว มีระดับสูงสุด ($M = 3.47$) รองลงมาคือ ด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ($M=3.10$) และด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน ($M = 3.04$) ซึ่งการใช้โปรไฟล์นักเรียนในทั้งสามด้านที่กล่าวมาจะอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.6 ระดับความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน

ข้อ	ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน	Mean	SD
(1) ด้านความหมายของโปรไฟล์นักเรียน จุดมุ่งหมายในการสร้าง ความสำคัญ และประเภทของโปรไฟล์		2.60	0.50
8	ข้อมูลใดที่โรงเรียนไม่ได้จัดเก็บ ถ้าเห็นว่าจำเป็นท่านจะเก็บเองเพื่อนำมาใช้ประโยชน์	3.92	0.78
6*	ข้อมูลนักเรียนในอดีตที่จัดเก็บก่อนหน้านี้ไม่มีประโยชน์ต่อครูผู้สอนเท่ากับข้อมูลที่ปรับเปลี่ยนใหม่ให้ทันสมัย	3.15	1.21
3*	ครูแต่ละคนที่สอนนักเรียนควรออกแบบระบบการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนตามการใช้ประโยชน์ของตนเอง ซึ่งไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกคน	2.17	1.02
2*	ครูควรให้ความสำคัญกับคะแนน ONET หรือคะแนน NT ของนักเรียนเป็นรายบุคคล มากกว่าคะแนนเฉลี่ยรวมของโรงเรียน	2.15	1.01
1*	โรงเรียนต้องจัดเก็บข้อมูลของนักเรียนทุกประเภทเป็นรายบุคคล	1.61	0.80
(2) ด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน		3.04	0.38
9	ท่านปรับเปลี่ยนแผนการสอนตามข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนที่สังเกตเห็นในห้อง	3.91	0.81
13	ท่านนำข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคนที่สังเกตเห็นในห้องมาวิเคราะห์ในภาพรวมของห้องเรียนก่อนนำไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมในห้องเรียน	3.84	0.71
11*	ในฐานะครูที่รับผิดชอบสอนนักเรียน ท่านให้ความสำคัญกับข้อมูลความรู้ความสามารถของนักเรียนมากกว่าข้อมูลอื่น ๆ ในการทำแผนการสอน	2.25	0.82
4*	เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนได้มาตรฐานเดียวกัน ครูในโรงเรียนทุกคนต้องใช้ข้อมูลจากระบบข้อมูลของโรงเรียนเหมือนกัน	2.15	0.96

ข้อ	ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน	Mean	SD
(3)	ด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนว	3.47	0.53
14	ท่านใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนที่มีอยู่ประกอบการแนะแนวอาชีพให้นักเรียนแต่ละคน	3.88	0.72
7	ท่านนำข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะธรรมชาติของนักเรียนมาใช้สำหรับทำแผนการสอนแต่ละครั้ง	3.70	0.86
5*	การจัดการเรียนการสอนของครูต้องการพัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพเป็นรายบุคคล จึงไม่มีประโยชน์ที่จะนำข้อมูลของนักเรียนรายบุคคลไปเทียบกับกลุ่ม	2.83	1.15
(4)	ด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.10	0.44
10	ถ้าพบปัญหาในการสอน ท่านจะวิเคราะห์สาเหตุจากข้อมูลนักเรียนที่ท่านมีอยู่ในมือก่อน	3.97	0.74
12	เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์บ่อยครั้ง ท่านจะหาสาเหตุจากข้อมูลนักเรียนที่มีอยู่ในมือ	3.87	0.74
15	ท่านใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในภาพรวมของห้องเรียนระบุปัญหาการเรียนของนักเรียน	3.73	0.80
	รวม 4 ด้าน	3.14	0.29

หมายเหตุ พิลัยคะแนน 1-5 คะแนน

* เป็นพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง

(3) ลักษณะการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียน

สาระของการวัดพฤติกรรมในชั้นเรียนของครูเรื่องลักษณะการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนจะประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) การใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอน (2) การใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนว และ (3) การใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งลักษณะเด่นของคำถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในชั้นเรียนนี้ คือบางข้อคำถามสามารถวัดพฤติกรรมในชั้นเรียนของครูได้มากกว่า 1 ด้าน เช่น “การศึกษาหากิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน” เป็นพฤติกรรมที่สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์ทั้งการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น โดยคะแนนเต็มของพฤติกรรมในชั้นเรียนของครูในแต่ละด้านมีค่าเท่ากับ 5 คะแนน ซึ่งมาจากค่าเฉลี่ยของผลรวมข้อคำถามในแต่ละด้าน รายละเอียดของคะแนนแต่ละข้อคำถาม ดังปรากฏในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ระดับการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนเรียงตามลำดับคะแนน

ข้อ	เนื้อหาคำถาม	Min	Max	Mean	Med	Mode	SD	Sk	Ku
7	ให้คำแนะนำด้านพฤติกรรมที่เหมาะสมในการคบเพื่อน	1	5	4.15	4.00	4	0.71	-0.54	0.24
2	เปลี่ยนวิธีสอนเมื่อพบว่านักเรียนขาดความสนใจ	2	5	4.14	4.00	4	0.69	-0.45	0.04
3	เลือกแบบฝึกหัดให้เหมาะสมกับผลการเรียนของนักเรียน	1	5	4.14	4.00	4	0.72	-0.77	1.44*
8	หาวิธีการจัดการให้พฤติกรรมเสี่ยง หรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของนักเรียนให้ลดลง	2	5	4.14	4.00	4	0.68	-0.32	-0.34*

ข้อ	เนื้อหาคำถาม	Min	Max	Mean	Med	Mode	SD	Sk	Ku
9	หาจุดเด่นและจุดอ่อนของนักเรียนจากการวิเคราะห์ผลการเรียนในภาคการศึกษานั้นและในภาคการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อแนะนำการศึกษาต่อและ/หรือ อาชีพ	1	5	4.06	4.00	4	0.71	-0.44	0.28
10	ศึกษาหากิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน	1	5	3.98	4.00	4	0.72	-0.46	0.49*
6	ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเมื่อนักเรียนมีระดับผลการเรียนในภาคการศึกษานั้นลดลงๆ	1	5	3.96	4.00	4	0.78	-0.62	0.74*
5	รู้ว่านักเรียนชอบทำงานกลุ่มมากกว่างานเดี่ยว ก็จะทำให้ให้นักเรียนได้แบ่งกลุ่มตามที่นักเรียนชอบ	1	5	3.74	4.00	4	0.81	-0.35	0.17
4	ถ้านักเรียนมีแบบการเรียนรู้ (learning style) ต่างกัน จะใช้วิธีสอนตามแบบการเรียนรู้ที่ชอบของนักเรียน	1	5	3.72	4.00	4	0.78	-0.39	0.55*
1	จัดทำแผนการสอนตอบสนองความสนใจของนักเรียน	1	5	3.66	4.00	4	0.80	-0.48	0.50*
	รวม	2.23	4.13	3.14	3.13	3	0.29	0.39	0.49*

หมายเหตุ พิสัยคะแนน 1-5 คะแนน

standard error of skewness = 0.74; standard error of kurtosis = 0.148

*p<.05

เมื่อพิจารณาคำถามที่วัดการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนรายข้อ พบว่าคะแนนพฤติกรรมการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนของครูที่ต่ำสุดของข้อรายการส่วนใหญ่จะเท่ากับ 1 ยกเว้นพฤติกรรม “เปลี่ยนวิธีสอนเมื่อพบว่านักเรียนขาดความสนใจ” และ “หาวิธีการจัดการให้พฤติกรรมเสี่ยง หรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของนักเรียนให้ลดลง” ที่มีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 และคะแนนสูงสุดของทุกข้อรายการเท่ากับ 5 ครูส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากในทุกข้อ (M = 3.66-4.15) และมีพฤติกรรมในแต่ละข้อไม่แตกต่างกัน โดยครูใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์มากที่สุดคือ “ให้คำแนะนำด้านพฤติกรรมที่เหมาะสมในการคบเพื่อน” (M = 4.15) “เปลี่ยนวิธีสอนเมื่อพบว่านักเรียนขาดความสนใจ” (M = 4.14) เลือกแบบฝึกหัดให้เหมาะสมกับผลการเรียนของนักเรียน” (M = 4.14) และ “หาวิธีการจัดการให้พฤติกรรมเสี่ยง หรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของนักเรียนลดลง” (M = 4.14) ตามลำดับ ในขณะที่ครูมีพฤติกรรมน้อยที่สุดคือ “จัดทำแผนการสอนตอบสนองความสนใจของนักเรียน” (M = 3.66) “ถ้านักเรียนมีแบบการเรียนรู้ (learning style) ต่างกัน จะใช้วิธีสอนตามแบบการเรียนรู้ที่ชอบของนักเรียน” (M = 3.72) และ “รู้ว่านักเรียนชอบทำงานกลุ่มมากกว่างานเดี่ยว ก็จะทำให้ให้นักเรียนได้แบ่งกลุ่มตามที่นักเรียนชอบ” (M = 3.74) เมื่อพิจารณาความเข้มของการแจกแจงข้อมูล พบว่าการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนรายข้อทั้งหมดมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง พบว่าการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์

นักเรียนรายข้อส่วนใหญ่มีการแจจแจงไม่เป็นไค้งปกตใอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยส่วนใหญ่มีค่าความโด้งเป็นบวค แสดงว่ามีกรแจจแจงที่สูงโด้งเกินไค้งปกตใ นั้นคือการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนรายข้อส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย หรือครุมีกรใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนส่วนใหญ่ใกล้เคียงกัน ยกเว้นใน “การหาวิธีการจัดการให้พฤติกรรมเสี่ยง หรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของนักเรียนให้ลดลง” มีค่าความโด้งเป็นลบ แสดงว่ามีกรแจจแจงที่แบนกว่าไค้งปกตใ นั้นคือ “การหาวิธีการจัดการให้พฤติกรรมเสี่ยง หรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของนักเรียนให้ลดลง” มีการกระจายของข้อมูลมาก หรือครุมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ต่างกัน

ตารางที่ 4.8 โดยภาพรวมครุใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนอยู่ในระดับมาก ($M = 3.96$) และเมื่อจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์ พบว่า ครุใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนวในชั้นเรียนมากที่สุด ($M = 4.07$) และใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และเพื่อจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นอันดับรองลงมา ($M = 3.95$ และ 3.90)

ตารางที่ 4.8 การใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนจำแนกตามจุดมุ่งหมายของการใช้แต่ละประเภท

การใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนของครุ	Mean	SD
การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน	3.90	0.51
2. เปลี่ยนวิธีสอนเมื่อพบว่านักเรียนขาดความสนใจ	4.14	0.69
3. เลือกแบบฝึกหัดให้เหมาะสมกับผลการเรียนของนักเรียน	4.14	0.72
10. ศึกษาทากิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน	3.98	0.72
5. รู้ว่านักเรียนชอบทำงานกลุ่มมากกว่างานเดี่ยวก็จะให้นักเรียนได้แบ่งกลุ่มตามที่นักเรียนชอบ	3.74	0.81
4. ถ้านักเรียนมีแบบการเรียนรู้ (learning style) ต่างกัน จะใช้วิธีสอนตามแบบการเรียนรู้ที่ชอบของนักเรียน	3.72	0.78
1. จัดทำแผนการสอนตอบสนองความสนใจของนักเรียน	3.66	0.80
การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนว	4.07	0.57
7. ให้คำแนะนำด้านพฤติกรรมที่เหมาะสมในการคบเพื่อน	4.15	0.71
8. หาวิธีการจัดการให้พฤติกรรมเสี่ยง หรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของนักเรียนลดลง	4.14	0.68
9. หาจุดเด่นและจุดอ่อนของนักเรียนจากการวิเคราะห์ผลการเรียนในภาคการศึกษานั้นและในภาคการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อแนะนำการศึกษาต่อ และ/หรือ อาชีพ	4.06	0.71
6. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเมื่อนักเรียนมีระดับผลการเรียนในภาคการศึกษานั้นลดลงๆ	3.96	0.78
การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.95	0.57
8. หาวิธีการจัดการให้พฤติกรรมเสี่ยง หรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของนักเรียนลดลง	4.14	0.68
10. ศึกษาทากิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน	3.98	0.72
4. ถ้านักเรียนมีแบบการเรียนรู้ (learning style) ต่างกัน จะใช้วิธีสอนตามแบบการเรียนรู้ที่ชอบของนักเรียน	3.72	0.78
รวม 4 ด้าน	3.97	0.48

หมายเหตุ พิลัยคะแนน 1-5 คะแนน

(4) การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สามารถแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ประเด็น คือ (1) การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อทำการวิจัยวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน (2) การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อทำการวิจัยวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียนของนักเรียน และ (3) การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียน โดยมีรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ในแต่ละประเด็น ดังนี้

(4.1) การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4.9 เพื่อศึกษาพฤติกรรมของครูในการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ทำวิจัยวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน พบว่าคะแนนพฤติกรรมของครูในการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ทำวิจัยวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียนมีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.25 และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 ครูมีการใช้โปรไฟล์นักเรียนในด้านนี้ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาความเข้มของการแจกแจงข้อมูล พบว่า พฤติกรรมของครูในการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ทำวิจัยวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียนทั้งหมดมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง พบว่า พฤติกรรมของครูในการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ทำวิจัยวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่มีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยส่วนใหญ่มีความโด่งเป็นบวก แสดงว่ามีการแจกแจงที่สูงโด่งเกินโค้งปกติ นั่นคือ พฤติกรรมของครูในการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ทำวิจัยวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย หรือครูมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ใกล้เคียงกัน ($M = 3.20$, $Sk = -0.44$, $Ku = 1.99$) เมื่อพิจารณารายการใช้โปรไฟล์เพื่อทำวิจัยแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนในแต่ละประเด็นพบว่า ข้อมูลนักเรียนในโปรไฟล์ที่ครูนิยมเลือกนำไปใช้เพื่อทำวิจัยวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียนในระดับมาก เช่น ผลการทดสอบปลายภาค ($M = 4.02$) ผลการสอบกลางภาค ($M = 3.86$) และข้อมูลเกี่ยวกับการบ้านของนักเรียน ($M = 3.71$) ซึ่งการเลือกใช้ข้อมูลดังกล่าวในการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียนนั้นเป็นการเลือกข้อมูลที่ต้องตามหลักวิชาการ ในขณะที่ข้อมูลนักเรียนในโปรไฟล์ที่ครูนำไปใช้ที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ เงินที่พ่อแม่ให้มาใช้จ่ายในโรงเรียนแต่ละวัน ($M = 3.09$) จำนวนพี่น้องในครอบครัว ($M = 2.95$) และวิธีการที่ใช้เดินทางมาโรงเรียน ($M = 2.99$) ซึ่งการเลือกข้อมูลทั้งสามข้อนี้เป็นการเลือกข้อมูลไม่ถูกต้องไปใช้ แสดงว่ามีครูจำนวนไม่น้อยนำข้อมูลเกี่ยวกับเงินที่พ่อแม่ให้มาใช้จ่ายในโรงเรียนแต่ละวัน จำนวนพี่น้องในครอบครัว และวิธีการที่ใช้เดินทางมาโรงเรียน ไปใช้วิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน ถือเป็นพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง และข้อมูลเหล่านั้นมีอรรถวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียนได้

ตารางที่ 4.9 ลักษณะการใช้ข้อมูลเพื่อการวิจัย

ข้อ	เนื้อหาคำถาม	Min	Max	Mean	Med	Mode	SD	Sk	Ku
การใช้เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน		1.25	5	3.20	3.25	3.25	0.37	-0.44	1.99*
3	ผลการทดสอบปลายภาค	0	5	4.02	4.00	4	0.86	-1.11	2.48*
2	ผลการสอบกลางภาค	0	5	3.86	4.00	4	0.86	-1.06	2.51*
4	การบ้าน	0	5	3.71	4.00	4	0.96	-0.89	1.39*
1	ผลการทดสอบก่อนเรียน	0	5	3.65	4.00	4	1.04	-1.01	1.33*
5	พฤติกรรมกรตอบคำถามในห้อง	0	5	3.61	4.00	4	0.86	-0.67	1.31*
8	สภาพครอบครัวของนักเรียน	0	5	3.46	4.00	4	0.97	-0.70	0.95*
7	พฤติกรรมกรคบเพื่อน	0	5	3.43	4.00	4	0.93	-0.81	1.38*
11	สุขภาพของนักเรียน	0	5	3.38	4.00	4	1.05	-0.73	0.62*
6	ข้อมูลพฤติกรรมกรเรียนขณะอยู่ที่บ้าน จากพ่อแม่	0	5	3.30	3.00	3	0.97	-0.63	0.82*
10	วิธีการที่ใช้เดินทางมาโรงเรียน **	0	5	2.95	3.00	3	1.18	-0.50	-0.18
9	จำนวนพี่น้องในครอบครัว **	0	5	2.99	3.00	3	1.11	-0.64	0.45*
12	เงินที่พ่อแม่ให้มาใช้จ่ายในโรงเรียนแต่ละวัน **	0	5	3.09	3.00	3	1.16	-0.64	0.20
การใช้เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน ของนักเรียน		1.25	4.42	3.13	3.17	3.17	0.42	-0.36	0.79*
5	พฤติกรรมในห้องเรียน	0	5	3.79	4.00	4	0.87	-0.80	1.49*
4	ผลงานที่ได้รับมอบหมาย	0	5	3.67	4.00	4	0.90	-0.85	1.52*
1	ผลการทดสอบก่อนเรียน	0	5	3.60	4.00	4	1.07	-0.87	0.84*
2	แบบกรเรียนที่ชอบ (learning styles)	0	5	3.56	4.00	4	0.92	-0.64	0.85*
7	พฤติกรรมกรคบเพื่อน	0	5	3.40	4.00	4	1.00	-0.72	0.72*
6	ข้อมูลพฤติกรรมกรเรียนขณะอยู่ที่บ้าน จากพ่อแม่	0	5	3.31	3.00	4	1.05	-0.70	0.52*
11	สุขภาพของนักเรียน	0	5	3.29	3.00	4	1.10	-0.65	0.34*
9	สภาพครอบครัวของนักเรียน	0	5	3.28	3.00	4	1.12	-0.68	0.41*
3	กิจกรรมที่ทำในเวลาว่าง	0	5	3.26	3.00	3	0.98	-0.62	0.48*
10	ศาสนาที่นักเรียนนับถือ **	0	5	2.68	3.00	3	1.37	-0.38	-0.62*
8	ความเป็นลูกคนกลางในครอบครัว **	0	5	2.86	3.00	3	1.22	-0.49	0.74*
12	กีฬาที่นักเรียนเล่นในเวลาว่าง **	0	5	3.05	3.00	3	1.17	-0.54	0.52*
การใช้พัฒนาวิธีแก้ปัญหกรเรียนของนักเรียน		1.25	4.50	3.19	3.25	3.25	0.41	-0.28	0.80*
8	พฤติกรรมในห้องเรียน	0	5	3.77	4.00	4	0.88	-0.76	1.05*
3	ผลงานที่ได้รับมอบหมาย	0	5	3.68	4.00	4	0.85	-0.57	0.76*
1	ความพร้อมก่อนเรียนของนักเรียน	0	5	3.67	4.00	4	0.94	-0.63	0.49*
2	แบบกรเรียนที่ชอบ (learning styles)	0	5	3.64	4.00	4	0.91	-0.79	1.45*
4	ความสามารถพิเศษ	0	5	3.61	4.00	4	0.89	-0.67	0.87*
5	การสื่อสารของนักเรียน	0	5	3.56	4.00	4	0.95	-0.64	0.72*
9	พฤติกรรมกรคบเพื่อน	0	5	3.49	4.00	4	0.95	-0.71	0.65*
7	การสนับสนุนด้านการเรียนจากพ่อแม่	0	5	3.39	4.00	4	1.04	-0.73	0.70*

ข้อ	เนื้อหาคำถาม	Min	Max	Mean	Med	Mode	SD	Sk	Ku
11	สุขภาพของนักเรียน	0	5	3.34	3.00	4	1.10	-0.64	0.27*
12	วิธีการที่ใช้เดินทางมาโรงเรียน **	0	5	2.85	3.00	3	1.27	-0.60	-0.18
6	ขนาดครอบครัวของนักเรียน **	0	5	2.97	3.00	3	1.15	-0.50	0.09
10	การแต่งกาย **	0	5	3.09	3.00	3	1.15	-0.61	0.20
	รวม 3 ด้าน	1.25	4.28	3.17	3.19	3.33	0.34	-0.50	1.33

หมายเหตุ พิสัยคะแนน 0-5 คะแนน

standard error of skewness = 0.74; standard error of kurtosis = 0.148

*p<.05

** เป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

(4.2) การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการวิจัยวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียนของนักเรียน

จากตารางที่ 4.9 พบว่าคะแนนพฤติกรรมของครูในการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ทำวิจัยวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียนของนักเรียนมีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.25 และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.42 ครูส่วนใหญ่ นำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนไปใช้เพื่อทำวิจัยวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาความเบ้ของการแจกแจงข้อมูล พบว่าพฤติกรรมของครูในการนำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนไปใช้เพื่อทำวิจัยวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียนของนักเรียนทั้งหมดมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง พบว่าพฤติกรรมของครูในการนำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนไปใช้เพื่อทำวิจัยวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียนของนักเรียนทั้งหมดมีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยส่วนใหญ่มีค่าความโด่งเป็นบวก แสดงว่ามีการแจกแจงที่สูงโด่งเกินโค้งปกติ นั่นคือ พฤติกรรมของครูในการนำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนไปใช้เพื่อทำวิจัยวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย หรือครูมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ใกล้เคียงกัน ยกเว้นการใช้ “ศาสนาที่นักเรียนนับถือ” มีค่าความโด่งเป็นลบ แสดงว่ามีการแจกแจงที่แบนกว่าโค้งปกติ นั่นคือการใช้ข้อมูล “ศาสนาที่นักเรียนนับถือ” มีการกระจายของข้อมูลมากหรือครูเลือกใช้ข้อมูลนี้ในการทำวิจัยแตกต่างกัน ($M = 3.13$, $Sk = -0.36$, $Ku = 0.79$) โดยข้อมูลนักเรียนในโปรไฟล์ที่ครูนิยมนำไปใช้เพื่อทำวิจัยวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียนของนักเรียนในระดับมาก เช่น พฤติกรรมในห้องเรียน ($M = 3.79$) ผลงานที่ได้รับมอบหมาย ($M = 3.67$) และผลการทดสอบก่อนเรียน ($M = 3.60$) ซึ่งข้อมูลที่ครูเลือกไปใช้นี้เป็นการเลือกใช้ข้อมูลไปวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียนได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่ข้อมูลนักเรียนในโปรไฟล์ที่ครูนำไปใช้ที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ กีฬาที่นักเรียนเล่นในเวลาว่าง ($M = 3.05$) ความเป็นลูกคนกลางในครอบครัว ($M = 2.86$) และศาสนาที่นักเรียนนับ

ถือ ($M = 2.68$) ซึ่งการเลือกข้อมูลทั้งสามข้อนี้เป็นการเลือกข้อมูลไม่ถูกต้องไปใช้ แสดงว่ามีครูจำนวนไม่น้อยนำข้อมูลเกี่ยวกับกีฬาที่นักเรียนเล่นในเวลาว่าง ความเป็นลูกคนกลางในครอบครัว และศาสนาที่นักเรียนนับถือ ไปใช้วิเคราะห์สาเหตุปัญหาการเรียนของนักเรียน ทั้งที่ในความเป็นจริงตามหลักวิชาการข้อมูลทั้ง 3 ประเด็นนี้ไม่ได้เป็นสาเหตุของปัญหาการเรียนของนักเรียน

(4.3) การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียน

จากตารางที่ 4.9 พบว่าคะแนนพฤติกรรมของครูในการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนมีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.25 และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.50 ครูส่วนใหญ่ นำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนไปใช้เพื่อทำวิจัยพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาความเบ้ของการแจกแจงข้อมูล พบว่า พฤติกรรมของครูในการนำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนไปใช้เพื่อทำวิจัยพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนทั้งหมดมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ และเมื่อพิจารณาค่าความโด่งพบว่าพฤติกรรมของครูในการนำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนไปใช้เพื่อทำวิจัยพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่มีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยส่วนใหญ่มีค่าความโด่งเป็นบวก แสดงว่าการแจกแจงที่สูงโด่งเกินโค้งปกติ นั่นคือ พฤติกรรมของครูในการนำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนไปใช้เพื่อทำวิจัยพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย หรือครูมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ใกล้เคียงกัน ($M = 3.19, Sk = -0.28, Ku = 0.80$) โดยข้อมูลนักเรียนในโปรไฟล์ที่ครูนิยมนำไปใช้เพื่อทำวิจัยพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนในระดับมาก เช่น พฤติกรรมในห้องเรียน ($M = 3.77$) ผลงานที่ได้รับมอบหมาย ($M = 3.68$) และความพร้อมก่อนเรียนของนักเรียน ($M = 3.67$) ซึ่งเป็นการเลือกข้อมูลที่ถูกต้องไปใช้ ในขณะที่ข้อมูลนักเรียนในโปรไฟล์ที่ครูนำไปใช้ที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ การแต่งกายของนักเรียน ($M = 3.09$) ขนาดครอบครัวของนักเรียน ($M = 2.97$) และวิธีการที่ใช้เดินทางมาโรงเรียน ($M = 2.85$) ซึ่งการเลือกข้อมูลทั้งสามข้อนี้เป็นการเลือกข้อมูลไม่ถูกต้องไปใช้ แสดงว่ายังคงมีครูส่วนใหญ่พัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียน โดยใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียน ขนาดครอบครัวของนักเรียน และวิธีการที่ใช้เดินทางมาโรงเรียน อันเป็นการเลือกใช้ข้อมูลไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์แท้จริงที่ต้องการหาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียน

เมื่อพิจารณาการเลือกข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนของครู เพื่อที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาการเรียน วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน และพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียน พบว่าครูมีระดับของการนำข้อมูลไปใช้ทำวิจัยในทุกประเด็นอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นในทุกประเด็นวิจัยยังคงมีครูเลือกข้อมูลที่ไม่ถูกต้องในแต่ละด้านไปใช้ทำวิจัยในระดับ

มาก เช่น ระดับความรู้ของครูที่เข้าใจถูกต้องว่าจำนวนพี่น้องในครอบครัวไม่ใช่ข้อมูลที่ใช้เพื่อการวิเคราะห์ปัญหาทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเท่ากับ 2.00 แสดงว่าครูส่วนมากยังคงมีพฤติกรรม และมีความเข้าใจว่าจำนวนพี่น้องในครอบครัวสามารถนำไปใช้วิเคราะห์ปัญหาทางการเรียนของนักเรียนได้ ทั้งที่ในความเป็นจริงมิได้เป็นเช่นนั้น จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาความเข้าใจของครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย

จากข้อมูลการวิเคราะห์หัตถ์ศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียนตามรายละเอียดในแต่ละส่วนข้างต้น ทำให้เห็นได้ว่าครูมีมโนทัศน์ด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากครูยังมีคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนอยู่ในระดับน้อยมาก (ผลจากส่วนที่ 1) นอกจากนี้ครูยังมีความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (ผลจากส่วนที่ 2) และมีการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง (ผลจากส่วนที่ 4) เช่นเดียวกัน แต่ครูจะมีเพียงคะแนนการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนที่อยู่ในระดับมาก (ผลจากส่วนที่ 3) ผลแสดงไว้ในตารางที่ 4.10 ดังนั้นจะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างของมโนทัศน์ด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ครูมีกับสิ่งที่ครูจำเป็นต้องมี อันนำไปสู่การประเมินความต้องการจำเป็นในชั้นเรียนต่อไป

ตารางที่ 4.10 สรุประดับความรู้ตามประเภทของความรู้ด้านโปรไฟล์นักเรียน

	ประเภทของความรู้	ระดับ
1	ความรู้ด้านประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน	น้อยที่สุด
2	ความรู้ด้านความสำคัญ การสร้าง และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน	ปานกลาง
3	พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน	มาก
4	การใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัย	ปานกลาง

2. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการประเมินความต้องการจำเป็นด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน แบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วนซึ่งสอดคล้องกับการศึกษามโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน ประกอบด้วย (1) การประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน (2) การประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน (3) การประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์

นักเรียน และ (4) การประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียน เพื่อการทำวิจัย

การประเมินความต้องการจำเป็นทั้งหมดในส่วนนี้เป็นขั้นตอนของการระบุความต้องการจำเป็นโดยนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง (discrepancy model) และจัดลำดับความสำคัญของการระบุความต้องการจำเป็น โดยใช้สูตรคำนวณ modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ของนางลักษณ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช (สุวิมล ว่องวาณิช, 2550)

(1) การประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน

การประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนนี้ใช้คะแนนความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน ซึ่งเป็นข้อมูลชุดเดียวกับการวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนในส่วนที่ 1 แต่มีมิติในการเลือกใช้ข้อมูลแตกต่างกัน การนำเสนอก่อนหน้านี้เป็นการนำเสนอร้อยละของครูที่ตอบถูก สำหรับส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยที่ครูได้ (คะแนนเต็ม 5 คะแนนจากข้อคำถาม 17 ข้อ) นับเป็นคะแนนจริงของครู (what is) และกำหนดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยที่ครูควรทำได้ (what should be) เป็นระดับร้อยละ 90 คือ 4.50 คะแนน เนื่องจาก 2 เหตุผล คือ (1) เป็นเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ในระดับที่ 6 (คะแนนร้อยละ 90, 95, 100) หรือปฏิบัติในชั้นสมบูรณในทุกหน่วยงาน (มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2552) มาใช้เป็นเครื่องมือและกรอบการตรวจประเมินคุณภาพของครูในการนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ และ (2) เป็นเกณฑ์ตัดสินผลการประเมินตามระดับคุณภาพดีมาก คะแนนร้อยละ 90-100 ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ., 2555) เพราะความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนเป็นความรู้ที่มีความสำคัญในระดับมาก ครูจำเป็นต้องรู้เพื่อที่จะสามารถจัดการเรียนการสอน แนะนำการศึกษา และทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 4.11 พบว่า ครูมีความต้องการจำเป็นได้รับการพัฒนาด้านความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนในระดับมากที่สุด (PNI_{modified} = 4.23)

ตารางที่ 4.11 ความต้องการจำเป็นด้านความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน

ความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	PNI _{mod} (I-D)/D
ความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน (ใช้สูตร PNI _{modified})	4.50	0.86	4.23

หมายเหตุ คะแนนเต็มเฉลี่ย = 5 คะแนน แต่กำหนดระดับความสำคัญ (I) (importance) ที่ร้อยละ 90 ของคะแนนเต็มเท่ากับ

4.50 คะแนน

(2) การประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน

การประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียนนี้ใช้คะแนนความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียนที่ได้จากแบบสอบถาม 4 ด้าน คือ (1) การสร้าง และการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ (2) การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน (3) การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนว และ (4) การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมที่เป็นจริงของครู (what is) และกำหนดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยที่ครูควรทำได้ (what should be) เป็นระดับร้อยละ 90 คือ 4.50 คะแนนเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นเกณฑ์ของคะแนนพฤติกรรมในระดับมากที่สุด

จากการเปรียบเทียบกันระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมของครูด้านความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน กับค่าเฉลี่ยของคะแนนเกณฑ์พฤติกรรมที่กำหนด พบว่าครูมีความต้องการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาด้านการสร้างและการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้มากกว่าด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน ด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนว ($PNI_{modified} = 0.73, 0.48, 0.45$ และ 0.30 ตามลำดับ) รายละเอียดการคำนวณแสดงไว้ในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ความต้องการจำเป็นด้านความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน

ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
1. การสร้างและการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้	4.50	2.60	1.90	0.73	1
2. การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน	4.50	3.04	1.46	0.48	2
3. การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนว	4.50	3.47	1.03	0.30	4
4. การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.50	3.10	1.40	0.45	3

(3) การประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียน

การประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนนี้ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในชั้นเรียนของครูที่ใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมที่เป็นจริงของครู (what is) โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยที่ครูควรทำได้ (what should be) เป็นระดับร้อยละ 90 คือ 4.50 คะแนนเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นเกณฑ์ของคะแนนพฤติกรรมในระดับมากที่สุดอันสอดคล้อง

กับเกณฑ์ของการวิเคราะห์การประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านความรู้เกี่ยวกับ ความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.13 สรุปได้ว่าครูมีความต้องการจำเป็นได้รับการพัฒนา ด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอนมากกว่าด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนว ($PNI_{modified} = 0.16, 0.14,$ และ 0.10 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.13 ความต้องการจำเป็นด้านลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียน

ลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียน	ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่ควร จะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่เป็น จริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
1. การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอน	4.50	3.90	0.60	0.16	1
2. การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนว	4.50	4.08	0.42	0.10	3
3. การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.50	3.95	0.55	0.14	2

(4) การประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียน เพื่อการทำวิจัย

การประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยนี้ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมครูที่ใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนมาทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัญหา การเรียน วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน และพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนเป็น คะแนนพฤติกรรมจริงของครู (what is) และและกำหนดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยที่ครูควรทำได้ (what should be) เป็นระดับร้อยละ 90 คือ 4.50 คะแนนเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.14 ความต้องการจำเป็นด้านการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย

การใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย	ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่ควร จะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่เป็น จริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
1. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน	4.50	3.20	1.30	0.41	2
2. เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน	4.50	3.13	1.37	0.44	1
3. เพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียน	4.50	3.19	1.31	0.41	2

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.14 พบว่าครูมีความต้องการจำเป็นได้รับการพัฒนาการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยในทุกประเด็นวิจัย และผลการจัดอันดับค่าดัชนีที่ได้มีความใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็นการทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน การทำวิจัย

เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน และการทำวิจัยเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียน (PNI_{modified} = 0.41, 0.44 และ 0.41 ตามลำดับ)

ผลการประเมินความต้องการจำเป็นด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยสรุป พบว่าครูมีความต้องการจำเป็นในทุกด้าน คือ (1) ด้านความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน (2) ด้านความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน โดยความต้องการจำเป็นอันดับที่ 1 ในการพัฒนาคือ การสร้างและการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ (3) ด้านลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียน โดยมีความต้องการจำเป็นอันดับที่ 1 ในการพัฒนาคือ การใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน แต่หากพิจารณาถึงระดับของความต้องการจำเป็นในด้านนี้อาจอยู่ในระดับน้อยด้วยผลลัพธ์ที่คำนวณความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นของครูมีค่าไม่สูงมาก หรือก็คือไม่มีความแตกต่างกันมาก และ (4) ด้านการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย ซึ่งควรได้รับการพัฒนาในทุกประเด็น ทั้งการใช้โปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียน วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน และพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียน รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 สรุปความต้องการจำเป็นของครูตามประเภทของความรู้

	ประเภทของความต้องการจำเป็น	ระดับ needs	ลำดับของ needs สิ่งที่ต้องพัฒนา
1	ความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน	4.23	<ul style="list-style-type: none"> • ความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน
2	ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน	0.30-0.73	<ul style="list-style-type: none"> • การสร้างและการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ • การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน • การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน • ด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนว
3	ลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียน	0.10-0.16	<ul style="list-style-type: none"> • การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน • การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน • การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนว
4	การใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัย	0.41-0.44	<ul style="list-style-type: none"> • การวิเคราะห์ปัญหาการเรียน • วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน • การพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์หัตถ์ของครู และผลการประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่

1 โดยสรุป พบว่ามโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อจำแนกมโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน ตามเนื้อหาความรู้ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ (1) ความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน (2) ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน (3) ลักษณะการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียน และ (4) การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

ประการแรก ครูมีความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนในระดับน้อยที่สุด ซึ่งมีความต้องการจำเป็นได้รับการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแนะแนวการศึกษา และด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประการต่อมา ครูมีความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้างและการใช้โปรไฟล์นักเรียนในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการจำเป็นได้รับการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการสร้างและการนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้มากที่สุด สอดคล้องกับการใช้ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียนที่ครูมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อประเมินความต้องการจำเป็นพบว่า ครูมีความต้องการจำเป็นได้รับการพัฒนาการทำวิจัย ทั้งการวิเคราะห์ปัญหาการเรียน การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน และการพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียน

ประการสุดท้าย ครูมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนในระดับมาก สอดคล้องกับผลการประเมินความต้องการจำเป็นที่ครูมีความต้องการจำเป็นได้รับการพัฒนา ด้านลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนในระดับน้อย ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การทำวิจัยในชั้นเรียน และการแนะแนวการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นนำไปสู่การศึกษามโนทัศน์ครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

ตอนที่ 2 มโนทัศน์ครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

การวิเคราะห์มโนทัศน์ครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลนี้ได้จากการวิจัยในระยะที่ 2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเพื่อพัฒนามโนทัศน์ของครู เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ของงานวิจัย โดยนำเสนอผลวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วน คือ (1) บทบาทของผู้วิจัยในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการ

สะท้อนผล (2) ผลที่เกิดกับครูด้านพฤติกรรมการสะท้อนผล (3) ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และ (4) ความรู้เรื่องการใช้โปรไฟล์เพื่อการทำวิจัยระหว่างก่อนและหลังใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล มีรายละเอียดดังนี้

2.1 บทบาทของผู้วิจัยในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในการวิจัยครั้งนี้พัฒนาขึ้นมาจากโมเดลกระบวนการสะท้อนผลของ Scanlon และ Chernomas ที่พัฒนาขึ้นในปี 1997 (Loo & Thorpe, 2002) เพื่อให้ครูกลุ่มทดลองเกิดการเรียนรู้หรือพัฒนาแนวคิดใหม่ (learning) ที่ได้จากการคิดวิเคราะห์จากประสบการณ์ ดังนั้นบทบาทผู้วิจัยประกอบด้วย 4 ด้าน คือ (1) การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ (2) การใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการสะท้อนผล (3) การใช้การสะท้อนผลร่วมกันเป็นกลุ่ม (4) การบันทึกการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

(1) การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้

การนำกิจกรรมการสะท้อนผลมาใช้มีหลักการสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ดังนั้น ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) ให้ครูกลุ่มทดลองเข้าสู่กระบวนการให้ความหมายโดยจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ (Costa & Kallick, 2008) ดังนี้

(1.1) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับครู เพื่อให้ครูกล้าสะท้อนผลความคิดของตนอย่างเปิดเผย ด้วยวิธีการพูดคุยเพื่อลดความตึงเครียด การตอบคำถามและให้ความช่วยเหลือในการสืบค้นข้อมูลที่ต้องการเกี่ยวกับการแก้ปัญหา นักเรียน หรือการทำวิจัยในชั้นเรียน รวมถึงการจัดของว่างให้กับครูในกลุ่มทดลองตลอดช่วงเวลาทำกิจกรรม ในขณะที่เดียวกัน มีการให้ความเห็นเสริม หรือพูดให้กำลังใจเพื่อให้ครูรู้สึกมั่นใจมากขึ้นในการสะท้อนความคิดออกมาระหว่างการสนทนากลุ่ม

(1.2) การแนะนำครูแต่ละคนให้เข้าใจและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลด้วยความสมัครใจ ด้วยวิธีการอธิบายวัตถุประสงค์ของกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลขั้นตอนที่จะใช้ในกระบวนการเรียนรู้ ระยะเวลาและกำหนดเวลาที่ใช้ทั้งหมด การวัดผลและผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในกิจกรรม

(1.3) การช่วยสอดส่องความก้าวหน้าในการเรียนรู้ในขั้นตอนการสร้างความหมายจากเนื้อหาที่เรียนกับกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ รวมถึงการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสภาพแวดล้อมอื่นๆ ด้วยวิธีการสังเกตระดับการสะท้อนผลของครู ใช้คำถามช่วยเพื่อให้ครูพัฒนาให้เกิดการสะท้อนผลมากขึ้นและสะท้อนผลในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงการใช้คำถามเพื่อช่วยเปิดโอกาสให้ครูทุกคนในกลุ่มได้สะท้อนความคิดอย่างเท่าเทียมกัน สนับสนุนให้กำลังใจครูและกระตุ้นให้เกิดการ

ยอมรับการสะท้อนผลความคิดของครูในการสนทนากลุ่มเพื่อให้เกิดการนำไปประยุกต์ใช้ใน
อนาคต โดยเฉพาะแนวคิดที่ได้จากประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จของครู และการประเมินผล
กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเป็นระยะๆ ทุกสองสัปดาห์

บรรยากาศกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในช่วงเวลาสองอาทิตย์แรกจะ
เป็นแบบกึ่งทางการ ครูตั้งใจและร่วมมือกันของครูในการเสนอความคิดเห็นถึงแม้ว่าจะเป็นการบ่น
ถึงปัญหาที่ครูแต่ละคนประสบอยู่เป็นส่วนใหญ่ (มีระดับการสะท้อนผล เท่ากับ 1) และผู้วิจัยต้อง
ใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ครูสะท้อนความคิดออกมาเกือบตลอดช่วงเวลาของกิจกรรม สำหรับกลุ่มที่
ประกอบด้วยครูที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีและช่างคุยจะมีบรรยากาศเป็นทางการน้อยกว่า

“เด็กหายไปจากห้องเรียน ... มีทั้งมาสาย บางคนก็หนีโรงเรียน”

“หลายคนนะที่ผู้ปกครองก็ไม่ว่า ลูกหนีเรียน ... มาส่งลูกตอนเช้านะ”

“ผู้ปกครองบางคนก็ไม่สนใจ บอกว่าไม่มีเวลาปลุกลูก ต้องออกไปทำงานแต่เช้า”

“เด็กที่หนีปัญหา เพราะที่บ้านเยอะ ... สภาพครอบครัวไม่มีสตางค์ ... ไม่สนใจลูก”

“พ่อแม่ที่ไม่สนใจลูกมีเยอะนะ ... เอาลูกไปทิ้งไว้กับคนอื่นก็มี ... ตอนน้ำท่วมก็เอาลูกไปทิ้งไว้
กับบ้านเพื่อนชาย... ไม่รับกลับ ไม่สนใจเลย” ...

“ตอนนี้ พ่อผู้ชายไม่สนใจแล้ว ... ก็ต้องทนอยู่ พ่อแม่ไม่รับกลับบ้าน ... ก็ต้องช่วยให้กำลังใจ
ช่วยดึงให้เด็กเรียนจนจบ ม. 3”

“เด็กไม่สนใจ .. พูดคุยในห้อง ... ใช้วิธีดึงดูเด็ก ... สอนไป เดินไปข้าง ... เด็กชอบ”

“นักเรียนชอบแบ่งกลุ่มกันเองนะ ... แต่ต้องดูที่งานที่ต้องการด้วย ถ้าแบ่งกันเอง พวกเก่งก็จะ
จับกันเอง พวกไม่เก่งก็อยู่ด้วยกัน ... ทำงานไม่ได้ ไม่ได้งานด้วยซ้ำ”

ครูในกลุ่มที่ 1

“เด็กไม่นั่งอยู่กับที่ในขณะที่ครูสอน ... มักเป็นเด็กที่มีปัญหาสมาธิ ... เด็กที่ซ้ากว่าเพื่อน”

“ส่วนมากใช้การคุยกับผู้ปกครอง ... แต่ผู้ปกครองเด็กมักไม่ยอมรับว่าลูกมีปัญหา”

“ยังไม่มีการส่งต่อไปข้างนอก ... ส่งให้ครูแนะแนวรับหน้าที่แทน”

“เด็ก (ประถมศึกษา) มีปัญหาการเรียนเยอะ ... ใช้การสอนเสริมตอนเย็นช่วยไม่เสร็จไม่ให้อีก”

“พฤติกรรมตามเพื่อน มีเยอะ... ยิ่งถ้าเป็นเด็กมัธยม ยิ่งมีมาก”

“แก้โดยสนิทกับเด็ก ... จริงๆ นะ ถ้าเด็กสนิทด้วย เด็กจะกล้าเล่าว่าตัวเองไปทำอะไรมาบ้าง
... หลายๆ เรื่องที่พ่อแม่ก็ไม่ว่าลูกทำอย่างนั้น ... รับฟัง ถ้าเรื่องใดสำคัญก็เตือนไป”

ครูในกลุ่มที่ 2

“พฤติกรรมซึม ปกติเด็กคนนี้เป็นนะ ... คุยกับเด็กเพื่อหาสาเหตุ”

“ส่วนใหญ่ใช้การคุยกับเด็กนะ ... ได้ผลบ้าง ไม่ได้ผลบ้าง”

“เด็กไม่สนใจเรียน นั่งคุยกับเพื่อน ... ก็ต้องดูเด็ก ... ชั่วโมงต่อไป ก็ยังคุย”

ครูในกลุ่มที่ 3

ในช่วงแรกของกิจกรรม พบว่าครูมีพัฒนาการในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเกิดขึ้นน้อยมาก ระดับของการสะท้อนผลยังคงเท่าเดิม (มีระดับการสะท้อนผล เท่ากับ 1) ถึงแม้ว่าจะมีปริมาณการสะท้อนผลเพิ่มขึ้น นอกจากการใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลกับครูทุกคนที่เข้าร่วมกิจกรรมแล้ว ผู้วิจัยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และมีผลงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาครูโดยใช้การสะท้อนผลในการปฏิบัติงาน (reflective teacher) ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลให้กับครูกลุ่มทดลอง 1 ครั้ง (วันพฤหัสบดีที่ 13 กันยายน 2555) ให้กับครู เนื้อหาบางส่วนเป็นผลของการสะท้อนผลของกลุ่มครูมีดังนี้

“สอน ป. 6 นะคะ ... เคยถามเด็กที่ไม่สนใจว่า อยากให้สอนแบบไหน อยากให้ครูช่วยเธออย่างไร ... เด็กเค้าไม่รู้แม้กระทั่งตัวอักษรภาษาอังกฤษ 26 ตัว”

“เอาออกมาเฉพาะคนที่มีปัญหา เอาออกมาแก้ไข” ... “ครูต้องการรู้ว่า ดูแลกลุ่มที่มีปัญหา ... เหมือนแม่คนหนึ่ง”

“ใช่ เด็กดี อ่านออกเขียนได้ ... เป็นผู้นำของกลุ่ม”.. “ใช่ เด็กไม่ดี ไม่แสดงออก ... อยู่ข้างหลัง เพื่อน”

“เด็กที่อ่านไม่ออก เขาไปเรียนร่วมกับเด็กปกติไม่ได้ ... แยกออกมา เขาไปให้ครูที่ต้องสอนระดับนั้นจัดการกับเด็กกลุ่มนี้ ... ทำให้เกิดประเด็นวิจัยในการจัดการ ทำแบบนี้แล้วดีขึ้นไหม?”

“ทำให้เด็กสองคนเก่งเหมือนๆ กัน เก่งทุกทักษะ ครูต้องวิธีการอะไรพัฒนา ... ให้ฟัง CD ประกอบ ... สามารถนำไปฟังที่บ้านได้”

“วิธีแก้ไข ... ใช้อธิบายเป็นภาษาไทยแทนการใช้ภาษาอังกฤษ ... ตอบได้”

“แต่ละวันถ้าวิธีที่ใช้ไม่ได้ผล ... เปลี่ยนวิธีการในวันถัดไป ... ถ้าได้ผล เห็นพัฒนาการที่ดีขึ้น ก็นำมาเขียนข้อสรุป ... เป็นวิจัยได้”

ครูคนที่ 6

“นักเรียนชายแกล้งเพื่อน แต่ไม่ยอมรับ ... สอบถามเพื่อนๆ ในห้อง จนพบว่า ... ผลักเพื่อนนักเรียนหญิง ทั้งๆ ตนเองตั้งใจจะเล่น ไม่ได้คิดแกล้งเพื่อน แต่ผลักแรงเกินไป... สำหรับเพื่อนผู้หญิง ... ก็เลยต้องสอนให้นักเรียนชายคนนั้นทราบว่า วิธีเล่นแบบนั้นไม่เหมาะสมกับการเล่นกับเพื่อนผู้หญิง ... เรื่องก็จบได้”

“เด็กเล่นไม่เป็น เล่นแรงเกินไป ... ถ้าจบก็ไม่ต้องทำวิจัย”

ครูคนที่ 11

(2) การใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการสะท้อนผล

การใช้เทคนิคการตั้งคำถามที่ดีและการใช้คำถามปลายเปิด (good, open-ended questioning technique) ภายใต้บรรยากาศห้องเรียนที่เอื้อต่อการอภิปรายอย่างเปิดเผยจะทำให้โอกาสที่จะเกิดการสะท้อนผลสามารถเกิดขึ้นก่อน (prospective reflection) เกิดขึ้นในขณะที่ทำ

(spective reflection) และเกิดขึ้นภายหลัง (retrospective reflection) จากการทำกิจกรรมนั้นๆ สำเร็จเรียบร้อยแล้ว (Burns, Dimock & Martinez, 2000; Costa & Kallick, 2008) ดังนั้นการใช้คำถามเพื่อกระตุ้น ชักชวนสนับสนุน และเปิดโอกาสให้ครูกลุ่มทดลองสร้างความหมายหรือสะท้อนความคิดออกมาจากประสบการณ์ในรูปแบบการพูด การเล่าประสบการณ์โดยเฉพาะประสบการณ์ที่ได้รับผลสำเร็จมาแล้ว และการหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้มีประสิทธิภาพ จึงเป็นวิธีการหลักที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลนี้

(3) การใช้การสะท้อนผลร่วมกันเป็นกลุ่ม

กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในการวิจัยนี้จะใช้การสนทนากลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (discussion) และสะท้อนผลร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกของกลุ่ม หรือ facilitator จะใช้คำถามเพื่อทำให้ครูในกลุ่มทดลองอธิบายให้ความหมายเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขากำลังคิดอยู่ ประสบการณ์ที่ใช้ในสถานการณ์นั้น หรือใช้แก้ไขปัญหาในประเพณีวิธีการที่ครูในกลุ่มสะท้อนผลออกมา และการนำวิธีการนั้นไปใช้ในการแก้ไขปัญหานั้นรูปของการตั้งคำถามวิจัย ดังนั้น ในกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกลุ่มนั้นทำให้ครูได้รับแนวคิดใหม่จากการสะท้อนผลของครูในกลุ่ม

(4) การบันทึกการเรียนรู้

ครูในกลุ่มทดลองใช้การสะท้อนความคิดออกมาจากประสบการณ์ในรูปแบบการเขียนหรือบันทึกการเรียนรู้ ตัวอย่างผลลัพธ์ที่ได้จากการสะท้อนผลเช่น การเรียนรู้ ความรู้ และความเข้าใจ การกระทำที่มีรูปแบบ กระบวนการทบทวนตรวจสอบที่จำเป็น เป็นต้น (Moon, 2004) ในช่วงเวลาทดลองครูจะบันทึกการเรียนรู้ 2 ครั้งในเรื่องโปรไฟล์นักเรียน โปรไฟล์ห้องเรียน และการวิเคราะห์ผลโปรไฟล์ทั้งสองเพื่อนำผลไปใช้ประโยชน์ เพื่อให้ครูคัดเลือกความรู้สำคัญที่ได้จากการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในกลุ่มของตนเอง และการนำความรู้ที่นำไปใช้ในสถานการณ์ในอนาคต บันทึกลงในเอกสารที่จัดให้ และเพื่อนำข้อมูลจากบันทึกการเรียนรู้เหล่านี้ไปใช้ในการถอดบทเรียน

รูปแบบบันทึกการเรียนรู้ที่ใช้ในกิจกรรมนี้กำหนดรูปแบบ และประเด็นการบันทึกโดยผู้วิจัย การบันทึกการเรียนรู้ครั้งแรกทำในวันที่ 6 พฤศจิกายน 2555 ภายหลังจากกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในเดือนที่สองของกำหนดการ และการบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่สองทำในวันที่ 13 ธันวาคม 2555 ภายหลังจากกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในเดือนสุดท้ายของกำหนดการ

รายละเอียดบทบาของผู้วิจัยและบทบาทครูในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในโรงเรียนตั้งแต่เริ่มกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลครั้งแรกในวันที่ 6 กันยายน 2555 จนถึงวันสิ้นสุดโครงการ 20 ธันวาคม 2555 แสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 บทบาทผู้วิจัยและประเภทของการสะท้อนผลของครู

ครั้งที่	บทบาทผู้วิจัย/สาระการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	ประเภทของการสะท้อนผล
1	<ol style="list-style-type: none"> ชี้แจงโครงการ จุดมุ่งหมาย วิธีทำงาน ใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา (facilitator) แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> พฤติกรรมของนักเรียน การทำวิจัยในชั้นเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> การสะท้อนผลแบบกึ่งทางการ
2	<ol style="list-style-type: none"> ให้คำอธิบายการเลือกข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการทำวิจัย (บทบาทการเสริมพลังครู) ใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา (facilitator) แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> พฤติกรรมของนักเรียนที่นำมาเป็นประเด็นวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> การสะท้อนผลแบบกึ่งทางการ
3	<ol style="list-style-type: none"> แจกเอกสารและให้คำอธิบายเกี่ยวกับการสร้างโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียน พร้อมทั้งขอให้ครูทดลองสร้าง เพื่อนำมาใช้เรียนรู้และทำความเข้าใจกับนักเรียนร่วมกันในครั้งต่อไป ตอบคำถาม และอธิบายสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโปรไฟล์ ข้อมูล/ตัวแปรที่นำมาใช้สร้างโปรไฟล์นักเรียน (บทบาทการเสริมพลังครูในข้อ 1 และ 2) ใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา (facilitator) แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> ให้ความรู้เกี่ยวกับโปรไฟล์ ข้อมูลโปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียน ประเด็นที่ได้จากโปรไฟล์: พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาของนักเรียนในห้อง 	<ul style="list-style-type: none"> การสะท้อนผลแบบกึ่งทางการ การสะท้อนผลที่เป็นทางการ
4	<ol style="list-style-type: none"> ให้ความรู้ในการอ่านวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียน ตอบคำถาม และอธิบายสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโปรไฟล์ นำโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียนที่ครูสร้างขึ้นมาใช้เรียนรู้ (บทบาทการเสริมพลังครู ในข้อ 1 และ 2) ใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา (facilitator) แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาของนักเรียนในห้อง พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาของนักเรียนจากโปรไฟล์ ประเด็นที่ได้จากโปรไฟล์: พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาของนักเรียนในห้อง ประเด็นวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> การสะท้อนผลแบบกึ่งทางการ การสะท้อนผลที่เป็นทางการ โปรไฟล์ห้องเรียน หรือแบบบันทึกผลการเรียนรายวิชาของนักเรียนที่ครูสร้างขึ้น
5	<ol style="list-style-type: none"> ให้ความรู้ในการอ่านวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียน ตอบคำถาม และอธิบายสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโปรไฟล์ นำโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียนที่ครูสร้างขึ้นมาใช้เรียนรู้ (บทบาทการเสริมพลังครู ในข้อ 1 และ 2) ใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา (facilitator) แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาของนักเรียนในห้อง 	<ul style="list-style-type: none"> การสะท้อนผลที่เป็นทางการ โปรไฟล์ห้องเรียน หรือแบบบันทึกผลการเรียนรายวิชาของนักเรียนที่ครูสร้างขึ้น

ครั้งที่	บทบาทผู้วิจัย/สาระการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	ประเภทของการสะท้อนผล
	<ul style="list-style-type: none"> ● พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาของนักเรียนจากโปรไฟล์ ● ประเด็นที่ได้จากโปรไฟล์: พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาของนักเรียนในห้อง ● ประเด็นวิจัย 	
6.	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ความรู้ในการอ่านวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียน ตอบคำถาม และอธิบายสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโปรไฟล์ 2. นำโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียนที่ครูสร้างขึ้นมาใช้เรียนรู้ (บทบาทการเสริมพลังครู ในข้อ 1 และ 2) 3. ใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา (facilitator) และในการตั้งคำถามวิจัย 4. อธิบายการบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 1 5. แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> ● พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาของนักเรียนในห้อง ● พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาของนักเรียนจากโปรไฟล์ ● ประเด็นที่ได้จากโปรไฟล์: พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาในห้อง ● ประเด็นวิจัย และคำถามวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> ● การสะท้อนผลแบบเป็นทางการ ● การสะท้อนผลกึ่งทางการ ● โปรไฟล์ห้องเรียน หรือแบบบันทึกผลการเรียนรายวิชาของนักเรียนที่ครูสร้างขึ้น
7	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ความรู้ในการอ่านวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียน ตอบคำถาม และอธิบายสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโปรไฟล์ 2. นำโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียนที่ครูสร้างขึ้นมาใช้เรียนรู้ (บทบาทการเสริมพลังครู ในข้อ 1 และ 2) 3. ใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา (facilitator) และในการตั้งคำถามวิจัย 4. แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> ● พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาของนักเรียนในห้อง ● พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาของนักเรียนจากโปรไฟล์ ● ประเด็นที่ได้จากโปรไฟล์: พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาในห้อง ● ประเด็นวิจัย และคำถามวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> ● การสะท้อนผลแบบเป็นทางการ ● การสะท้อนผลกึ่งทางการ ● โปรไฟล์ห้องเรียน หรือแบบบันทึกผลการเรียนรายวิชาของนักเรียนที่ครูสร้างขึ้น
8	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ความรู้ในการอ่านวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียน ตอบคำถาม และอธิบายสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโปรไฟล์ 2. นำโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียนที่ครูสร้างขึ้นมาใช้เรียนรู้ (บทบาทการเสริมพลังครู ในข้อ 1 และ 2) 3. ใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา (facilitator) และในการตั้งคำถามวิจัย 4. อธิบายการบันทึกการเรียนรู้ ครั้งที่ 2 5. แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> ● พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาของนักเรียนในห้อง ● พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาของนักเรียนจากโปรไฟล์ ● ประเด็นที่ได้จากโปรไฟล์: พฤติกรรมของนักเรียน/ปัญหาในห้อง ● ประเด็นวิจัย และคำถามวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> ● การสะท้อนผลแบบเป็นทางการ ● การสะท้อนผลกึ่งทางการ ● โปรไฟล์ห้องเรียน หรือแบบบันทึกผลการเรียนรายวิชาของนักเรียนที่ครูสร้างขึ้น
9	กิจกรรมการถอดบทเรียน โดยใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา (facilitator) และบันทึกผลการถอดบทเรียนบนกระดานตามประเด็นที่กำหนดไว้	<ul style="list-style-type: none"> ● การสะท้อนผลกึ่งทางการ

2.2 ผลที่เกิดกับครูด้านพฤติกรรมการสะท้อนผล

การวิจัยในระยาะที่สองเป็นการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเพื่อพัฒนาโมทัศน์ของครูที่ออกแบบการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบการวิจัยเป็นแบบกึ่งทดลอง กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองเป็นครูในโรงเรียนบ้านขุนประเทศ จำนวนรวมทั้งสิ้น 30 คน แบ่งเป็นครูในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 15 คน และมีรายละเอียดข้อมูลพื้นฐานของครูดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ข้อมูลพื้นฐานของครูในกลุ่มทดลองและควบคุม

ภูมิหลัง	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	กลุ่มทดลอง(รวม)	กลุ่มควบคุม	รวม
เพศ						
ชาย	0	1	0	1	3	4
หญิง	5	4	5	14	12	26
ระดับชั้น						
ประถม	2	3	5	10	12	22
มัธยม	3	2	0	5	3	8
ระดับการศึกษา						
ป.ตรี	3	2	4	9	13	22
ป.โท	2	3	1	6	2	8
ระดับวิทยฐานะของครู						
ผู้ช่วย	0	1	0	1	4	5
คศ.1	1	1	1	3	10	13
ชำนาญการ	2	3	3	8	1	9
ชำนาญการพิเศษ	2	0	1	3	0	5

หมายเหตุ กลุ่มทดลองมี 3 กลุ่ม ได้รับ treatment เหมือนกัน แบ่งกลุ่มเพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนรู้สำหรับครู

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผลในโรงเรียนนั้น แยกกลุ่มกิจกรรมออกเป็น 3 กลุ่ม เพราะ ครูที่เข้าร่วมกิจกรรมมีภาระงานสอนประจำที่ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมพร้อมกันได้ จึงจัดเวลาตามความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมของครู ระยะเวลาของการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ระยะเวลาของการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครู

กลุ่มที่	เวลา	วันที่/ ก.ย. 55	วันที่/ต.ค.55	วันที่/พ.ย. 55	วันที่/ธ.ค. 55	รวม (ครั้ง)
1	8.40-9.40	7, 13 และ 26	4	8 และ 29	6, 13 และ 20	9
2	9.45-10.45	7, 13 และ 26	4	8 และ 29	6, 13 และ 20	9
3	10.50-11.50	7, 13 และ 26	4	8 และ 29	6, 13 และ 20	9

ครูและผู้วิจัยได้เข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลตั้งแต่วันที่ 7 กันยายน 2555 ถึงวันที่ 20 ธันวาคม 2555 รวมเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรมประมาณ 3 เดือน (9 ครั้ง แต่ข้อมูลที่นำเสนอในการวิจัยนี้มีจำนวน 5 ครั้ง) ผู้วิจัยเก็บข้อมูล และให้คะแนนพัฒนาการเรียนรู้ของครูในการใช้โปรไฟล์นักเรียนประมาณช่วงละ 2 สัปดาห์ โดยวิเคราะห์จากปริมาณการสะท้อนผลของครู และระดับของการสะท้อนผล

เกณฑ์การวิเคราะห์ระดับการสะท้อนผล

การให้คะแนนในการวิเคราะห์ระดับของการสะท้อนผลจะยึดตามแนวคิดของ Heron แบ่งออกเป็น 4 ระดับ และมีการให้คะแนนดังนี้ (1) ระดับการบรรยายสภาพที่เกิดขึ้น คะแนนเท่ากับ 1 (2) ระดับการประเมินข้อค้นพบ คะแนนเท่ากับ 2 (3) ระดับการอธิบายข้อค้นพบ คะแนนเท่ากับ 3 และ (4) ระดับการประยุกต์ใช้สิ่งที่ค้นพบ คะแนนเท่ากับ 4 ในขณะเดียวกันผู้วิจัยจะบันทึกพฤติกรรมของครูและบรรยายภาคในภาพรวมในขณะร่วมกิจกรรมแต่ละครั้งเพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ สำหรับตัวอย่างของการให้คะแนนการสะท้อนผลแสดงในตารางที่ 4.19 และรายละเอียดการให้คะแนนการสะท้อนผลของครูแต่ละคนแสดงในภาคผนวก

ตารางที่ 4.19 เกณฑ์การประเมินระดับการสะท้อน

1	2	3	4
บรรยายสภาพ	ประเมินข้อค้นพบ	อธิบายข้อค้นพบ	ประยุกต์ข้อค้นพบ
ระดับการบรรยายสภาพที่เกิดขึ้น เป็นการวิพากษ์ในเนื้อหาที่เกี่ยวกับสภาพที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน หรือข้อค้นพบต่างๆ	ระดับการวิพากษ์เชิงประเมินว่าสิ่งที่ดำเนินการหรือสิ่งที่ค้นพบดีหรือไม่ดีอย่างไร	ระดับการวิพากษ์ในระดับที่สูงขึ้นกว่าระดับการประเมินข้อค้นพบ เป็นการวิพากษ์เพื่อหาคำอธิบายต่อสิ่งที่ค้นพบ	ระดับการวิพากษ์เพื่อนำผลที่ค้นพบไปใช้ประโยชน์ หรือปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติในครั้งต่อไป
ส่วนใหญ่ที่เจอในห้องก็เด็กคุยกัน	แต่เด็กผู้ชาย ถ้าเราสนทบบ้าง มันก็ดีตอนสอนนะ	โปรไฟล์นี้ ทำไม่น่ายากนะ ทำง่ายเพราะมีข้อมูลอยู่บ้างแล้ว มันต้องทำอยู่แล้วให้ข้อมูลมันเห็นชัดเจน	เราจะพัฒนาความซื่อสัตย์ของนักเรียนโดย การใช้ข้อตกลง และการแนะแนวเป็นเกณฑ์

กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในการวิจัยนี้จะใช้การสะท้อนผลร่วมกันเป็นกลุ่ม การนำเสนอผลจะแสดงในรูปของจำนวนครั้งที่ครูมีพฤติกรรมด้านการสะท้อนผลกับจำนวนประเด็นข้อความที่สะท้อนออกมา โดยมีการแยกประเด็นสาระของการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์เพื่อการวิจัยของครูออกเป็น 8 หัวข้อ ดังนี้ (1) ปัญหาที่นักเรียน (2) ปัญหาการทำวิจัยของครู (3) ภาระงานครูที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน และการทำวิจัยของครู (4) ข้อมูลนักเรียนที่ควรเก็บในโปรไฟล์ (5) การสร้างโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียน (6) การอ่านวิเคราะห์โปรไฟล์ทั้งสอง (7) ปัญหาและประเด็นวิจัย และ (8) การตั้งคำถามวิจัยจากโปรไฟล์นักเรียน

ตารางที่ 4.20 จำนวนครั้งและจำนวนประเด็นของการสะท้อนผลของครู

ครูคนที่	ครั้งที่					รวม
	1	2	3	4	5	
	6 ก.ย. 55	13 ก.ย. 55	27 ก.ย. 55	29 พ.ย. 55	13 ธ.ค. 55	
1	5, 2	*	5, 2	9, 5	23, 5	42,14
2	1, 1	*	2, 2	3, 1	10, 6	16,10
3	3, 1	*	2, 2	8, 5	11, 6	24,14
4	4, 2	*	3, 3	5, 2	-	12,7
5	2, 1	*	3, 2	12, 5	7, 3	24,11
6	5, 2	*	11, 2	14, 5	16, 6	46,15
7	0, 0	*	3, 1	5, 3	8, 4	16,8
8	3, 1	*	4, 2	7, 4	4, 4	18,11
9	3, 3	*	3, 2	9, 4	9, 4	24,13
10	2, 1	*	4, 2	8, 4	10, 4	24,11
11	2,1	*	3, 2	5, 2	8, 4	18,9
12	1,1	*	2, 2	4, 4	9, 4	16,11
13	2,1	*	3, 2	13, 5	7, 3	25,11
14	1,1	*	1, 1	6, 3	4, 2	12,7
15	0,0	*	2, 2	6, 3	-	8,5
รวม	34, 18	*	51, 29	114,55	126, 55	325, 157

หมายเหตุ ตัวเลขตัวหน้า คือจำนวนครั้ง ตัวเลขตัวหลัง คือจำนวนประเด็น เช่น

5, 2 = สะท้อนผล 5 ครั้ง สะท้อน 2 ประเด็น

0, 0 = ไม่มีการสะท้อนผล

* = ไม่ได้วัดการสะท้อนผล เนื่องจากมีการเชิญวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ผ่าน
การสะท้อนผล

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนการสะท้อนผล และจำนวนประเด็นของการสะท้อนผลในการสนทนากลุ่มของครูกลุ่มทดลอง และผลที่เกิดขึ้นกับครูพบว่า ในภาพรวมครูมีพัฒนาการในการสะท้อนผลเพิ่มขึ้น สังเกตได้จากการที่ครูมีจำนวนครั้งของการสะท้อนผลและจำนวนประเด็นในการสะท้อนผลเพิ่มขึ้นในแต่ละครั้งของการสนทนากลุ่ม โดยที่การสนทนากลุ่มครั้งสุดท้ายครูมีจำนวนและประเด็นในการสะท้อนผลมากที่สุด

นอกจากนั้นข้อมูลในตารางที่ 4.21 แสดงให้เห็นถึงระดับการสะท้อนผลมีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ระดับที่สูงขึ้นเช่นเดียวกัน ในกิจกรรมครั้งแรกส่วนใหญ่ระดับการสะท้อนผลของครูจะอยู่ในระดับที่ 1 หรือระดับบรรยายสภาพที่เกิดขึ้น ในกิจกรรมครั้งที่ 3 จะเริ่มมีการสะท้อนผลของครูอยู่ในทุกระดับ และในครั้งสุดท้ายที่จัดกิจกรรม (ครั้งที่ 5) จะพบว่าระดับคุณภาพการสะท้อนผลของ

ครูจะมีในทุกระดับเช่นเดียวกัน โดยมีการสะท้อนผลในระดับบรรยายสภาพที่เกิดขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือระดับประเมินข้อค้นพบ อธิบายข้อค้นพบ และประยุกต์ใช้สิ่งที่ค้นพบ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 จำนวนครูและจำนวนครั้งของรูปแบบการสะท้อนผลจำแนกตามระดับคุณภาพของการสะท้อนผล

ครั้งที่	1 บรรยายสภาพที่เกิดขึ้น		2 ประเมินข้อค้นพบ		3 อธิบายข้อค้นพบ		4 ประยุกต์ใช้สิ่งที่ค้นพบ		รวม
	คน	ครั้ง	คน	ครั้ง	คน	ครั้ง	คน	ครั้ง	ครั้ง
1	13	4,23,0	1	3,4,0	-	0,0,0	-	0,0,0	7, 27,0
2		0,0,0		0,0,0		0,0,0		0,0,0	0,0,0
3	13	7,13,7	13	5,11,5	5	4,3,5	1	1,1,0	17,28,17
4	10	6,9,19	6	4,7,20	8	4,8,14	9	1,6,8	15,30,61
5	10	3,11,19	9	2,8,23	11	1,11,19	11	1,7,18	7,37,79
		20,56,45		14,30,48		9,22,38		3,14,26	46,122,157

หมายเหตุ ข้อมูลนี้มาจากการวิเคราะห์พฤติกรรมครูจาก 3 กลุ่มรวมกัน

ตัวเลขตัวที่ 1 = การสะท้อนผลระหว่างครูกับครู

ตัวเลขตัวที่ 2 = การสะท้อนผลครูกับ facilitator

ตัวเลขตัวที่ 3 = การสะท้อนผลกลุ่มครูกับ facilitator

รูปแบบการสนทนาในการสะท้อนผลของครูจากการจัดสนทนากลุ่มในแต่ละครั้งมีลักษณะที่เปลี่ยนไปกล่าวคือการสะท้อนผลที่เกิดขึ้นในกิจกรรมครั้งแรกส่วนใหญ่มาจากการสนทนาระหว่างครูรายคนกับผู้วิจัย (ฐานะ facilitator) และไม่มีการสนทนาระหว่างกลุ่มครูด้วยกันเองกับผู้วิจัยเลย เมื่อจัดกิจกรรมสนทนากลุ่มในครั้งต่อมาพบว่าการสะท้อนผลของครูเกิดขึ้นภายใต้รูปแบบการสนทนาที่หลากหลายมากขึ้น และเมื่อสรุปภาพรวมพบว่าครูใช้การสะท้อนผลผ่านการสนทนาระหว่างกลุ่มครูและผู้วิจัยมากที่สุด รองลงมาคือการสนทนาระหว่างครูกับผู้วิจัย และการสนทนาระหว่างครูกับครูน้อยที่สุด

จากข้อมูลดังกล่าวในด้านบน สรุปได้ว่า ภายหลังจากร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ครูมีพฤติกรรมการสะท้อนผลเพิ่มสูงขึ้นทั้งในด้านจำนวนการสะท้อนผล และระดับของการสะท้อนผล ซึ่งการสะท้อนผลที่เพิ่มขึ้นมาจากรูปแบบการสนทนาภายในกลุ่ม (หรือจากการสนทนาระหว่างครูกับผู้วิจัย และระหว่างกลุ่มครูกับผู้วิจัย) ที่เพิ่มปริมาณสูงขึ้น

ตารางที่ 4.22 แสดงลักษณะการสะท้อนผลตามประเด็นสาระของการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์เพื่อการวิจัยของครู ลักษณะการสะท้อนผลของครูเป็นการสะท้อนผลเรื่องปัญหานักเรียน ซึ่งมีจำนวนครั้งมากที่สุดไม่ว่าจะเป็นการสะท้อนผลระหว่างครูกับครู ครูกับ facilitator และกลุ่มครูกับ facilitator ในทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรม ดังเช่นกิจกรรมในครั้งที่ 3 จำนวนการสะท้อนผลเรื่องปัญหา

นักเรียนเกิดขึ้น 32 ครั้ง จำนวนการสะท้อนผลเรื่องปัญหาการทำวิจัยเกิดขึ้น 2 ครั้ง จำนวนการสะท้อนผลเรื่องภาระงานครูที่ส่งผลเกิดขึ้น 8 ครั้ง จำนวนการสะท้อนผลเรื่องข้อมูลนักเรียนในโปรไฟล์เกิดขึ้น 7 ครั้ง และจำนวนการสะท้อนผลเรื่องปัญหา/ประเด็นวิจัยเกิดขึ้น 2 ครั้ง

ตารางที่ 4.22 ลักษณะการสะท้อนผลตามประเด็นสาระของการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์เพื่อ
การวิจัยของครู

ครั้งที่	ปัญหา นักเรียน	ปัญหาการ ทำวิจัย	ภาระงานครู ที่ส่งผล	ข้อมูล นักเรียน ใน โปรไฟล์	การสร้างโปร ไฟล์นักเรียน/ ห้องเรียน	การอ่าน วิเคราะห์ โปรไฟล์	ปัญหา/ ประเด็นวิจัย	การตั้ง คำถามวิจัย จากโปรไฟล์
1	7, 20, 0	0, 5, 0	0, 1, 0	0, 1, 0	0, 0, 0	0, 0, 0	0, 0, 0	0, 0, 0
2	0, 0, 0	0, 0, 0	0, 0, 0	0, 0, 0	0, 0, 0	0, 0, 0	0, 0, 0	0, 0, 0
3	11, 15, 6	0, 2, 0	3, 5, 0	0, 5, 2	0, 0, 0	0, 0, 0	0, 1, 1	0, 0, 0
4	12, 7, 12	0, 2, 0	0, 3, 2	0, 0, 1	0, 2, 4	1, 7, 11	1, 5, 16	1, 1, 15
5	5, 8, 15	1, 1, 3	0, 1, 1	0, 0, 0	0, 5, 1	0, 14, 23	1, 6, 24	0, 2, 12
รวม	35,50,33	4,13,11	3,10,3	0,6,3	0,7,5	1,21,34	2,12,41	1,3,27

หมายเหตุ ข้อมูลนี้มาจากการวิเคราะห์พฤติกรรมครูจาก 3 กลุ่มรวมกัน

ตัวเลขตัวที่ 1 = การสะท้อนผลระหว่างครูกับครู

ตัวเลขตัวที่ 2 = การสะท้อนผลครูกับ facilitator

ตัวเลขตัวที่ 3 = การสะท้อนผลกลุ่มครูกับ facilitator

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ว่า หลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรมแล้ว ครูมีปริมาณการสะท้อนผลเพิ่มมากขึ้น มีพัฒนาการในการสะท้อนผลในระดับคุณภาพที่สูงขึ้น รับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และมีความเห็นว่าโรงเรียนควรเปิดโอกาสในการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูในกลุ่มอย่างจริงจังเป็นรูปธรรม ในกรณีที่ครูมีประสบการณ์ตรงในเนื้อหาสาระนั้น การสะท้อนผลจะยิ่งมีจำนวนมากขึ้นไปด้วย มีระดับคุณภาพการสะท้อนผลที่สูงขึ้น และทำให้ครูที่อยู่ในกลุ่มสนทนาได้รับประโยชน์จากการสะท้อนผลมากยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากปริมาณของเนื้อหาสาระและการสะท้อนผลในวันถัดมาพบเรียนมีปริมาณสูงกว่าวันอื่นๆ ที่เข้าร่วมกิจกรรมก่อนหน้านี้

2.3 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

ในส่วนนี้ขอนำเสนอความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเป็น 3 ส่วน คือ (1) การสะท้อนผลของครู (2) การใช้โปรไฟล์นักเรียน และ (3) การสร้างคำถามวิจัย ดังนี้

(1) การสะท้อนผลของครู

ครูชอบและเห็นความสำคัญการสะท้อนผล เพราะ ผลจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผ่านวิธีการสะท้อนผลจากความรู้และประสบการณ์ที่มี การร่วมมือกันของครูในการช่วย

ตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะจากประสบการณ์ที่สั่งสมมา การกระตุ้นให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ของครูในกลุ่ม ซึ่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างกันส่งผลให้ครูมีความรู้ มองเห็นประเด็นปัญหา ที่เคยมองข้ามไป และมีแนวทางใหม่ในการทำงานมากขึ้น

ครูยังมีความเห็นว่าโรงเรียนควรมีการนำการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลมาใช้อย่างเป็นทางการ ด้วยการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือด้วยวิธีการจัดเวลาเพื่อเปิดโอกาสในการ เรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูในกลุ่ม ระหว่างบุคลากรเก่าและใหม่ (ระหว่างครูที่มีประสบการณ์สูงกับ ครูที่เข้าใหม่หรือมีประสบการณ์น้อย) หรือระหว่างครูและผู้บริหารอย่างจริงจังเป็นรูปธรรม โดยใช้ การสะท้อนผลในกลุ่มอย่างเปิดใจ เพื่อช่วยให้ครูสร้างผลงานได้ หรือช่วยให้คุณภาพผลงานของครู ดีขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการทำวิจัย ซึ่งการประชุมที่ใช้สะท้อนผลของครูควรเริ่มต้นจากการประชุม ครูกลุ่มเล็ก (การประชุมครูในกลุ่มสาระเดียวกัน) ก่อน เพราะเป็นเรื่องที่สามารถทำได้ทันที

“ให้ครูสอนไปสักเทอมหนึ่ง แล้วเข้ามาคุยร่วมกันถึงปัญหานักเรียนที่เกิดขึ้น ... มาหาประเด็น ในการทำวิจัยร่วมกันก่อน”

“บางครั้งเรายังไม่รู้จักเด็กด้วย ... จะได้คุยกันถึงปัญหาของเด็กด้วยกัน จะช่วยกันได้”

“เอางานวิจัยที่คนอื่นทำมาคุยกัน .... คนที่ฟังสามารถนำข้อมูลไปปรับแผนการสอนได้ ไม่ใช่ใช้ แผนการสอน กิจกรรมเดิมๆ ทุกปี”

“มันน่าจะมีอะไรใหม่ๆ เข้ามา ครูรุ่นใหม่เค้าก็จะมีวิธีการใหม่ๆ เข้ามา ... เราก็จะได้รู้”

ครูในกลุ่มที่ 1

“น่าจะมีการเริ่มต้นจากกลุ่มย่อย... ประชุมกลุ่มสาระ ทำให้เกิดผลเป็นเรื่องเป็นราว.. ในเรื่อง การเรียนการสอนในรายวิชาหนึ่งๆ... มีประเด็นใดที่ต้องศึกษาเพิ่มเติม”

“การพูดคุยในกลุ่มก่อน ทำให้เกิดการยอมรับ เปิดใจกัน ในข้อดีข้อเสียที่มี ... รับฟังความ คิดเห็นกันและกัน”

ครูในกลุ่มที่ 2

“ต้องมีการตรวจงานวิจัยด้วย ... จะได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้... ชัดเจนในคุณภาพงาน และ ความถูกต้อง”

ครูในกลุ่มที่ 2

“อยากให้มีการตรวจงานวิจัยด้วย... เพราะเราอยากรู้ความถูกต้องของงาน... พอทำเล่มต่อไปก็ ทำอย่างเดิม เพราะเราไม่รู้ถูกผิดตรงไหน... ไม่มีการพัฒนาให้ดีขึ้น”

“อยากได้ผลสะท้อนกลับจากงานวิจัยที่ทำ... อาจจะเป็นแต่ละกลุ่มสาระของตัวเองช่วยกันดู สะท้อนผล”

ครูในกลุ่มที่ 3

นอกจากนี้ครูยังเห็นว่าการสะท้อนผลจะส่งผลต่อปรับเปลี่ยนการสอนของคุณ หรือ การทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนควรใช้การสะท้อนผลร่วมกันของคุณเพื่อการพิจารณากำหนด แนวทางทำวิจัย หรือกำหนดหัวข้องานวิจัยร่วมกัน โดยพิจารณาจากปัญหานักเรียนที่มีในปัจจุบัน จากโปรไฟล์นักเรียน เพื่อนำผลวิจัยที่ได้ไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ และยังเป็น การช่วยให้นักเกิด แนวคิดใหม่ในการสร้างงานวิจัย และต่อยอดงานวิจัยจากผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว

“ไม่มีการประชุมเกี่ยวกับงานวิจัยอย่างเป็นทางการเป็นเรื่องเป็นราวให้ครูรับรู้... ไม่มีแม้แต่ในกลุ่มสาระ เดียวกัน ... อย่างน้อยๆมีการเอางานวิจัยมาคุยกันในกลุ่มก็ยังดี ... ส่วนใหญ่มีการคุยกัน เฉพาะในกลุ่มครูที่สนใจเท่านั้น”

ครูในกลุ่มที่ 2

“ควรจัดกลุ่มสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน... โดยเฉพาะช่วยกันในเรื่องทำวิจัย”

ครูในกลุ่มที่ 3

(2) การใช้โปรไฟล์นักเรียน

ครูทุกคนมีความเห็นร่วมกันว่า การใช้โปรไฟล์นักเรียนหรือข้อมูลนักเรียนในการ จัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นสิ่งจำเป็น ส่งผลบวกต่อนักเรียน ทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียน พฤติกรรมของนักเรียน และการแก้ปัญหาของนักเรียนผ่านผล วิจัย แต่ส่วนใหญ่ครูใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียนเมื่อต้องการแก้ปัญหานักเรียน ซึ่ง เป็นการทำวิจัยเพื่อปรับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนทั้งรายบุคคล หรือรายกลุ่ม และนำผล การศึกษาที่ได้มาใช้ในการปรับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อนักเรียนเหล่านั้นไปพร้อมๆ กัน ถือเป็น การพัฒนาตัวครูเองด้วย

“โปรไฟล์นี้ ทำไม่น่ายากนะ ทำง่ายเพราะมีข้อมูลอยู่บ้างแล้ว มันต้องทำอยู่แล้วให้ข้อมูลมัน เห็นชัดเจน ต้องใช้ข้อมูลแล้ว ...เราจะได้รู้จักเด็กมากขึ้น จะได้จัดการเรียนการสอนที่เป็น ระบบดีขึ้นให้เหมาะกับสภาพนักเรียน”

“จากโปรไฟล์ ต้องปรับใฝ่รู้ กับมีความมุ่งมั่นในการทำงาน ... ถ้าเด็กมีครบทุกข้อคือ ทำให้มัน สมบูรณ์”

ครูในกลุ่มที่ 1

“การทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาส่งเสริมนักเรียน ...งานวิจัยที่มีคุณภาพ จะช่วยเด็กได้”

“ส่งเสริมครูด้วย ถ้าแก้ปัญหานักเรียนได้ ครูก็จะรู้รูปแบบวิธีการที่ส่งเสริมการเรียนการสอน ที่ เหมาะสม”

“สำคัญที่สุด คือ พัฒนาครู เพราะถ้าไม่พัฒนาครูเด็กก็ไปไม่ได้”

ครูในกลุ่มที่ 2

“แก้ปัญหาของทั้งนักเรียน และครู ... เพื่อพัฒนาการสอนของครู”

ครูในกลุ่มที่ 3

หลังจากครูเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลประมาณ 1 เดือนขึ้นไป ครูสามารถสร้าง อ่านและวิเคราะห์ให้นักเรียนจากตัวอย่างโปรไฟล์ห้องเรียนได้ชัดเจนมากขึ้น ครูสามารถเลือกประเด็นทำวิจัย หรือตัวแปรที่จะทำวิจัยจากข้อมูลนักเรียนได้ ถือเป็นขั้นตอนแรกๆ แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของครูในมิติทัศนด้านโปรไฟล์นักเรียน การใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย

“การนำข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนรายบุคคลมาวิเคราะห์ ... จัดกลุ่มนักเรียน”

“ในโปรไฟล์ห้องเรียน ก็จะนับจำนวนนักเรียนในแต่ละหัวข้อใส่ลงใน .. บรรทัดสุดท้ายของตาราง แล้วจึงอ่านผลที่ได้”

“การอ่านไม่มีปัญหาอะ ... ส่วนใหญ่ค่อนข้างดี” ... “ปริมาณเด็กที่มีปัญหาด้านการเขียนเยอะ”

“คะแนนประเมิน ... ไม่มีปรับปรุงเลยนะคะ ... การอ่านดีนะ (ดี คือ เป็นไปตามเกณฑ์)”

“เด็กมีปัญหาด้านการเขียน ... ควรทำวิจัยการสอนเกี่ยวกับการพัฒนาในเรื่องเกี่ยวกับการเขียน ... มองเห็นภาพนะคะ แต่ยังไม่รู้ว่าจะทำวิจัยอะไร”

“ถ้าเด็กมีปัญหาเยอะ ... ครูอาจต้องเพิ่มสื่อในการสอน ช่วยเด็ก”

ครูในกลุ่มที่ 3

ครูยังเห็นร่วมกันว่าควรสร้างฐานข้อมูลของโรงเรียนที่มีมาตรฐาน ทั้งฐานข้อมูลนักเรียน และฐานข้อมูลโรงเรียน ความเชื่อถือได้ของข้อมูลส่งผลให้ครูสามารถใช้ข้อมูลนั้นได้อย่างมั่นใจ ได้คำตอบในการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง ที่สามารถนำไปต่อยอดความรู้ให้กับครู และช่วยครูประหยัดเวลาในการทำงานลงได้ นอกจากนี้ ครูส่วนใหญ่เห็นว่าควรมีผู้รับผิดชอบดูแลฐานข้อมูลโรงเรียนโดยตรง เพื่อให้ข้อมูลโรงเรียนมีความถูกต้อง ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการใช้ของครู

“โปรไฟล์นักเรียน น่าจะมีการประชุมพูดคุย ร่วมกันออกแบบ “ของกลาง” ที่ใช้ร่วมกัน ... ควรเก็บอะไรบ้าง อยากรู้อะไร ต้องการแก้ไขตรงไหน ... ให้เป็นระบบก่อนทำงาน”

ครูในกลุ่มที่ 3

(3) การสร้างคำถามวิจัย

ครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวิจัยเพิ่มขึ้น ครูสามารถหาประเด็นในการทำวิจัยได้ด้วยตนเองจากข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนและโปรไฟล์ห้องเรียน และในแต่ละประเด็นการวิจัย ครูส่วนใหญ่สามารถตั้งคำถามในการทำวิจัยได้ถูกต้องชัดเจน

“แก้ไขตัวที่ไม่ตรงเยอะสุด .. แม่กับ กับแม่กด ... ดูตรงที่จำนวนที่ต้องปรับปรุง”

“แก้ไขโดยใช้แบบฝึกในการปรับปรุง .. แบบฝึกการอ่านออกเสียง”

“สอนเสริมก็ได้ ... แข่งขันโยงภาพ .. จับคู่ภาพกับคำก่อน”

“การใช้แบบฝึกการอ่านมาตราตัวสะกดส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียนในระดับใด?”

ครูในกลุ่มที่ 1

“การคิดวิเคราะห์ของเด็กยังมีปัญหาในวิชาภาษาไทย ... หาวิธีพัฒนาการวิเคราะห์ของเด็ก” ...

“การใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์.. ส่งผลต่อคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ในเรื่องการหารอย่างไร?”

“เด็กส่วนใหญ่ดี เป็นไปตามเกณฑ์ ... สามารถพัฒนาได้... แต่เด็กมีปัญหาด้านการคำนวณจะใช้แบบฝึกในการพัฒนา”... “การใช้แบบฝึกสามารถพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้หรือไม่?”

“จากโปรไฟล์นี้ ... จะทำวิจัยเรื่องเขียนของเด็กคะ .... เพราะเด็กส่วนใหญ่เขียนไม่ได้เรื่องเลย” ...

การเขียนเด็กส่วนใหญ่เป็นไปตามเกณฑ์ ใช้รูปภาพช่วยพัฒนาได้หรือไม่... การใช้แบบฝึกภาพประกอบ ส่งผลต่อ คะแนนวิชาภาษาไทยอย่างไร?”

ครูในกลุ่มที่ 3

2.4 ความรู้เรื่องการใช้โปรไฟล์เพื่อการทำวิจัยก่อนและหลังใช้การกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

ความรู้เรื่องการใช้โปรไฟล์เพื่อการทำวิจัยนี้ในขั้นตอนนี้วัดจากการทดสอบความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยที่ครูสร้างขึ้นจากโปรไฟล์นักเรียนก่อนและหลังใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ระยะเวลาในการทดสอบแต่ละครั้ง 15 นาที วิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองโดยใช้การทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ผลการวิเคราะห์ความรู้เรื่องการใช้โปรไฟล์เพื่อการทำวิจัยของครูก่อนการใช้ และหลังการใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล นำเสนอใน 2 ประเด็นคือ (1) ลักษณะของคำถามวิจัยและความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของครู และ (2) ผลของกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลที่มีต่อความรู้เรื่องการใช้โปรไฟล์เพื่อการทำวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) ลักษณะของคำถามวิจัยและความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของครู

ความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของครูในกลุ่มทดลองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลพบว่า ครูมีความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยได้ดีขึ้น (ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนการทดลอง = 1.20 และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการทดลอง = 5.07) สามารถนำปัญหาของนักเรียน และข้อมูลผลการวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียนมาเป็นประเด็นวิจัย และสร้างเป็นคำถามวิจัย

ได้ในที่สุด ตัวอย่างคำถามวิจัยของครูที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และจากบันทึกการเรียนรู้ของครูกลุ่มทดลอง แสดงในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ตัวอย่างคำถามวิจัยของครูจากกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และจากบันทึกการเรียนรู้ของครูกลุ่มทดลอง

ครูคนที่	ปัญหาของนักเรียน	ข้อมูลโปรไฟล์ที่นำมาใช้	คำถามวิจัย
1	พฤติกรรมนักเรียน (ความซื่อสัตย์)	โปรไฟล์ห้องเรียน	การเลือกผู้นำในกิจกรรมกลุ่ม ส่งผลต่อการสำเร็จในงาน ส่งผลต่อการเรียน ... ส่งผลต่อการเรียนเป็นกลุ่มการทดลอง
	การอ่านจับใจความ	โปรไฟล์ห้องเรียนวิชาภาษาไทย	การใช้แบบฝึกพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนส่งผลต่อคะแนนการอ่านของนักเรียนชั้น ป.3 อย่างไร?
2	ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	โปรไฟล์ห้องเรียนวิชาภาษาไทย	การสอนโดยใช้บทบาทสมมติช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้หรือไม่ อย่างไร?
3	ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	โปรไฟล์ห้องเรียนวิชาภาษาไทย	- กิจกรรมโดยใช้เกม - กิจกรรมที่ใช้เกมและเพลง...การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เกมและเพลงอยู่ในขั้นใดระดับใด - เกมกับเพลงมันเหมือนกับว่ามีผลกับการเรียนการสอนมีผลกับการเรียนการสอนอย่างไร? - มีผลกับการเรียนการสอนกับเด็กหรือเด็กได้รับอะไรอย่างนี้มีผลกับตัวเด็กประมาณนี้ - การใช้เกมเพลงมีผลต่อการเรียนการสอนมากกว่าการสอนโดยไม่มี - การใช้เกมในการเรียนการสอนเพิ่มทักษะความจำของเด็กได้หรือไม่?
	การอ่าน	โปรไฟล์ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีที่ค้นส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับใด?
4	พฤติกรรมนักเรียน (ความซื่อสัตย์)	โปรไฟล์ห้องเรียน	- ข้อมูลจากโปรไฟล์ ในความคิดของตนเองว่าถ้าทำแบบนี้ วิธีการคุยแบบให้คำปรึกษา จะมีผลอะไร - การพัฒนาความซื่อสัตย์โดยใช้ข้อตกลงทำให้นักเรียนมีการเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นอย่างไร
5	พฤติกรรมนักเรียน (การโกหก)	โปรไฟล์ห้องเรียน	หาสาเหตุที่เด็กชอบโกหก "สาเหตุใดที่ทำให้นักเรียนในห้องนี้ 2/3 ไม่พูดความจริง"
	ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	โปรไฟล์ห้องเรียนวิชาการงานอาชีพ	การสอนแบบโครงงานส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชากลุ่มสาระการงานและเทคโนโลยีของนักเรียน ม.3/2
6	ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	โปรไฟล์ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	การใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์หมวดคำนามส่งผลต่อคะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ป. 6 อย่างไร?
7	ไม่มี	โปรไฟล์แบบการเรียนรู้ของนักเรียน	การใช้สื่อ VCD ส่งผลต่อนักเรียนที่มีแบบการเรียนรู้ที่ชอบการฟัง ชั้น ป. 2 อย่างไร?
8	การอ่านเวลา	โปรไฟล์ห้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้น ป.2/2 โรงเรียนบ้านขุนประเทศ	การสอนโดยใช้รูปภาพส่งผลต่อการอ่านเวลาอย่างไร?

ครูคนที่	ปัญหาของนักเรียน	ข้อมูลโปรไฟล์ที่นำมาใช้	คำถามวิจัย
9	ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	โปรไฟล์ห้องเรียนวิชาภาษาไทย	การใช้ชุดแบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงส่งผลต่อคะแนนการอ่านหรือไม่?
10	พฤติกรรมกรรมการส่งงานของนักเรียน	โปรไฟล์ห้องเรียนวิชาสังคมศึกษา	การใช้แรงเสริมทางบวกส่งผลกระทบต่อภาระงานวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างไร?
11	พัฒนาทักษะการอ่าน	โปรไฟล์ห้องเรียนวิชาภาษาไทย	การอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านขุนประเทศได้อย่างไร?
12	การมุ่งมั่นในการทำงาน	ไม่มี	การรางวัลเสริมแรงจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 4/1 โรงเรียนบ้านขุนประเทศ กรุงเทพมหานครได้อย่างไร?
13	พฤติกรรมนักเรียน (ความซื่อสัตย์สุจริต)	โปรไฟล์ห้องเรียน	การพัฒนาความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้น ป.2 โดยใช้วิธีการปลูกฝังและการยกย่องชมเชย
	ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	โปรไฟล์ห้องเรียนวิชาวิทยาศาสตร์	การสอนแบบเล่นเกมช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องพลังงานไฟฟ้า ของนักเรียนชั้น ป. 2/4 โรงเรียนบ้านขุนประเทศได้อย่างไร?
14	การมุ่งมั่นในการทำงาน	ไม่มี	การเสริมแรงจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้น ป. 5/2 โรงเรียนบ้านขุนประเทศ ได้อย่างไร?
15	การอ่านคิดวิเคราะห์	ไม่มี	การสอนโดยใช้แผนความคิด (mind mapping) ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านขุนประเทศ อย่างไร?

เกณฑ์ในการวัดความรู้เรื่องการใช้โปรไฟล์เพื่อการทำวิจัยที่วัดผลจากความสามารถของครูในการตั้งคำถามวิจัยจากโปรไฟล์นักเรียนนั้น พิจารณาจาก (1) จำนวนคำถามวิจัยที่ครูสร้างขึ้น และ (2) ความชัดเจนของคำถามวิจัย ซึ่งทำการทดสอบใน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เป็นการทดสอบก่อนการใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และครั้งที่ 2 เป็นการทดสอบหลังการใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลประมาณ 3 เดือน มีการให้คะแนนความสามารถของครูในการตั้งคำถามวิจัยจากโปรไฟล์นักเรียน ดังนี้

(1) จำนวนคำถามวิจัยที่ครูสร้างขึ้น เกณฑ์การให้คะแนนการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับน้อย (มีคะแนนเท่ากับ 1) จะต้องมีจำนวนคำถามน้อยกว่า หรือเท่ากับ 3 ข้อ ระดับปานกลาง (มีคะแนนเท่ากับ 2) จะต้องมีจำนวนคำถามตั้งแต่ 4 ข้อถึง 5 ข้อ และระดับมาก (มีคะแนนเท่ากับ 3) จะต้องมีจำนวนคำถามตั้งแต่ 6 ข้อขึ้นไป

(2) ความชัดเจนของคำถามวิจัย เกณฑ์การให้คะแนนความชัดเจนของคำถามวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับน้อย (มีคะแนนเท่ากับ 1) จะต้องเป็นข้อความคำถามที่ประกอบด้วยคำแสดงความหมายของคำถามเช่น หรือไม่? อะไร? เมื่อไร? อย่างไร? เป็นต้นระดับปานกลาง (มี

คะแนนเท่ากับ 2) จะต้องเป็นข้อคำถามวิจัยที่ประกอบด้วยค่าแสดงความหมายของคำถาม ระบุตัวแปรที่ใช้วัดผลและวิธีการทดลองที่ใช้ และระดับมาก (มีคะแนนเท่ากับ 3) จะต้องเป็นข้อคำถามวิจัยที่ประกอบด้วยค่าที่แสดงความหมายของคำถาม ระบุตัวแปรที่ใช้วัดผล วิธีการทดลองที่ใช้ และต้องระบุตัวแปรที่มาจากโปรไฟล์นักเรียนที่กำหนดไว้

ตารางที่ 4.24 ความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของครูแต่ละกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง

ครูในกลุ่มทดลอง	กลุ่มทดลอง						กลุ่มควบคุม					
	คะแนนก่อนทดลอง			คะแนนหลังทดลอง			คะแนนก่อนทดลอง			คะแนนหลังทดลอง		
	ปริมาณคำถามวิจัย	ความชัดเจนของคำถาม	รวมคะแนน	ปริมาณคำถามวิจัย	ความชัดเจนของคำถาม	รวมคะแนน	ปริมาณคำถามวิจัย	ความชัดเจนของคำถาม	รวมคะแนน	ปริมาณคำถามวิจัย	ความชัดเจนของคำถาม	รวมคะแนน
ครูคนที่ 1	1	1	2	3	2	5	0	0	0	1	1	2
ครูคนที่ 2	1	2	3	2	2	4	2	1	3	1	1	2
ครูคนที่ 3	2	1	3	3	2	5	1	0	1	0	0	0
ครูคนที่ 4	0	0	0	3	1	4	0	0	0	1	1	2
ครูคนที่ 5	0	0	0	3	2	5	1	1	2	1	1	2
ครูคนที่ 6	1	2	3	2	3	5	1	1	2	1	1	2
ครูคนที่ 7	1	2	3	2	3	5	0	0	0	0	0	0
ครูคนที่ 8	0	0	0	2	3	5	1	0	1	1	0	1
ครูคนที่ 9	0	0	0	2	3	5	0	0	0	0	0	0
ครูคนที่ 10	2	1	3	2	3	5	1	1	2	1	1	2
ครูคนที่ 11	0	0	0	3	2	5	1	1	2	1	1	2
ครูคนที่ 12	1	0	1	3	3	6	0	0	0	0	0	0
ครูคนที่ 13	0	0	0	3	3	6	0	0	0	0	0	0
ครูคนที่ 14	0	0	0	3	3	6	0	0	0	0	0	0
ครูคนที่ 15	0	0	0	2	3	5	0	0	0	0	0	0
Mean			1.20			5.07			0.8			1

หมายเหตุ ตัวเลขในตาราง คือ คะแนนที่ครูได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 4.24 แสดงความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของครูก่อนการใช้ และหลังการใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

(2) ผลของกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลที่มีต่อความรู้เรื่องการใช้โปรไฟล์เพื่อการทำวิจัยของครู

ในการวิเคราะห์ผลของกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลที่มีต่อความรู้เรื่องการใช้โปรไฟล์เพื่อการทำวิจัยซึ่งวัดจากความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยจากโปรไฟล์นักเรียนจะ

วิเคราะห์ข้อมูล 3 ส่วน คือ (1) การเปรียบเทียบความเท่าเทียมกันก่อนทดลองระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยการทดสอบที (t-test independent) (2) การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยหลังการทดลองระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (one-way ANCOVA) โดยมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยก่อนการทดลองเป็นตัวแปรร่วม และ (3) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยการทดสอบที (t-test dependent) มีรายละเอียดดังนี้

การเปรียบเทียบความเท่าเทียมกันก่อนทดลองโดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยก่อนทดลองใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในตารางที่ 4.25 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลองกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยใกล้เคียงกัน ($M_{ควบคุม} = 0.87$, $M_{ทดลอง} = 1.07$) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติที่พบว่า ก่อนการทดลองค่าเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 0.444$, $df = 26.195$, $p = .661$)

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความเท่าเทียมกันก่อนทดลอง

คะแนน	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	SD	$\bar{D}$	$SD_{\bar{D}}$	t	df	P
ก่อนการทดลอง								
กลุ่มควบคุม	15	0.87	1.060	-0.20	0.451	.444	26.195	.661
กลุ่มทดลอง	15	1.07	1.387					

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการวิจัย โดยควบคุมความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยก่อนการทดลองให้เท่ากันด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (one way ANCOVA) ในตารางที่ 4.26 พบว่า ก่อนการทดลองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยใกล้เคียงกัน ($M_{ทดลอง} = 1.07$, $SD_{ทดลอง} = 1.39$ และ $M_{ควบคุม} = 0.87$, $SD_{ทดลอง} = 1.06$) และหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ($M_{ทดลอง} = 5.07$, $SD_{ทดลอง} = 0.59$ และ $M_{ควบคุม} = 1.00$, $SD_{ทดลอง} = 1.00$)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมพบว่าค่าเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยก่อนการทดลองซึ่งเป็นตัวแปรควบคุมส่งผลต่อค่าเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 5.02$, $sig = 0.03$) และเมื่อควบคุม

ค่าเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยก่อนการทดลองให้เท่ากันแล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยหลังการทดลองของกลุ่มทดลองมีค่าสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 181.14$, $\text{sig} = 0.00$) แสดงว่า หลังจากทำการทดลองใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของกลุ่มทดลองจะสูงกว่ากลุ่มควบคุม เมื่อความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยก่อนการทดลองของทั้งสองกลุ่มเท่ากัน

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยหลังการทดลองโดยมีความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยก่อนการทดลองเป็นตัวแปรควบคุม

ช่วงเวลา	กลุ่ม	N	ความสามารถในการตั้งคำถามวิจัย		แหล่งความแปรปรวน	Type I SS	df	MS	F	Sig.
			M	SD.						
ก่อนทดลอง	1) ทดลอง	15	1.07	1.39	Corrected Model	124.86	2	62.43	93.08*	0.00
	2) ควบคุม	15	0.87	1.06	Intercept	276.03	1	276.03	411.58*	0.00
หลังทดลอง	1) ทดลอง	15	5.07	0.59	คะแนนก่อนทดลอง	3.37	1	3.37	5.02*	0.03
	2) ควบคุม	15	1.00	1.00	กลุ่มในการวิจัย	121.49	1	121.49	181.14*	0.00
Levene's Test of Equality of Error Variances: F = 6.75, df1 = 1, df2 = 28, sig = 0.02					Error	18.11	27	0.67		
					Total	419.00	30			
					Corrected Total	142.97	29			

* $p < .05$

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยก่อนและหลังทดลองใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในตารางที่ 4.27 แสดงให้เห็นว่า ก่อนและหลังการทดลองกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยใกล้เคียงกัน ($M_{\text{ก่อนทดลอง}} = 0.87$, $M_{\text{หลังทดลอง}} = 1.00$) ส่วนในกลุ่มทดลองนั้นมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง ($M_{\text{ก่อนทดลอง}} = 1.07$, $M_{\text{หลังทดลอง}} = 5.07$) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบที่พบว่า ก่อนและหลังการทดลองค่าเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 0.619$, $df = 14$, $p = 0.546$) แต่กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 9.165$, $df = 14$, $p = 0.000$) จากผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่าหลังจากใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจะทำให้ครูมีความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยสูงขึ้นจริง

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังทดลองของกลุ่มทดลองและ
ควบคุม

คะแนน	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	SD	$\bar{D}$	$SD_{\bar{D}}$	t	df	P
กลุ่มควบคุม								
ก่อนทดลอง	15	0.87	1.060	-0.13	0.834	0.619	14	.546
หลังทดลอง	15	1.00	1.000					
กลุ่มทดลอง								
ก่อนทดลอง	15	1.07	1.387	-4.0	1.690	9.165*	14	.000
หลังทดลอง	15	5.07	0.594					

* $p < .05$

จากผลการวิเคราะห์ที่ทั้งสามส่วนสรุปได้ว่ากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถทำให้ครูในกลุ่มทดลองมีความรู้เรื่องการใช้โปรไฟล์เพื่อการทำวิจัยในระดับที่สูงขึ้นจริง

ตอนที่ 3 แนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากผลการใช้โปรไฟล์นักเรียนที่ได้จากการถอดบทเรียน

แนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากผลการใช้โปรไฟล์นักเรียนที่ได้จากการถอดบทเรียนนี้เป็นผลวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ของงานวิจัย การจัดทำแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนหลังกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลนี้จะใช้หลักการใช้เหตุผลแบบนิรนัย-อุปนัย (deductive-inductive approach) ในการถอดบทเรียน โดยนำเสนอแยกเป็น 2 ส่วน คือ (1) ข้อมูลการตั้งประเด็นวิจัย หรือการตั้งคำถามวิจัยของครูที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และ (2) ขั้นตอนการกำหนดคำถามวิจัยจากการใช้ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ข้อมูลการตั้งประเด็นวิจัย หรือการตั้งคำถามวิจัยของครูที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

ในส่วนนี้จะนำเสนอข้อมูลการตั้งประเด็นวิจัย หรือการตั้งคำถามวิจัยของครูจากโปรไฟล์นักเรียน 3 แบบคือ (1) การตั้งประเด็นวิจัย หรือการตั้งคำถามวิจัยของครูจากโปรไฟล์นักเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียนสื่อความ แสดงในภาพที่ 4.1 และตารางที่ 4.28 (2) การตั้งประเด็นวิจัย หรือการตั้งคำถามวิจัยของครูจากโปรไฟล์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในวิชาภาษาไทย เพื่อใช้ในด้านแนะแนวเพื่อการพัฒนา

วินัยของนักเรียน แสดงในภาพที่ 4.2 และตารางที่ 4.29 และ (3) การตั้งประเด็นวิจัย หรือการตั้งคำถามวิจัยของครูจากโปรไฟล์แบบการเรียนรู้ (learning styles) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 แสดงในภาพที่ 4.3 และตารางที่ 4.30 ดังนี้

(1) การตั้งประเด็นวิจัย หรือการตั้งคำถามวิจัยจากโปรไฟล์นักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนข้อความ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 วิชาภาษาอังกฤษ พ.5 หน้า 12

หมายเลข	ชื่อ - สกุล	ประเมิน	การอ่าน	การคิด	การเขียน	รวม	เฉลี่ย	สรุปผลการประเมิน	
		คะแนน	3	3	3	9	3		
1						-	-	-	
2						-	-	-	
3						-	-	-	
4						-	-	-	
5				2	2	2	6	2	ดี
6				2	3	2	7	2	ดี
7				2	1	2	5	2	ดี
8				2	2	2	6	2	ดี
9				2	2	2	6	2	ดี
10				2	2	2	6	2	ดี
11				2	2	2	6	2	ดี
12				2	2	2	6	2	ดี
13				2	2	2	6	2	ดี

ภาพที่ 4.1 โปรไฟล์นักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษในด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียนข้อความ

ตารางที่ 4.28 การกำหนดคำถามวิจัยของครูในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจากโปรไฟล์นักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ (การอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียนข้อความ)

ผู้วิจัย (กระตุ้นให้คิด)	ครู/ กลุ่มครู (ครูสะท้อน)
จากโปรไฟล์ครูคนที่ 3 ในวิชาภาษาอังกฤษ เห็นอะไรบ้างคะ	พัฒนาเด็กทุกคนให้มันดีขึ้นกว่าเดิม
พัฒนาเด็กทุกคนให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างนั้นหรือเปล่าคะ	- ใช่ค่ะ อาจจะเป็นกลุ่มก็ได้ที่ยังแค่ผ่าน หรือว่าดีให้เป็นที่เยี่ยม ก็คือพัฒนาทั้งห้อง - จะพัฒนาบางกลุ่มก็ได้ พัฒนาจากเด็กกลุ่มดีให้เป็นที่เยี่ยมก็หรือพัฒนาเด็กอ่อนให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือว่าอยู่ในกลุ่มดี ก็คือพัฒนา 2 คน
พัฒนาเด็กด้านไหนคะ	- จะพัฒนาการอ่านของเด็ก เด็กส่วนใหญ่ด้านการอ่านอยู่ในระดับผ่าน แต่ว่าการอ่านมี ระดับ 1 (ผ่าน) เยอะที่สุด 5 คน มีระดับ 2 เยอะที่สุด คือเด็กส่วนใหญ่อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ อยากทำวิจัยเพื่อพัฒนาเด็กในระดับ 2 และ 1 ให้ดีขึ้น - ถ้าทำวิจัยเฉพาะกลุ่ม 5 คน (ระดับผ่าน) จะใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนนะ คือ เอาเด็กที่ได้ระดับ 3

ผู้วิจัย (กระตุ้นให้คิด)	ครู/ กลุ่มครู (ครูสะท้อน)
	มาช่วยเด็กที่ได้กลุ่ม1
คำถามวิจัย คืออะไรคะ	วิธีการพัฒนาการอ่านของนักเรียนโดยใช้กระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้เด็กได้ผลดีขึ้นหรือไม่?
ลองปรับเป็นคำถามแบบอื่นได้อีกไหมคะ	- วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนจะช่วยแก้ปัญหาการอ่านได้หรือไม่? - วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนจะพัฒนาคะแนนการอ่านได้หรือไม่? อย่างไร?
แล้วจากโปรไฟล์เราเห็นอะไรอีกคะ	ดูการเขียน ว่าเด็กได้ในระดับ คือเด็กได้ระดับดีเยี่ยมน้อยมากแทบจะไม่มี ... ดีมากคนเดียว ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กผ่านเกณฑ์คือ 2 และดี แสดงว่าพัฒนาด้านการเขียน เพราะว่าโรงเรียนเราก็ตกเรื่องการเขียน สอบอะไรก็ตกเรื่องการเขียน
ก็ตั้งใจไว้เพราะว่าเป็นเรื่องที่ 1 ความเป็นมาว่าทำไมฉันถึงอยากทำเรื่องนี้	คะแนนโอเน็ตที่ผ่านมาจะ เรื่องการเขียนนี่จะเป็นปัญหามากที่สุด ที่เค้าคอมเมนต์มาคือด้านการเขียนนะ
อันนี้ก็คือบทที่ 1 เลย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาว่าทำไมเราถึงเลือกทำวิจัยเรื่องนี้ทุกอย่างมันมีอยู่แล้วแต่เราไม่รู้ว่าจะไปเรียงตรงไหน สมมติว่าเราจะทำเรื่องการเขียนจะใช้วิธีไหนอันนี้วิชาภาษาอังกฤษนะคะ เราจะใช้อะไรพัฒนาการเขียนของเด็ก	- ใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อนไม่ได้ เพราะเด็กมีดีเยี่ยมเพียงคนเดียว - ใช้แบบฝึกการบรรยายภาพช่วย ใช้การเรียงความได้รูปภาพ
ลองตั้งออกมาให้เป็นคำถามวิจัยคะ จากข้อมูลที่ได้ เป็นคำถามนะคะ	- ใช้การสอนโดยใช้แบบฝึกการบรรยายภาพเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน - การใช้แบบฝึกการบรรยายภาพเพิ่มคะแนนการเขียนของนักเรียนได้อย่างไร?

(2) การตั้งประเด็นวิจัย หรือการตั้งคำถามวิจัยจากโปรไฟล์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท14101 ปีการศึกษา 2555
หน้า 5

พ.5 หน้า 12

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ครั้งที่	1								2								รวม	เฉลี่ย	สรุปผล การประเมิน
			ข้อที่								ข้อที่										
			1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8			
		คะแนนเต็ม	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	48	3		
1	เด็กชาย ชัยวัฒน์		3	3	3	3	2	2	3	3								22	3	ดีเยี่ยม	
2	เด็กชาย ชัยวัฒน์		3	2	2	2	2	2	2	2								17	2	ดี	
3	เด็กชาย ชัยวัฒน์		3	3	3	3	2	3	3	3								23	3	ดีเยี่ยม	
4	เด็กชาย ชัยวัฒน์		3	2	2	2	2	2	2	2								17	2	ดี	
5	เด็กชาย ชัยวัฒน์		3	2	2	2	2	2	2	2								17	2	ดี	
6	เด็กชาย ชัยวัฒน์		3	2	2	2	2	2	2	2								17	2	ดี	
7	เด็กชาย ชัยวัฒน์		3	2	2	2	2	2	2	2								17	2	ดี	
8	เด็กชาย ชัยวัฒน์		3	2	2	2	2	2	2	2								17	2	ดี	
9	เด็กชาย ชัยวัฒน์		3	2	2	2	2	2	2	2								17	2	ดี	
10	เด็กชาย ชัยวัฒน์		3	3	3	3	2	3	3	3								23	3	ดีเยี่ยม	
11	เด็กชาย ชัยวัฒน์		3	2	2	2	2	2	2	3								18	2	ดี	
12	เด็กชาย ชัยวัฒน์		3	2	2	2	2	2	2	3								18	2	ดี	
12	เด็กชาย ชัยวัฒน์	เฉลย	3	1	1	1	1	1	1	2								11	1	ผ่าน	

ภาพที่ 4.2 โปรไฟล์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในวิชาภาษาไทย

ตารางที่ 4.29 การกำหนดคำถามวิจัยของครูในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจากโปรไฟล์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในวิชาภาษาไทย

ผู้วิจัย (กระตุ้นให้คิด)	ครู/ กลุ่มครู (สะท้อน)
จากโปรไฟล์ครูคนที่ 12 อยากพัฒนาเด็กเรื่องอะไรคะ	ข้อ 3 (มีวินัย) อยากพัฒนาวินัยของเด็ก ดูแค่ข้อ 3 ของเด็กการมีวินัยเด็กส่วนใหญ่ได้ 2 นับมาว่าได้ 2... ถึง 21 คนจาก 30
- เพราะฉะนั้นเราจะพัฒนาข้อสามหรือการมีวินัยของเด็ก เราอยากรู้ว่าเด็กเนี่ยจะมีวินัยมากขึ้นไหม เราจะใช้วิธีไหนในการพัฒนาวินัยเด็ก - วินัยมีหลายเรื่อง เช่น วินัยเรื่องการแต่งกายให้อยู่ในระเบียบวินัย	น่าจะเป็นเรื่องของโรงเรียน หรือเรื่องสังคมก็ได้
ใช่ มันมันก็ขึ้นอยู่กับ... อยากจะวัดเด็ก คำดูตัวไหน	- ใช่ เพราะอยู่ในโรงเรียนก็คือ... - ใช่เราดูแค่ในโรงเรียน ... เพราะที่บ้านเราไม่รู้ สังคมเด็กมันเป็นยังไง - แต่ถ้าจะให้ง่ายสุดต้องเอาเรื่องโรงเรียนก่อน
เอาเรื่องโรงเรียนก็ได้คะ อ่าหะ และสังคมก็กว้างไป ปรับในโรงเรียน	แต่เรื่องโรงเรียน เพราะว่าโรงเรียนมีข้อตกลงมีกฎระเบียบอยู่แล้ว
เราอาจจะใช้วิธีไหน ฝึกวินัยเด็ก	ใช้การลงโทษเวลาเด็กเข้าห้องเรียนสาย
สมมุติเอาเรื่องของการเข้าเรียน ... สมมุติเนอะ สมมุติว่าเราลองใช้การลงโทษ แล้วเราใช้วิธีการลงโทษอย่างนี้ไปสัก 1 เดือนแล้วดูซิว่าเด็ก เข้าห้องเรียนสายน้อยลงหรือเปล่าแล้ว เขามาแก้วินัยได้ไหมคะได้ ถูกเปล่าคะ	
การเข้าเรียนเนี่ย วินัยเราวัดจากอะไรได้อีก	- เพราะการเข้าเรียนไม่เหมาะกับเด็ก ป.4 หรือเพราะว่าเด็กประถมส่วนใหญ่มันอยู่ในห้องมันตรงเวลา น่าจะเป็นเรื่องอื่น - ส่งการบ้านใหม่ - คะ ส่งการบ้านก็ได้ การรับผิดชอบน่าจะเป็นการส่งการบ้าน

ตารางที่ 4.30 การกำหนดคำถามวิจัยของครูในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจากโปรไฟล์
แบบการเรียนรู้ของนักเรียน

ผู้วิจัย (กระตุ้นให้คิด)	ครู/ กลุ่มครู สะท้อนผล
วันนั้นครูคนที่ 6 เขาบอกว่าเขาไปเปิดดูเขาบอกว่า เดี่ยวเขาลองทำเลอนิ่ง สไตล์ เพราะว่ามันมีแบบสอบอยู่ข้างหลังให้แล้ว เลยวัดออกมา .. เราลอง มาดูข้อมูลที่มีอยู่นอกกระบบหรือเป็นตัวในระบบที่ไม่ค่อยได้ใช้บ้างคะว่า เราเก็บได้ไหม คือวัดออกมาเป็นแต่ละค่านี้เป็นตัวเลขพอดีตัวเลขมันไม่ค่อยชัดนั้นก็เลยเขียนให้ใหม่เป็นตัวเลขภาษาอังกฤษขอโทษตัวเลขปากกานะคะ	-ส่วนใหญ่เนี่ย ก็คือวัดมา เด็กส่วนใหญ่เนี่ยเป็นวี การมอง
	-ใช้ใหม่ในการมองนะคะ ในขณะที่เอาก็คือการฟัง หรือยังงี้
คะ เป็นการฟังนะคะ วี นี้คือ (visual) การมอง แล้วก็ เค kinesthetic ก็คือ ชอบกิจกรรมหรือการออกกำลังกาย อะไรพวกเนี่ยคะ เหมือนกับว่าเน้น พวกกิจกรรมอะไร เหมือนการมีส่วนร่วมนะคะ สมมุติห้องเนี่ยถ้าครูมยูเรศ มองครูมยูเรศจะมองยังงั้นคะ	มอง คือว่าการมองหรือคะ วี น่าจะเยอะกว่า เด็ก ส่วนใหญ่
เด็กจะมองหรือคะ	อือหึ เน้นการสอนที่ใช้การมอง การมองดู
คะ ฉะนั้นถ้าเรารู้ว่าเด็กส่วนใหญ่เน้นการเรียนรู้โดยใช้การมองเราก็ต้องมาดู ว่าแบบวิธีการสอนแบบไหนที่เป็นการมอง	-อะก็การสาธิตอะคะ -ถ้าเด็กถนัดในเรื่องการมองน่าจะการสาธิต การ มองการปฏิบัติ มองครูสาธิตอะ
ใช้วิธีอย่างอื่นได้อีกไหมคะ	-การมองโดยใช้วิดีโอได้ไหมคะ -ได้ ได้ ได้
ได้คะ สมมุติว่าเราจะดูประเด็นต่อเข้าไป .. โอเคพอดีอาจารย์ธีรจิตเป็น กิจกรรมพอดี สาธิต สมมุติถ้าเราจะตั้งการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการสาธิตกับ เด็กกลุ่มเนี่ยเราสร้างคำถามวิจัยได้ไหม ..ลองสร้างซิคะ	ได้ อะ การใช้วิธีการสอนแบบสาธิต ... ส่งผล ส่งผลกับผลสัมฤทธิ์ กับนักเรียนอย่างไร อาหะ อ่า... ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์แก่นักเรียนอย่างไร
ถ้าส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์แก่นักเรียนอย่างไร ถ้าเราใช้ผลสัมฤทธิ์ ปู๊บ เราต้อง วัดทุกวิชา ถูกไหมคะ ... อ่า ถ้าเราสมมุติเราบอกว่าเราจะทำแค่วิชาเราเอง ลองปรับนิดนึงนะคะ	คะ ... ต่อวิชา การงานอาชีพ ต่อ วิชาการงานอาชีพอะไรอย่างเนี่ยนะ อย่างไร
คือ ระบุไปเลยใช้ไหมคะ	-ใช่ .. มันจะเป็นวิชาเดียว -ใช่จะเป็นวิชาเรา
OK ถ้าเราบอกผลสัมฤทธิ์ปู๊บ มันก็จะรวมทุกวิชา เราต้องไปตามเก็บ ค่ะเนนทุกวิชา .. ใช่ เห็นไหมคะเราก็ทำอันเนี่ยเป็นวิจัยในห้องเรียนเราก็ ทำแค่ของเด็กของเรา แค่วิชาเดียว ในการพัฒนา ลองเรียบเรียงคำถาม ใหม่ซิคะ	อ้อ เราต้องเจาะไปเลย การใช้วิธีการสอนแบบสาธิตส่งผลต่อคะแนน วิชาการงานอาชีพ ... ต่อวิชาการงานอาชีพ อย่างไร?
หรือว่าเราจะใช้เป็นสองอย่างได้ไหมการสอนแบบสาธิตกับกิจกรรมอะไรที่ เข้ากัน	-เออ กิจกรรม เหมือนกับว่าพอฟังงานประดิษฐ์อะ เสร็จแล้วมันก็ต้องสาธิตอยู่ดีแหละงาน พอท. มันต้องสาธิตอยู่แล้วละ

ผู้วิจัย (กระตุ้นให้คิด)	ครู/ กลุ่มครู สะท้อนผล
ประเด็นใหม่ kinesthetic learning styles	
ถ้าเด็กส่วนใหญ่เป็นแบบที่เน้นแบบการเคลื่อนไหว แบบไคเนสเทติก ที่เน้นแบบการเคลื่อนไหวของร่างกายละคะ	มันต้องสาธิตให้เด็กดูแน่นอน ... เราต้องอธิบายไปสาธิตไป อย่างทำดอกไม้เนาะ ... ก็ต้องมีการสาธิตอยู่แล้ว สาธิตก่อนแล้วถึงมือทำกิจกรรมเลย
กิจกรรมคือการปฏิบัติใช่ไหมคะ	- ใช่ หรือว่าการสอนที่เน้นการปฏิบัติเน้นให้เด็กออกไปอย่างเช่นพวกโรเพ (role play) อย่างเนี่ย มันก็คือการแสดงบทบาทสมมุติ - แบบให้เด็กออกมาเล่นอะไรอย่างเนี่ย นี่ก็คือเป็นกิจกรรม - เป็นกิจกรรมที่ออกมาใช่ไหม
- พวกโรเพก็ได้ การสอนแบบเนี่ย เพราะฉะนั้น พวกเนี่ยที่พูดมากก็คือเราจะค่อยๆมีประเด็นแล้ว เราก็จะค่อยๆนี่ออกกว่าเราอยากทำอะไร	- ใช่
ประเด็นใหม่ learning styles กับการแนะนำ	
ถ้าสมมุติเป็นครูประจำชั้นแนะนำได้ไหมคะ	- ครูประจำชั้นแนะนำเยอะมากคะ
นี่ไง จากโปรไฟล์ ถ้าเด็กชอบ ชอบเรียนรู้จากมอง เวลาเราจะแนะนำเนี่ย เราช่วยวิธีการอะไรแนะนำได้	- ส่วนใหญ่จะยกตัวอย่างเนื่อยกตัวอย่างบ้าง แล้วก็เปรียบเทียบคะ
แต่ถ้าสมมุติเรามามองข้อมูล เด็กชอบการมอง ... เราจะมองดูจากอะไรได้อีก	- ไม่แน่ว่าเราก็จะเปิดพวกทีวีที่คนวิดีโออะไรอย่างเนี่ย - อ่า ใช้การเปิดวีดีทัศน์ อ่า - ใช่ๆ เก็บเรื่องราว... ใช่ไหมคะ เพราะว่าเด็กจะจำ การมองเหมือนกับเขาหนึ่งมา - หนังสือๆมาเปิดให้เด็กดูก็จะเข้าใจมากกว่าการที่ฟังเรา
อ่า นี่ไงคะ เพราะฉะนั้นเราก็มองจากข้อมูล เอย! เราเอาข้อมูลเด็กมาแทนที่ว่าเราจะใช้เปรียบเทียบหรือว่าอธิบายแบบเดิมๆ ซึ่งเด็กก็ฟังบ้างไม่ฟังบ้าง	- ใช่ - เดียวนี้เด็กแทบจะไม่ฟังที่คุยกับอาจารย์อะ - ใช่ - ส่วนใหญ่เด็กจะไม่มีสมาธิในการฟังสมาธิสั้นมากอะ เพราะฉะนั้นเดี่ยวนั้นะการเรียนการสอนก็จะเปลี่ยนไป และเมื่อก่อนคือเราสอนเนื้อหา และเด็กเดี่ยวนั้นะถ้าพยายามจะให้มันรู้เนื้อหา เราก็เช่นให้มันทำรายงาน... อย่างน้อยก็ให้ได้ศึกษาแล้วก็มาอธิบายให้เพื่อนฟังแล้วก็บังคับให้ตั้งคำถามอะไรอย่างเนี่ย
คะ ครูอธิบายมาเดี่ยวนี่ไม่ฟัง	- ไม่ฟัง... 10 นาทีไม่เอาเลย - ไม่ฟังเลย ไม่เอาอะไรเลยนะ
ต้องเปลี่ยนวิธีการสอนเลยอะ ... อ่าเพราะฉะนั้นโปรไฟล์อันเนี่ยเราก็เอามาใช้ประโยชน์ได้ไหม ...	- ใช่
ใช่ได้ ถ้าอย่างลองครูมยุเรศบ้าง เมื่อกี้ครูธีรจิตรบอกว่าใช้วิดีโอก็ได้ในกา	คะ ตั้งคำถามเกี่ยวกับกิจกรรมการมองใช่ไหมคะ

ผู้วิจัย (กระตุ้นให้คิด)	ครู/ กลุ่มครู สะท้อนผล
แนะแนวลองตั้งคำถามวิจัยชี้คะ	... ของแนะแนวใช้ใหม่คะ ของแนะแนวการเรียนการสอน
วัดจากอะไรดี วัดพฤติกรรมด้านไหนดี	แนะแนว... วัดกิจกรรม ความตั้งใจในการดู หรือ
สมมุติเราแนะแนวเวลาเราแนะแนวส่วนใหญ่เราจะแนะแนวในพฤติกรรมเด็ก ถูกเปล่าคะ ...	- ใช่คะ - พฤติกรรมที่อยู่ในกรอบ
พฤติกรรมที่เราต้องการ คือ เราต้องการให้เขากลับมาอยู่ในพฤติกรรมที่เราต้องการที่พึงประสงค์ใช่ใหมคะ	ใช่
อย่างสมมุติถ้าเราบอกว่า เออ...ถ้าเราใช้ตัวนี้ทำ เด็กตั้งใจฟังมากขึ้น แทนที่เราจะวัดเป็นคะแนน เราจะวัดเป็นการสังเกตได้ใหมคะ	- ก็ได้เหมือนกันถูกใหมคะ แต่ว่าเราไม่ได้ทำคนเดียว ทำปั๊บสังเกตเนี่ย - มันไม่ใช่เนะ..... เราก็อาจจะต้องทำอย่างเนี่ยซัก 3-4 หน เทียบกับแบบปกติ
ใช่! ระดับเด็กที่นิ่งฟังมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงก็เปอร์เซ็นต์ อย่งไร	แสดงว่าการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์หรือไม่ อย่งนี้หรือ
ไม่ใช่ การสังเกตคือตัววัดใช้ในการวัดคะ	- มันต้องหาเนื้อเรื่องมาใช้ใหม่คะ
ใช่คะ	- สอนโดยการแนะแนว ... อ่า การแนะแนวโดยการ ใช้วิธีดีโอประกอบส่งผลต่อพฤติกรรมนักเรียน - ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนหรือไม่
ใช่ .. หรือไม่ หรือ?	- หรืออย่างไรใช้ใหม่คะ หรือไม่ อย่งไร - ส่งผลต่อ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน ... เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียนในการเรียนด้วยหรือเปล่าคะ อาจารย์
ก็แล้วแต่ แล้วแต่ว่าอาจารย์จะเฉพาะแค่ไหนดี ... เราต้องการให้เด็กมีพฤติกรรมในการเรียนดีขึ้นใหม่ ... ตอนนีเราวัดพฤติกรรมอะไรคะ	- ในการตั้งใจเรียน ... ในขณะที่เด็กไม่นั้น ไม่เห็นภาพพอเราใช้วิธีดีโอประกอบปั๊บ เรายุ้สึกว่าเด็กตั้งใจฟังในขณะที่ดูวิธีดีโอมากขึ้น ... ว่ามีการตั้งใจในการฟังมากขึ้นเมื่อเราใช้วิธีทัศน์ - สังเกต 3-4 หนแล้วเราก็ดูพฤติกรรมเราบอกว่าเด็กตั้งใจเรียนมากขึ้น - อ่า หรือว่าเราอาจจะวัดสมมุติถ้าวัดพฤติกรรมอะไร เราอาจจะวัดจากว่าจากปริมาณเด็กคุยในห้องก็ได้เนะคะอาจารย์
ลองสรุปคำถามวิจัยใหม่อีกครั้งชี้คะ	การแนะแนวโดยใช้วิธีดีโอประกอบส่งผลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียน อย่งไร?
วัดจากอะไรคะ	จากปริมาณการคุยของเด็กในห้อง

3.2 ขั้นตอนการกำหนดคำถามวิจัยจากการใช้ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียน

ผู้วิจัยถอดประเด็น (theme) จากการตีความข้อมูลในการกำหนดประเด็นวิจัย หรือการตั้งคำถามวิจัยจากโปรไฟล์นักเรียนรูปแบบต่างๆ ของครูที่ได้จากการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลโดยใช้วิธีการจัดกลุ่มด้วยวิธีนินัย และผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลโปรไฟล์ในการตั้งคำถามวิจัยสามารถนำมาจัดลำดับขั้นเพื่อกำหนดแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนได้ทั้งหมด 4 ขั้นตอนดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ขั้นตอนการกำหนดคำถามวิจัยจากการใช้ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียน

ลำดับ	ขั้นตอน	วิธีการ
1	การสำรวจปัญหา	การเก็บข้อมูลหรือเลือกใช้ข้อมูลที่มีอยู่ การจำแนกกลุ่มนักเรียนตามข้อมูล <ul style="list-style-type: none"> ใช้ข้อมูลที่มีอยู่เพื่อระบุปัญหา ถ้าไม่มีข้อมูล กำหนดวิธีการที่ใช้ในการจำแนกนักเรียน จำแนกนักเรียนเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถจากข้อมูลที่มี
2	การจำแนกปัญหาของนักเรียน	อิงข้อมูลโปรไฟล์
3	การเลือกวิธีแก้ปัญหาหรือคาดเดาวิธีการแก้ปัญหา	อิงข้อมูลโปรไฟล์ หรืออิงประสบการณ์ หรืออิงข้อมูลจากการสะท้อนผล
4	การตั้งคำถามวิจัย	ร่างคำถามวิจัย แลกเปลี่ยนความคิด ช่วยกันตรวจสอบความคิด การปรับคำถามวิจัย

จากตารางที่ 4.31 จะเห็นว่าการตั้งคำถามวิจัยจากผลการถอดบทเรียนประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ (1) การสำรวจปัญหา (2) การจำแนกปัญหา (3) การเลือกวิธีการแก้ปัญหา (4) การตั้งคำถามวิจัย แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

(1) การสำรวจปัญหา สามารถทำได้โดยการเก็บข้อมูลนักเรียนที่ครูคิดว่าเป็นปัญหาที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้ การสำรวจปัญหานี้จำเป็นต้องจำแนกข้อมูลเพื่อระบุกลุ่มนักเรียนที่ต้องได้รับการพัฒนา

(2) การจำแนกปัญหาของนักเรียน เป็นการจำแนกปัญหาเพื่อหากกลุ่มนักเรียน หรือประเด็นผลการเรียนของนักเรียนออกมาให้เห็น และนำปัญหาที่จำแนกได้มาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ประเด็นที่จะนำไปใช้วิจัยต่อไป ในขั้นตอนนี้จะได้ประเด็นในการทำวิจัยที่อิงข้อมูลโปรไฟล์

(3) การเลือกวิธีการแก้ปัญหาหรือคาดเดาวิธีการแก้ปัญหา เป็นการหาวิธีแก้ไขปัญหา และตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ไขปัญหา โดยอิงข้อมูลโปรไฟล์ หรืออิงประสบการณ์ หรืออิงข้อมูลจากสะท้อนผล

(4) การตั้งคำถามวิจัย มีการร่างคำถามวิจัย และตรวจสอบความคิด เพื่อให้ได้คำถามวิจัยที่สามารถวิจัยได้ โดยปรับปรุงคำถามจากการแลกเปลี่ยนความคิด และปรับให้เป็นคำถามวิจัยผ่านการสะท้อนผล

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนามโนทัศน์ของครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ข้อ คือ (1) เพื่อวิเคราะห์มโนทัศน์และประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (2) เพื่อพัฒนามโนทัศน์ให้แก่ครูเกี่ยวกับการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และวิเคราะห์ผลที่เกิดกับครู และ (3) เพื่อจัดทำแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากผลการใช้โปรไฟล์นักเรียน

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ส่วนคือ (1) ตัวอย่างในการวิเคราะห์มโนทัศน์และความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียนและการใช้โปรไฟล์นักเรียนเป็นครูที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสองขั้นตอน (two-stage random sampling) ได้แก่ สุ่มจังหวัดในแต่ละภาค และสุ่มโรงเรียน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์กับโรงเรียนที่เป็นตัวอย่าง จำนวน 2,040 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 1,221 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 59.85 และในจำนวนนี้สามารถนำไปใช้ในการคำนวณได้มีจำนวน 1,095 ฉบับ หรือร้อยละ 53.68 ฉบับ (2) ตัวอย่างในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเพื่อพัฒนามโนทัศน์ของครู คือ ครูในโรงเรียนบ้านขุนประเทศ จำนวน 30 คนที่เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ

ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 4 ตัว คือ (1) มโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน (2) การใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน (3) การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัย และ (4) ความต้องการจำเป็นของครูเกี่ยวกับมโนทัศน์และการใช้โปรไฟล์นักเรียน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามวิเคราะห์ระดับมโนทัศน์ของครูและความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียนและการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย 9 คำถามที่เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) และส่วนที่สองมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจมโนทัศน์ของครูเกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียนและความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียน เป็นแบบวัดชนิดมาตราประมาณค่า คำถามรวมทั้งสิ้น 78 ข้อ ประกอบด้วย 4 ตอน คือ (1) คำถามวัดความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน มีจำนวน 17 ข้อ ใช้คำถามปรนัย

แบบเลือกตอบ (2) คำถามวัดความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียน มีจำนวน 15 ข้อ (3) คำถามวัดพฤติกรรมในชั้นเรียนของครูด้านลักษณะของการใช้ประโยชน์โปรไฟล์นักเรียนในการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน มีจำนวน 10 ข้อ และ (4) คำถามวัดการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน และเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียน มีจำนวน 36 ข้อ

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้านความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่มุ่งวัด (IOC) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (internal consistency of reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.84 – 0.98

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยใช้สถิติบรรยาย และสถิติภาคสรุปอ้างอิง ได้แก่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) สำหรับการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจะใช้หลักการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวัง (what should be) กับสภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน (what is) ด้วยวิธี Mean different method (MDF) และเทคนิคการจัดลำดับความต้องการจำเป็นจะใช้วิธี Priority needs index (PNI) แบบปรับปรุง (สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างในการวิจัยนี้ส่วนใหญ่เป็นครูเพศหญิง ซึ่งมีลักษณะการกระจายของตัวอย่างสอดคล้องกับการกระจายของประชากรครูทั้งประเทศ และผู้ให้ข้อมูลประมาณร้อยละ 39 เป็นผู้ที่อายุน้อย (51 ปีขึ้นไป) และประมาณร้อยละ 49 มีประสบการณ์ทำงานสูง (20 ปีขึ้นไป) กลุ่มครูที่ให้ข้อมูลมีการกระจายตามระดับชั้นที่สอนใกล้เคียงกันระหว่างครูที่สอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยภาพรวมครูมีวิทยฐานะระดับชำนาญการพิเศษประมาณร้อยละ 40

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับมโนทัศน์ และประเมินความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

มโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียนในการวิจัยนี้กำหนดไว้ 4 ด้าน ได้แก่ (1) ความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน (2) ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ การสร้าง และการใช้โปรไฟล์นักเรียนในการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน (3) ลักษณะการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการ

ทำวิจัยในชั้นเรียน และ (4) การใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน และเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.1 โดยภาพรวมครูมีมโนทัศน์ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียนในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่าครูมีความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ วิธีการสร้างโปรไฟล์ในระดับปานกลาง แต่ด้านการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนอยู่ในระดับมาก เป็นที่น่าสังเกตว่าความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่ต้องจัดเก็บในโปรไฟล์นักเรียนอยู่ในระดับน้อย

1.2 ครูมีความต้องการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความรู้ทั้ง 4 ด้าน เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) ด้านประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียน (2) ด้านความสำคัญ การสร้าง และ การใช้โปรไฟล์นักเรียน (3) ด้านการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัย และ (4) ด้านลักษณะการใช้ประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียนจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. การใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลเพื่อสร้างมโนทัศน์เกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียน

2.1 ผลการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องทำให้สามารถกำหนดกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลโดยมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ (2) กระบวนการเรียนรู้ใช้โมเดลกระบวนการสะท้อนผล 3 ขั้นตอนของ Scanlon & Chernomas (1997) ประกอบด้วย การตระหนักรู้ (awareness) การคิดวิเคราะห์อย่างจริงจัง (critical analysis) และการเรียนรู้หรือพัฒนาแนวคิดใหม่ (learning) (3) การใช้การสะท้อนผลร่วมกันเป็นกลุ่ม และ (4) การบันทึกการเรียนรู้จากการสะท้อนผล

2.2 ลักษณะของการสะท้อนผลของครูจะมี 3 รูปแบบ คือ การสะท้อนระหว่างครูเป็นรายบุคคลกับผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยความสะดวก การสะท้อนผลระหว่างครูด้วยกันเองโดยไม่ได้สะท้อนกับผู้วิจัย และการสะท้อนผลเป็นกลุ่มระหว่างครูและผู้วิจัย

2.3 กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล สามารถทำให้ครูมีความสามารถในการสะท้อนผลได้เพิ่มขึ้น ทั้งปริมาณของการมีส่วนร่วมในการสะท้อนผล และคุณภาพของการสะท้อนผลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนได้เพิ่มขึ้น

2.4 กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล สามารถทำให้ครูในกลุ่มทดลองมีความรู้เรื่องการใช้โปรไฟล์นักเรียนและนำไปใช้ในการกำหนดคำถามวิจัยได้สูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากผลการใช้โปรไฟล์นักเรียน

จากการถอดบทเรียนด้วยวิธีการนิรนัยและอุปนัยทำให้ได้แนวทางในการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียน 4 ขั้นตอน ได้แก่ (3.1) การสำรวจปัญหา (3.2) การจำแนกปัญหา (3.3) การเลือกวิธีการแก้ปัญหา (3.4) การตั้งคำถามวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยอภิปรายผลประเด็นที่สำคัญ โดยแยกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) มโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน 2) ผลของการใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลที่มีต่อมโนทัศน์ของครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียน เพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และ 3) การกำหนดคำถามวิจัยจากการใช้ข้อมูลโปรไฟล์

1. มโนทัศน์ของครูด้านโปรไฟล์นักเรียนและการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียน

โปรไฟล์นักเรียนที่ศึกษาในงานวิจัยนี้คือ ข้อมูลนักเรียนที่จัดเก็บอย่างมีระบบเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่าครูมีมโนทัศน์ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโปรไฟล์นักเรียนในระดับปานกลาง แต่ครูมีระดับมโนทัศน์ด้านความรู้เกี่ยวกับประเภทข้อมูลที่อยู่ในโปรไฟล์นักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าถึงแม้ว่าครูจะใช้ข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ครูยังขาดความเข้าใจว่าข้อมูลประเภทใดควรอยู่ในโปรไฟล์ย่อมส่งผลกระทบต่อปฏิบัติงานของครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kagan และ Tippin (1991) พบว่าปริมาณการบันทึกข้อมูลนักเรียนลงในโปรไฟล์ของครู/นักศึกษาฝึกสอนในระดับประถมศึกษาสูงกว่า และบ่อยครั้งกว่าครู/นักศึกษาฝึกสอนในระดับมัธยมศึกษา ส่งผลให้ครู/นักศึกษาฝึกสอนในระดับประถมศึกษา รู้จักนักเรียนแต่ละคนอย่างรอบด้านมากกว่าการมองเห็นเพียงแคในห้องเรียน และมีแนวโน้มที่จะรับรู้ปัญหาของนักเรียนอย่างใกล้ชิด ในทางตรงกันข้ามครู/นักศึกษาฝึกสอนในระดับมัธยมศึกษาจะสอนนักเรียนภายใต้สมมุติฐานเกี่ยวกับนักเรียนที่ไม่ถูกต้อง และอาจส่งผลกระทบต่อหลักสูตรการผลิตครู

โดยปกติโรงเรียนจะเก็บข้อมูลหลายประเภท แต่ข้อมูลที่ควรนำมาจัดเก็บในโปรไฟล์การเรียนรู้นักเรียน ต้องเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนั้น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนพี่น้องนักเรียน หรือจำนวนเงินที่นักเรียนได้รับจากพ่อแม่ให้ใช้จ่ายในโรงเรียน สะท้อนภูมิหลังของนักเรียน แต่ไม่ได้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนของครู จึงต้องสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ครูว่าข้อมูลแต่ละประเภทมีประโยชน์ต่อการใช้งานที่ต่างกัน การรู้จักเลือกใช้ข้อมูลที่เหมาะสมจะทำให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เป็นข้อค้นพบที่น่าสนใจว่า ครูมีระดับการใช้ข้อมูลโปรไฟล์เพื่อการแนะแนวสูง แต่จะใช้เพื่อการวิจัยหรือการเรียนการสอนน้อยกว่า แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ข้อมูลนักเรียนที่ยังไม่เต็มที่ โดยเฉพาะการใช้เพื่อการวิจัย ถ้าชี้แนะให้ครูเห็นว่าการวิจัยในชั้นเรียนแต่ละเรื่องไม่จำเป็นต้องเก็บข้อมูลใหม่ทุกครั้ง หรือการจะบรรยายสภาพปัญหาของนักเรียนก็ต้องอิงข้อมูลที่หนักแน่น เพื่อให้เห็นความจำเป็นของการทำวิจัยนั้น ๆ ไม่ใช่การใช้ความรู้สึกในการระบุปัญหาวิจัยดังเช่นที่ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติ

ผลวิจัยซึ่งพบว่าครูใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการแนะแนวในชั้นเรียนมากที่สุดนั้นสอดคล้องกับผลการศึกษาเบื้องต้นของการวิจัยนี้ที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูระดับชำนาญการขึ้นไปที่ระบุว่าข้อมูลที่ครูทุกคนเก็บเป็นประจำคือข้อมูลในระบบดูแลนักเรียน สมุดพกของนักเรียน และปพ. 8 เพราะเป็นหน้าที่ตามข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ มีครูประมาณร้อยละ 50 มีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อมูลในระบบดูแลนักเรียนในบางครั้ง ส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนและจำนวนข้อมูลที่เก็บเพิ่มเติมจะขึ้นอยู่กับเวลาที่ครูมี โดยจะบันทึกข้อมูลเพิ่มเติมเหล่านั้นไว้ใน e-mail มีครูเพียงร้อยละ 20 เท่านั้นที่นำข้อมูลมาใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่าครูส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการเก็บข้อมูลนักเรียนนอกเหนือจากข้อกำหนดของโรงเรียน และส่วนใหญ่จะใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อการแนะแนวเพียงอย่างเดียว

ผลงานวิจัยของ Koeze (2007) ชี้ให้เห็นว่าครูควรใช้กลยุทธ์การจัดการสอนที่แตกต่างกัน เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์และทำให้เกิดความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนรู้ การรู้จักวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความแตกต่างกันของนักเรียน (pre-assessment) โดยใช้แบบทดสอบรูปแบบการเรียนรู้ (learning styles inventory) เป็นวิธีการหนึ่งที่จะให้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการรู้จักนักเรียน แต่ข้อค้นพบในการวิจัยนี้สามารถอธิบายเหตุผลได้ว่าทำไมนโยบายการจัดการศึกษาที่กำหนดให้ครูจัดการเรียนการสอนเพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลจึงไม่ค่อยประสบความสำเร็จ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะครูมีความรู้ในการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนไม่ค่อยสูง และครูไม่ได้ให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลโปรไฟล์เท่าที่ควร

นอกจากมีความจำเป็นที่ผู้เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญและส่งเสริมให้ครูตระหนักถึงความสำคัญและใช้ประโยชน์จากข้อมูลโปรไฟล์แล้ว ยังต้องพัฒนาให้ครูใช้ข้อมูลได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพด้วย เพราะหากใช้ข้อมูลนักเรียนไม่ถูกต้อง จะทำให้นักเรียนไม่ได้รับประโยชน์จากการดูแลของครูเท่าที่ควร ดังผลการวิจัยของ Chan, Lau และ Yuen (2011) ที่พบว่าการดูแลของครู หรือกิจกรรมและวิธีการของครูในห้องเรียนเพื่อสนับสนุนนักเรียนให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง

กัน เกิดความร่วมมือกัน และการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและกิจกรรมในห้องเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนทำให้เกิดการพัฒนาด้านทักษะชีวิตของนักเรียน (พัฒนาการทางการศึกษา พัฒนาการในตัวนักเรียน พัฒนาการทางสังคม และพัฒนาการทางอาชีพและความสามารถพิเศษของนักเรียน) และการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน

ผลการวิจัยนี้ยังพบว่าการใช้ข้อมูลนักเรียนเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนยังอยู่ในระดับไม่สูง ทั้งที่ในขั้นตอนของการทำวิจัยในชั้นเรียนถือว่าข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้งานวิจัยของครูมีคุณภาพ ผลวิจัยที่ได้มาจากการใช้ข้อมูลไม่ถูกต้องย่อมไม่เกิดประโยชน์ในการพัฒนา นักเรียน สาเหตุส่วนหนึ่งที่ครูใช้ข้อมูลโปรไฟล์เพื่อการทำวิจัยน้อยอาจเกิดมาจากหลักสูตรการผลิตครูไม่ค่อยเชื่อมโยงการใช้ข้อมูลนักเรียนในการทำวิจัย แต่จะมีการอบรมพัฒนามากให้ใช้ข้อมูลนักเรียนเพื่อการแนะแนวการศึกษาแก่นักเรียน และรับรู้ว่าการแนะแนวต้องมีข้อมูลเชิงประจักษ์แสดงผลประกอบ เพราะฉะนั้นการรับรู้ของครูจึงคิดว่าข้อมูลนักเรียนทั้งหมดใช้ในการแนะแนวได้ ครูส่วนใหญ่จึงละเลยหรือมองข้ามข้อมูลเหล่านี้เมื่อต้องทำวิจัย และมักจัดเก็บข้อมูลใหม่ หรือใช้ประสบการณ์ส่วนตัวเป็นข้อมูลสนับสนุนการวิจัยของตนเอง

2. ผลของการใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลที่มีต่อมโนทัศน์ของครูด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการวิจัยพบว่า การเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลของครูกลุ่มทดลอง ส่งผลให้ครูมีความรู้เรื่องการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในระดับที่สูงขึ้น แสดงว่าการสะท้อนผลสามารถปรับเปลี่ยนมโนทัศน์ครูได้ และแสดงว่าโมเดลกระบวนการสะท้อนผล 3 ขั้นตอนของ Scanlon และ Chernomas ในปี 1997 ซึ่งประกอบด้วย การตระหนักรู้ (awareness) การคิดวิเคราะห์อย่างจริงจัง (critical analysis) และการเรียนรู้หรือพัฒนาแนวคิดใหม่ (learning) ที่ได้จากการคิดวิเคราะห์และการใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์การเรียนรู้ สามารถทำให้ครูเกิดการสะท้อนผลในการพัฒนาตนเองและผลการปฏิบัติงานเป็นกลุ่มได้จริงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Loo และ Thorpe (2002) ศึกษาการใช้บันทึกการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในการพัฒนาตนเองและผลการปฏิบัติงานเป็นทีม โดยใช้โมเดลกระบวนการสะท้อนผล 3 ขั้นตอนของ Scanlon และ Chernomas แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใช้บันทึกเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ นักศึกษาได้รับการกระตุ้นให้พัฒนาการเรียนรู้และเกิดประสิทธิผลของการทำงานเป็นทีมด้วยบันทึกการเรียนรู้ และ การใช้คำถามจะช่วยเป็นคู่มือในการนำทางให้เกิดความคิดที่ชัดเจน และสร้างความมั่นใจในการเขียนที่สะท้อนการคิดที่ไม่ได้เหมือนกับการเขียนบันทึกประจำวันหรือบันทึกชีวิตประจำวัน

การจัดกิจกรรมการสะท้อนผลที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จในงานวิจัยนี้ มีประเด็นที่จะนำมาอภิปราย 3 ประเด็น ได้แก่ (1) ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ (2) วิธีจัดการกิจกรรมการสะท้อนผล และ (3) เทคนิคการส่งเสริมระดับการสะท้อนผล

(1) **ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้** มี 4 ขั้น ได้แก่ คือ (1.1) การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักวิจัยกับครู และระหว่างครูภายในกลุ่ม (1.2) ในกระบวนการเรียนรู้ใช้โมเดลกระบวนการสะท้อนผล 3 ขั้นตอนของ Scanlon และ Chernomas (1997) ประกอบด้วย การตระหนักรู้ (awareness) การคิดวิเคราะห์อย่างจริงจัง (critical analysis) และการเรียนรู้หรือพัฒนาแนวคิดใหม่ (learning) (1.3) การสะท้อนผลร่วมกันเป็นกลุ่ม หลังจากที่ผู้วิจัยสะท้อนผลการเรียนรู้เป็นรายบุคคลแล้ว ผู้วิจัยจะร่วมสะท้อนผลการเรียนรู้เป็นกลุ่มระหว่างครูในกลุ่มทดลองด้วยกัน และระหว่างครูในกลุ่มทดลองกับผู้วิจัย โดยใช้คำถามกระตุ้นให้ครูแลกเปลี่ยนการสะท้อนผลการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้เข้าร่วมการสะท้อนผลในช่วงแรกทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) และพยายามลดบทบาทลงเพื่อให้ครูในกลุ่มทดลองมีการสนทนาระหว่างกันเพิ่มมากขึ้น และ (1.4) ใช้การบันทึกการเรียนรู้จากการสะท้อนผลเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูเกิดการเรียนรู้ ผลลัพธ์จากการใช้กระบวนการนี้พบว่าครูมีจำนวนการสะท้อนผลในกลุ่มเพิ่มขึ้น และสามารถตั้งคำถามวิจัยจากโปรไฟล์นักเรียนได้ แสดงให้เห็นว่าวิธีการขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลที่พัฒนาขึ้นนี้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงมโนทัศน์ของครู

(2) **วิธีจัดการกิจกรรมการสะท้อนผล** มีเทคนิคที่ต้องการนำเสนอ 4 วิธีที่มีส่วนในการส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลอย่างต่อเนื่อง ไม่มีตัวอย่างขาดหาย ได้แก่ (1) การทำความเข้าใจกับผู้บริหารของโรงเรียนให้เห็นความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับจากการทดลอง และการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารส่งผลทำให้ครูในกลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรม (2) การกำหนดให้ครูในกลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรมความสมัครใจและตามเวลาที่สะดวก โดยการแบ่งกลุ่มทดลองออกเป็น 3 กลุ่มย่อย ตามเวลาที่ครูสะดวก ส่งผลให้ครูสามารถร่วมกิจกรรมจนถึงสุดกระบวนการ (3) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับครู ผู้วิจัยพยายามอำนวยความสะดวกแก่ครู สร้างความสนิทสนม เป็นกันเอง และจัดหาเอกสาร หนังสือ ตำราที่ครูสนใจ ทำให้ครูร่วมสะท้อนผลในกลุ่มมากขึ้น (4) การใช้คำถามกระตุ้นให้ครูในกลุ่มสะท้อนผลร่วมกัน การใช้คำถามนอกจากจะช่วยให้เกิดการสะท้อนผลร่วมกันทุกคน ยังเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยให้เกิดความสนิทสนมภายในกลุ่มรวดเร็วขึ้น นอกจากนั้นการใช้คำถามกระตุ้นให้ครูในกลุ่มสะท้อนผลร่วมกันยังเป็นวิธีการที่นักวิชาการหลายคนใช้ในการกระตุ้นให้เกิดการสะท้อนผล (Burns, Dimock

& Martinez, 2000; Costa & Kallick, 2008) วิธีการจัดกิจกรรมสะท้อนผลในงานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนฤมล เนียมหอม (2549) ที่ใช้การสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจกับครูที่เข้าร่วมกระบวนการ และการช่วยให้ครูปรับเปลี่ยนข้อความรู้ไปสู่การเรียนรู้อย่างแท้จริงผ่านการเขียนบันทึก และการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของการใช้แนวคิดการสะท้อนผล (reflection concept) ที่ทำให้ครูเกิดการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

(3) **เทคนิคการส่งเสริมระดับการสะท้อนผล** มีเทคนิคที่ใช้ในการวิจัย 3 วิธี **วิธีแรก** การเชิญผู้เชี่ยวชาญเข้ามาช่วย ภายหลังผู้เชี่ยวชาญมาช่วยเพิ่มวิธีการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลให้กับครูกลุ่มทดลองแล้ว พบว่าครูในกลุ่มที่ 2 และครูในกลุ่มที่ 3 มีความมั่นใจและกล้าที่จะสะท้อนผลระหว่างกันในกลุ่มมากขึ้น ปริมาณการสะท้อนผลสูงขึ้น ภายหลังการเชิญผู้เชี่ยวชาญเข้ามา ข้อมูลทั้งสองแสดงถึงจำนวนการสะท้อนผลระหว่างครูภายในกลุ่มสูงขึ้น และปริมาณการสะท้อนผลในแต่ละประเด็นมากขึ้น นอกจากนั้นผู้วิจัยสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงได้ชัดเจนจากครูในกลุ่มที่ 2 ที่นอกจากมีปริมาณการสะท้อนผลเพิ่มขึ้นแล้ว ยังมีความกระตือรือร้นในการมองหาทางแก้ไขปัญหานักเรียน ระดับการสะท้อนผลดีขึ้นเข้าสู่ระดับประเมินข้อค้นพบที่ชัดมากขึ้น (ระดับที่ 2) และมีการค้นหาวิธีการแก้ไขใหม่ มองหาประเด็นร่วมกันมากขึ้น **วิธีที่สอง** การนำโปรไฟล์นักเรียนและโปรไฟล์ห้องเรียนให้ครูต่างกลุ่มอ่านและวิเคราะห์ ส่งผลทำให้ครูทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะทำโปรไฟล์ของตนเองเพื่อนำเสนอในกลุ่มมากขึ้น นอกจากนั้นผู้วิจัยยังรวบรวมโปรไฟล์ของครูส่งนำเสนอให้ผู้อำนวยการโรงเรียนรับทราบถึงพัฒนาการที่ดีของครู และ **วิธีที่สาม** ลดความเป็นทางการบรรยากาศที่เป็นทางการในการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้การตั้งคำถามปลายเปิดที่เหมาะสมภายใต้บรรยากาศห้องเรียนที่เอื้อต่อการอภิปรายอย่างเปิดเผยทำให้ครูเกิดการสะท้อนผลมากขึ้น

ส่วนที่ทำได้ยากที่สุดในฐานะผู้อำนวยการความสะดวกคือ การกระตุ้นให้ครูที่มีนิสัยไม่กล้าแสดงความคิดเห็นได้นำเสนอความคิดเห็นของตนออกมา ด้วยวิธีการใช้คำถามช่วย และให้กำลังใจในการตอบทุกครั้ง ไม่ปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นของครูทุกคน และบางครั้งเมื่อครูในกลุ่มมีการสนทนาที่มีการออกนอกเนื้อหา ต้องมีกลวิธีในการดึงความสนใจของครูในกลุ่มให้กลับเข้าสู่ประเด็นที่กำลังสะท้อนผลอยู่

ผลลัพธ์ที่ได้คือครูร่วมสะท้อนผลในกลุ่มมากขึ้น ในครั้งแรกครูเกือบทุกคนสะท้อนผลในระดับน้อย (จำนวนการสะท้อนผลไม่เกิน 3 ประเด็น) ในขณะที่การสะท้อนผลในครั้งสุดท้ายครูเกือบทุกคนสะท้อนผลในระดับมาก (จำนวนการสะท้อนผลมากกว่า 9 ประเด็น) คุณภาพของการสะท้อนผลสูงขึ้น (ครูส่วนใหญ่สะท้อนผลในระดับอธิบายปัญหาที่พบในกิจกรรมครั้งแรก และใน

ครั้งสุดท้ายของกิจกรรม (ครั้งที่ 5) พบว่าระดับคุณภาพการสะท้อนผลของครูจะมีในทุกระดับโดยมีการสะท้อนผลในระดับบรรยายสภาพที่เกิดขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือระดับประเมินข้อค้นพบ อธิบายข้อค้นพบ และประยุกต์ใช้สิ่งที่ค้นพบ ตามลำดับ และรูปแบบการสนทนาที่เปลี่ยนไปจากครั้งแรก การสนทนาระหว่างครูกับครู และการสนทนาระหว่างครูกับผู้วิจัยลดลง ในขณะที่การสนทนาระหว่างกลุ่มครูกับผู้วิจัยเพิ่มสูงขึ้น

ครูในกลุ่มทดลองได้ให้ข้อคิดเห็นว่าการสะท้อนผลจะส่งผลต่อปรับเปลี่ยนการสอนของครู หรือการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูสามารถใช้ข้อมูลนักเรียนที่มีอยู่หาประเด็นวิจัยเพื่อแก้ปัญหา นักเรียนได้ โรงเรียนควรใช้การสะท้อนผลร่วมกันของครูเพื่อการพิจารณากำหนดแนวทางทำวิจัย หรือกำหนดหัวข้องานวิจัยร่วมกัน โดยพิจารณาจากปัญหานักเรียนที่มีในปัจจุบันจากโปรไฟล์นักเรียน ความคิดเห็นของครูสะท้อนว่า ครูมีการยอมรับในรูปแบบการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับผ่านกระบวนการนี้ ดังนั้น วิธีการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจึงเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่น่าสนใจศึกษา และสามารถนำไปใช้ในการปรับพัฒนาครู หรือนักเรียน

3. การกำหนดคำถามวิจัยจากการใช้ข้อมูลโปรไฟล์

งานวิจัยนี้ต้องการสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน และให้ทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานประจำ งานวิจัยในชั้นเรียนจำเป็นต้องใช้ข้อมูลนักเรียนในการวิเคราะห์ปัญหาทำให้ครูต้องมีความสามารถในการตั้งคำถามวิจัย คำถามวิจัยที่ดีต้องมีหลักฐานเชิงประจักษ์สนับสนุน งานวิจัยนี้วัดความรู้ของครูในการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยที่แสดงถึงความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของครูก่อนการใช้ และหลังการใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ระดับความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของครูจะสะท้อนถึงคุณภาพการทำงานวิจัยในชั้นเรียน จากการวัดผลครั้งแรกพบว่า ครูในโรงเรียนทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อย ในสัปดาห์แรกการทดลอง (6 กันยายน 2555) ข้อมูลที่ครูกลุ่มทดลองทุกคนสะท้อนความคิดออกมาจะเป็นการระบุถึงปัญหาต่างๆ ของนักเรียน แต่ครูส่วนใหญ่ไม่สามารถตั้งคำถามวิจัยได้ชัดเจน ทั้งๆ ที่ครูทราบปัญหาใดของนักเรียนที่ควรได้รับการแก้ไข ทำให้ครูส่วนใหญ่ยังไม่มีผลงานวิจัยออกมา สอดคล้องกับแนวคิดของ Fattah (2012) และ Institute of International Studies' Online Dissertation Proposal Workshop, The University of California (2001) ที่ระบุว่าคำถามวิจัยควรมีความชัดเจนก่อนจะเริ่มดำเนินการวิจัย คำถามวิจัยที่ดีส่งผลให้เห็นถึงกระบวนการทำวิจัยทั้งหมด ข้อโต้แย้งและการค้นหา รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดความน่าสนใจกับผู้อ่านงานวิจัยนั้นๆ

นอกจากนั้นผลวิจัยนี้ยังระบุว่า มโนทัศน์ด้านการใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัญหาทั้งสามด้าน (การวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียน การวิจัยเพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียน และการวิจัยเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียน) อยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุส่วนหนึ่งน่าจะเป็นจากความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของครู ในช่วงแรกของการทดลองอยู่ในระดับน้อย หรือไม่มีเลย (ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนการทดลอง = 1.20 จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน) ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลพบว่าความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของครูในกลุ่มทดลองดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการทดลอง = 5.07 ครูสามารถนำปัญหาของนักเรียน และข้อมูลผลการวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียนมาเป็นประเด็นวิจัย และสร้างเป็นคำถามวิจัยได้ในที่สุด

การตั้งคำถามวิจัยในครั้งแรกของครูส่วนมากยังไม่อยู่ในรูปของคำถาม แต่หลังจากการใช้การสะท้อนผลกับผู้วิจัย และการสะท้อนผลกับกลุ่มครูและผู้วิจัย ครูมีพัฒนาการในการตั้งคำถามวิจัยอยู่ในระดับที่สูงขึ้น ผลที่ได้เป็นไปในแนวทางเดียวกับงานวิจัยของนฤมล เนียมหอม (2549) ที่ใช้แนวคิดการสะท้อนความคิด (reflection concept) ในการส่งเสริมพฤติกรรมของครูในการสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กปฐมวัย พบว่าคะแนนพฤติกรรมของครูในการสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กปฐมวัยในด้านการเป็นแบบอย่าง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อการสร้างวินัยตนเองให้เด็ก การดูแลเด็ก และการจัดสภาพแวดล้อมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลที่ได้จากการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล คือแนวทางที่กำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียน จากการถอดบทเรียนประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ (1) การสำรวจปัญหา (2) การจำแนกปัญหา (3) การเลือกวิธีการแก้ปัญหา และ (4) การตั้งคำถามวิจัย ในขั้นตอนที่ 1 และ 2 นั้น พบว่าครูทุกคนพบปัญหานักเรียนจำนวนมากที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้และได้ข้อมูลเหล่านี้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในห้องและผลการเรียน แต่ครูไม่ได้นำข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อจำแนกนักเรียนเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถจากข้อมูลที่มีอยู่เลยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชาแสงเพชร (2548) ที่ระบุว่าครูส่วนใหญ่กำหนดปัญหาวิจัยในชั้นเรียนจากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการพัฒนาวิธีการสอนเป็นหลัก ภายหลังกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลครูในทุกกลุ่มสามารถจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มจากข้อมูลโปรไฟล์นักเรียน ครูในทุกกลุ่มจะสร้างโปรไฟล์นักเรียนของตน และนำเขามาใช้วิเคราะห์จำแนกนักเรียนเพื่อหาประเด็นวิจัยร่วมกัน

ในขั้นตอนที่ 2 การจำแนกปัญหาและขั้นตอนที่ 3 การเลือกวิธีการแก้ปัญหาในประเด็นวิจัยที่เลือกมาสะท้อนผลนี้ ส่วนมากมีรูปแบบการสนทนาเป็นแบบกลุ่มครูกับผู้วิจัย ยกเว้นครูที่ไม่

มีพื้นฐานในการทำวิจัยเลยจะใช้รูปแบบการสนทนาระหว่างครูกับผู้วิจัยเป็นส่วนใหญ่ ครูสามารถจำแนกปัญหานักเรียนจากการวิเคราะห์โปรไฟล์และร่วมกันสะท้อนประสบการณ์สอนที่มีทำได้ วิธีการในการแก้ปัญหาวิจัยจำนวนมาก แสดงให้เห็นว่าการสะท้อนผลช่วยทำให้เกิดแนวคิดใหม่ ขึ้นมาสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chau และ Cheng (2012) พบว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ได้รับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนสามารถสร้างความรู้เกี่ยวกับการรู้คิดด้วยตนเอง (meta-cognitive) วิเคราะห์ประสบการณ์จากการตั้งคำถาม และสามารถวินิจฉัยและประเมินประสบการณ์ได้

ในขั้นตอนที่ 2 และ 3 ผู้วิจัยมีบทบาทมากในฐานะผู้อำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มกิจกรรม เพราะครูในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องการวิจัยอยู่ในระดับน้อย (คะแนนการทดสอบก่อนเข้าร่วมกิจกรรมเท่ากับ 1.2 จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน) ผู้วิจัยใช้คำถามปลายเปิดกระตุ้นให้ครูกคิด ในขณะที่เดียวกันจะใช้คำถามดึงความสนใจให้ครูที่เหลือในกลุ่มเข้ามาร่วมกระบวนการสะท้อนผล ซึ่งการใช้คำถามในการกระตุ้นให้เกิดการสะท้อนผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ Loo และ Thorpe (2002) ที่พบว่าการใช้คำถามจะช่วยเป็นคู่มือในการนำทางให้เกิดความคิดที่ชัดเจน และสร้างความมั่นใจในการเขียนที่สะท้อนการคิดที่ไม่ได้

ในขั้นตอนที่ 4 ของแนวทางการตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียนจากการถอดบทเรียนสอดคล้องกับแนวทางการตั้งคำถามวิจัยของ Rust และ Clark (2007) ที่ระบุการพัฒนาคำถามวิจัยในชั้นเรียนประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ (1) เขียนร่างคำถาม (first draft) (2) แลกเปลี่ยนกับเพื่อนร่วมงาน (share it with a colleague) และ (3) ปรับให้เป็นคำถามที่สามารถวิจัยได้ (grow it a little, make it researchable) เนื่องจากคำถามเกิดขึ้นจะอยู่ในรูปแบบที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่คำถามร่างอันแรกคือความจริงในห้องเรียนของครู การทดสอบคำถามกับเพื่อนร่วมงานส่งผลให้คำตอบที่ได้ต้องรวมบางสิ่ง หรือวิธีการที่ครูสามารถทำได้ในห้องเรียน ดังนั้นคำถามที่ได้น่าจึงเปลี่ยนไปเป็นคำถามที่สามารถทำวิจัย/หาคำตอบได้มากขึ้น และนำไปสู่การปฏิบัติของครูได้ แต่เป็นที่สังเกตได้ว่าในแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจากการถอดบทเรียนนั้นจะประกอบด้วย 4 ขั้นตอน โดยต้องเริ่มจากการทำขั้นตอนการสำรวจปัญหา จำแนกปัญหา และเลือกวิธีการแก้ปัญหาหรือคาดเดาวิธีการแก้ปัญหาให้เสร็จเรียบร้อยก่อนการตั้งคำถามวิจัย ทั้งสามขั้นตอนแรกนี้อิงกับข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนโดยตรง ดังนั้นคำถามที่ได้จากการปฏิบัติตามแนวทางการกำหนดประเด็นวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นคำถามวิจัยในชั้นเรียนที่ดีกว่า เพราะมีการอิงการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ของนักเรียนจากโปรไฟล์โดยตรง

ขั้นตอนการตั้งคำถามวิจัย พบว่าครูส่วนใหญ่จะใช้เวลานานในการร่างคำถามวิจัยและตรวจสอบความคิด การสะท้อนผลของครูในขั้นตอนตรวจสอบความคิด และขั้นตอนแลกเปลี่ยนความคิดและช่วยกันตรวจสอบความคิดจนได้คำถามวิจัย จะช่วยให้เกิดการพัฒนาการเขียนคำถามวิจัยของครู เริ่มต้นจากการตั้งคำถามในระดับที่ 1 มีตัวแปรแต่ยังไม่เป็นคำถาม คือเป็นวลีที่ไม่มีคำถามกำกับของคำถาม (เช่น หรือไม่? อย่างไร? เท่าไร? เพียงใด?) การสะท้อนผลร่วมกันโดยใช้การสนทนาแบบกลุ่มครูกับผู้วิจัยช่วยให้ครูวิจัยเข้าใจ และเกิดความมั่นใจมากขึ้น จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ในขั้นตอนนี้ถ้าให้ครูสะท้อนผลโดยการพูดสะท้อนความคิดอย่างเดียวจะใช้เวลานาน และบางครั้งจะไม่ได้ข้อสรุป แต่การให้ครูพูดสะท้อนความคิดพร้อมๆ กับเขียนร่างคำถามและตัวคำถามลงในกระดาษจะใช้เวลาน้อยกว่า มีคำถามวิจัยออกมาจำนวนมากว่า และครูรู้สึกเข้าใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะที่แยกออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และส่วนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูมีความรู้เรื่องการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในระดับที่สูงขึ้นหลังเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อน ดังนั้นโรงเรียน ผู้บริหาร ครูศึกษานิเทศก์ และผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลไปช่วยให้ครูมีการพัฒนาตนเอง ในการสะท้อนผลร่วมกันระหว่างครู ควรหาบุคคลที่มีความสามารถในการทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้โดยใช้การสะท้อนผล เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การใช้ข้อมูลจากโปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัยของครูมีประโยชน์หลายด้าน โรงเรียนและหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบระบบดูแลคุณภาพการศึกษาควรส่งเสริมให้ครูสามารถใช้ประโยชน์ครบทุกด้าน แต่ต้องให้ความรู้เกี่ยวกับประเภทของข้อมูลที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ที่สำคัญควรเน้นการใช้ประโยชน์เพื่อการเรียนการสอน และการวิจัยให้มากขึ้น ไม่ใช่ใช้เพื่อการแนะแนวอย่างเดียว

3. โรงเรียนควรสร้างระบบฐานข้อมูลนักเรียนในโรงเรียนที่สมบูรณ์ มีการปรับปรุงให้ทันสมัยกับการใช้งาน เพื่อให้ครูสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการพัฒนาด้านการจัดการสอน และการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ และอาจส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาเครื่องมือจัดเก็บข้อมูลที่จำเป็น

และบันทึกอยู่ในฐานข้อมูลโปรไฟล์กลางที่หน่วยงานและครูที่เกี่ยวข้องสามารถเข้ามาใช้ข้อมูลร่วมกันได้

4. เครื่องมือของงานวิจัยนี้สามารถวัดมโนทัศน์ด้านโปรไฟล์ได้ในระดับที่น่าพอใจ ผู้ที่ต้องการฝึกอบรมพัฒนาครู อาจมีการนำเครื่องมือนี้ไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการออกแบบกิจกรรมการอบรมให้สอดคล้องกับระดับความต้องการจำเป็นของครู

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรที่ใช้ในการทดลองคือความรู้เรื่องการใช้ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียน เพื่อการทำวิจัยโดยจำกัดขอบเขตเฉพาะการพัฒนาความสามารถในการตั้งคำถามวิจัยของครูเท่านั้น สำหรับการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไปควรมีวัดความสำเร็จครบทุกขั้นตอนของการทำวิจัย ทั้งความสามารถในการอธิบายสภาพปัญหาวิจัยจากข้อมูลที่มี การออกแบบการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการอภิปรายผลการวิจัยจากข้อมูลที่ปรากฏ

2. การทำวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการหาคำอธิบายเพิ่มเติมว่าทำไมครูจึงมีมโนทัศน์ด้านการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียนในระดับน้อย หรือปานกลาง โดยอาจใช้การวิจัยแบบผสมวิธี มีการเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

3. สถาบันผลิตครูควรมีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรหรือกิจกรรมการสร้างครูรุ่นใหม่ให้มีมโนทัศน์ด้านการใช้โปรไฟล์เพื่อการเรียนการสอนและการวิจัยที่ถูกต้อง

4. ควรมีการวิจัยต่อยอดโดยการจัดทำเอกสารความรู้เกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และนำไปใช้ในสถานศึกษา เพื่อวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้หรือไม่ โดยเฉพาะเมื่อสภาพบริบทต่างกัน และควรวิจัยเพื่อกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

5. ควรมีการศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อยอดว่าจะมีการส่งเสริมให้ครูที่มีนิสัยหรือคุณสมบัติไม่กล้าแสดงออกในที่ประชุมกลุ่ม ไม่กล้าแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แต่มีการเปลี่ยนพฤติกรรม และควรวิเคราะห์รูปแบบการสะท้อนผลที่มีนักวิจัย/นักวิชาการที่ไม่ใช่ครูในโรงเรียน กับที่ไม่มีนักวิจัย จะให้ผลแตกต่างกันหรือไม่ และเพราะเหตุใด เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครูในพื้นที่ที่ไม่มีนักวิจัยหรือนักวิชาการเข้าไปช่วยเหลือ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ศึกษาธิการ, กระทรวง. สำนักงานรัฐมนตรี. 2554. *ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.moe.go.th/> [10 มกราคม 2556]
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2554. *แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กนกนุช ชื่นเลิศสกุล. 2544. การเรียนรู้โดยผ่านการสะท้อนคิด. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา http://digital_collect.lib.buu.ac.th/ojs/index.php/nursing/issue/view/237 [10 ธันวาคม 2554]
- จินดารัตน์ ทาริน. 2548. *ปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังคมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครลำปาง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการสอนสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฐิติพร ทรัพย์วิเชียร และสุวิมล ว่องวาณิช. 2555. มโนทัศน์ของครูในเรื่องการใช้โปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน. ใน *การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ ๒๕๕๕*. 25-28 สิงหาคม 2555 ณ โรงแรมเซ็นทารา แกรนด์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร.
- นงคราญ นุชนิยม. 2544. *ปัญหาและความต้องการรับบริการแนะแนวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเทศบาลวัดหมื่นเงินกอง จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นฤมล เนียมหอม. 2549. *การพัฒนากระบวนการส่งเสริมพฤติกรรมของครูในการสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กปฐมวัยโดยใช้แนวความคิดสะท้อนความคิดและการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายใน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2553. *การแปลผลเมื่อใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.watpon.com/boonchom/05.doc> [10 มกราคม 2556]
- ปิยะทิพย์ บุญหนัก. 2548. *ปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนสังคมศึกษา ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา กาญจนบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการสอนสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- สำนักงานประเมินและประกันคุณภาพ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2552. *คู่มือผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยขอนแก่น*. ขอนแก่น: โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- รัตนภรณ์ วรรณคำ. 2549. *สภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาในอำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณี่ แกมเกตุ. 2551. *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัช แสงเพชร. 2548. *สภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสี* สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สิริวรรณ จรัสวิวัฒน์. 2554. *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการสะท้อนคิดของนิสิตฝึกปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุกัญญรัตน์ คงงาม. 2552. *การพัฒนาโมเดลการปรับเปลี่ยนมโนทัศน์ด้านการประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. 2553. *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. 2550. *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2555. *คู่มือผู้ประเมินเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).

ภาษาอังกฤษ

- Akos, P., Cockman, C., and Strickland, C. 2007. Differentiating classroom guidance. *Professional school counseling*, 10(5): 455-463.
- Anderson, V. 2004. *Research methods in human resource management*. London: CIPD. [Online]. Available from: <http://www.emeraldinsight.com/Insight/>

ViewContentServlet?Filename=/ published/ emeraldfulltextarticle/ pdf/
0030300905_ref.html [2012, May 19]

- Anderson, K. M. 2007. Tips for teaching: Differentiating instruction to include all students. *Preventing School Failure*, 51(3): 49-54.
- Baeten, M., Kyndt, E., Struyven, K., and Dochy, F. 2010. Using student-centred learning environments to stimulate deep approaches to learning: Factors encouraging or discouraging their effectiveness. *Educational Research Review*, 5(3): 243-260.
- Bidell, M. P., and Deacon, R. E. 2010. *School counselors connecting the dots between disruptive classroom behavior and youth Self-Concept*. [Online]. Available from: Eric database [2012, July 4]
- Bigge, M.L., and Shermis, S.S. 2004. *Learning theories for teachers*. Boston, MA: Pearson Allyn & Bacon. Cited in Powell, K. C., and Kalina, C. J. 2009. Cognitive and social constructivism: Developing tools for an effective classroom. *Education*, 130(2): 241-250.
- Black, P. 2009. *Creating and using learning profile in the classroom*. [Online]. Available from: kUSD-eett.wikispaces.com/file/view/Learning+Profiles+Power+point.ppt [2011, July 4]
- Bodline, A. 2010. *How to create a student report card*. [Online]. Available from: http://www.ehow.co.uk/print/how_6702055_create-student-report-card.html [2011, January 4]
- Bond, K. 2002. *Profile of a successful language learner*. [Online]. Available from: <http://www3.telus.net/linguisticissues/successful.html> [2011, January 4]
- British Council. n.d.. *Classroom action research*. [Online]. Available from: <http://www.teachingenglish.org.uk/transform/teachers/teacher-development-tools/action-research> [2012, July 4]
- Branch, W.T. 2010. The road to professionalism: Reflective practice and reflective learning. *Patient Edu Couns*, 80 (2010): 327-332.
- Bruehwiler, C. and Vogt, F. 2007. Adaptive teaching competency and student learning. In *Symposium: Effective Tools for Evaluating Teacher Professional Development*,

- August 28 – September 1, Budapest, Hungary. [Online]. Available from: ScienceDirect database. [2011, January 4]
- Bryman, A. 2004. *Social research methods*. 2nd.ed., Oxford: Oxford University Press.
- Burch, M. 2004. *The impact of differentiated instruction on the rate and degree of student learning of math computation skills for first graders with diverse needs*. [Online]. Available from: www.smsd.org/custom/curriculum/actionresearch2004/Burch.pdf [2011, January 4]
- Burns, M. Dimock, V., and Martinez, D. 2000. Action + reflection = learning. *TAP into Learning*, 3 (Winter 2000): 1-4.
- Chamot, A., Barnhardt, S., and Dirstine, S. 1998. *Conducting action research in the foreign language classroom*. Washington DC: National Capital Language Resource Center.
- Chalupa, E. 2004. *The effect of differentiated instruction on fifth grade: Gifted and talented students*. Master's Thesis. [Online]. Available from: www.graceland.edu/pdf/soe/Eric_Chalupa.pdf [2011, January 4]
- Chan, R. M.C., Lau, P.S.Y., and Yuen, M. 2011. Interrelationships among teacher care, students' life skills development, and academic achievement: Implications for school guidance work. *Asian Journal of Counselling*, 18(1&2): 63–94.
- Chau, J., and Cheng, G. 2012. Developing Chinese students' reflective second language learning skills in higher education. *The Journal of Language Teaching and Learning*, 2(1): 15-32.
- Christ, T.J., Riley-Tillman, T.C., and Chafouleas, S. M. 2009. Foundation for the development and use of Direct Behavior Rating (DBR) to assess and evaluate student behavior. *Assessment for Effective Intervention*, 34: 201-213.
- Costa, A. L. and Kallick, B. (2008). Learning through reflection. in *Learning and leading with habits of mind*. Virginia: ASCD. [Online]. Available from: <http://www.ascd.org/publications/books/108008/chapters/Learning-Through-Reflection.aspx> [2012, July 4]
- Colby, R. S., and Colby, R. A Pedagogy of Play: Integrating Computer Games into the writing classroom. *Computers and Composition*, 25(3): 300-312.

- Cross, K. P. and Steadman, M. H. 1996. *Classroom Research: Implementing the Scholarship of Teaching*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Department of Education and Early Childhood Development, Australia. 2011. *Student report*. [Online]. Available from: http://www.education.vic.gov.au/about_school/studentreports/default.html [2012, February 9]
- DesjKol 10. n.d.. *The four=step differentiated instruction lesson*. [Online]. Available from: edugains.ca [2011, January 4]
- Ding, C. S. 2001. Profile analysis: Multidimensional scaling approach. *Practical Assessment, Research, and Evaluation*, 7(16).
- Ecalte, J., Magnan, A., and Gibert, F. 2006. Class size effects on literacy skills and literacy interest in first grade: A large-scale investigation. *Journal of School Psychology*, 44(3): 191-209.
- Education Bureau, The Government of the Hong Kong special Administrative Region. 2006. *Information sheet on student learning profile*. [Online]. Available from: <http://www.edb.gov.hk/index.aspx?langno=1&nodeID=5561> [2011, January 4]
- eHow. 2011. *Teacher Profile*. [Online]. Available from: http://www.ehow.com/info/8194274_teacher-resume-writing-guide.html#ixzz1RGy2AtJ6 [2012, January 4]
- Fattah, Moataz. 2012. *Research question*. [Online]. Available from: <http://www.chsbs.cmich.edu/fattah/courses/empirical/03.htm> [2012, December 4]
- Faul, F., Erdfelder, E., Lang, A.G., and Buchner, A. 2007. G*Power 3: A flexible statistical power analysis program for the social, behavioral, and biomedical sciences. *Behavior Research Methods*, 39: 175-191.
- Ferrier, A. M. 2007. The effects of differentiated instruction on academic achievement in a second-grade science classroom. *TechTrends*, 52: 172-39.
- Garcia, R. M. C., Pardo, A. and Kloos, C. D. 2006. Adaptive peer review based on student profiles. *Intelligent Tutoring Systems*, 4053(2006): 781-783.
- Gerler, E. R., and Anderson, R. F. 1986. The effects of classroom guidance on children's success in school. *Journal of Counseling and Development*, 65: 78-81.

- Glass, K. 2011. *Differentiation help students reach goal*. [Online]. Available from: <http://www.hopefoundation.org/.../differentiation-helps-students-reach-goals/> [2011, December 4]
- Gorlewski, D.A. 2010. Research for the classroom: Overflowing but underused portfolios as a means of program evaluation and student self-assessment. *English Journal*, 99(4): 97-101.
- Gorlewski, J. 2011. Research for the classroom: Seize the data-embracing information. *English Journal*, 100(2): 99-102.
- Gorlewski, J. and Roberts, M. 2009. Research for the classroom: Teachers practicing research. *English Journal*, 99(1):123-126.
- Greene, K. 2011. Research for the classroom: The power of reflective writing. *English Journal*, 100(4): 90-93.
- Hall, T. 2002. *Differentiated instruction. Effective classroom practices report: National Center on Accessing the General Curriculum, U.S. Office of Special Education Programs*. [Online]. Available from: www.cast.org/ncac/classroompractice/cpractice02.doc [2011, December 4]
- Hamilton, J. and Druva, R. 2010. *Fostering appropriate reflective learning in an undergraduate radiography course*. [Online]. Available from: ScienceDirect database. [2012, May 14]
- Hair, J.F. et. al. 2010. *Multivariate data analysis: A global perspectives*. 7th. ed. New York: Pearson International.
- HarperCollins. 2002. *Collins new school dictionary*. NY:HarperCollins Publishers Limited
- Hattie, J. 2003. *Teachers Make a Difference: What is the research evidence?* [Online]. Available from: <http://www.educationalleaders.govt.nz/> [2011, December 4]
- Heacox, D. 2002. *Student learning profile*. [Online]. Available from: http://www.resources.8j.net/heacox/pdf/ch02_a.pdf [2011, December 4]
- Heron, J. 1996. *Co-operative inquiry: Research into the human condition*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications Inc., Cited in สุกุมล ว่องวานิช. 2553. *การวิจัย*

ปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Ho, B. 1997. Reactions of students to reflective learning in a technical report-Writing Course. *English for Specific Purposes*, 16(3): 211-227.
- Howell, C. 2005. *Do learner profiles enhance learning?*. [Online]. Available from: <http://www-cdn.educause.edu/blog/catherine/DoLearnerProfilesEnhanceLearnin/164690> [2011, December 4]
- Houston Independent School District. n.d.. *Houston Independent School District and School Profiles 2008-2009*. [Online]. Available from: <http://www.docpdf.info/articles/independent+school+profiles.html> [2011, July 4]
- Institute of International Studies' Online Dissertation Proposal Workshop. 2001. The research question. *2001 regents of the university of california*. [Online]. Available from: <http://globetrotter.berkeley.edu/DissPropWorkshop/> [2012, December 7]
- JISC. 2007. *Note on the learner profile*. [Online]. Available from: <http://www/jisc.ac.uk/learnereval> [2011, December 4]
- Kagan, D. M. and Tippin, D. J. 1991. How student teachers describe their pupils. *Teaching & Teacher Education*, 7(5/6): 455-466.
- Kim, H. 1999. Critical reflective inquiry for knowledge development in nursing practice. *Journal of Advance Nursing*, 29(5): 1205-12. cited in Maree, C. 2007. *Model of education of reflective neonatal nurses in a South Africa context*. Doctoral Dissertation. Department of Nursing Science, University of Pretoria.
- Kirk, R. E. 1995. *Experimental design: Procedures for the behavioral sciences*, 3rd. ed. Pacific Grove, CA: Brooks/Cole.
- Kochis, B. n.d.. *Classroom research: An introduction*. [Online]. Available from: www.evergreen.edu/washcenter/resources/acl/c1.html [2011, December 4]
- Koeze, P. A. 2007. *Differentiated instruction: The effect on student achievement in an elementary school*. Doctoral dissertation. Department of Leadership and Counseling, Eastern Michigan University.

- Kerlinger, F. N., and Lee, H. B. 2000. *Foundations of behavioral research*. 4th ed.. Holt, NY: Harcourt College Publishers.
- Lapan, R. T., Gysbers, N. C., and Sun, Y. 1997. The impact of more fully implemented guidance programs on the school experiences of high school students: A statewide evaluation study. *Journal of Counseling & Development*, 75: 292-302.
- Learning skill and improvement service (LSIS). n.d.. *Reflective learners*. [Online]. Available from: <http://tlp.excellencegateway.org.uk/tlp/xcurricula/employability/index.php?i=4> [2012, April 4]
- Lewis, S., and Bates, K. 2005. How to implement differentiated instruction?. *Journal of Staff Development*, 26(4): 26-31.
- Levine, M. 2011. *The learner profile*. [Online]. Available from: http://www.ncwiseowl.org/kscope/teachknowpark/Kiosk/Profile_Teacher.html [2011, July 4]
- Levy, H. M. 2008. Meeting the needs of all students through differentiated instruction: Helping every child reach and exceed standards. *The Clearing House*, 81(4): 161-164.
- Loo, R. and Thorpe, K. 2002. Using reflective learning journals to improve individual and team performance. *Team Performance Management: An International Journal*, 8(5/6), 134-139.
- Mascarenhas, A., Parsons, S. A., and Burrowbridge, S. C. 2010. Preparing teachers for high needs schools: A focus on thoughtfully adaptive teaching. *Bank Street Occasional Papers*, 25: 28-43.
- Maree, C. 2007. *Model of education of reflective neonatal nurses in a South Africa context*. Doctoral Dissertation. Department of Nursing Science, University of Pretoria.
- Martinez, L. 2010. Research for the classroom: Making connections with the boys who struggle in your classroom. *English Journal*, 100(2): 121-124.
- Mertler, A. C. 2009. *Action research: Teachers as researchers in the classroom*. 2nd ed.. Thousand Oaks, CA: Sage

- Mettetal, G. 2002-2003. Improving teaching through classroom action research. *Essays on Teaching Excellence, Toward the Best in the Academy*, 14(7).
- Ministry of Education, Ontario. 2000. *Individual education plan*. [Online]. Available from: <http://www.edu.gov.on.ca/eng/general/elemsec/speced/iep/iep.html> [2011, July 4]
- Moon, J. F. 2004. *A handbook of reflective and experimental learning: Theory and practice*. Oxford: RoutledgeFalmer.
- Morgan Media and SUNBURST Communications. (1999). *Teaching with learner profile*. [Online]. Available from: learnerprofile.com [2011, July 14]
- Moss, L. (2010). *Strategies for teaching diverse learning styles*. [Online]. Available from: <http://www.brighthub.com/education/k-12/articles/74906.aspx> [2011, July 14]
- North Central Regional Educational Laboratory (NCREL). 2004. *Portfolios*. [Online]. Available from: <http://www.brighthub.com/education/k-12/articles/74906.aspx> [2011, July 14]
- National Council for Curriculum and Assessment of Ireland. 2011. *Flexible learning profiles (case studies from six schools)*. [Online]. Available from: <http://www.ncca.ie> [2011, July 14]
- Nunley, K. 2006. *Differentiating the high school classroom: Solution strategies for 18 common obstacles*. Thousand Oaks, CA: Corbin.
- Oberg, C. 2010. Guiding classroom instruction through performance assessment. *Journal of Case Studies in Accreditation and Assessment*. 1(September 2010): 1-11.
- O'Connor, K. A., Greene, H. C. and Anderson, P. J. 2006. Action research: A tool for improving teacher quality and classroom practice. *Ontario Action Research*, 9(1). [Online]. Available from: <http://www.oar.nipissingu.ca/pdfs/v9i1e.pdf> [2011, June 4]
- Office of Research, Office of Educational Research and Improvement (OERI) of the U.S. Department of Education. 1993. Student portfolios: Classroom uses, *Office of Education Research Consumer Guide*, 9. [Online]. Available from: ADPRIMA Information for New & Future Teachers' web site [2011, June 4]

- Perdue, J. 2010. *Developing a student learning profile*. [Online]. Available from:
<http://www.brighthub.com/education/k-12/articles/66870.aspx#ixzz1VcVFUJ51>
 [2011, June 4]
- Pritchard, R. and Bonne, L. 2007. Teacher researchers questioning their practice. in
*Proceedings of the 30th annual conference of the Mathematics Education
 Research Group of Australasia, J.Watson & K.Beswick (Eds.)*. 133-142.
 Mathematics: essential research, essential practice-Vol 1. [Online]. Available from:
<http://www.merga.net.au/documents/RP72007.pdf> [2011, June 4]
- Ponitz, C. C. and Rimm-Kaufman, S. E. 2011. Contexts of reading instruction:
 Implications for literacy skills and kindergarteners' behavioral engagement. *Early
 Childhood Research Quarterly*, 26(2): 157-168.
- Potter, G. 2001. Teachers as researchers: A call to action. *Teaching and Learning*,
 22(1): 13-22.
- Powell, K. C., and Kalina, C. J. 2009. Cognitive and social constructivism: Developing
 tools for an effective classroom. *Education*, 130(2): 241-250.
- Rand, A. 1990. *Introduction to objectivist Epistemology: Expanded Second Edition*. 10-
 18. [Online]. Available from: www.johnmccaskey.com [2012, July 4]
- Randi, J. & Corno, L. 2000. *Teacher innovations in self-regulated learning*. Cited in
 Mascarenhas, A., Parsons, S. A., and Burrowbridge, S. C. 2010. Preparing
 teachers for high needs schools: A focus on thoughtfully adaptive teaching. *Bank
 Street Occasional Papers*, 25: 28-43.
- Randolph, J. J. 2005. Free-marginal multirater kappa: An alternative to Fleiss' fixed-
 marginal multirater kappa. Paper presented at the *Joensuu University Learning
 and Instruction Symposium 2005*, Joensuu, Finland, October 14-15th, 2005.
- Real dictionary. 2011. *Profile*. [Online]. Available from:
<http://www.realdictionary.com/?q=profile> [2011, July 14]
- Riel, M. 2007. *Understanding action research*. [Online]. Available from: Center for
 Collaborative Action Research: <http://cadres.pepperdine.edu/ccar/define.html>
 [2012, March 14]

- Rivers, L. 1977. *The disruptive student and the teacher*. Washington, DC: National Education Association, Cited in Bidell, M. P., and Deacon, R. E. 2010. School counselors connecting the dots between disruptive classroom behavior and youth Self-Concept. [Online]. Available from: Eric database [2012, July 4]
- Rust, F., and Clark, C. 2007. *How to do action research in your classroom: Lessons from the teachers network leadership institute*. [Online]. Available from: http://teachersnetwork.org/TNLI/Action_Research_Booklet.pdf [2011, October 4]
- SEDL. 2000. Learning is both active and reflective. *TAP into learning*, 3(2): 1-12. [Online]. Available from: <http://www.sedl.org/tap> [2012, July 4]
- Smith, S. E. 2011. *What is a student profile?*. [Online]. Available from: <http://www.wisegeek.com/what-is-a-student-profile.htm> [2011, July 14]
- Stanat, P., Becker, M., Baumert, J., Lüdtke, O., and Eckhardt, A. G. 2012. Improving second language skills of immigrant students: A field trial study evaluating the effects of a summer learning program. *Learning and Instruction*, 22(3): 159-170.
- Straub, R. 2000. The student, the text, and the classroom context: A case study of teacher response. *Assessing Writing*, 7(1): 23-55.
- Stern, K. 1997. *Longman dictionary of American English: Your complete guide to American English*. 2nd ed. (January 1997). NY:Longman Pub Group.
- SUNBURST Communications. 2000. *Learner profile; Teacher guide*. [Online]. Available from: learnerprofile.com [2011, July 14]
- Subban, P. 2006. A research basis supporting differentiated instruction. *International Education Journal*, 7(7): 935-947. [Online]. Available from: www.aare.edu.au/06pap/sub06080.pdf [2011, January 11]
- Surbeck, E., Han, P. E., and Moyer, J. 1991. Assessing reflective responses in journal. *Educational Leadership*, March: 25-27.
- The Access Center. 2005. *Strategies for Differentiated Instruction*. [Online]. Available from: http://www.k8accesscenter.org/training_resources/readingdifferentiation.asp [2011, January 11]

- Tomlinson, C. A. 1999. *The how to's of planning lessons differentiated by learning profile*. [Online]. Available from: <http://www.ascd.org/publications/books/101043/chapters/The-How-To's-of-Planning-Lessons-Differentiated-by-Learning-Profile.aspx> [2011, July 14]
- Tomlinson, C. A. 1999. *The Differentiated Classroom: Responding to the Needs of all Learners*. [Online]. Available from: <http://www.ascd.org/publication/books> [2011, July 14]
- Tomlinson, C. A. and Allan, S. D. 2000. *Leadership for differentiating schools and classrooms*. [Online]. Available from: <http://books.google.co.th/books> [2011, July 14]
- Tomlinson, C. A. 2001. *How to differentiate instruction in mixed-ability classrooms*. 2nd. ed. [Online]. Available from: <http://books.google.co.th/books>. [2011, July 14]
- Tomlinson, C. A. 2003. *How to Differentiate Instruction in the Elementary school*. [Online]. Available from: <http://www.ericdigest.org/2001-2/elementary.html> [2011, July 14]
- Turtenwald, K. 2011. *Learning Profiles in the Classroom*. [Online]. Available from: http://www.ehow.com/info_8066308_learning-profiles-classroom.html#ixzz1VbR1nczr [2011, July 14]
- Venn, J. J. 2000. *Assessing students with special needs*. 2nd. ed.. Upper Saddle River, NJ: Merrill.
- Western Michigan University. 2011. *Student learning profile*. [Online]. Available from: <http://wmich.edu/~whitten/student%20learning%20profile.doc> [2011, July 14]
- WikiAnswers, 2011. *Learner profile*. [Online]. Available from: http://wiki.answers.com/Q/What_are_the_learner_profile [2011, June 19]
- WikiAnswers. 2011. *Learner profile: What is the meaning of profile?*. [Online]. Available from: http://wiki.answers.com/Q/What_is_the_meaning_of_profile [2011, June 19]
- Wikieducator. 2007. *Module 3: Developing a Learner Profile - Training educators to design and develop ODL materials/ developing learners' profile*. [Online]. Available from: http://wikieducator.org/Training_Educators_to_Design_and_Develop_ODL_Materials/Developing_Learners%E2%80%99_Profile [2011, June 19]

- Yang, Y. T. C. and Wu, W. C. I. 2012. Digital storytelling for enhancing student academic achievement, critical thinking, and learning motivation: A year-long experimental study. *Computers & Education*, 59(2): 339-352. [Online]. Available from: ScienceDirect database. [2012, June 19]
- Zaina, L. A., and Bressan, G. 2008. Classification of learning profile based on categories of student preferences (Ed.). in *Proceedings of 38th ASEE/IEEE Frontiers in Education Conference, USA*. F4E1-F4E6. October 22 – 25. Saratoga Springs, NY.
- Zhao, H. 2010. Investigating learners' use and understanding of peer and teacher feedback on writing: A comparative study in a Chinese English writing classroom. *Article Assessing writing*, 15(1): 3-17.
- Zirble, E. 2004. Framework for conceptual change. *The Astronomy Education Review*, 1(3): 62-73.
- Zirble, E. 2005. *Learning, concept formation and conceptual change*. [Online]. Available from: <http://kecubung.webfactional.com/learning-concept-formation-conceptual-change.pdf> [2012, June 9]
- Zirbel, E. 2007. Teaching to Promote Deep Understanding and Instigate Conceptual Change. in *2007 AAS/AAPT Joint Meeting, American Astronomical Society Meeting; Bulletin of the American Astronomical Society*, 38, 1220.
- Zorfass, J. and Wasson, J. 2007. *Differentiating instruction using technology*. [Online]. Available from: <http://www.cited.org/library/site/media> [2011, June 19]

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. สิริพันธ์ สุวรรณมรรคา
 อาจารย์ประจำ สาขาวิชาวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัช วงษ์นาม
 อาจารย์ประจำ สาขาวัดและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณาภรณ์ รัชมีมารีย์
 อาจารย์ประจำ โรงเรียนสาธิตปทุมวัน รับผิดชอบดูแลงานวิจัยของโรงเรียน
4. ดร.ศศิธร เขียวกอก
 อาจารย์ประจำ โรงเรียนพญาไท, ครูแสนดี ปีการศึกษา 2554 (คุรุสภา)
 ครูสอนดี ปีการศึกษา 2554 (สสส.)
5. อาจารย์สมศรี เฉลยมนต์
 รองผู้อำนวยการ โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม

ภาคผนวก ข
การเรียนรู้ผ่านกระบวนการสะท้อนผล

ครั้งที่ 1 กิจกรรมในวันที่ 6 กันยายน 2555

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม: การแนะนำกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ในเรื่องการทำข้อมูลนักเรียนไปใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และการทำแบบทดสอบก่อนเริ่มกิจกรรม (pretest)

- บทบาทของผู้วิจัย**
- (1) อธิบายวิธีการของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล
  - (2) ใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา
  - (3) เป็น facilitator ในการสนทนากลุ่ม

หมายเหตุตาราง

ปริมาณ คือ ปริมาณการสะท้อนผลของครู มาก (คะแนน = 3) ปานกลาง (คะแนน = 2) และน้อย (คะแนน = 1)

ระดับการสะท้อนผล ของครูอิงตามแนวคิดของ Heron ประกอบด้วย

- 1 คือ ระดับการบรรยายสภาพที่เกิดขึ้น คะแนนเท่ากับ 1
- 2 คือ ระดับการประเมินข้อค้นพบ คะแนนเท่ากับ 2
- 3 คือ ระดับการอธิบายข้อค้นพบ คะแนนเท่ากับ 3 และ
- 4 คือ ระดับการประยุกต์ใช้สิ่งที่ค้นพบ คะแนนเท่ากับ 4

- เครื่องหมาย**
- ✔ คือ การสะท้อนผลจากการสนทนาระหว่างครู กับ นักวิจัย
  - ✔ คือ การสะท้อนผลจากการสนทนาระหว่างครู กับ ครูในกลุ่มสนทนา
  - ✔ คือ การสะท้อนผลจากการสนทนาระหว่างครู กับ ครูในกลุ่มสนทนา กับ นักวิจัย

- สาระการสนทนากลุ่ม**
- 1 คือ ประเด็นปัญหานักเรียน
  - 2 คือ ประเด็นปัญหาการทำวิจัยของครู
  - 3 คือ ประเด็นภาระงานครูที่ส่งผลกระทบต่อปฏิบัติงาน การทำวิจัยของครู
  - 4 คือ ประเด็นข้อมูลนักเรียน (การประเมินผล) ที่ควรเก็บในโปรไฟล์
  - 5 คือ ประเด็นการสร้างโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียน
  - 6 คือ ประเด็นการอ่านวิเคราะห์โปรไฟล์ทั้งสอง
  - 7 คือ ประเด็นการหาปัญหาหรือวิจัย
  - 8 คือ ประเด็นการตั้งคำถามวิจัยจากโปรไฟล์นักเรียน

ครูคนที่ 1

"ตอนนี้กำลังทำวิจัยอยู่ค่ะ จะขอผลงาน ครู คศ. 3 ค่ะ พยายามลองดูค่ะ ได้บอกว่าทำ คศ. 3 นี้ยากนะ ยากกว่าทำ คศ. 2. เยอะมาก คือ ต้องทำให้เป็นวิจัยจริง ตอนทำ คศ. 2 มันแค่สรุปผลงานของเราออกมา เราก็สรุปผลงานของเราเราทำอะไร ปรับปรุงอะไรเด็กได้บ้าง สรุปเป็นเรื่องออกมาเลย แต่ขอ คศ. 3 ต้องทำวิจัย ก็ทำเป็นชิ้นงานพัฒนาการอ่านค่ะ เดี๋ยวเสร็จแล้วหนูจะเอาไปให้อาจารย์ช่วยอ่าน...."

ปัญหานักเรียนที่ไม่มีเยอะคะ ... อย่างที่เจอ เช่น หายไปจากห้องเรียนก็มี ... มีหลายแบบ มีทั้งมาสาย มีทั้งมาโรงเรียนแต่ไม่เข้าห้อง บางทีก็มีแบบผู้ปกครองก็มาส่งนะ แต่ก็ไม่ได้เข้าห้องเรียน ... ก็ ค.ณ XX ไรหายไป ... คือไม่ได้อยู่ที่ห้องในช่วงเช้านะ บางทีก็เห็นตอนซึ่งโมงที่สาม แต่หายไปทั้งวันก็มีนะ ... ก็ทำนะคะ คือ เขาก็ต้องเรียกถามว่าหายไปไหน ต้องคุยกับเค้าดีๆ ไม้จั้นบางที่เขาก็ไม่ได้ข้อมูลนะ ก็เล่าให้เราฟังนะ เค้าก็บอกว่า พอแม่มาส่ง ก็รอจนแม่กลับ แล้วค่อยหลบออกไป ... บางทีก็ไปเที่ยวกับเพื่อน... เพื่อนชาย แต่ไม่ให้นักเรียนของที่นี่หรอก... เด็กบางคนก็หายไป แต่ไม่ได้ออกไปนอกโรงเรียน ... ก็เดินไปเดินมาข้างล่างนี้แหละ แล้วค่อยหลบครูเอา เสร็จแล้วค่อยเข้าห้องมาทีหลัง... พยายามหาสาเหตุนะ เขาก็คุยกับผู้ปกครองนะ"

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
กำลังทำวิจัยอยู่ค่ะ ได้บอกว่าทำ คศ.3 นี้ยากนะ	2	✔					✔							
หายไปจากห้องเรียน		✔					✔							
ก็ ค.ณ XX ไรหายไป ... คือไม่ได้อยู่ที่ห้องในช่วงเช้านะ บางทีก็เห็นตอนซึ่งโมงที่สาม		✔					✔							
เขาก็ต้องเรียกถามว่าหายไปไหน ต้องคุยกับเค้าดีๆ ไม้จั้นบางที่เขาก็ไม่ได้ข้อมูล		✔					✔							
เด็กบางคนก็หายไป แต่ไม่ได้ออกไปนอกโรงเรียน		✔					✔							

ครูคนที่ 13

"ก็ตั้งใจอยากทำวิจัยนะ คือไม่ได้ทำเพื่อขอผลงาน ยังเป็นครู คศ.1 ยังทำไม่ได้ ตอนนั้นก็ทำส่งโรงเรียน แต่ก็รู้ว่าสิ่งที่ทำไปนะ มันไม่ใช่งานวิจัยจริงๆ ... ทำส่ง 5 บทนะคะ โรงเรียนให้ทำเป็น 5 บทคะ แต่ว่าเนื้อหา สิ่งที่เกี่ยวข้องไปมันเป็นเรื่องงานวิจัยจริงๆ ใหม่ เขียนแบบนี้ถูกไหม ต้องแปลผลแบบไหน การวัดผลถูกหรือผิดก็ไม่แน่ใจ คือรู้สึกว่ายังไม่มีความรู้จริงๆ ในการทำวิจัย"

ปัญหาที่เจอส่วนใหญ่เป็นเด็กเล็ก ก็มักจะเป็นเรื่องการคุย และไม่ทำการบ้านมากกว่า... ก็มีนะคะที่ไม่นั่งกับที่ตอนเวลาสอน เป็นเด็กปกตินะ ไม่ใช่ควบคุมตัวเองไม่ได้ ซนมากกว่า เล่นกันเอง บางทีเท่านี้แหละที่เหมือนกันที่พูดไม่รู้เรื่อง.... แต่เด็กเล็กนี่ดีหน่อยคะ หัวใจจริงใจง่ายกว่าเด็กโต ใช้วิธีการเล่นเกมจะชอบ ดึงดูดใจให้สนใจเรียนได้

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
ในห้องก็เด็กคุยกัน เรื่องการคุย และไม่ทำการบ้าน... ไม่นั่งกับที่ตอนเวลาสอน	1	✓				✓								
เด็กเล็ก... ใช้วิธีการเล่นเกมจะชอบ ดึงดูดใจให้สนใจเรียนได้			✓			✓								

ครูคนที่ 14

"ใช่ เด็กจะชอบเล่นเกมนะ ทุกห้องเลยยิ่งเล่นแข่งกันนี่ยิ่งชอบใหญ่เลย"

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
เด็กจะชอบเล่นเกมนะ ทุกห้องเลยยิ่งเล่นแข่งกันนี่ยิ่งชอบ	1	✓					✓							

ครูคนที่ 15

"กำลังทำวิจัยขอผลงานอยู่ กำลังเขียนอยู่"

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	

ครั้งที่ 2 กิจกรรมในวันที่ 13 กันยายน 2555

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม: การเรียนรู้ในเรื่องการนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และ ศ.สุวิมล ว่องวานิช ในฐานะในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และครูที่ใช้การสะท้อนผลในการปฏิบัติงาน (reflective teacher) เข้ามาช่วย

เพิ่มการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลให้กับครูกลุ่มทดลองในฐานะผู้เชี่ยวชาญและผู้ดำเนินกรกลุ่ม (facilitator)

บทบาทของผู้วิจัย

- (1) ใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา
- (2) ตอบคำถามการทำวิจัย และอธิบายการเลือกข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการทำวิจัย บทบาทการเสริมพลังครู
- (3) เป็น facilitator ในการสนทนากลุ่มที่ 1 และ ศ.สุวิมล ว่องวานิช เป็น facilitator ในการสนทนากลุ่มที่ 2 และ 3

หมายเหตุตาราง

ปริมาณ คือ ปริมาณการสะท้อนผลของครู มาก (คะแนน = 3) ปานกลาง (คะแนน = 2) และน้อย (คะแนน = 1)

ระดับการสะท้อนผล ของครูอิงตามแนวคิดของ Heron ประกอบด้วย

- 1 คือ ระดับการบรรยายสภาพที่เกิดขึ้น คะแนนเท่ากับ 1
- 2 คือ ระดับการประเมินข้อค้นพบ คะแนนเท่ากับ 2
- 3 คือ ระดับการอธิบายข้อค้นพบ คะแนนเท่ากับ 3 และ
- 4 คือ ระดับการประยุกต์ใช้สิ่งที่ค้นพบ คะแนนเท่ากับ 4

เครื่องหมาย

- ✓ คือ การสะท้อนผลจากการสนทนาระหว่างครู กับ นักวิจัย
- ✓ คือ การสะท้อนผลจากการสนทนาระหว่างครู กับ ครูในกลุ่มสนทนา
- ✓ คือ การสะท้อนผลจากการสนทนาระหว่างครู กับ ครูในกลุ่มสนทนา กับ นักวิจัย

สาระการสนทนากลุ่ม

- 1 คือ ประเด็นปัญหานักเรียน
- 2 คือ ประเด็นปัญหาการทำวิจัยของครู
- 3 คือ ประเด็นภาระงานครูที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน การทำวิจัยของครู

- 4 คือ ประเด็นข้อมูลนักเรียน (การประเมินผล) ที่ควรเก็บในโปรไฟล์
- 5 คือ ประเด็นการสร้างโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียน
- 6 คือ ประเด็นการอ่านวิเคราะห์หิโปรไฟล์ทั้งสอง
- 7 คือ ประเด็นการหาปัญหาหรือวิจัย
- 8 คือ ประเด็นการตั้งคำถามวิจัยจากโปรไฟล์นักเรียน

ครูคนที่ 1

“ใช่ พฤติกรรมมีผลต่อการเรียนของเด็กจริงๆ นะ มันเห็นชัดเจนเลยว่ามีผลจริงๆ ถ้าเด็กทำพฤติกรรมไม่ดี มันก็กระทบทำให้เราสอนไม่ได้... ข้อมูลนักเรียนที่นำไปใช้ในการสอนหรือ คือ ส่วนใหญ่จะเป็นผลการเรียนนะ ต้องใช้แน่ เอาไว้เป็นข้อมูลให้รู้ว่าเด็กเป็นอย่างไร เราก็ต้องดูที่ผลการเรียนก่อนนะ เราจะได้สอนถูกนะ

วิชาวิทยาศาสตร์นี้ต้องการทดลองนะก็จะใช้การจับกลุ่มนะ แต่เด็กก็มีปัญหาเวลาจับกลุ่มนะ เค้าไม่ชอบให้เราจับกลุ่มให้นะ เด็กแต่ละคนชอบกลุ่มที่ไม่เหมือนกันนะ ส่วนใหญ่มักจะจับกลุ่มกับเพื่อนสนิทด้วยกันนะ ...ส่วนมากเด็กเก่งก็จะจับกลุ่มกับพวกเก่งด้วยกันนะ ส่วนเจ้าพวกไม่เก่งมักไม่มีใครอยากจับกลุ่มด้วย มีปัญหาตอนพวกที่เหลือๆ นี่แหละ ...ถ้าเอาเด็กเก่งจับคู่กับเด็กไม่เก่ง เด็กเก่งก็จะบ่น ... คือ ไม่ชอบนะ

ใช่ อย่างวิชาวิทยาศาสตร์ มันจะมีทักษะอันหนึ่ง พูดยังไม่ถูกคะ เรียกว่าอะไรนะ แต่ถ้าเด็กมี เด็กจะมีพื้นฐานการใช้เครื่องมือที่ถูกต้องนะ รู้ว่าต้องเตรียมเครื่องมืออย่างไร ใช้งานเป็น เรียนว่าอะไรคะ ทักษะในการทำงาน ... คือ เด็กเก่งจะเป็นเด็กที่มีนิสัยแบบนี้ มันเก่งไปหมด คือ เรียนก็ได้ ทำงานก็ได้ มักจะเก่งในการทำงานนะ ...เด็กพวกนี้ มีทักษะแบบนี้ เพื่อนมักอยากให้อยู่ร่วมกลุ่ม(ทำงาน)ด้วย”

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
ถ้าเด็กทำพฤติกรรมไม่ดี มันก็กระทบทำให้เราสอนไม่ได้	2		✓			✓								
ผลการเรียนนะ ต้องใช้แน่ เอาไว้เป็นข้อมูลให้รู้ว่าเด็กเป็นอย่างไร			✓						✓					
วิชาวิทยาศาสตร์นี้ต้องการทดลองนะก็จะใช้การจับกลุ่มนะ		✓				✓								
เด็กแต่ละคนชอบกลุ่มที่ไม่เหมือนกันนะ ส่วนใหญ่มักจะจับกลุ่มกับเพื่อนสนิท		✓							✓					
ทักษะในการทำงาน .. เรียนก็ได้ ทำงานก็ได้ มักจะเก่งในการทำงานนะ			✓			✓								

ครูคนที่ 2

“ที่ครูใช้ข้อมูลนักเรียนในการแนะนำแนวมากที่สุด น่าจะ มันอาจจะเห็นเพราะพฤติกรรมนักเรียนในห้องจะส่งผลกระทบต่อเรียนโดยตรงนะ คือ มันทำให้การสอนของเราทำไม่ได้ ถ้าเค้าเอาแต่คุยกัน เด็กก็ไม่ฟัง ฟังก็ไม่รู้เรื่อง เด็กคนอื่นก็โดนนะ กระทบด้วยนะ มันเลย ทำให้ต้องแก้พฤติกรรมก่อนที่จะสอน มันเห็นชัดเจนถ้าเด็กมีพฤติกรรมที่ส่งผลกระทบต่อเรียนในห้อง เราก็ต้องปรับมัน แก้ไขพฤติกรรมนั้นก่อนที่จะสอน

จริงๆ การบ้านก็ดูดี ไช้ นะ .... ดูว่าเด็กรู้เรื่องแค่ไหน ต้องช่วยตรงไหนบ้าง ลองให้เด็กทำ กับออกมาได้นะ”

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
ที่ครูใช้ข้อมูลนักเรียนในการแนะนำแนวมากที่สุด น่าจะ มันอาจจะเห็นเพราะพฤติกรรมนักเรียนในห้องจะส่งผลกระทบต่อเรียนโดยตรง มันเลย ทำให้ต้องแก้พฤติกรรมก่อนที่จะสอน	1			✓		✓								
การบ้านก็ดูดี ไช้ นะ .... ดูว่าเด็กรู้เรื่องแค่ไหน ต้องช่วยตรงไหนบ้าง			✓						✓					

ครูคนที่ 3

“ลองใช้ pretest ก็ได้นะ ดูเลยก่อนเรียนเด็กรู้เรื่องแค่ไหนนะ ใช้คู่กันเลยก็ได้

กลุ่มหรือ นำลองใช้บัดดี้ (buddy) 2 คนนะ เคยใช้มัน ก็ได้ผลนะ ให้เด็กเก่งช่วยสอนเด็กไม่เก่ง มันน่าจะทำงานเสร็จ แล้วช่วยเด็กไม่เก่งรู้เรื่องด้วย .... ใช้เพื่อนช่วยสอน

ครูคนที่ 5

“เค้าไม่ชอบหรอก เด็กเก่งเค้าไม่ชอบนะ ถ้าไปจับกับเด็กไม่เก่ง ก็เด็กเก่งมองว่าตัวเองต้องเป็นคนทำเองทั้งหมดแหละ... มันต้องดูที่งานที่ต้องการด้วยนะ ถ้าแบ่งกันเองให้เด็กจับกันเอง พวกเก่งก็จะจับกันเอง พวกไม่เก่งก็อยู่ด้วยกัน ทำงานไม่ได้ ไม่ได้งานด้วยซ้ำ
 ไซ้เด็กเก่งมักมีทักษะพวกนี้ ทำงานได้เลย ... เรียกว่าทักษะที่ทำให้ทำงานได้เลยหรือ? เด็กที่มีทักษะการทำงานนี้จะทำงาน หมายถึง ทำชิ้นงานตามที่ครูกำหนดได้ โดยที่เราไม่ต้องคอยคุมกำกับนะ ไซ้.. อย่างดวงชนม จะรู้วิธีการที่จะดวงอย่างถูกต้องนะ ... ซ้อนตักต้องแห้ง มีการปาดส่วนเกินออก คือเราไม่ต้องคุมเลยนะ ทำได้เองทั้งหมด แต่สุดท้ายมันยังมาจากครูนะ จะพูดยังไงล่ะ คือ เด็กมีทักษะที่สามารถทำตามกระบวนการ ทำตามขั้นตอนได้เอง”
 “เวลาที่ไม่มีผลต่อการสอนนะ มีเวลาเท่าไร เราก็จะได้กำหนดขั้นตอนได้ คือวิชา กพ. นี้ ต้องสอนเนื้อหาให้จบตามเวลาที่กำหนดไว้”

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม										
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8			
เด็กเก่งเค้าไม่ชอบนะ ถ้าไปจับกับเด็กไม่เก่ง ก็เด็กเก่งมองว่าตัวเองต้องเป็นคนทำเองทั้งหมด	2	✓				✓										
พวกเก่งก็จะจับกันเอง พวกไม่เก่งก็อยู่ด้วยกัน ทำงานไม่ได้ ไม่ได้งานด้วยซ้ำ			✓			✓										
เด็กที่มีทักษะการทำงานนี้จะทำงาน หมายถึง ทำชิ้นงานตามที่ครูกำหนดได้โดยที่เราไม่ต้องคอยคุมกำกับนะ		✓				✓										
เวลาที่ไม่มีผลต่อการสอนนะ			✓			✓										

ครั้งที่ 3 กิจกรรมในวันที่ 26 กันยายน 2555

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม: การเรียนรู้ในเรื่องการสร้างโปรไฟล์ การนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

บทบาทของผู้วิจัย

- (1) แจกเอกสารเกี่ยวกับการสร้างโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียน พร้อมทั้งขอให้ครูทดลองสร้าง เพื่อนำมาใช้เรียนรู้และทำความเข้าใจกับนักเรียนร่วมกันในครั้งต่อไป
- (2) ตอบคำถาม และอธิบายสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโปรไฟล์ ข้อมูล/ตัวแปรที่นำมาใช้สร้างโปรไฟล์นักเรียน บทบาทการเสริมพลังครู (ข้อ 1 และ 2)
- (3) ใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา
- (4) เป็น facilitator ในการสนทนา และสะท้อนความคิดเสริมเพื่อให้การสนทนายาวขึ้น

หมายเหตุตาราง

ปริมาณ คือ ปริมาณการสะท้อนผลของครู มาก (คะแนน = 3) ปานกลาง (คะแนน = 2) และน้อย (คะแนน = 1)

ระดับการสะท้อนผล ของครูอิงตามแนวคิดของ Heron ประกอบด้วย

- 1 คือ ระดับการบรรยายสภาพที่เกิดขึ้น คะแนนเท่ากับ 1
- 2 คือ ระดับการประเมินข้อค้นพบ คะแนนเท่ากับ 2
- 3 คือ ระดับการอธิบายข้อค้นพบ คะแนนเท่ากับ 3 และ
- 4 คือ ระดับการประยุกต์ใช้สิ่งที่ค้นพบ คะแนนเท่ากับ 4

เครื่องหมาย

✓ คือ

✓ คือ

✓ คือ

สาระการสนทนากลุ่ม

- 1 คือ ประเด็นปัญหานักเรียน
- 2 คือ ประเด็นปัญหาการทำวิจัยของครู
- 3 คือ ประเด็นภาระงานครูที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน การทำวิจัยของครู
- 4 คือ ประเด็นข้อมูลนักเรียน (การประเมินผล) ที่ควรเก็บในโปรไฟล์
- 5 คือ ประเด็นการสร้างโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียน
- 6 คือ ประเด็นการอ่านวิเคราะห์โปรไฟล์ทั้งสอง
- 7 คือ ประเด็นการหาปัญหาหรือวิจัย
- 8 คือ ประเด็นการตั้งคำถามวิจัยจากโปรไฟล์นักเรียน

ครูคนที่ 1

“เด็กสมาธิจะสั้นมาก เค้าจะคุยกัน เรื่องนิสัยการคุยการฟังนอกเรื่องกว่าจะตะล่อมเข้ามาเป็นวันถึงจะได้เนื้อหา บางทีต้องแทรกเข้ามา แล้วกลับมาเนื้อหาอีก ครูต้องแทรกบ่อยหน่อย ให้กลับเข้าเนื้อหา

ผลการเรียนเด็ก ผลงานเด็กวัดยาก มันต้องต้องใช้หลายๆ วิธีช่วยวัด

ใช่แต่เห็นน้อยคนที่เป็นพ่อแม่เห็น้อย เราต้องเป็นแบบอย่างตลอดเวลา...พอมีลูกแล้วเราก็ปลูกฝังลูกเรา... ใช่ มีคนมองเราในกระจก หนูอยากให้ลูกสะอาดนะ กินข้าวหนูไม่วางเลยนะต้องรีบไปล้างเลย เขาเห็นปุ๊บแม่ล้างเขาก็รีบไปล้าง น้ำถ้าเกิดว่าวางยังงืออยู่ยังงือ เค้าก็จะวางตาม เราเป็นกระจกจริงๆ เลยอยากให้เค้าเป็นยังงือไม่ต้องทำตามนั้น ถ้าพ่อแม่ อยากให้ลูกเรียนเก่งหรืออยากให้ลูกทำงานเก่ง พ่อแม่ก็จะต้องทำงานให้ลูก ตื่นเช้าไปทำงาน ลาออกก็ไม่ได้... หนูยังคิดเลยว่าพ่อแม่ต้องหนักกว่าโรงเรียน อย่างหนูมีลูกเนี่ย เค้าลูกเรานิสัยเป็นอย่างนี้ๆเราต้องแก้แต่เด็กแล้วเอาไปฝึกใช้กับเพื่อน ที่นี้ถ้าเกิดลูกเราไม่มีเพื่อน คือ ต้องหนึ่งแหละต้องปรับตัวแล้วว่าทำเพื่อนไม่ชอบยังงือ แต่ถ้าพอเวลาปรับไปปรับมา ั๊โฮ! เพื่อนตรึมเลยแม่ เท่านั้นแหละเราก็บอกทุกประเด็นละ

การให้ฟรีเนี่ย ตอนนี้การได้ฟรีเป็นการส่งเสริมที่ไม่ค่อยดีนัก ณ เวลานั้นนะ รู้สึกว่าอะไรก็ฟรี เป็นการส่งเสริมที่ไม่ค่อยดี ณ เวลานั้น แล้วอย่างน้ำท่วมก็ต้องไปรอข้าว น้ำท่วมก็ต้องไปรอถ้าไม่ได้ตั้งใจไปปิดถนน ไปปิดเขต รอจากเขตเพื่อที่จะได้ตั้งค์

เหมือนกัน กับนักเรียนก็คงจะเหมือนกัน ต้องทำให้เค้าดูเป็นตัวอย่าง เพราะฉะนั้นอาชีพเนี่ยใครเลือกแล้วก็ เลือกแล้วเลือกเลย

มีข้อมูลวัดหนองแขมที่เค้าเป็นเจจ เค้าก็มาให้ข้อมูลพวกนี้ไว้ รู้สึกเก็บไว้เป็นข้อมูล ลองตั้งตัวนั้นมาแล้วก็เอาเด็กแค่กลุ่มหนึ่งลองมาทำดูว่าเด็กกลุ่มนี้เป็นยังงือ... เท่ากับว่าตอนนี้เราหาพฤติกรรมเด็กโดยเราจะวิจัยเชิงพฤติกรรมใช่ไหม เออการเรียนการสอนทำได้ใหม่... เราหาเทคนิคการสอน ไปรฟโพล์มันต้องมองมาจากข้อมูลที่เรามี”

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
เด็กสมาธิจะสั้นมาก เค้าจะคุยกัน เรื่องนิสัยการคุยการฟังนอกเรื่องกว่าจะตะล่อมเข้ามาเป็นวันถึงจะได้เนื้อหา	2	✓				✓								
ผลการเรียนเด็ก ผลงานเด็กวัดยาก ต้องใช้หลายๆ วิธีช่วย			✓						✓					
คนที่เห็นพ่อแม่เห็น้อย เราต้องเป็นแบบอย่างตลอดเวลา...พอมีลูกแล้วเราก็ปลูกฝังลูกเรา		✓				✓								
ตอนนี้การได้ฟรีเป็นการส่งเสริมที่ไม่ค่อยดีนัก			✓			✓								
กับนักเรียนก็คงจะเหมือนกัน ต้องทำให้เค้าดูเป็นตัวอย่าง		✓				✓								

ครูคนที่ 2

“มีแต่ครูแนะแนว ไม่บังคับว่าครูแนะแนวที่นี้ต้องจบจิตวิทยา ... คือว่ามีน้อยค่ะ เด็กเกือบสองพัน มีครูแนะแนวสองคน เด็กพันเจ็ดร้อย ครูแนะแนวสองคน มันเป็นไปได้

เด็กพวกนี้ถ้าตั้งมาเล่นอะไรอย่างที่เราทำกันเค้าไม่มา เพราะว่าตามวัยของเค้า ถ้าเราเอากิจกรรมอย่างเด็กผู้ชายมา เช่น สอนเดินปีบอย่างเนี้ย เด็กผู้ชายจะสนใจนะ เค้าจะมานวดเค้าเลยหรือไม่เดินเว็บบอร์ด เตรียมอุปกรณ์ให้เค้าเสร็จสับเค้าจะอยู่นะ พวกเนี้ย คือต้องมานวดของเค้าไม่ใช่มาแนะแนวเรานะ”

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
เด็กเกือบสองพัน มีครูแนะแนวสองคน	1	✓						✓						
ถ้าเราเอากิจกรรมอย่างเด็กผู้ชายมา เช่น สอนเดินปีบอย่างเนี้ยเด็กผู้ชายจะสนใจนะ ต้องมานวดของเค้าไม่ใช่มาแนะแนวเรา			✓			✓								

ครูคนที่ 3

การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล วิธีไหนที่ดีที่สุด? “ไม่มีวิธีไหนที่ดีที่สุดที่เราสามารถเอาข้อมูลเด็กได้เลย เพราะว่ามันจะต้องปรับไปเรื่อยๆ ให้เหมาะสมที่สุด ตามเหตุการณ์ ตามสถานการณ์ ตามวิชาด้วย

ครูคนที่ 5

"พวกการงานอาชีพเนี่ย ต้องสาธิตจะชัดเจนกว่า... ที่จริงแล้วเด็กเรียนรู้ด้วยตัวเอง สมมุติว่าชั่วโมงนี้เราจะให้ทำการผลิตดอกไม้ เราแจกใบงาน และเด็กส่งใบงาน นี่เป็นการเรียนรู้ด้วยตัวเองแล้ว พอเด็กส่งสั้ยและถามเรานี้ก็เป็นปกติ ครูต้องเสริม ต้องแทรกตลอดเวลาเลย เพราะว่าเด็ก การอ่านใบงานไม่ชัดเจนอยู่แล้ว ไซ้ เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง... คือต้องคอมเม้นนะ พูดง่าย ๆ ต้องแทรกตลอดเวลาว่า ตรงนี้ยังไม่สมบูรณ์อะไรยังไงนี้ เพื่อให้ผลงานพัฒนาขึ้นไซ้ไม่คะ"

อันนั้นต้องเป็นเด็กที่มีเด็กเก่งนะ หมายถึงเด็กที่ซอบค้ำนั้น คือถ้าเป็นคนที่เคยสอนพอสมควรนะคะ ก็คือสมมุติว่าเราจะต่อยอดเด็ก สมมุติว่าจะให้เด็กทำคุกกี้เนี่ย แต่เราบอกว่าให้นักเรียนไปคิด นักเรียนทำคุกกี้เนี่ยมานานแล้ว แต่เราบอกว่านักเรียนไปคิดซิว่าคุกกี้เนี่ย เปลี่ยน ใส่อะไรเพิ่ม... นักเรียนคิดว่าคุกกี้เนี่ยเปลี่ยนได้ไหม เอาอะไรมาใส่เป็นคุกกี้สมุนไพรอะไรแบบเนี่ย แล้วเด็กก็คิดก็ควรจะมีอะไรมาใส่ เช่นเอางา เอาอะไรมาใส่ อันนั้นเป็นการต่อยอด เป็นการพัฒนา เหมือนกับเค้าเรียนรู้ด้วยตัวเองแล้ว อันนั้นถือว่าไซ้ใหม่คะ อันนี้เป็นปัญหาการวิจัยได้ใหม่คะ เหมือนกับว่าให้ทำไปเลยแล้ว แล้วก็เรียนรู้เอง คือครูไม่ต้องพูดเลย ครูไม่ยุ่งเลย อันนี้พอเป็นลักษณะของการวิจัยได้ใหม่

มันจะมีเด็กที่มีระบบการจัดการในการทำงานตัวเองเก่ง บอกว่าเด็กกลุ่มเนี่ยจัดการเองรู้เลยว่าพอมมาถึงปีบ ชั้นต้องดวงแป้งยังงี้ให้ได้เกณฑ์ ไม่ใช่ดวงมากไปน้อยไป เนี่ยคือเด็กที่จัดการเป็น เค้ามีทักษะเด็กเค้าก็จะจัดการของตัวเอง"

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
เด็กส่งใบงาน นี่เป็นการเรียนรู้ด้วยตัวเองแล้ว พอเด็กส่งสั้ยและถามเรานี้ก็เป็นปกติ ครูต้องเสริม	2	✓				✓								
เป็นการต่อยอด เป็นการพัฒนา เหมือนกับเค้าเรียนรู้ด้วยตัวเองแล้ว อันนั้นถือว่าไซ้ใหม่คะ อันนี้เป็นปัญหาการวิจัยได้ใหม่คะ		✓											✓	
เด็กที่มีระบบการจัดการในการทำงานตัวเองเก่ง บอกว่าเด็กกลุ่มเนี่ยจัดการเองรู้เลยว่าพอมมาถึงปีบ ชั้นต้องดวงแป้งยังงี้ให้ได้เกณฑ์		✓				✓								

ครูคนที่ 6

ถ้าเราจะทำจริงๆ บางทีเราก็สามารถทำได้นะ ถ้าครูในโรงเรียนสามารถแยกเด็ก ก็คือแบ่งเด็กเก่งก็อยู่กับเก่งเลย A B C อย่างเนี่ยถ้ายอมตรงนี้ OK คิดว่าเราทำได้ แต่ถึงจะไม่ถึงเค้า แต่ทำได้บ้างนะคะ ก็อาจจะเป็นตัวอย่างหรือว่าจะไรสักคลาสหนึ่งอะไรอย่างนี้ แต่มันอยู่ที่ว่านโยบายอะไรอย่างนี้ ก็เคยคุยเรื่องเนี่ยเหมือนกัน เคยคุยว่า เนี่ยตอนนี้น่าสนใจนโยบายว่าให้ up ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน... ไซ้ เด็กซ่อมแล้วซ่อมอีกซ่อมจนไม่ได้ ใน การประเมินเด็กก็ต้องแยกอย่างที่อาจารย์ว่า อย่างเนี่ยคุณครูเขาก็เห็นด้วย ครูบางคนก็ยังด้านกับความรู้สึกที่เค้าทำ แต่ถ้าเราแยกให้เห็นชัดเจนเลยว่า ถ้าอย่างนี้เนี่ยมันก็คิดว่าน่าจะได้...

ลองคุยกันแล้วคะ แต่ยังไม่ได้อยู่กับท่าน ผอ คุยกับฝ่ายวิชาการว่า รองเอาอย่างนี้มัย จะให้ประเมินเด็กตามศักยภาพเพื่อไม่ให้เด็กคิดว่า ฉันก็เรียนได้เกรดสี่เหมือนกันแบ แกสซันก็สี่ คือ บางครั้งเด็กก็มีความคิดว่าฉันก็เรียนได้เกรดสี่เหมือนกันแบ ฉันก็ได้เกรดสี่ คือเด็กอยู่ในห้องเดียวกันแต่อาจจะไม่เข้าใจว่าสี่ของเค้ากับสี่ของเพื่อนเนี่ยมันเหมือนกันไม่เหมือนกัน ในห้องตามนโยบายตอนนี้รับมาว่าให้แบ่งเด็กในห้องออกเป็นสามกลุ่มตามการประเมิน และให้ up ผลสัมฤทธิ์ แต่ว่าเราต้องสร้างความเข้าใจกับเด็กว่า เรียนกลุ่ม A กับกลุ่ม C เนี่ยแล้ว ถึงได้เกรด 3 เกรด 4 เหมือนกับกลุ่ม A เนี่ยคุณต้องเข้าใจว่าการเรียนไม่เหมือนกับกลุ่ม A นะ แต่เด็ก แต่ถ้าเมื่อไรที่เราไม่อยู่ เด็กบางคนก็คิดว่า ไม่เราอย่างนี้เราต้องมองนะ ถ้าไม่มองเราก็ไม่รู้ ตอนนี้นั้นยังไม่ได้ทำ ซึ่งมันจะเชื่อมกันกับตรงนี้เป็นอย่างนี้จะได้ใหม่ ก็คุยกับผู้บริหาร ก็ยังไม่รู้ว่าท่านจะเอาด้วยไหม สมมุติว่ามีครูที่พร้อมที่จะสอนว่าเด็กเก่งพร้อมที่จะลุย แล้วก็เด็กอ่อนแล้วก็พร้อมที่จะอัด เนี่ยถึงบอกว่ามันอยู่ที่ตัวครูด้วยนะส่วนหนึ่ง เพราะไม่ได้อยู่ที่เด็กทั้งหมด ถ้ามว่า 70 80 หรือใหม่ที่จะช่วยกันตรงเนี่ยใหม่ ผู้บริหารก็ต้องไม่มีปัญหา เพราะว่าครูยังยอมปรับเลย เพราะทุกอย่างนี้ทำเพื่อเด็ก เพื่อโรงเรียน นะคะเดี๋ยวนี้ด้วยเหตุที่ว่าคุณครูหลายๆคนไม่มีเวลาในการลุกขึ้นมาทำวิจัยก็ OK นะ... นั่นแหละ คือปัญหาว่าผู้บริหารจะใช้จิตวิทยาอย่างไรให้ครูได้ใจตรงนี้ ครูสมัยใหม่กับครูสมัยเก่าก็มักมีอีกแบบอย่างหนึ่ง เพราะเค้าเคยชินอย่างนี้ ก็เลยคิดว่า ถ้าเราจะจัดเป็นกลุ่มเนี่ยซึ่งไม่ต้องทั้งโรงเรียนอะนะ อย่าง 1.6 เอา ปอที่ ต้องสอบเอ็นทีหรือต้องสอบอะไรพวกนี้ คุยกับเพื่อนว่าเอาไหม ที่สอนประถมนี้ แยกเลยห้าห้อง แยกไล่ตามลำดับเลย

แต่เราต้องทำความเข้าใจเด็กแล้วเด็กต้องยอมรับสภาพตัวเองได้ ครูลองให้ยื่นแล้วเขาปรับตัวเองนะ ไม่บอกอะไรเลยนะ อย่างในที่ประชุม ถามใครคิดว่าตัวเองอยู่กลุ่มเอ ก็อธิบายก่อนว่าเด็กกลุ่มเอเป็นอย่างไร เขายืนด้วยตัวเขาเองเด็กเขาก็มีความพร้อมที่จะนะ เด็กเขาโตเขารู้ตัวเองว่าเก่ง ไม่เก่ง... ครูถึงบอกว่า มันไม่สามารถทำได้ทั้งโรงเรียนแต่ถ้าให้มีสักคลาสหนึ่ง ห้องหนึ่งซึ่งจะลดจุดเพื่อให้มันตัวอย่างให้กับชั้นอื่นๆว่ามันมีวิธีการที่จะเป็นไปได้ใหม่ แต่ถ้าไม่ลองอะไรเลย มีแต่คิดมีแต่มองวามในภาพ มันมองไม่เห็นอะไรเลย

ครูคนที่ 7

"แต่กลับมองว่า สมมุติจะ เด็กเก่งอยู่ห้องหนึ่ง ปานกลางอยู่ห้องสอง เด็กอ่อนอยู่ห้องสาม ไซใหม่คะ พอเด็กเก่งก็มีโอกาสอยู่ห้องสอง ห้องสาม เหมือนกันถ้าคุณเรียนไปแล้วแย่ง ไซเราต้องมีการดูแลตลอด เมื่อแย่งเราก็ต้องปรับห้องเด็ก

พฤติกรรมมันส่งผลต่อการเรียนการสอน พอเห็นพฤติกรรมไปครูอาจจะต้องปรับพฤติกรรมก่อนไปพร้อมๆกับการเรียน เพราะฉะนั้นครูส่วนใหญ่ ก็จะมองเห็นพฤติกรรม แล้วมันเป็นอะไรที่มันเห็นมันจับต้องได้ง่ายมันเห็น"

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
ไซเราต้องมีการดูแลตลอด เมื่อแย่งเราก็ต้องปรับห้องเด็ก	1	✓				✓								
พฤติกรรมมันส่งผลต่อการเรียนการสอน... ต้องปรับพฤติกรรมก่อนไปพร้อมๆกับการเรียน				✓		✓								
ครูส่วนใหญ่ก็จะมองเห็นพฤติกรรม แล้วมันเป็นอะไรที่มันเห็นมันจับต้องได้ง่ายมันเห็น			✓			✓								

ครูคนที่ 8

"มันก็ต้องดูว่าอยู่ที่กระบวนการสอนหรือว่า เด็กอ่อนทั้งห้องจะสอนง่ายกว่านะ มันชัดเจน ครูจะเหนื่อยน้อยลง เพราะเรารู้ว่ามันไม่ได้ไซ เราจะได้อ่านแบบเด็กไม่ได้เลย มีครูบางท่านคิดไม่เหมือนกัน ให้สอนห้องอ่อนหนูเอานะ เราตั้งเด็กให้ต่ำลงแล้วก็พยายามสอน

ในการแยกห้องเด็ก แต่เด็กเล็กบางทีแยกไม่ได้หรอก บางเทอมมันเหมือนไม่เก่ง แต่อีกเทอมมันเก่ง แต่ถ้า 4 5 6 มันทำได้มันแยกได้ตื่นะ เด็กเค้าจะตอบได้ตื่นะ... พวกเราก็มองใครอ่านหนังสือไม่ออก มันบอกอ่านไม่ออก จริงๆแล้วไม่รู้ว่ามันอ่านออกหรือไม่ออกเพราะว่ามันเล็ก เด็กเล็กไม่ได้ เด็กเล็กมันยังไม่รู้เรื่องเลย ถ้าถามว่าใครอ่านหนังสือไม่ได้ มันยกมือกันทั้งห้องไป พอเทศมา มันอ่านได้แต่มันคิดว่ามันอ่านไม่ได้... ทั้งห้องมีแค่สามคนเก่งนอกนั้นมันก็พอๆกัน ต้องเห็นเหมือนกันหมด

แต่ว่า ป2 ยังอยู่กับห้องตัวเอง แล้วเด็กมันอ่านหนังสือไม่ได้อยู่แล้วไซ คือ เขาก็มีหน้าที่จำจ้มนเรื่องการอ่านอยู่แล้ว เพราะมันไม่มีพื้นอะไรแต่พวกนั้นเค้า เด็กเค้า สมองเค้าแยกไปแล้วนะ เค้าชอบอะไร โออย่างนั้นมันเด็กนะ

ผลสอบเห็นที่ออกมาเป็นยังไคะมันจะมันจะมันจะมันจะ สพฐ. ไม่มีแล้ว ป 2 ไม่มีคะ ไม่ได้สอบมาสองปีแล้ว สอบแต่ ป3 สอบการอ่าน เดียวนี้ไม่สอบ ป 2 จะไปสอบ ป3 เมื่อก่อนก็สอบเป็นข้อเขียน เดียวนี้ก็สอบอ่านอย่างเดียวเลย เพราะว่าเค้าถือว่าเด็กเล็กมันวัดยาก แล้วมันวัดแล้วไม่รู้เรื่อง เพราะวัดการอ่านอย่างเดียวเพราะว่ามีก็อ่านจริงๆเลย เพราะว่า ป.3 เค้าจะสลับโรงเรียนมาอ่านกัน

ห้องเด็กอ่อนก็ต้องสองคนนะ ครูพิเศษด้วยช่วยกัน"

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
เด็กอ่อนทั้งห้องจะสอนง่ายกว่านะ...เพราะเรารู้ว่ามันไม่ได้ไซ เราก็จะได้สอนแบบเด็กไม่ได้เลย	2		✓				✓							
เด็กเล็กบางทีแยกไม่ได้หรอก			✓			✓								
การอ่าน.. ทั้งห้องมีแค่สามคนเก่งนอกนั้นมันก็พอๆกัน ต้องเห็นเหมือนกันหมด			✓			✓								
เด็กมันอ่านหนังสือไม่ได้อยู่แล้วไซ คือ เขาก็มีหน้าที่จำจ้มนเรื่องการอ่านอยู่แล้ว		✓				✓								

ครูคนที่ 9

"แต่ถ้า ป 4 ป5 ป6 เค้ารู้ตัวเค้าแล้วนะ เพราะเด็กมันโต แต่ถ้า ป1 ป 2 เด็กมันยังเล็กไซ เค้าไม่รู้หรอกว่าเค้าไม่เก่ง

เด็ก ป6 ที่นี่ที่เคยเข้า ม1 เนี่ย รับเข้าแบบอัตโนมัติเลย คือคละห้อง แต่คละไม่ได้คะแนนแบบเก่งอะไรนะ คือ คละแบบมั่วเลย เด็กเราประมาณกลางๆไม่มีแบบพุ่งมาสุดขีด มันจะมีกลางที่อยู่บน กับอีกกลุ่มลงไปช่วงล่าง เคยลองคิดเด็กแบบนี้แล้วปรับปัญหาเพราะเด็กส่วนมากสำหรับมัธยม คือเขา มาคิด ทำให้เด็กที่เหลือมันกลางอยู่แล้ว แล้วเขาที่เหลือมาคละไว้ แล้วทำให้เด็กที่เหลือเนี่ยแทบไปไม่ได้ เพราะว่าไม่มีต้นแบบที่ดี ไม่มีแบบจะไม่เหลืออีกเลย ค่ะ มันไม่เหมือนกับที่อาจารย์บอกว่าจะโรงเรียนประจำตรงนั้นตรงนี้ เขาสอบเข้าซึ่งวัดระดับตรงนั้นมันไปกับ แต่ของเรามีตรงกลางระดับล่างมันเยอะมาก ไอตงช่วงล่างเนี่ย ฉะนั้นที่ขึ้นมาหน่อยจริงๆแล้วพอหลุดไปอีกห้องหนึ่ง ไอตงนั้นก็พอได้ แต่ไอที่เหลือเนี่ยไม่ได้ ... มันจะมีบางคนที่ตั้งเด็กที่เก่งจะคะของแต่คละห้อง คนเหล่านี้ก็จะพอช่วยได้ในเรื่องของคะแนน แต่มันก็จะดูได้แค่กลุ่มคนที่เด็กที่สนใจจริงๆ มีประมาณห้าหกคนแค่นั้นเอง เด็กเก่งไม่เยอะมาก

อาจารย์คะอันนี้จะเป็นรูปแบบวัดการเรียนรู้ระดับประถมใช้ไหมคะ แล้วผลมันใกล้เคียงกันไหม"

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
ถ้า ป 4 ป5 ป6 เคี้ยวตัวเค้าแล้วนะ เพราะเด็กมันโต แต่ถ้า ป1 ป 2 เด็กมันยังเล็กใจ เค้าไม่รู้หรือว่าเค้าไม่เก่ง	1	✓				✓								
เคยลองคิดเด็กแบบนี้แล้วประสบปัญหา... ทำให้เด็กที่เหลือนี้อยู่แทบไปไม่ได้ เพราะว่าไม่มีต้นแบบที่ดี				✓				✓						
ของเรามีตรงกลางระดับล่างมันเยอะมาก		✓				✓								

ครูคนที่ 10

ใช้เพราะว่าเด็กเก่ง อย่างผมทำงานเอกชนมา 8-9 ปีอะเค้าจะแบ่งห้องเรียนระดับห้องหนึ่งสองสามสี่ เข้าสอนห้องหนึ่งเนี่ย เรื่องนี้ สมการเชิงเส้น สอนแบบหนึ่ง ห้องหนึ่งสอนแบบหนึ่ง ห้องสองสอนแบบหนึ่ง ห้องสามสอนแบบหนึ่งแล้วมันง่ายใจครับ มาอยู่ที่นี้มันมีหลายกลุ่มในห้องใช้ใหม่ครับ เวลาสอนเด็กเก่งเบือแล้ว แต่เด็กที่ไม่เก่งมันยังไม่รู้เรื่องเลย แล้วมันจะได้ผลไหม? NT ONET มันจะสูงขึ้นได้ยังไง... แต่มันได้ผลมากกว่า ครูก็ไม่เหนื่อย ครูจะสบายกว่า ครูเนี่ยห้องเดียวรวมกันเนี่ยจะเหนื่อย

แต่ถ้าเลือกทุกระดับจะดีกว่านะครับ เพราะว่าสมมติ ม 1 อยู่ห้อง 1 ผลการเรียนต่ำโดนย้ายห้องอย่างนี้เด็กจะมีความกระตือรือร้นในการเรียน เพราะไม่อยากร้ายไปอยู่ห้องอื่นมันจะเจอเพื่อนใหม่เด็กก็จะตั้งใจเรียน กระตือรือร้น

ปัญหาอีกคือ ถ้าครูได้ห้องเก่งครูเค้าจะโอเค แต่ถ้าครูที่ได้ห้องอ่อนเค้าก็จะเหนื่อย แต่คนที่เป็นครูประจำชั้นเค้าก็อยากได้เด็กเก่ง ใครที่ได้เด็กเก่งเค้าก็จะสบาย ถ้าได้เด็กแยเค้าก็จะเหนื่อยทั้งปี... หรือไมก็วนครูปีนี้ได้เด็กดี ปีหน้าก็ได้เด็กอ่อนบ้าง

อย่างเด็กโตเนี่ย เราคุมลำบากเพราะเค้าเรียนรู้จากข้างนอกห้องเยอะมาก เด็กเก่งจะเบือจริงๆ เค้าบอกให้ครูแล้วควรเปลี่ยนเรื่องได้ แล้วทั้งๆที่เด็กอ่อนยังไม่รู้เรื่องเลย

แต่ผมมองอีกมุมหนึ่งนะครับ อย่างที่พี่พูดว่าใช้เลยชัดเจน แต่ว่าผมมองว่าถ้าเราคิดเด็กแยๆ มีครูเอามารวมกันสักห้องหนึ่งก่อนนะครับแล้วเราใช้กระบวนการจัดการสอนของครูเนี่ย โดยครูเป็นผู้จัดการแยกโอทีองแยเนี่ยมันสามารถขึ้นมาได้นะ ผมเคยสอนอยู่เด็กแยกับเด็กเก่ง เด็กแยชนะเด็กเก่งนะครับ เพราะว่าเราใส่ใจตั้งแต่เริ่มต้นที่ครูก่อน มันขึ้นได้แล้วมันแข่งได้ด้วยนะครับ เพราะเราสอนกระบวนการเดียวกัน ... แต่ถ้าเป็นเด็กมัธยมแล้วทำทั้งชั้นลงติงมาข้างนอก แล้วก็เลือกครูที่ยอมรับว่าเด็กห้องนี้เป็นอย่างนี้ ใช้ แล้วคุณต้องเปลี่ยนวิธีการสอนต้องเปลี่ยนที่ครูลงดูน่าจะขึ้น... มัธยมนำลงก็ได้ครับสักหนึ่งห้อง แล้วก็เอาคะแนนจริงๆจาก ป6 นั้นแหละ

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
แบ่งห้องเรียนระดับห้องหนึ่งสองสามสี่... มันได้ผลมากกว่า ครูก็ไม่เหนื่อย ครูจะสบายกว่า	2			✓		✓								
แต่คนที่เป็นครูประจำชั้นเค้าก็อยากได้เด็กเก่ง ใครที่ได้เด็กเก่งเค้าก็จะสบาย			✓					✓						
อย่างเด็กโตเนี่ย เราคุมลำบากเพราะเค้าเรียนรู้จากข้างนอกห้องเยอะมาก			✓			✓								
ใช้กระบวนการจัดการสอนของครู... ผมเคยสอนอยู่เด็กแยกับเด็กเก่ง เด็กแยชนะเด็กเก่งเรียนนะครับ เพราะว่าเราใส่ใจตั้งแต่เริ่มต้นที่ครูก่อน				✓		✓								

ครั้งที่ 5 กิจกรรมในวันที่ 29 พฤศจิกายน 2555

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม: การอ่านและวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียน/โปรไฟล์ห้องเรียน เพื่อนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

บทบาทของผู้วิจัย

- (1) ใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา
- (2) ตอบ/อธิบาย ให้ครูเกิดความเข้าใจ (empowerment)
- (3) เป็น facilitator ในการสนทนากลุ่ม

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม									
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8		
ประเมินนักเรียนในโปรไฟล์ ... ได้สาเหตุ แต่ก็ต้องไป การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน				✓										✓	
เราจะพัฒนาความซื่อสัตย์ของนักเรียนโดยการให้ข้อตกลงและการแนะนำเป็นเกณฑ์ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการ ด้านพฤติกรรม ด้านซื่อสัตย์ดีขึ้นอย่างไร					✓										✓
ข้อมูลโปรไฟล์ จริงๆ ไม่ได้คิดว่าข้อมูลเหล่านี้จะเอามาทำวิจัยเลย		✓												✓	
โปรไฟล์นี้ ทำไม่บ่อยนัก ทำง่ายเพราะมีข้อมูลอยู่บ้างแล้ว มันต้องทำอยู่แล้วให้ข้อมูลมันเห็นชัดเจน ต้องใช้ข้อมูลแล้ว			✓								✓				
เราจะได้รู้จักเด็กมากขึ้น จะได้จัดการเรียนการสอนที่เป็นระบบดีขึ้นให้เหมาะกับสภาพนักเรียน				✓								✓			
เราก็ทำวิจัยแต่เด็กที่มีปัญหา ยกเว้นว่าถ้าเราจะทำการสอนเด็กเราต้องสอนเด็กทั้งห้องเราก็ต้องทำมันทั้งห้อง				✓										✓	
มันจะส่งผลถึงคะแนนได้ เพราะถ้าคนที่มีแบบนี้ต่ำ (พฤติกรรมที่ควรปรับปรุง) เยอะ มันก็จะส่งผลให้คะแนนต่ำลงด้วย อย่างนั้นก็โยงได้				✓										✓	
การมาเรียนก็เป็นส่วนด้วย แสดงความรับผิดชอบก็น้อยนะคะ ขาดเรียนก็เยอะมาก มันเชื่อมโยงกันหมดเลยคะ ไล่มาถึงคะแนน ถึงเอาตัว (โปรไฟล์ห้องเรียน) มาเป็นตัวสรุป				✓								✓			

ครูคนที่ 3

ในวันนั้นอ่านในเน็ตครูใหม่กับครูเก่าเขาพูดว่าครูเก่าให้ครูใหม่ช่วยทำงานหน่อยเขาก็บอกว่าเขาไม่เคยทำเขาบอกว่าทำไมเป็นแบบนี้เงินเดือนเท่ากันหนูกับเด็กใหม่ทั้งกันยี่สิบบาทนะ แต่งานทุกกิจกรรมคนเก่ามาก่อนตลอด เพราะว่าด้วยความที่มีประสบการณ์ เราเคยชินนายก็มาให้เราแต่เงินเดือนเท่ากันยี่สิบบาท... คนที่ได้ก็จะรู้สึกอึดใจ แต่ถ้ามาอยู่ตรงจุดเราเนี่ย ก็ไม่ได้ไม่เอาเงินเธอมาให้หนักก็เอาเงินรัฐบาลมาให้

เด็กผู้ชายตามจับกระทงมาเสร็จแล้วกระทงก็จะเป็นแผ่นๆ มันก็ติดเลยเป็นแป้งขึ้นมาแบบนี้ ทำไม่ทำแบบนี้เงินเดือนการสูงหรือก็ครูพูดว่าให้จินตนาการสรุปสุดท้ายทำเสร็จเด็กก็ไอ้น้อยออกว่าใครจะเอาของครู เด็กมันบอกว่าครูเอามีดมาลิสจะแบ่งเค้ก ก็บอกไอ้บ้ามันกระทง ตลก ด้วยความที่เราไม่มีทักษะในการสอน ไม่ใช่ว่าครูจะสอนได้ทุกวิชาขนาดเขาสอนให้หนูก่อนว่าอย่างนั้นนะ พอที่เขาไปหนูก็ความรู้หนูก็ไปกับที่เขานั้นละ

ส่งรายชื่อเด็กไปยัง เด็กกตัญญูเป็นใครดี ไคร ม.3 ของเรา คนเดียวคะ เขาขึ้นละคน ถ้าหนูดู ม.3 นะก็ว่า อ.ญ. xx คะเพราะหนูสนิทกับมันด้วยแล้วแบบจิตอาสาดีแล้วมันก็ช่วยเหลือพ่อแม่ตั้งแต่เด็กโง่หนูคุยกับมันเก็บขยะตั้งแต่เด็ก

ในความรู้สึกนี้ จะใช้การสร้างข้อตกลงกัน คือ บทลงโทษสร้างเงื่อนไข เพื่อแก้ไขปัญหาคือจากโปรไฟล์ เพราะว่าถ้าสมมติว่าเธอพูดความจริงทุกครั้งที่ถามแล้วสิ่งที่พูดความจริงแล้วจะโดนทำโทษแต่ครูจะสร้างข้อตกลงว่าถ้าพูดความจริงแล้วครูจะไม่ให้โดยทำโทษ แต่ถ้ารู้โกหกจะโดนทำโทษ

เห็น ดิวนะคะ บอกคะ ผอ. คือที่ 1.6 ค่าจะแบ่งเป็น a,b,c,d,e ตอนนั้นหนูก็แบ่งทำไม คือเราไม่เข้าใจนะ พอแบ่งเมื่อคาบแรกที่เข้าไปสอน กลุ่ม d นั่งฟังกันอยู่หนูสอนได้แค่ 2 เรื่อง พอมาเมื่อเข้ากลุ่ม a ค่ะอึดใจทำอะไรรับหมด แล้วหนูก็ใส่อย่างเดียวค่าก็บอกครูสนุกคือครูเปลี่ยนเรื่องเร็วมากเรื่องนี้จบแล้วก็เปลี่ยนเหมือนกับว่าสอนง่าย ความรู้สึกเราแล้วเราอาจจะสอนอะไรอึดใจแล้วรับหมด แต่ถ้าเป็นแบบที่ห้องสอนอยู่ทุกวันนี้ คือ สอนไปบางคนที่รับไม่ทันบางคนที่นั่งมองหน้าต่าง

ปานกลางกับกลุ่มที่เรียนซ้ำ ก็จุดได้แค่ 2 เรื่องคะ คือ ต้องอธิบายย้ำจนกว่าเค้าจะเข้าใจถึงจะเปลี่ยนเรื่องใหม่ได้ก็สอนได้แค่ 2 เรื่อง แต่วันนี้ก็สอนได้ 6 เรื่อง

ก็อย่างที่อาจารย์บอกว่าอยากให้เป็นที่ห้องสมาทคาร์ส ห้องห้องอย่างนี้เราจะได้ส่งเสริมเค้าไปหมายถึงกลุ่มที่เด็กที่เหมือนเราสามารถเพิ่มศักยภาพ

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
ว่า ต.ณ. xx แบบจิตอาสาดีแล้วมันก็ช่วยเหลือพ่อแม่ตั้งแต่เด็กใจหนูคุยกับมันเก็บขยะตั้งแต่เด็ก	2	✓				✓								
จะใช้การสร้างข้อตกลงกัน คือ บทลงโทษสร้างเงื่อนไข เพื่อแก้ไขปัญหาลูกจากโปรไฟล์				✓									✓	
สอน กลุ่ม d นั่งฟังกันอยู่หนูสอนได้แค่ 2 เรื่อง พอมาเมื่อเข้ากลุ่ม a ค่ะอัดเท่าไรเค้ารับหมด... เหมือนกับว่าสอนง่าย			✓			✓								
ห้องสอนอยู่ทุกวันนี้ คือ สอนไปบางคนนั่งรับไม่ทัน บางคนก็นั่งมองนอกหน้าต่าง		✓				✓								

ครูคนที่ 3

ขอโทษที่ เด็กมีปัญหาโดดเรียน 5 วัน พ่อแม่ไม่รู้ ไม่ทราบ เขามอบว่าอยู่บ้าน ... อยู่บ้านแล้ว พ่อแม่ไม่รู้ว่าอยู่บ้าน เพราะออกแต่เช้า จากตัวอย่างโปรไฟล์ เกิดขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับงานนี้ ควรปรับในข้อ 4 กับ ข้อ 6 ถูกหรือเปล่าคะ ใฝ่เรียนรู้

จากโปรไฟล์ ต้องปรับใฝ่รู้ กับมีความมุ่งมั่นในการทำงาน กับมุ่งมั่นในการทำงาน เพราะฉะนั้นถ้าเราดูเป็นหัวข้อแล้วก็เหลือจะเป็น เหมือนการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขเป็นเหมือน เค้าเรียกว่าอะไรละ ถ้าเด็กมีครบทุกข้อ คือ ทำให้มันสมบูรณ์ละนะ

ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียนพยายามสร้างวิจัยในชั้นเรียน จะหาสาเหตุได้มาแล้วว่าอะไรเป็นสาเหตุ หากจากอาจจะเป็นการสอบถามการสังเกตสรุปสาเหตุ หรือสัมภาษณ์ก็ได้ สาเหตุมาจากอะไรสมมุติว่า มาจากขาดความอบอุ่นของที่บ้าน ถ้าปัญหาจากที่บ้าน เรายกกับปัญหาจากที่อื่น แต่เหมือนเราต้องมาไปที่ห้องเรียนแทน สมมุติว่าอันนั้นกลายเป็นความเครียดมาจากที่บ้านว่า ความเป็นมาเราแก้ปัญหาจากที่บ้านไม่ได้ ... อาจจะทำให้เค้ามีส่วนร่วมในกิจกรรม เค้าเป็นคนขาดความอบอุ่น เราอาจจะให้ความสนใจเค้ามากขึ้นโดยอาจจะทำกิจกรรมก็ได้ให้เพื่อนสามารถยอมรับได้ในตัวเค้าที่เค้าทำได้ วิธีการปลูกฝัง บางทีเราต้องให้คำปรึกษาเค้าเราต้องเรียกเค้ามาคุย ก็คือ 1 วิธีการคุยแบบเปิดอกกันเลย ใดๆ คิดไม่ถึงส่วนใหญ่จะคิดภาพรวม... ถ้าวิชาทักษะต้องเน้นวินัย กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต้องเน้นวินัยถึงจะได้

ไม่มีไรจะพูดกับเค้าเงินเดือนหนูกินละ เป็นหนี้อยู่ 5000 เงินเดือน 10000 OK เป็นหนี้เค้าอยู่เดือนละ 5000 เงินเดือน 10000 ก็พออยู่ได้ แต่หนูไม่ได้ใช้หนี้จะไปขอกู้เค้าหมื่นสองหมื่น

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
เด็กมีปัญหาโดดเรียน 5 วัน พ่อแม่ไม่รู้ ไม่ทราบ เขามอบว่าอยู่บ้าน	2	✓				✓								
จากโปรไฟล์ ต้องปรับใฝ่รู้ กับมีความมุ่งมั่นในการทำงาน			✓										✓	
ถ้าเด็กมีครบทุกข้อ คือ ทำให้มันสมบูรณ์ละนะ				✓										✓
ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียนพยายามสร้างวิจัยในชั้นเรียน		✓						✓						
อะไรเป็นสาเหตุ หากจากอาจจะเป็นการสอบถามการสังเกตสรุปสาเหตุ หรือสัมภาษณ์ก็ได้		✓					✓							
ถ้าปัญหาจากที่บ้าน เรายกกับปัญหาจากที่อื่น แต่เหมือนเราต้องมาไปที่ห้องเรียนแทน					✓								✓	
วิธีการปลูกฝัง บางทีเราต้องให้คำปรึกษา		✓						✓						

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
เค้าเราต้องเรียกเค้ามาคุย														
ถ้าวิชาทักษะต้องเน้นวินัย กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต้องเน้นวินัยถึงจะได้				✔									✔	

ครูคนที่ 4

เงินภาษีเนอะ แต่เงินทุกบาททุกสตางค์ที่คุณใช้ภาษีเราทั้งนั้น เก็บทุกเม็ดทุกหน่วยใครไม่รู้คือโดนมาแล้ว ถามว่าลดภาษีลดให้ใครลดให้พวกธุรกิจนั่นละชาวบ้านมีอะไรมาลด

อาจารย์ว่าเขาจะเอาจริงใหม่คะนี่วิจัยนะ? การสอนแบบใช้วิธีความแตกต่าง โดยการแบ่งกลุ่มและการไม่แบ่งกลุ่ม อย่างนี้ทำวิจัยได้ใหม่ กำลังลองดูว่าให้เด็กลงมือปฏิบัติ ทำสองอย่างก็ยังมีงอยู่ ให้เด็กบริหารจัดการเองปฏิบัติเอง กับ การที่เราจัดให้เป็นกลุ่มๆ ให้เด็กจัดกลุ่มเองแล้วก็บริหารจัดการตัวเองเอง กับ การให้เด็กเลือกกลุ่มเองแต่ครูเราวางแผนให้ ไม่ใช่แค่ให้เด็กเค้าคิดเองหมดเลย กับ ครูวางแผนจัดการให้มีความต่างใหม่?

เดี๋ยวจะละให้เพราะว่าแบ่งกับเด็กต้องเลือกกลุ่มให้ได้เด็กที่เลือกกลุ่มไม่ได้มีแต่ก็ต้องเลือกให้ได้แล้วก็ต้องอยู่กับกันได้เป็นการบริหารตัวเองเค้าจะต้องปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนให้ได้เพราะเด็กเลือกเอง เสร็จแล้วก็ให้เค้าบริหารให้คิดตั้งแต่เริ่มเลยอยากทำอะไรตั้งแต่เก็บการวางแผนเก็บเงินในกลุ่มที่จะนำมาทำอาหารของเขาเองอย่างนี้จนกระทั่งจบจนกระทั่งบริหารหารขายมั่งหมด แต่อีกอันครูจะแนะให้แนะนำการอาหารให้เขาเลือกแต่เราจะไม่ให้เขา คิดเองทั้งหมด

มีความแตกต่าง แต่ผลมันเห็นชัดไป ลองดูมาแล้วรอบหนึ่ง มีความแตกต่างชัดเจนแบบบริหาร

ข้อมูลจากโปรไฟล์ ในความคิดของตนเองว่าถ้าทำแบบนี้ วิธีการคุยแบบให้คำปรึกษา จะมีผลอะไร

การพัฒนาความซื่อสัตย์โดยใช้ข้อตกลงทำให้นักเรียนมีการเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นอย่างไร

ตอนตัวตอนเย็น เด็กเหนื่อยอะมาเลย กระโดดข้ามรั้วลวดหนาม หนีออกไปเลย ตอนเช้ายังไม่เห็นหนินะ

ตัวนั้นจะสำคัญที่สุด ก็โยนไปตัวอื่นได้คะ ไซๆ ๓ เราจะทำจุดแรกนั้นมันจะแก้ไปถึงหน้าแรกด้วยเลย การมาเรียนถ้ามาเรียนครบเด็กก็จะเรียนดีขึ้น

การพัฒนาด้านระเบียบวินัย ส่งผลต่อ การเรียนรู้/ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น... หรือไม่อย่างไร?

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
การสอนแบบใช้วิธีความแตกต่าง โดยการแบ่งกลุ่มและการไม่แบ่งกลุ่ม อย่างนี้ทำวิจัยได้ใหม่	2	✔				✔								
ข้อมูลจากโปรไฟล์ ในความคิดของตนเองว่าถ้าทำแบบนี้ วิธีการคุยแบบให้คำปรึกษา จะมีผลอะไร			✔											✔
การพัฒนาความซื่อสัตย์โดยใช้ข้อตกลงทำให้นักเรียนมีการเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นอย่างไร					✔									✔
ตอนตัวตอนเย็น เด็กเหนื่อยอะมาเลย กระโดดข้ามรั้วลวดหนาม หนีออกไปเลย		✔				✔								
จากโปรไฟล์ การพัฒนาด้านระเบียบวินัย ส่งผลต่อ การเรียนรู้/ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น... หรือไม่อย่างไร?					✔									✔

ครูคนที่ 5

อ่านคดีวิเคราะห์ให้ใหม่ได้ถ่ายมาใหม่ ไปถ่าย ปพ 5 ไปถ่ายมาเลย ก็ของมัธยมส่งมาแล้ว เค้าส่งไปแล้วที่อ่านคดีวิเคราะห์

งานอะไรงานวันพอ เขาก็คน ... ต.ณ. xx ไม่ได้อยู่กับพ่อแต่อยู่กับตายาย เรียกตายายว่าพ่อกับแม่

มันเรียกแม่ว่าพี่สาวคือแม่คงมีลูกตั้งแต่เล็ก ๆ แล้วตายายเลี้ยงก็เลยเรียกพ่อแม่เลย แล้วแม่เพิ่งมาอยู่ที่หลังแม่ก็มีสามีใหม่อะไรอย่างนี้

สังคม มันมีหลากหลายบางวิชามันก็มีมากมาย 1. หมายถึงถ้ามีอะไร 1 หมายถึงผ่านคะ

โอเค โปรไฟล์นี้ อันนี้คือประเมินพฤติกรรม ถ้าเราจะดูว่า คือจริงๆสิ่งที่เราเน้นเด็กนี้ มาจากข้อเน้นวินัย กับข้อสัตย์สุจริต

ข้อสัตย์สุจริต มันอยู่ในเกณฑ์ดีนะคะ อยู่ในเกณฑ์ดีก็คือ 2 มี 3 บ้าง นิดหน่อย ... 19ใน40ประมาณครึ่งหนึ่งที่ข้อสัตย์สุจริต

คะวินัยข้อ 3 คะ ส่วนมากจะอยู่เกณฑ์ดี 19 เหมือนกัน แต่จริงนับแค่ 2 นับดูตัวที่เยอะที่สุดก็คือ 2 แต่ว่า 19 มันเป็น 19 ไม่ใช่ทั้งหมด 40 เพราะเด็กบางคนยังไม่ลาออกลาออก ไม่มีตัวนะคะ คือ เด็กยังจำหน่วยไม่ได้คืออยู่แค่ว่าหายไปมันก็ยังคงอยู่บัญชี บางคนก็มีห้องก่อน จำนวนเลยเป็น 19 ใน 30... แต่พูดถึงส่วนใหญ่ที่จริงมันไม่มีปัญหาไม่น่าจะทำวิจัย ก็ไม่ต้องทำเด็กกลุ่มใหญ่ส่วนที่เราต้องทำก็คือ ก็ทำวิจัยส่วนย่อยที่มีปัญหานี้แหละ ทำไม่ถึงได้อยู่ในเกณฑ์ต่ำ แต่ถ้าจากการเรียนการสอนจะมองที่เด็กกลุ่มใหญ่ เราต้องสอนเด็กทั้งห้องถูกไหมคะ พฤติกรรมนี้ส่วนใหญ่จะมองเด็กที่ด้านลบ ที่จะต้องพัฒนา ถ้าในแง่ของพฤติกรรมเราต้องทำอะไรก็ต้องทำกลุ่มย่อยไป

ตัวอย่างจากโปรไฟล์ห้องเรียน เรื่องข้อสตัยสุดจืด ส่วนมาก เด็กก็ว่าการพูดของเค้าดูเหมือนจะไม่พูดความจริง โอเค ไม่พูดความจริงไปโรงเรียนสายคือโกหกแบบหน้าตาย เรื่องมาโรงเรียนสาย เรื่องเข้าห้องสายก็เหมือนเราโกหกแม่ บางทีก็ไม่มีความจริงจำเป็นต้องไปห้องนี้... ส่วนมากจะเรื่องการพูดมากกว่า ก็มีเรื่องของหยางบ้างนิดหน่อย ก็มีเรื่องการพูดอย่างอื่นมากกว่าในกรณีของเพื่อนแต่ว่าหลักนี้เป็นเรื่องการพูดถ้าไม่พูดความจริงถ้าสมมติว่าเราปรับพฤติกรรมกันเด็กพวกนี้มาทำวิจัยมาปรับพฤติกรรมตามว่าเยอะไหมในเรื่องนี้เราดูแค่ 5 คนนี้เราจะปรับพฤติกรรมการพูดโกหก หาสาเหตุที่เด็กชอบโกหก "สาเหตุใดที่ทำให้นักเรียนในห้องนี้ 2/3 ไม่พูดความจริง" ก็คือหาสาเหตุ แต่ถามว่าการหาสาเหตุการวิจัยในชั้นเรียนมันก็เป็นว่าคุณได้สาเหตุแล้วคุณก็

แต่ที่เด็กที่เค้ามีปัญหาข้อสตัยสุดจืดเราบอกว่า จะใช้ ก็ควรปลูกฝังนะ ปลูกฝังหลายอย่าง

เพราะตอนนี้ ข้อมูลในนี้ (โปรไฟล์ห้องเรียน) เค้าสรุปมาจากทุกกลุ่มสาระแล้วแต่ละกลุ่มสาระจะต้องมาสรุปอันนี้รวมทั้ง 8 กลุ่มสาระอันนี้สรุปได้เลยที่ประเด็นนี้ได้เลย ... ตัวอย่างเด็ก 5 คนนี้เป็นเด็กที่มีผู้ปกครองให้ความร่วมมือนี้ เราจะทำเป็นแนะแนวว่าขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครองได้ยิ่งดีเลยคะ เพราะว่าตรงนี้เราก็ควรคุยกับผู้ปกครองด้วยว่าเค้าจะช่วยให้ได้เยอะ

ถ้าพัฒนาเด็ก (พฤติกรรมที่ควรได้รับการปรับปรุง) ตรงจุดใดจุดหนึ่ง คะแนนเด็กแล้วก็การเรียนก็จะเพิ่มขึ้น แก่ความรับผิดชอบของเด็กได้ ผลการเรียนของเด็กก็จะดีขึ้น

หนูยังไม่ได้เก็บงานเลย เพิ่งมาเริ่มงานมัธยมแค่ 2 ปี ถ้าประถม 3 ปีก็ เลยไม่ต่อเนื่องก็เลยไม่ได้เก็บงานเลยแต่ ผอ. ก็บอกยืนยันกันหน่อยแต่อย่างไงไม่พร้อม

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
ด.ญ. xx ไม่ได้อยู่กับพ่อแ่ฐานะอยู่กับตายาย เรียกตายายว่าพ่อกับแม่	3	✓				✓								
โปรไฟล์นี้ อันนี้คือประเมินพฤติกรรม ถ้าเน้นเด็กข้อเน้นวินัย กับข้อสตัยสุดจืด			✓								✓			
วินัยข้อ 3 คะ ส่วนมากจะอยู่เกณฑ์ดี			✓								✓			
ส่วนใหญ่ที่จริงมันไม่มีปัญหาไม่น่าจะทำวิจัย... ก็ทำวิจัยส่วนย่อยที่มีปัญหานี้แหละ ทำไม่ถึงได้อยู่ในเกณฑ์ต่ำ				✓							✓			
เด็กบางคนยังไม่ลาออกลาออก ไม่มีตัวนะคะ คือ เด็กยังจำหน่วยไม่ได้		✓				✓								
พฤติกรรมนี้ส่วนใหญ่จะมองเด็กที่ด้านลบ ที่จะต้องพัฒนา ถ้าในแง่ของพฤติกรรมเราต้องทำอะไรก็ต้องทำกลุ่มย่อยไป		✓											✓	
ตัวอย่างจากโปรไฟล์ห้องเรียน เรื่องข้อสตัยสุดจืด ส่วนมากจะไม่พูดความจริง			✓								✓			
ปรับพฤติกรรม...ดูแค่ 5 คนนี้เราจะปรับพฤติกรรมการพูดโกหก				✓									✓	
หาสาเหตุที่เด็กชอบโกหก "สาเหตุใดที่ทำให้ให้นักเรียนในห้องนี้ 2/3 ไม่พูดความจริง				✓										✓
ตัวอย่างเด็ก 5 คนนี้เป็นเด็กที่มีผู้ปกครองให้ความร่วมมือนี้ เราจะทำเป็นแนะแนวว่าขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครองได้				✓									✓	
พัฒนาเด็ก (พฤติกรรมที่ควรได้รับการปรับปรุง) ตรงจุดใดจุดหนึ่ง คะแนนเด็กแล้วก็การเรียนก็จะเพิ่มขึ้น					✓						✓			
ยังไม่ได้เก็บงานเลย เพิ่งมาเริ่มงานมัธยมแค่ 2 ปี ถ้าประถม 3 ปีก็เลยไม่ต่อเนื่อง		✓							✓					

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
เป็นคำถามที่ เหมือนกับคำถามที่ทำใหม่? เป็นคำถามนะ		✓												✓
เหลือเขียนบรรยายเท่านั้นแหละ พี่ได้ทุกอย่าง แล้ว พี่เขียนได้เลย			✓				✓							
ไอ้กลุ่มที่ได้ (คะแนน) หนึ่งนี่ต้องใช้แบบฝึก การอ่าน ที่ว่าจากระดับการง่ายจากขั้นง่ายไป จนถึงขั้นสูงสุด				✗									✓	
ด.ญ. xx ไม่รับรู้ ไม่เข้าใจ แต่พอนอกเวลา เรียนใช้ชีวิตปกติ เค้าไม่มีอะไร		✓					✓							
เด็กคนนี้ถ้าพัฒนาการเรียนไม่ได้เลย น่าจะ พัฒนาการอยู่ในสังคม				✓									✓	
การสร้างโปรไฟล์ เรายังมีข้อมูลแล้ว ไม่ต้องไปทำ ใหม่ แต่เขายังไม่ได้รวม สรุปให้เป็น กิจจะลักษณะ			✗							✓				
ทำโปรไฟล์เพื่อให้ทราบข้อมูลเด็ก เขาไปใช้ แก้ปัญหาเรื่องการจัดการเรียนการสอน เลือก วิธีการสอนให้เหมาะกับเด็กส่วนใหญ่ในห้อง					✓					✓				
เอาครูยุโรปมาดีกว่า เอาเจ้าของภาษามา จริงๆ ถ้าเอาอย่างนี้มาเสียตายนะประมาณ ครูยุโรปมาดีกว่า เอาเจ้าของภาษามาจริงๆ ถ้า เอาอย่างนี้มาเสียตายนะประมาณ				✓			✓							

ครูคนที่ 7

ไปวัดดูคนไปตีรวม ไปไม่ถึง 10 คนมั้งไปน้อยมากเลย เด็กที่ไม่ค่อยมีปัญหาอยู่กับสังคมอื่นได้ เด็กเก่งนะ เค้าจะไปกันนะ ... ผู้หญิงนะจะไปแล้วไปโดนเด็ก
โรงเรียนอื่นมองจ้อง จะเอาเรื่องนะ ก็ไม่อยากไป ทั้งๆที่เค้าตั้งใจจะไปเรียนนะ

โปรไฟล์นั้นบอกอะไรเราได้บ้าง เด็กห้องนี้ก็ใช้ได้นะ เราประเมินเด็กจากของล่างสุด ส่วนใหญ่ดีกับปานกลาง ดูของรวม

ทำแคร์คนใจ ทำแคร์กลุ่มที่มีปัญหา การพัฒนาเด็กที่มีปัญหาการอ่าน

ด.ช. xxx เป็นเด็กที่มีปัญหาการอยู่ในสังคม ชอบแกล้งผู้หญิง เค้าต้องกินยาคุมตลอด

ด.ญ. xxx เขียนไม่ได้เลยนะ แต่ทำงานให้สังคมส่วนรวมได้หมด ถ้าเป็นเรื่องการเรียนไม่ได้ ลอกเพื่อนยังลอกผิดลอกถูกเลย

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
เด็กที่ไม่ค่อยมีปัญหาอยู่กับสังคมอื่นได้ เด็ก เก่งนะ เค้าจะไปกันนะ	2		✓			✓								
โปรไฟล์นั้นบอกอะไรเราได้บ้าง เด็กห้องนี้ก็ ใช้ได้นะ			✓									✓		
ทำแคร์กลุ่มที่มีปัญหา การพัฒนาเด็กที่มี ปัญหาการอ่าน			✓										✓	
ด.ช. xxx เป็นเด็กที่มีปัญหาการอยู่ในสังคม		✓				✓								
ด.ญ. xxx เขียนไม่ได้เลยนะ แต่ทำงานให้ สังคมส่วนรวมได้หมด		✓				✓								

ครูคนที่ 8

โปรไฟล์อันนี้เง้ออันนี้เพราะฉะนั้นอันนี้ คำถามวิจัยคือ มันต้องขึ้นอยู่กับแบบการสอนละ การใช้แบบการสอนที่แตกต่างกันในการสอน
คือ เคยเจออะคะ ให้เงินวันละ 60 เจอลูกตอน 3 ทุ่ม เด็กซู้กินเอง เด็ก ป. 2 นะคะ

โปรไฟล์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ดู การพัฒนานักเรียนเรื่องของเวลา พัฒนาคะแนนนักเรียนตามจุดประสงค์/ตามตัวชี้วัด ... วันแรกที่ว่าครูมาบอกว่าจะเด็กตอบไม่ได้เลย ไม่ใช่ห้องนี้ห้องเดียวนะ ห้องนูช 6 ชั่วโมงก็ไม่ได้เลย ใช้เวลา ไม่ ชั่วโมงหนึ่งมันไม่รอด ภาพก็ลอปสามวันแล้ว

นิยามคำศัพท์เฉพาะ แต่มันต้องอ้างอิงไม่ใช่หรือว่ามันมาจากไหนนะ อ้างอิงจากที่เราเขียนเองนะ ว่าผลสัมฤทธิ์ที่เราต้องการคืออะไรใหม่ เราไม่มีหนังสืออ้างอิงด้านนี้

แก้ไขปัญหาเด็กจากการอ่านโปรไฟล์โดยใช้การอ่านแบบอื่น ใช้หนังสือ ใช้การ์ตูน หนังสือนอกเวลาการสั่งให้นักเรียนอ่าน

อยากอ่านหนังสือไหนก็เอามาอ่าน อันนี้ก็คือการให้เด็กอ่านหนังสือนอกเวลาเพิ่มเพื่อพัฒนาคะแนนการอ่านของเด็ก เวลาเราสอบอ่านเราไม่เคยให้เด็กไปอ่านหนังสือเรียน

แต่จะมีปัญหาอย่างหนึ่งนะคะ สอนเด็กเก่งเด็กอ่อน ผู้ปกครองจะมองว่าลูกตัวเองเก่ง

มีปัญหารื่องความเป็นอยู่เก่งเกินเพื่อน บางทีเพื่อนหมั่นได้ ไม่ยอมแพ้ใคร สมมุติว่าเพื่อนคนนี้ได้คะแนนมากกว่าเค้าไม่ยอมรับแล้วก็เหมือนเค้าว่า

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม									
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8		
โปรไฟล์.. การใช้แบบการสอนที่แตกต่างกันในการสอน	2			✓										✓	
ให้เงินวันละ 60 เจอลูกตอน 3 ทุ่ม เด็กซื้อกินเอง เด็ก ป. 2		✓				✓									
โปรไฟล์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ดู การพัฒนานักเรียนเรื่องของเวลา พัฒนาคะแนนนักเรียนตามจุดประสงค์/ตามตัวชี้วัด			✓											✓	
เด็กตอบไม่ได้เลย ไม่ใช่ห้องนี้ห้องเดียวนะ			✓											✓	
นิยามคำศัพท์เฉพาะ แต่มันต้องอ้างอิงไม่ใช่หรือว่ามันมาจากไหนนะ อ้างอิงจากที่เราเขียนเองนะ		✓							✓						
แก้ไขปัญหาเด็กจากการอ่านโปรไฟล์โดยใช้การอ่านแบบอื่น ใช้หนังสือ ใช้การ์ตูน				✓										✓	
มีปัญหารื่องความเป็นอยู่เก่งเกินเพื่อน บางทีเพื่อนหมั่นได้ ไม่ยอมแพ้ใคร		✓							✓						

ครูคนที่ 9

ขนาดเรียนรวมกันห้องใหญ่ๆ นั่งคละๆ กัน มีครูนั่งกำกับห่างๆ ปล่อยให้เค้าเรียน ยังทำตบทำตีกันเลย นำเอามากเลย เด็กมีพฤติกรรมอะไรต่างๆ ก็ไม่รู้ สังคมต่างๆ มันเปลี่ยนไป ครูก็เหนื่อย

โปรไฟล์...นำไปใช้การเพิ่มคะแนนด้วย ... พอทำเป็นโปรไฟล์ต้องเพิ่มการสรุปผล การประเมินเด็ก จะได้เห็นภาพรวมทั้งห้อง

คือมันกับไม่ผ่านก็ คือ ผลที่ไปทำป็นนี้จะเห็นว่าถ้าครูสอนโดยวิธีการแบบเดิมกับไปเปรียบเทียบกับการใช้รูปภาพ จะเห็นว่าใช้รูปภาพดีขึ้นเด็กตอบได้เยอะขึ้น แต่กับแบบที่ครูทำขึ้นก็คือ ให้เด็กทำเองเลยจัดเองทำอะไรเองเลยกับได้ผลที่ดีขึ้นเยอะ เห็นใหม่คะ

การสอนโดยใช้รูปภาพส่งผลต่อคะแนนการอ่านเวลาของนักเรียน ได้หรือไม่ อย่างไร

ภาษาลูกๆก็เป็นคะ สอนเป็นตัวเลขขึ้นกระดานเป็นข้อคำถาม เด็กก็ทำไม่ได้ จะเอาเวลามาไขให้รู้จักคำศัพท์แล้วพูดตามเหมือนคณิตศาสตร์นี่แหละคะ

ถ้าบางอย่างที่เรามันเป็นสากลนะ เราต้องอ้างอิงจากหนังสือ มีคนเค้าทำมาแล้ว เราเอามาอ้างได้

ด.ช. xxxx อารมณ์หนักกลัวมาก ผู้ปกครองรู้ปัญหา เรื่องอารมณ์เวลาระเบิดลง แรงมาก ตัวใหญ่เอาไม่อยู่

ด.ช. xxx แต่เวลาเรียนถ้าอะไรที่เคยสอนไปแล้ว เค้าจำแม่นมาก ควรสอนแบบเน้นความจำ

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม									
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8		
เด็กมีพฤติกรรมอะไรต่างๆ ก็ไม่รู้ สังคมต่างๆ มันเปลี่ยนไป ครูก็เหนื่อย	1	✓								✓					
โปรไฟล์...นำไปใช้การเพิ่มคะแนนด้วย			✓						✓						
โปรไฟล์ต้องเพิ่มการสรุปผล การประเมินเด็ก จะได้เห็นภาพรวมทั้งห้อง				✓										✓	

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
สอนโดยวิธีการแบบเดิมกับไปเปรียบเทียบกับ การใช้รูปภาพ จะเห็นว่าใช้รูปภาพดีสำหรับเด็ก ตอบได้เยอะขึ้น		✓					✓							
การสอนโดยใช้รูปภาพส่งผลต่อคะแนนการ อ่านเวลาของนักเรียน ได้หรือไม่ อย่างไร					✓									✓
ภาษาอังกฤษก็เป็นคำสอนเป็นตัวเลขขึ้น กระดานเป็นข้อความ เด็กก็ทำไม่ได้		✓				✓								
ถ้าบางอย่างที่เรามันเป็นสากลันะ เราต้อง อ้างอิงจากหนังสือ มีคนเค้าทำมาแล้ว เราเอา มาอ้างได้		✓					✓							
ด.ช. xxxx อารมณ์น่ากลัวมาก ผู้ปกครองรู้ ปัญหา เรื่องอารมณ์เวลาจะเบ็ดเตล็ด แรงมาก		✓					✓							
ด.ช. xxx แต่เวลาเรียนถ้าอะไรที่เคยสอนไป แล้ว เค้าจำแม่นมาก ควรสอนแบบเน้นความจำ			✓				✓							

ครูคนที่ 10

ใช้ การสอนรวม เราสอนไปแล้วเด็กเก่งเบือแล้วครูถามซ้ำอีกแล้ว ในขณะที่เด็กอ่อนไม่ได้ถามซ้ำเป็นสิบรอบก็ยังไม่ได้ ใช้พอมาวมกันหมดนี้เด็ก
เก่งเบือแล้วก็จะเหมือนกับรวมแล้วก็จะไม่ได้อะไรมากขึ้น แต่ถ้าเราอัดกันเองนะครับเราจะเพิ่มเนื้อหาเข้าไปอีกตามเด็กอ่อนก็ว่าอยู่นั่นละ....เด็กอ่อนจะได้
น้อยลง ได้ตามแค่ที่เค้ารับได้กับเด็กอ่อน

ถ้าทำในชั้นเรียน work มากเลยนะ แต่ที่เด็กบางคนเค้าบอกว่าห้องแบบห้องอ่อน ไม่ยอมรับ ผมต้องบอกเรียนไปก่อน เพราะถ้ามีพัฒนาดีมาก
ขึ้น เราจะปรับเปลี่ยนให้ไปอยู่ห้อง a / b / c แล้วเด็กก็ตั้งใจมากขึ้นครับ คือ ครูเค้าก็อยากสอนมากขึ้น สมมุติว่าต้องสอนห้อง e ครูเค้ารู้ว่าต้องเจอเด็กอ่อน
อย่างไร จะน่าเบือหน่อย หนักหน่อย แต่ก็จะได้เตรียมตัวดู แต่มันก็ซ้ำกันทั้งห้อง ไม่เหมือนกัน style เดียวกัน แต่วันไหนครูสอนห้อง a จะมีความสุข ... แต่ครูเค้า
รู้ว่าต้องเจอเด็กอ่อนอย่างไร จะน่าเบือหน่อย หนักหน่อย ต้องเตรียมตัวสอนซ้ำไปเรื่อยๆ จนกว่าเด็กจะเข้าใจ

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนบ้านขุนประเทศ ตรงนี้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ...

นิยามคำศัพท์เฉพาะ .... อ้างอิงตอนความเป็นมา ... บทที่ 2 มันขึ้นกับว่าเรื่องนี้คนทำเยอะหรือยัง ถ้าทำเยอะ มันจะมีวรรณกรรมเยอะ ชื่อเรื่อง
การพัฒนาการอ่านนาฬิกาของนักเรียน

โปรไฟล์นี้บอก ... การอ่านของเด็กส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี

ความจริงเด็กอาจจะมีปัญหาพัฒนาการ 6/1 มีคนหนึ่ง มีปัญหาเท่าไรก็ได้ตามไปแล้วแล้วก็ถามใหม่ ก็ยังตอบไม่ได้ คือเค้ามีปัญหาเรื่องการ
เรียนเท่านั้น การใช้ชีวิตเค้าทำได้ การรับรู้อะไรที่เป็นกระบวนการ เป็นเรื่องๆ เค้าจำไม่ได้เลย...เปลี่ยนการสอนโดยใช้กิจกรรมก็ยังไม่ได้ เปลี่ยนวิธีการหลาย
ครั้งแล้วก็ยังไม่ได้ ได้สุดของสยาม เบตง เธอก็ยังเบงเบงเลย ให้พูดเบตง เค้าพูดได้สื่อสารได้

เด็กพวกนี้ ก็กลัวว่าจะไม่ได้เรียนต่อ เพราะว่าที่ไหนก็มีใครรับ ทั้งๆ ที่เค้าอยากเรียนนะครับ

โปรไฟล์ทำได้ง่าย เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัว ข้อมูลที่ครูเจอทุกวัน มีอยู่แล้ว ส่วนใหญ่เราไม่ได้ดูเลย ไม่ได้เอามาใช้เลย ทำโปรไฟล์เพื่อให้ทราบข้อมูล
เด็ก รู้จักเด็ก แต่เราไม่ได้เอาไปใช้ บางคนไม่เคยเอาข้อมูลพวกนี้มาดูเลยนะ

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
การสอนรวม เราสอนไปแล้วเด็กเก่งเบือแล้ว ครูถามซ้ำอีกแล้ว ในขณะที่เด็กอ่อนไม่ได้ถาม ซ้ำเป็นสิบรอบก็ยังไม่ได้	1		✓			✓								
การแบ่งห้อง ถ้าทำในชั้นเรียน work มากเลย นะ				✓		✓								
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียน บ้านขุนประเทศ ตรงนี้เป็นกลุ่มตัวอย่าง		✓					✓							
บทที่ 2 มันขึ้นกับว่าเรื่องนี้คนทำเยอะหรือยัง ถ้าทำเยอะ มันจะมีวรรณกรรมเยอะ			✓				✓							

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม									
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8		
ไปรไฟล์นี้บอก ... การอ่านของเด็กส่วนใหญ่ อยู่ในเกณฑ์ดี			✓										✓		
ความจริงเด็กอาจจะมีปัญหาพัฒนาการ 6/1 มีคนหนึ่ง มีปัญหาเท่าไรก็ได้ตามไปแล้ว แล้วก็ถามใหม่ ก็ยังตอบไม่ได้ คือ เด็กมีปัญหาเรื่องการเรียนเท่านั้น				✓		✓									
เด็กพวกนี้ กลัวว่าจะไม่ได้เรียนต่อ เพราะว่าที่ไหนก็ไม่มีใครรับ ทั้งๆ ที่เค้าอยากเรียนนะครับ		✓				✓									
ไปรไฟล์ทำได้ง่าย เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัว ข้อมูลที่ครูเจอทุกวัน มีอยู่แล้ว				✓					✓						

ครูคนที่ 11

ทำวิจัยขอมผลงาน คศ.3 เรื่องคำที่ใช้ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา เราใช้วัตกรรม คือ การใช้คำตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา พัฒนาคะแนนการอ่าน ตัวสะกด ทำเรื่องนี้ เพราะว่า เป็นเรื่องสำหรับเด็กมีปัญหา

การใช้XXX จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์หรือไม่?

การปลูกฝังและการชมเชยช่วยแก้ปัญหาความซื่อสัตย์สุจริตได้อย่างไร หรือได้เพียงใด

การใช้การสนทนากลุ่มย่อยมาช่วยแก้ปัญหาในด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนได้อย่างไร

การสะท้อนผลในกลุ่ม กลุ่มนี้ไม่ได้ยอดเยี่ยม แต่ว่าแต่ละคนเป็นคนพูดน้อย

วิจัยเชิงปริมาณใช้เชิงคุณภาพก็ได้ วัตกรรมนักเรียน ครูในชั้นเรียนน้อยลง อาจใช้การสังเกต เขียนโน้ตสั้นๆว่า เกณฑ์อย่างนั้นบรรยายตามเกณฑ์

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม									
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8		
ทำวิจัยขอมผลงาน คศ.3 เรื่องคำที่ใช้ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา	2	✓					✓								
การใช้XXX จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์หรือไม่?					✓										✓
การปลูกฝังและการชมเชยช่วยแก้ปัญหาความซื่อสัตย์สุจริตได้อย่างไร					✓										✓
การใช้การสนทนากลุ่มย่อยมาช่วยแก้ปัญหาในด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนได้อย่างไร					✓										✓
กลุ่มนี้ไม่ได้ยอดเยี่ยม แต่ว่าแต่ละคนเป็นคนพูดน้อย		✓						✓							
วิจัยเชิงปริมาณใช้เชิงคุณภาพก็ได้ วัตกรรมนักเรียน ครูในชั้นเรียนน้อยลง		✓					✓								

ครูคนที่ 12

ทุกคนต้องทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่แล้ว อยู่ที่ปีละ 4 เล่ม ตอนที่อยู่โรงเรียนเก่าจะปีละ 2 เรื่อง

จากข้อมูลไปรไฟล์ห้องเรียน ไม่มีใครไปรไฟล์ อันนี้เฉพาะของวิชาภาษาไทย ของ ป.4 นะคะ ... จะดูที่การเขียน ว่าเด็กได้ในระดับ คือเด็กได้ระดับดีเยี่ยมน้อยมากแทบจะไม่มี ดีมากคนเดียว ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กผ่านเกณฑ์คือ 2 และดี แสดงว่าพัฒนาการเขียน เพราะว่าโรงเรียนเราก็ดกเรื่องการเขียน สอบอะไรก็ตกเรื่องการเขียน

เด็กมีปัญหาคะแนนไอเน็ตที่ผ่านมา คือ คะแนนไอเน็ตที่ผ่านมา คะแนนนี้จะเป็นปัญหามากที่สุด ที่เค้าคอมเม้นท์มาคือด้านการเขียนนะคะ .... ใช้แบบฝึกการบรรยายภาพช่วย ใช้การเรียงความได้รูปภาพช่วย ใช้การสอนโดยใช้แบบฝึกการบรรยายภาพเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน ... คำถามวิจัย: การใช้แบบฝึกการบรรยายภาพเพิ่มคะแนนการเขียนของนักเรียนได้อย่างไร

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
ทุกคนต้องทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่แล้ว อยู่ที่นี่ ละ 4 เล่ม	2	✓						✓						
โปรไฟล์นี้ อันนี้เฉพาะของวิชาภาษาไทยคะ ของ ป.4 นะคะ ... จุดที่การเขียน ว่าเด็กได้ ในระดับ คือเด็กได้ระดับดีเยี่ยมน้อยมากแทบ จะไม่มี				✓							✓			
คะแนนไอเน็ตที่ผ่านนะคะ เรื่องการเขียนนี้จะ เป็นปัญหามากที่สุด				✓		✓								
ใช้แบบฝึกการบรรยายภาพช่วย ใช้การ เรียงความได้รูปภาพช่วย					✓							✓		
การใช้แบบฝึกการบรรยายภาพเพิ่มคะแนน การเขียนของนักเรียนได้อย่างไร					✓								✓	

ครูคนที่ 13

ที่กำหนดให้ทำแค่ปีละ 2 เล่ม

จากโปรไฟล์ จะพัฒนาการอ่านของเด็ก เด็กส่วนใหญ่ด้านการอ่านอยู่ในระดับผ่าน แต่ว่าการอ่านมี ระดับ 1 (ผ่าน) เยอะ 5 คน มีระดับ 2 เยอะ
ที่สุด คือเด็กส่วนใหญ่อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ อยากทำวิจัยเพื่อพัฒนาเด็กในระดับ 2 และ 1 ให้ดีขึ้น ถ้าทำวิจัยเฉพาะกลุ่ม 5 คน (ระดับผ่าน) จะใช้วิธีการ
เพื่อนช่วยเพื่อนนะ คือ เอาเด็กที่ได้ระดับ 3 มาช่วยเด็กที่ได้กลุ่ม 1

คำถามวิจัย คือ วิธีการพัฒนาการอ่านของนักเรียนโดยใช้กระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้เด็กได้ผลดีขึ้นหรือไม่?

ชื่องานวิจัย: การเพิ่มคะแนนการอ่านของนักเรียนโดยใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

คำถามวิจัย วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนจะช่วยแก้ปัญหาการอ่านได้หรือไม่? วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนจะพัฒนาคะแนนการอ่านได้หรือไม่? อย่างไร? ..

การใช้เพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลต่อคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างไร

เวลาเราวัดผล วัดจากคะแนน เวลาเราทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเราจะต้องวางแผนตรงไหนมาวัด ไม่รู้ว่าจะเอาคะแนนตรงไหนมาพิจารณา คือ เรายอม
ด้วยตาเปล่าคือเราเห็นพฤติกรรมเค้าดีขึ้นแต่ไม่รู้ว่าจะทำยังไง

โปรไฟล์ห้องเรียน ... ชื่อสัปดาห์สุดท้ายมีปัญหามีบ้างคะ เป็นบางคน ไม่เรียนไม่รู้เป็นปัญหาเยอะนะคะ

ของวิชาหนู ก็ต้องมุ่งมั่นในการทำงาน ต้องมุ่งมั่นในการทำงาน ระเบียบวินัยใส่รู้ใส่เรียนประมาณนั้นคะ

การสะท้อนผลน้อย อาจมีปัญหาวนาค่อยรู้เรื่องวิธีการทำวิจัยด้วยคะ เลยทำให้ไม่พูด

คะแนนในโปรไฟล์มองว่า 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 อันไหนสำคัญที่สุด ระเบียบวินัย (หัวเราะ) กับ ความซื่อสัตย์สุจริต ... ทัศนคติศาสนาซื่อสัตย์มัน
เป็นจิตสำนึก มันตามมาทีหลังได้ คือมันปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก แทบจะไม่ต้องสอนด้วยซ้ำ แต่ทำไม่ได้แล้วตกนรก ค่ะปลูกฝัง

ใช้วิธีการปลูกฝัง ถ้าเค้าสารภาพเราก็ไม่ทำโทษใช้ใหม่ ก็เหมือนกับที่เราคุยกันตรงๆว่าเธอยอมรับมาแล้วก็ปรับแล้วก็ใช้การแนะนำก็ใช้การ
ปลูกฝังเค้าเป็น ... การพัฒนาความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้น ป.2 โดยใช้วิธีการปลูกฝังและการยกย่องชมเชย

บันทึกผลจาก การให้ดาวทำดีแล้วแจกดาว เราวัดจากคะแนนวัดผลด้วยสายตา เราคิดว่าเค้าดีขึ้น แต่ไม่รู้ว่าจะวัดผลอย่างไร ... ไม่ได้สร้าง ตอน
วัดผลไม่ได้สร้างเกณฑ์ไว้ เรายังไม่รู้จะอธิบายอย่างไร ก็เลยงงอยู่ตรงนี้คิดว่าหนูจะวัดอย่างไรเราเองว่าพฤติกรรมเค้าดีขึ้นแต่ไม่รู้ว่าจะทำยังไงกับงานที่เรา
ทำให้เพราะเราไม่รู้จะสร้างเกณฑ์ยังไง

สมมติวิจัยเรื่องระเบียบวินัย เกณฑ์ของเรา ก่อนวิจัยนี้เด็กเข้าแถวไม่เรียบร้อย เวลาทำงาน ทำงานไม่เสร็จ เวลาเรียนคุยกัน พอเราเอาดาวไป
ปรับพฤติกรรมปั๊บหลังจากนั้น เราสังเกตเห็นเค้าไม่ค่อยคุยกันในห้องเรียน เข้าแถวเรียบร้อยขึ้น เวลาเราเขียนเกณฑ์เราจะต้องเขียนว่าก่อนหน้าวิจัยเรามี
พฤติกรรม คือ เข้าแถวเรียบร้อยก็ครั้ง อาจใช้เวลาในการจัดแถวน้อยลง ก็คือว่ามีพฤติกรรมดีขึ้น

เราใช้วิธีบรรยาย แทนตารางก็ได้ใช้ใหม่ หนูเข้าใจว่าต้องเขียนเป็นตาราง ... ถ้าทางวิทยาศาสตร์ เค้ามักจะทำเป็นตัวเลข แล้วต้องมา
เปรียบเทียบสถิติ พอต้องมาทำวิจัยเชิงปฏิบัติการก็เลยงง

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม							
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8
ที่กำหนดให้ทำแค่ปีละ 2 เล่ม	3	✓						✓					
จากโปรไฟล์ จะพัฒนาการอ่านของเด็ก เด็ก ส่วนใหญ่ด้านการอ่านอยู่ในระดับผ่าน				✓							✓		

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
เด็กประถมไม่ค่อยมีปัญหา (ความซื่อสัตย์ สุจริต) แทบจะไม่มีปัญหา				✓		✓								
วิจัยเรื่องซื่อสัตย์สุจริตเราคิดว่าเราให้ จะให้ สังเกตพฤติกรรม... ใช้วิธีการยกย่องชมเชย				✓									✓	
ของวิชานู ก็ต้องมุ่งเน้นในการทำงาน ต้องการรับผิดชอบ		✓											✓	
มีข้อมูลนะคะ แต่ไม่รู้ว่าจะเขียนอย่างไร					✓		✓							
จากโปรไฟล์ ใช้พัฒนาการเขียนของเด็กใช้วิธี เพื่อนช่วยเพื่อนไม่ได้ เพราะเด็กมีดีเยี่ยมเพียง คนเดียว		✓											✓	

ครูคนที่ 15

โปรไฟล์ของครูคนที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษ การอ่าน การเขียน แล้วประเมินผลออกมา ว่า ผลการประเมินการคิด การอ่าน การเขียน มีดีเยี่ยม ดี และผ่าน ผ่านมีเยอะสุด น่าจะพัฒนาเด็กได้ด้วยดี... พัฒนาเด็กทุกคนให้มันดีขึ้นกว่าเดิม

t->r อาจจะในกลุ่มก็ได้ที่ยังแค่ผ่าน หรือว่าดีให้เป็นดีเยี่ยม ก็คือพัฒนาทั้งห้อง หรือว่าพัฒนาบางกลุ่มก็ได้ พัฒนาจากเด็กกลุ่มดีให้เป็นดีเยี่ยม ก็หรือพัฒนาเด็กอ่อนให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือว่าอยู่ในกลุ่มดี ก็คือพัฒนา 2 กลุ่ม

จากโปรไฟล์ จะทำวิจัยเรื่องการคิด จะทำเรื่องการคิด เพราะเด็กส่วนใหญ่ไม่ค่อยชอบคิดเด็กเกือบทั้งหมดอยู่ในระดับ 2 อยากให้เด็กมีการคิด ที่มากขึ้น โดยใช้สถานการณ์เข้ามา มีแต่แบบฝึกของตัวเองใช้สถานการณ์มาให้ แล้วให้เด็กคิดวิเคราะห์ สร้างคำถามวิจัย: การเรียนโดยใช้บทบาทสมมติจะทำให้ความคิดของเด็กดีขึ้นอย่างไร?

ตอนนี้ตั้งใจจะทำวิจัย mind mapping อยู่ ชื่อเรื่อง: การใช้มายแมปโป้งเพื่อพัฒนาความคิด คำถามวิจัย: การใช้มายแมปโป้งเพื่อพัฒนาความคิด วิเคราะห์ของนักเรียนทำให้คะแนนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างไร หรือส่งผลให้คะแนนการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนเปลี่ยนแปลงอย่างไร แต่คำถามวิจัยที่จะใช้จริงยังไม่รู้ว่าจะใช้ได้อย่างไร

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
จากการวิเคราะห์โปรไฟล์ ...ผลการประเมิน การคิด การอ่าน การเขียน มีดีเยี่ยม ดี และผ่าน ผ่านมีเยอะสุด	2	✓											✓	
วิเคราะห์โปรไฟล์... พัฒนาทั้งห้อง หรือว่าพัฒนาบางกลุ่มก็ได้ พัฒนาจากเด็กกลุ่มดีให้เป็นดีเยี่ยมก็หรือพัฒนาเด็กอ่อนให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือว่าอยู่ในกลุ่มดี				✓									✓	
จะทำเรื่องการคิด เพราะเด็กส่วนใหญ่ไม่ค่อยชอบคิดเด็กเกือบทั้งหมดอยู่ในระดับ 2					✓								✓	
มีแต่แบบฝึกของตัวเองใช้สถานการณ์มาให้ แล้วให้เด็กคิดวิเคราะห์		✓											✓	
สร้างคำถามวิจัย: การเรียนโดยใช้บทบาทสมมติจะทำให้ความคิดของเด็กดีขึ้นอย่างไร?					✓									✓
การใช้มายแมปโป้งเพื่อพัฒนาความคิด วิเคราะห์ของนักเรียนทำให้คะแนนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างไร					✓									✓

ครั้งที่ 6 กิจกรรมในวันที่ 13 ธันวาคม 2555

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม: การวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียน/โปรไฟล์ห้องเรียนที่ให้ เพื่อนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยวัดจากคำถามวิจัย บทบาทของผู้วิจัย (1) ใช้คำถามกระตุ้นให้ครูที่เข้าร่วมสะท้อนความคิดในประเด็นที่กำลังสนทนา

- (2) ตอบ/อธิบาย ให้เกิดความรู้สึก (empowerment)
- (3) เป็น facilitator ในการสนทนากลุ่ม

หมายเหตุตาราง

ปริมาณ คือ ปริมาณการสะท้อนผลของครู มาก (คะแนน = 3) ปานกลาง (คะแนน = 2) และน้อย (คะแนน = 1)

ระดับการสะท้อนผล ของครูอิงตามแนวคิดของ Heron ประกอบด้วย

- 1 คือ ระดับการบรรยายสภาพที่เกิดขึ้น คะแนนเท่ากับ 1
- 2 คือ ระดับการประเมินข้อค้นพบ คะแนนเท่ากับ 2
- 3 คือ ระดับการอธิบายข้อค้นพบ คะแนนเท่ากับ 3 และ
- 4 คือ ระดับการประยุกต์ใช้สิ่งที่ค้นพบ คะแนนเท่ากับ 4

เครื่องหมาย

คือ

คือ

คือ

สาระการสนทนากลุ่ม

- 1 คือ การสะท้อนผลจากการสนทนาระหว่างครู กับ นักวิจัย
- 2 คือ การสะท้อนผลจากการสนทนาระหว่างครู กับ ครูในกลุ่มสนทนา
- 3 คือ การสะท้อนผลจากการสนทนาระหว่างครู กับ ครูในกลุ่มสนทนา กับ นักวิจัย
- 1 คือ ประเด็นปัญหานักเรียน
- 2 คือ ประเด็นปัญหาการทำวิจัยของครู
- 3 คือ ประเด็นภาระงานครูที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน การทำวิจัยของครู
- 4 คือ ประเด็นข้อมูลนักเรียน (การประเมินผล) ที่ควรเก็บในโปรไฟล์
- 5 คือ ประเด็นการสร้างโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียน
- 6 คือ ประเด็นการอ่านวิเคราะห์โปรไฟล์ทั้งสอง
- 7 คือ ประเด็นการหาปัญหาหรือวิจัย
- 8 คือ ประเด็นการตั้งคำถามวิจัยจากโปรไฟล์นักเรียน

ครูคนที่ 1

กลัวว่าตอบไปแล้ว กลัวว่า เอ! กรอกไปแล้วเขาจะอะไรไหม ตอบมาบางคะอาจารย์ไม่รู้ว่าจะถูกไปอาจารย์ป่าวคะ ... คือมีอยู่อันนี้จริงๆไม่ถูกขั้นตอนการสร้างโปรไฟล์เนี่ย แต่เรียงลำดับเหตุการณ์ไม่ทุกเลย เอ๊ะ! มันทำตรงไหนก่อน

คะ อาจารย์ จริงๆ เพราะว่าปกติแล้วสอนเด็กแล้วออกไปได้ตามปกติ เพราะว่าความถนัดความชิน แต่พอว่าให้มานั่งเขียนเรียงลำดับเอ๊ะเอาอันไหนขึ้นก่อนอะไรก่อน ... หนูเก็บให้คะ อาจารย์ เดี่ยวอาจารย์ไม่ต้องเข้ามาเดี๋ยวหนูแวะเข้าไปหาอาจารย์ที่ไหนดี ไม่ต้องเข้ามาเพราะหนูเลยไปทางมหาวิทยาลัยอาจารย์อยู่แล้ว เดี่ยวหนูเดินเข้าไปคะ อาจารย์ไม่ต้องเสียค่าน้ำมัน อาจารย์จะอยู่ถึงกี่โมง

เข้าใจแล้วตรงเนี่ยข้อที่ขั้นตอนการสร้างโปรไฟล์ เราจะดึงตัวไหนมาคุยมันก็ขึ้นกับ นะคะ วัตถุประสงค์ไม่ได้ มันคนละ เขาเรียกว่ามันก็ขึ้นอยู่กับเส็ดวัตถุประสงค์ก่อน เราตั้งเกณฑ์การตั้งเกณฑ์ วัตถุประสงค์เนื่อะ เราต้องมาสรุป เพราะอย่างนั้นเราต้องมาวิเคราะห์ผลข้างล่าง เออเอาก็ใช้ค่าเฉลี่ย หรือ อันไหนความถี่เยอะ แล้วเราก็อ่านผล ... ประเด็นที่มองคือ ส่วนใหญ่เด็กจะพอใจ อยู่ในเกณฑ์พอใช้

ยังกับอย่างที่ตอบว่าถ้าทำโปรไฟล์เนี่ยทุกอย่างจะง่ายขึ้นเพราะเราดูจุด ๆ ตัวไหนมันจะได้เร็ว ถ้าทำตัวเนี่ยที่หนูตอบมานะ เขาบอกว่า ในอนาคตถ้าใช้การเรียนจากโปรไฟล์มันจะได้ประโยชน์อย่างไร โอโหมีประโยชน์มากเลยนะถ้าพูดถึงอะ เพราะที่ผ่านมา เรา เราไม่ได้เราไม่ได้มองตรงนั้น ก็เลยไม่รู้ว่ามีโปรไฟล์มันโปรไฟล์ยังไง คือ ที่จริงเราจับมา คือของเราก็คิดว่าเราจะทำคะ แต่ที่นี้ถ้าทำโปรไฟล์ลง เราเอง มองได้เป็นหลายมิติเลย เออ ถึงๆบอก เออ get (3) ที่อาจารย์บอกว่า เอ๊ะ! โปรไฟล์มันดีตรงไหน คือยังกลับมาคิดว่า โปรไฟล์คืออะไร ก็เลยมานั่งคิด เออ! จริงๆด้วยพอเราเห็นภาพที่เราจะตั้งจุดประสงค์ อย่างจุดประสงค์ที่เราจะทำอะ ใหม่นี้แหละ มองปุ๊บ! มาจับดูปุ๊บ! อะรู้เลย รู้เลยเอามาทำได้เลยอะ ดูเหมือนจะมองเป็นรูปมากขึ้น (4) อะเนอะ... สาระบบในการมองของเรา ดีมากเลยอาจารย์ เพราะไปนั่งคิดไปนั่งรองไปนั่งศึกษาดู ... ถ้าเกิดเป็นครูรุ่นใหม่เนี่ย ถ้าทำเนี่ย โอโห! อย่งเนี่ยเลย ดีมากเลย คือจริงๆ ฐานข้อมูลเรามีอยู่แล้วใช่มั้ย อะเพียงแต่ว่าเราดึงตัวไหนที่เราจะทำแล้วดึงออกมาสร้างเป็นโปรไฟล์นั่นเอง ยากง่ายต่างกัน หนูพูดออกมา เมื่อคืนมันเอ๊ะ! อาจารย์เขาให้เรียนดีมาก เป็นไรที่เราจะต้องมานั่งทำเป็นระบบ แล้วออกมา สามารถเอาไปใช้ได้หลายๆเรื่อง เวลาเข้ามาประเมินเนี่ยจะรู้เลย ปัญหา 1 ปัญหา 2 ปัญหา 3 เราได้แก้ในร่องรอยที่เขาเป็น ในการแก้ก็คืออยู่ในแผน (3) แผนหนูเนี่ยดูที่โปรไฟล์ได้เลยว่า ถ้าเราทำตรงนี้แล้วมันจะสอดคล้องกับแผนเราใหม่ คือ แผนเราตรงนี้ เด็กมีปัญหาดตรงนั้นตรงนี้ อาจารย์ อ่า โปรไฟล์นี้เราแก้ได้แล้ว แล้วก็ไปเอาโปรไฟล์อันอื่นข้อมูลอันอื่น แก้ต่อไปเรื่อยๆ มันสอดคล้องกับหลังการสอน (4) ก่อนสอนเราก็ดูอยู่แล้วคะ เพราะปัญหามันจะอยู่ที่พบต่อวัน ถ้าเกิดปัญหาแล้วเราแก้ เราสอนง่ายขึ้นแล้วคะ มันสอดคล้องกันเลย คะ แล้วก็จริงๆแล้วเราแก้วิโหนเราก็ทำวิจัยเราก็ยืนยันผลว่า วิธีการแก้ของเราอะ มันได้ผลดีหรือป่าว จากจุดที่ตัวเนี่ย แล้วเราก็มาลัดกับการแผน วางเราแก้แผนแล้วแบบเนี่ย ใช้ได้เลย (4)

จากโปรไฟล์การอ่าน ถ้าตอนนี้คิดว่า แม่ กับ แม่ กด วิกฤต ไซใหม่คะ ครูที่ที่ต้องปรับปรุงเยอะ กว่าปริมาณพอสมควร อ่าเห็นใหม่คะ คุณวิเคราะห้ข้างล่างว่า เด็กที่ต้องปรับปรุงมีปริมาณเยอะที่สุดว่า ก็คือ แม่ กับ แม่ กด คือมีปัญหาย่อยที่สุด คือแม่ที่ไม่ตรงตามมาตรฐานเนี่ยจะมี แม่ก กับ อันนี้เราเห็นประเด็น มองเห็นได้เลย อาจจะเริ่มก่อนจากแม่ก กับแม่ก ก่อน เพราะว่าวิกฤตมาก รองลงมาก็อาจจะ เป็น แม่ก กับ แม่ก ปรับปรุง 4 แม่กเนี่ยคะ ให้แบบฝึก เพื่อที่ว่ามันจะได้ฝึกเด็กในพวกนี้ ใช้การแข่งขันโยงภาพ โยงคำ อะไรแบบเนี่ยได้หมด

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
จากจุดที่ตัวเนี่ย แล้วเราก็มาล้อกับการแผน														
แม่ กบ กับ แม่ กด วิกฤต ไซ้ใหม่คะ ดูตรงที่ ต้องปรับปรุงเยอะ กว่าปริมาณพอสมควร อ่าเห็นใหม่คะ ดูผลวิเคราะห์ข้างล่าง			✓										✓	
อาจจะเริ่มก่อนจากแม่กด กับแม่กน ก่อน เพราะว่าวิกฤตมาก รองลงมาก็อาจจะเป็น แม่กก กับ แม่กบ				✓									✓	
ปรับปรุง 4 แม่แรกเนี่ยคะ ใช้แบบฝึก				✓										✓
มันน่าจะสลับไปได้ไม่ต้องทำอะไร น่าจะได้ ภาษาไทยอะ วิชาเดียว 2 กะสังคม			✓										✓	
ถ้าเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษน่าจะ การให้การบ้านให้การบ้านไป ศัพท์ ท่อง ศัพท์ได้ใหม่				✓										✓
การให้ใบงานหรือใบความรู้เพื่อเตรียม ความพร้อมของนักเรียนส่งผลต่อการ คะแนนวิชาวิทยาศาสตร์ ได้อย่างไรไซ้ ใหม่คะ					✓									✓
หนูจะให้เข้าเน็ตใช้หิวข้อ ให้เด็กไปสืบค้น ข้อมูลก่อนเรียนไ้				✓										✓
มีคะแนน pretest posttest ใ้ป่าว จะได้ เปรียบเทียบได้			✓										✓	
การสืบค้นข้อมูลก่อนการเรียน ส่งผลต่อ คะแนนวิชาเรียนอย่างไรไซ้ใหม่คะ					✓									✓
ถ้าเราไม่เอาคะแนนได้ใหม่ ส่งผลต่อ ความ เข้าใจ ถ้าสมมุติว่าความตั้งใจ ความอยากรู้ อยากเห็นเพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้นอย่างไร					✓									✓
ถ้ามีเด็กตอบคำถามเยอะๆ แต่ว่าเด็กตั้งใจ เอล ตั้งใจมากน้อย ในระดับ ในระดับ 1 ระดับที่ 2 หรือระดับที่ 3				✓										✓
วัดในด้านความตั้งใจ ความสนใจมากกว่า เนอะอาจารย์เนอะ ส่งผลต่อพฤติกรรมกร เรียน วิทยาศาสตร์ อย่งไร					✓									✓
กอท นี้เขากำหนดได้เลยนะ เนี่ย ถ้าทำงาน เป็นกลุ่มเนี่ยถ้าไม่สามัคคีกัน ผลงานก็ไม่ ออกมา				✓										✓
Google เเฮย! เรื่องนี้มันถูกใจเรา เราอยาก ทำอยู่แล้ว แต่มันมีแนวทาง		✓												✓
ปัญหาอุปสรรคคืออย่าง อุปกรณ์เครื่องมือ เรา อาจจะไม่ มี อย่งไรได้ ไปรแจ็กเตอร์		✓					✓							

ครูคนที่ 2

คือมันไม่มีภาระประสานงานและแบ่ง และไม่มีน้องแบบช่วยแบบเหมือนกับแบบว่าจดแล้วก็แล้วก็บุด เหมือนเช็ค อีกที่ อ้อคะ
XXX พอดี คือจะให้แบบว่าเขาเป็นแบบว่าผู้ช่วยไม่ได้ ...เพราะเขาพึ่งมาและส่วนใหญ่ครูที่บรรจุใหม่จะมีหลายคนอยู่ และก็อีกอย่างหนึ่งก็คือเขาไม่
ตรงเอก ไม่ตรงเอก แล้วแบบเหมือนกับว่ากลุ่มสาระนั้นมันคนน้อย ก็เลยไปดึงเด็กนักเรียนเด็กนี้มาช่วย ดึงมาช่วย เขาก็ได้ไม่เต็มทีอะ บอกตรงๆ เราที่ต้องเต็มทีอะ
...ถามว่าเหนื่อยไหม มันชินแล้ว เพราะกลุ่มคือมันทุกปีมันก็จะมีการมาร่วมกัน วันพระ วันพ่อ วันแม่ วันไหว้ครู อะไอย่างเนี่ย

แต่บางทีมันมีงานนอกเหนือจากนั้นคือการประกวดหน่วยงานต่างๆ เขาชอบให้ประกวดรุ่นประกวดนี้แล้วส่งมา เขาก็อยากส่งทุกงานแหละ แต่มันก็ต้องมีพักด้วยใจค่ะ... ตอนแรกเด็กไม่ชอบนะ เหมือนกับว่า ฮี้! ช่วยหน่อยช่วยกันไป แต่พอเด็กได้ไปแล้วอะ ได้ไปเจอสิ่งแวดล้อมภายนอกเขาจะมีแรงฮึด! แบบว่า ฮี้! เราไปเจอตรงนั้นอะเขาอะคือไปสมมติว่า ส่วนสรรพนัยพาไปร้องเพลงอะไรก็ตามอายุเขาจิงเลยอะทำไมเรามาขอเวทีอะ มาร่วมกิจกรรมเขาส่งเลือกมาเองๆ ไปร่วม ไปร่วม แต่พอไปไปมาเขา เขาก็อยากได้ที่ 1 อะครู ... คือเห็นคนอื่นเขา มันไม่น่าเกินความสามารถเรา และทำไมเราไม่พยายาม คือ เด็กเขาจะพูดแบบนี้ และเราจะรู้สึกว่าเขาใช้ มันใช่!... ตอนแรกคือมานั่งซ้อมสวดมนต์แล้ว เมื่อไรจะกลับบ้านเพราะว่ามันเป็นเด็กเรียนใน ก็ พอเขาได้แข่งรอบแรก ฮี้! ไม่ได้แล้วนะเว้ย มึงจะมาเล่นกันไม่ได้แล้วนะ มึงมาเล่นไม่ได้แล้วนะ เด็กจะอะไรประมาณนี้ใจเด็ก! คือมันไม่ใช่ใจ แบบว่า พูดตามเลย ปีหน้า คือจะยังงี้ก็เรียกซ้อมเลยนะ คือจะมาซ้อมตั้งแต่แรก ตอนแรกเขาไม่เข้าใจว่าทำไม? ไม่ส่งไม่ได้หรือครู! ส่งเราจะได้ประสบการณ์ ไม่อยากได้ประสบการณ์ แต่มันมีจริงๆ แล้วมันชอบ เด็กกับชอบซะงั้น ... แต่มันจะมีข้อเสียตรงที่ว่า มันอยากได้รางวัล แล้วเด็กเขาก็คาดหวังเรื่องรางวัล แต่ครูไม่ได้คาดหวังที่รางวัล แต่ครูคาดหวังที่ผลที่ได้รับลำดับที่เท่าไร คือครูจะหวังตรงนั้น อย่างโรงเรียนเราเป็นที่รู้จักว่าง่าย แต่เด็กเขาจะคาดหวังที่เงินรางวัล มันจะกลายเป็นยั้งนั้นไปพอไปเห็นโรงเรียนอื่นๆเขาได้ที่ 1 ไปเห็นเงินจำนวนนี้มา มันฮึด จะมีความรู้สึกอยากได้เงิน คือมันจะกลายเป็นแบบนี้ แต่ก็ชอบ เวลาพาไป ... วันนั้นหนูไปเยี่ยมบ้านเด็กใจ เขาก็บอกว่า เฮ้ย คุณครูทำไมแก้มอะเกรตดูดีนะแต่ทำไมคุณครูบอกว่าแก้มเรียนอ่อน ก็บอกว่า แก้มอะตอบปัญหาได้ ถามปากเปล่าได้ แต่พอเอาข้อสอบมาว่าง บึ้น! ตอบไม่ได้เลย เขียนไม่ได้ (2) ... คือมันมีอยู่ในหลักสูตรแหละ แต่ถามว่าพยายามสอนนะ เคยได้ไปสอนภาษาไทย เคยพยายามสอน สอนยังงี้เด็กเขาก็ไม่ได้ เด็กก็ไม่เข้าใจซะทีอะ บอกรู้จักการเล่าเรื่องย่อใหม่ อิมฮิ เล่าเรื่องได้ แต่ให้เขียนเรื่องย่อ ไม่ได้ไม่รู้เป็นอะไร ... ให้เล่า ฮี้! เมื่อคืนดูหนังเรื่องนี้มาเป็นไงบ้าง เขาก็เล่าแหละคือเรื่องย่อ ok แต่ให้เธอมาเขียนลงมาเป็นคำพูดแบบเนี่ยไม่ได้ ... ไม่ๆ สะกดได้หมดนะเด็กเก่งๆเขาสะกดได้นะ แต่ว่ามันเหมือนกะว่ามันวน วน วน ไม่จบเหมือนหาทางจบไม่ได้ เหมือนครูเลย มีะเข้าคุยกับครูวรรณคดี บอกว่าที่เนี่ยไม่ทำไม่ได้จริงๆนะคือให้อาจารย์ถามแล้วเราตอบมา ... พออาจารย์บอกคิดแล้วเขาก็เออ เราชูว่าตรงไหนเรารู้ แต่ถ้ามาเขียนเป็นตัว ไม่ได้ คุยกับครูคนที่ 12 กับครูก็คุยกัน เขียนยังงี้ต่อ ก็ถามที เดียวนี้ไปรไฟล์ห้องเรียนคืออะไร เขาก็ตอบ แล้วที เขาก็ตอบมายังเนี่ย คือด้วยความที่แบบว่ากลัว กลัวว่าจะมันจะนั้น ไม่ถูก ... บอกอาจารย์ว่าเมื่อเช้าคุยกับพี่ว่าพี่ได้ข้อไหนพี่ก็ตอบขึ้นนั้น ข้อไหนไม่ได้พี่ก็เว้นว่างไว้ยั้งนั้นก่อน ... ไซ ไซ ไซ ลำดับเหตุการณ์ไม่ถูก ถามได้ตอบได้ แต่ว่าเขียนเป็นตัวอักษรไม่ได้ ... อันนี้พูดกันตรงๆนะ ถ้างานร้อนอะรีบ ถ้าร้อนอะรีบ ไม่สโลแกนของเขาคือ ใครทวงก่อนเสร็จก่อน ลำดับที่ละชั้นตอน ลำดับการทวงไม่ได้ลำดับความสำคัญนะ จะโทรเรียกกันทั้งวันอะ เฮ้ย เมื่อเช้าก็ยังงั้นมาคุย ทำเรื่องนั้นไปคุยกับพี่นั้น ... แต่ส่วนใหญ่แต่ในการเก็บข้อมูลนักเรียนเนี่ยก็คือเขาก็เก็บของห้องเรา ห้องอื่นไม่ต้องเก็บ ส่วนใหญ่เขาก็มองผ่าน เด็กๆจะเป็นยังงี้ใจเขาไม่ได้เคยไปสนใจเลยนะจิงๆ

เด็กจะจิงว่าตอบอะไร คือ ถ้าอ่าน อ่านไม่ออก แต่ถ้าครูอ่านให้ฟังอะ คือ ความที่ฟังเรื่องๆเดียวมันก็จำได้ ... อย่างที่ให้เด็กกลับไปอ่านมาเกี่ยวกับใบความรู้ แล้วเข้ามาถามในเรื่องที่เขาอ่าน ทดสอบเขา ว่าเขาอยากจิงหรือเปล่า การให้เด็กทำงานแบบกลุ่มเขียนแบบนี้ได้ใหม่ การทำกิจกรรมกลุ่มส่งผลต่อความสนใจเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นไหม (4)

มันไม่ฟังเลยนะยังงั้นหนูสอนเรื่อง โตะไปไม่โกง อะ พูดยอะไรมันไม่ฟังเลย แต่ถามว่าจะให้ตัวเองเป็นผู้นำก็ไม่ได้ คือ ใจเนี่ย ค้านตลอดเวลว่าใครจะมาเป็นผู้นำไม่เอา ... แต่ว่าคะเนเนี่ย หนูเคยทำงานแล้วให้เด็กเนี่ยแต่ละคนไปเขียนมาว่าเท่าที่เขาอยู่ในกลุ่มอะ ใครไม่เคยมีส่วนร่วมเลย ไม่ๆ ให้มองเพื่อนว่าพฤติกรรมเพื่อนยังงี้ ที่เพื่อนไม่ชอบแล้วจะมาคุยกัน (3) ว่า สมมติว่า ดย. xxx เพื่อนเขามองเธอว่าเธอไม่ชอบเหลืองาน ไม่ช่วยอะไรอย่างเนี่ย เธอต้องปรับปรุงพฤติกรรมเธอนะอะไรแบบนี้ พูดกันตรงๆเลย คือจะทำมานานแล้วอะคะ คือให้ทำงานสำเร็จอะ แล้วให้ นร.แต่ละคนมามองพฤติกรรมกันเองว่า ส่งผลๆ ส่งงานเร็ว ส่งตามกำหนดหรือไม่อย่างไร

อย่างที่พี่xxx บอกว่า เสรีทในเน็ตอะ คือ หนูจะเสรีเหมือนกันนะคะแต่ว่า แต่ว่าคือเสรีทก่อนที่จะสอน รู้ว่าเรื่องไหนเนี่ยมันน่าสนใจ แล้วเราจะไปดูพฤติกรรมเด็กของเรา (1) ดูไปเรื่อยๆ เขาก็ส่งงานวิจัยปลายปี เขาก็มาทำเรื่องนี้ เขาก็เก็บข้อมูลไป เรื่องขอเรื่องเนี่ยบางคนคือ ตั้งหัวข้อไว้ก่อนว่าเราจะทำเรื่องอะไร ดูจากเขาเนี่ยแหละ แต่ไม่ใช่ว่าพอสิ้นปี พอเขาจะมาทวงงาน เขาก็ไป search

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
ถามว่าเห็นอียใหม่ มันชินแล้ว เพราะกลุ่มคือมันทุกปีมันก็จะมึงมาช่วยกัน วันพระ วันพ่อ วันแม่ วันไหว้ครู อะไรอย่างเนี่ย	3	☒						☒						
เด็กเขาก็คาดหวังเรื่องรางวัล แต่ครูไม่ได้คาดหวังที่รางวัล แต่ครูคาดหวังที่ผลที่ได้รับลำดับที่เท่าไร		☒					☒							
คุณครูทำไมแก้มอะเกรตดูดีนะแต่ทำไมคุณครูบอกว่าแก้มเรียนอ่อน ก็บอกว่าแก้มอะตอบปัญหาได้ ถามปากเปล่าได้ แต่พอเอาข้อสอบมาว่าง บึ้น! ตอบไม่ได้เลย เขียนไม่ได้			☒				☒							

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
บอกรู้จักการเล่าเรื่องย่อใหม่ อิมอี เล่าเรื่องได้ แต่ให้เขียนเรื่องย่อ ไม่ได้ไม่รู้เป็นอะไร			✓			✓								
... แต่ส่วนใหญ่แต่ในการเก็บข้อมูลนักเรียนเนี่ยก็คือเราก็เก็บของห้องเรา ห้องอื่นไม่ต้องเก็บ ส่วนใหญ่เราก็มองผ่าน เด็กๆจะเป็นยังไงเราไม่ได้เคยไปสนใจ		✓								✓				
ถ้าอ่าน อ่านไม่ออก แต่ถ้าครูอ่านให้ฟังอะคือ ความที่ฟังเรื่องๆเดี่ยวนั้นก็จำได้		✓				✓								
ให้เด็กกลับไปอ่านมาเกี่ยวกับใบความรู้ แล้วเข้ามาก็ถามในเรื่องที่เขาอ่าน ทดสอบเขา		✓									✓			
การทำกิจกรรมกลุ่มส่งผลต่อความสนใจเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นหรือไม่					✓									✓
ไม่ๆ ให้มองเพื่อนว่าพฤติกรรมเพื่อนยังงี้ที่เพื่อนไม่ชอบแล้วจะมาคุยกัน				✓									✓	
แต่ถ้าคือเสริทก่อนที่จะสอน รู้ว่าเรื่องไหนเนี่ยมันน่าสนใจ แล้วเราจะได้ดูพฤติกรรมเด็กของเขา		✓											✓	

ครูคนที่ 3

อยู่ในห้องอะคะ ไม่ได้เอาลงมา แล้วแกเอาขึ้นไปทำไม่ละ อาจารย์สวัน พุทิส นำได้ใหม่ เพราะหนูไม่ได้เขียนอะไรเลย เย็นนี้เย็นนี้ได้ เย็นนี้ได้เลย เดี่ยวหนูฝากไว้ที่รอรีรี เย็นนี้ เพราะเย็นนี้หนูมีงาน ... สไลด์แกนของหนู จ่ายก่อนก็ได้ก่อน

ก็เวลาเรียนลงอ่านใจห่วยๆ เขียนเรียบเรียงไม่ถูกอะ เข้าใจที่หนูเขียนนะ เดี่ยวไม่ใช่ หนูยังไม่เข้าใจเลยเขียนวนไปวนมากแล้วอาจารย์ ง

เราจะจุดไฟใส่อกแต่ห้องเราห้องเดียว ไซคือไฟใส่แค่ของตัวเอง ไซ มันก็คือวัตถุประสงค์ของเรา คือว่า เราไฟใส่แต่ห้องเราก็คือ เมื่อเข้าฟังคำมาด้วยเนี่ย เราก็อยากให้อ่านดีใจ ไซปะ เราพยายามทำตามขั้นตอนของเรา จุดดี จุดดีของห้องตัวเอง อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ประมาณ 80% อ่า เด็กอยู่ในเกณฑ์พอใช้ คุณคะแนนด้านล่าง ตรงร้อยละ ไซมันปรับปรุงมากขึ้น สร้างระบบในการมอง

จากโปรไฟล์การอ่าน ... แมกน ปรับ สูงตั้ง 44 คนนะ วิฤติสุดก็คือแมกน อ่า แมกน กับแมกน (2) การฝึกเขียนแบบทดสอบ การอ่าน การสะกด การอ่านออกเสียง ซึ่งอาจจะเป็นแบบสอนเสริม เป็นการบ้านเสริมได้ใหม่ แบบฝึกให้เด็กเล่นเกมส เกมสแข่ง .. จับคู่ภาพก่อน ภาพกับคำ โยงภาพประกอบ ... เซึ่งตรงเรียบเรียงคำไม่ถูกเนี่ยแหละ เมื่อไหร่ เมื่อไหร่มันจะฉลาด การใช้ชุดแบบฝึกการอ่านมาตรวจตัวสะกดส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียนระดับใด (4) ได้ใหม่คะ ... การพัฒนาการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับใด และก็ การใช้แบบฝึกมาตราตัวสะกดส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียนในระดับใด อคาเดีทมี ไม่ค่อยได้เรื่องเลย อคาเดีทมี เนี่ยนี้หนูจะเรียนต่อเอกนะเนี่ยแต่ยังไม่รู้ว่าจะไปรอครีปาวเลยเนี่ย ... ว่าจะรองเข้าเว็บนั้นดูเทอมละ 35000 ราชพัชรนครปฐม นะคะเข้าฟังเปิดปีที่2 การบริหารการศึกษาอะ

ต้องดีวนตาย อยู่แล้วอาจารย์ ขนาดถามว่าพ่อตาย เอย! สูงตาย หนูจะพูดว่า ไร วอด วุด ยู เซ เด็กตอบ have a good trip เดินทางโดยสวัสดิภาพ ไปแล้วไม่กลับละซี เมื่อก่อนหนูยังซ่า ไปไม่กลับ หลับไม่ตื่น ฟันไม่มี บางคนตอบ congratulation คือ ไซคนเนี่ยอะผิดแน่ๆ อ่า คือ แบบว่า เนี่ยฉันจะเลิกดีวอยู่แล้วเนี่ย ฉันดีวแล้วฉันเครียดหนักกว่าเดิมอีก ทำโปรไฟล์ไม่ขึ้นเลยที่เนี่ย

แต่หนูอ่านนะ มาย อั้ง เคือ นำ วอล อิว เคน ฮีตาย คายคือ เดดสะมอเร่ ตายที่มันแปลว่า ตายเฮี้ย ตายที่แปลว่าตาย ไม่ได้แปลว่าเกิด มันบอกว่า แอบ อะ กู๊ด ทริป ... เครียดเลย เมื่อก่อน 3/2 เก๊กชิมซีเลย ทำโปรไฟล์ไม่ขึ้นเลยอาจารย์ฮันเนี่ย จวบอด

ใช้การสอนเสริม ... ใช้การสอนเสริมนอกเวลาเพื่อเพิ่มความพร้อมของเด็กเนี่ย จะส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างไร ก็คือสอน เราจะสอนเรื่องอาหาร เราก็ให้ศัพท์ (อาหาร) ไปก่อนล่วงหน้าเลย แต่พอมาถึง ึปุ่น! อย่างเนี่ยเหมือนหนูจะสอนเรื่องการเจ็บป่วย headache อะไรอย่างเนี่ยใช้ใหม่คะ เนี่ยก็ต้องเป็นศัพท์ป่วยทั้งหลาย ให้ศัพท์ไปก่อนให้ไปสัก 5 คำ เอย เข้าเรียกว่าอะไรอะ การให้ศัพท์ ค่ะ การให้นักเรียนท่องศัพท์เพื่อเพิ่มความพร้อมของนักเรียนส่งผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์อย่างไร หรือว่าส่งผลต่อคะแนนวิชาภาษาอังกฤษอย่างไร (4)

การให้คำศัพท์ หรือการให้แบบฝึกหัด ชุดฝึกมันจะเหมือนกับเราจะเรียนกันเรื่อยๆเพื่อจะฝึก แล้งฝึกให้เด็กทำเรื่อยๆ เพื่อให้เด็ก สอนแล้วค่อยมาทำ (1) .... การสะท้อนผล คือ การที่เราได้มาคุยกัน หรือว่าเราเอางานวิจัยที่เรามาคุยกันแล้ว ... เอามาคุยกัน แล้วมันก็เป็นไอเดีย (1)

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
เราจะจุดไฟที่สอยแค่ห้องเราห้องเดียว ใช้คือไฟที่สอยแค่ของตัวเอง ใช้ มันก็คือวัตถุประสงค์ของเรา	3	✓						✓						
จุดดี จุดด้อยของห้องตัวเอง อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ประมาณ 80% อ่า เด็กอยู่ในเกณฑ์พอใช้ คุณคะแนนด้านล่าง ตรงร้อยละ			✓								✓			
แม่คนปรับ สูงตั้ง 44 คนนะ วิกฤตที่สุดก็คือแม่ กน อ่า แม่กน กับแม่กด			✓								✓			
การฝึกเขียนแบบทดสอบ การอ่าน การสะกด การอ่านออกเสียง ซึ่งอาจจะเป็นแบบสอนเสริม เป็นการบ้านเสริมได้ไหม					✓						✓			
การใช้แบบฝึกมาตรวจตัวสะกดส่งผลต่อส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียนในระดับใด					✓							✓		
ตอบ congratulation คนเนี่ยอะผิดแน่ๆ อ่า แบบว่า เนี่ยฉันจะเลิกติวอยู่แล้วเนี่ย ฉันติวแล้วฉันเครียดหนักกว่าเดิมอีก			✗			✓								
ใช้การสอนเสริมนอกเวลาเพื่อเพิ่มความพร้อมของเด็กเนี่ย จะส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างไร					✓							✓		
เราจะสอนเรื่องอาหาร เราก็ให้ศัพท์ (อาหาร) ไปก่อนล่วงหน้าเลย		✓									✓			
การให้ศัพท์ ค่ะ การให้นักเรียนท่องศัพท์ เพื่อเพิ่มความพร้อมของนักเรียนส่งผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์อย่างไร					✓							✓		
ชุดฝึกมันจะเหมือนกับเราจะเรียนกันเยอะๆ เพื่อจะฝึก แล้งฝึกให้เด็กทำเยอะๆ เพื่อให้เด็ก สอนแล้วค่อยมาทำ		✓									✓			
การสะท้อนผล คือ การที่เราได้มาคุยกัน หรือว่าเราเอางานวิจัยหรือผลงานที่เราเคยทำแล้ว ... เอามาคุยกัน แล้วมันก็เป็นโอเค		✓					✓							

ครูคนที่ 4 (ลา)

ครูคนที่ 5

จากโปรไฟล์การอ่าน แก้วไขการอ่านของเด็ก แม่อะไรก่อน แม่คน กด กน กน ที่มีนมมาตราไม่ตรงแม่ ไม่ตรงตามมาตรา คำถามนี้คือว่า เห็นยังไงก็เขียนอย่างนั้น ไม่จำเป็นต้องเหมือนอย่างนั้นใช่ไหมคะ

สมมุติว่าเราดูจากคะแนนปีการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อเช็คความพร้อมของเด็ก คิดว่าเด็กเนี่ย พร้อมทุกวิชาไหม ไม่ใช่ค่ะ ถ้าเราสลับ เรา สลับ อะไรได้ ภาษาไทยเนี่ย สลับได้แน่นอน ไม่ต้องสอนเพิ่มความพร้อม ปีที่แล้วก็ได้ 3 ปีนี้ก็ได้ 3 ถ้าไม่มีเวลาจริงๆ วิชาไหนที่เราสลับน่าจะสลับได้อีกอัน สังคม (2)

xxxนี้เรียนไม่ OK นะ แต่เรื่องบอลนี่ชอบมาก (1)

เด็กบางคนเขาไม่ยอมรับในกลุ่มนี้ เวลาเขาตั้งอะไรเขาจะ anti ใจเลย (1) ใจ พอ เ็นดี ปู่! เนี่ยคือ จะไม่ทำแล้ว ถ้าเราจัดกลุ่มเขาจะไม่ชอบ แต่ ถ้าเขาตั้งเอง เป็นการจัดเลือกผู้นำด้วยตัวเอง ส่งผลต่อการให้นักเรียน การคัดเลือกผู้นำด้วยตัวเองส่งผลต่อการทำงานกิจกรรมกลุ่ม ของนักเรียนอย่างไร (4) จัดชุดแบบฝึกใช้ใหม่ค่ะ การใช้ชุดแบบฝึก กับการใช้ผ่านการสอนผ่าน วิดีทัศน์ ส่งผลต่อคะแนนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ต่างกันอย่างไร เอามาเปรียบเทียบได้เลยนะ (4)

การสะท้อนผลหรือคะ การสะท้อนผล เป็นการพัฒนาดตนเองจากที่ไม่รู้มาเป็นรู้ (1)

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม										
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8			
แก้ไขการอ่านของเด็ก แม่อะไรก่อน แม่กับ กด กก กน ที่มีไม้มาตราไม่ตรงแม่ ไม่ตรงตามมาตรา	2		✓											✓		
เราดูจากคะแนนปีการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อเช็คความพร้อมของเด็ก คิดว่าเด็กเนี่ยพร้อมทุกวิชาไหม ไม่นะ			✓											✓		
เรา สcribe อะไรได้ ภาษาไทยเนี่ย สcribe ได้แน่นอน ไม่ต้องสอนเพิ่มความพร้อม ปีที่แล้วก็ได้ 3 ปีนี้ก็ได้ 3 ถ้าไม่มีเวลาจริงๆ วิชาไหนที่เราสcribe น่าจะสcribe ได้อีกอัน สังคม			✓											✓		
xxx นี้เรียนไม่ OK นะ แต่เรื่องบอลนี่ชอบมาก (1)		✓				✓										
เด็กบางคนเขาไม่ค่อยรับในกลุ่มไง เวลาเขาตั้งอะไรเขาจะ anti ไว้เลย		✓				✓										
การคัดเลือกผู้นำด้วยตัวเองส่งผลต่อการทำงานกิจกรรมกลุ่ม ของนักเรียนอย่างไร					✓										✓	
การสะท้อนผลหรือคะ การสะท้อนผล เป็นการพัฒนาตนเองจากที่ไม่รู้มาเป็นรู้		✓												✓		

ครูคนที่ 6

ต้องขอยก อาจารย์หนูยังไม่ได้ทำต่อรายงานเลย ไปอบรมการใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษ ได้งานได้การบ้านมาทุกวันเลยอะ สร้างโปรไฟล์เนี่ย เพราะฉะนั้นสิ่งที่ทำให้มันต่างกันคือ รูปแบบ คะ ข้อแรกเลยมันก็คือวัตถุประสงค์ คือแบบมันเหมือนกันแหละ คือเก็บข้อมูล นร. แล้วแบบมาวิเคราะห์แล้วดูภาพรวมของห้องเรียนถูกไหม

คนที่ไม่พูดเนี่ยไม่ใช่ว่าไม่รู้ บางทีมันอาจจะไม่มีโอกาส ยังรู้มากกว่าคนที่พูดอีกคนไม่พูดอะ ... กลัวมีปัญหาเรื่องวิจัยอะ กำลังเข้าสู่วิกฤตบ้านขุนประเทศ จากการประเมินเพราะฉะนั้น ท่านจะคาดหวังมากที่ว่าอบรมเนี่ยจะเป็นจังหวะที่เข้าไปสู่คุณครูที่ทำวิจัย (1)

โปรไฟล์ห้องนี้ต้องทำวิจัยใหม่ ห้องนี้มีอะไรต้องเปลี่ยนแปลงใหม่สำหรับเด็ก อันนั้นจะมี 8 มาตรา นะคะ มีอะไรต้องปรับปรุงใหม่ หรือต้องส่งเสริมใหม่ มีปรับปรุง แม่ กน อะเยอะเลย แม่ กน แม่ กน และ กด (2) ดีมันน้อย ดูจากคะแนนร้อยละ ก็ได้เห็นใหม่คะ ร้อยเนี่ย ใ้อีโห! ร้อยละ 32 เนี่ยคือ 1 ใน 3 ของห้อง ... การใช้ แถบออกว่า การใช้แบบฝึกหัด ... ไม่รู้ว่า อ่าน หรือ เขียน เพราะว่าเขาไม่ได้รับ ไซ เพราะว่าเขาเป็นคนทำ เขาจะรู้ แต่เรา เวลาเราอ่าน เราจะไม่รู้ ... สมมุติว่าเราเขียนบอกว่าการใช้แบบฝึกหัดอ่าน ตัวสระกด ก็ส่งผลต่อคะแนนการอ่าน ตัวสระกดของนักเรียน อย่างไร

เพราะว่าข้อมูลนี้เขาไม่ได้บอกว่าการใช้ หรือการเขียน ... เราเลือกกันอะไรก็ได้ สมมุติว่าอันเนี่ยเป็นเด็กของเราอะ เราคิดว่ามันคือยังไป การใช้แบบฝึกหัดทักษะการอ่านมาตรา แม่ กด ต้องบอกหัวข้อเรื่องด้วยใหม่คะ เราต้องระบุลงไป เพราะเราจะแก้ตัวนี้ไซใหม่ ... การใช้ทักษะ มาตราตัวสระกด แม่ กน เอะ ต้องใช้คำว่ามาตราตัวสระกด มาตรา กน เนี่ยภาษาไทยอะ ... ส่งผลต่อคะแนนมาตรา คะแนนของ นร.

เพิ่มความพร้อมไซใหม่ ภาษาอังกฤษจะเห็นชัดเลย ... คำศัพท์ยังไม่ได้ออกคะเพราะมามันก็ไม่ได้แล้ว เอะ หมายถึงว่า เพื่อเพิ่มความพร้อมไซ อ้อ หมายถึงว่าเป็นการนัดหมายล่วงหน้าอย่างเนี่ยนะหรือถูกไหมคะ เตรียมความพร้อมไว้ก่อน ... โอเคทำยังน้องเค้าว่า โอเคเนี่ยอาจต้องศัพท์มาได้ ... แต่เด็กจะต้องรู้เนี่ยเด็กต้องคือเด็กที่จะตั้งเกณฑ์เด็กมันจะต้องเกณฑ์เด็กมันจะเป็นเด็ก ... แต่ถ้าอีกกลุ่มเนี่ยมันก็ต้องมีอีกวิธีการ เช่น เด็กก่อนเรา อาจจะเป็นการให้เค้าทำกิจกรรมอื่น ๆ หรือให้แบบ นี้วิธีการไม่เหมือนกัน อย่างกลุ่มโอเคกลุ่มเก่ง อย่างน้องเค้าว่าเนี่ยโอเค คือคุณไปค้นคว้ามา (3/4) แต่กลุ่มอ่อนเนี่ยคุณคิดว่าคุณน่าจะทำเป็นใบงานหรืออะไรที่ง่าย ๆ ... เช่นการจับคู่ อ่า รูปภาพหรืออะไรอย่างเนี่ย สอนให้เด็ก ได้ สมมุติอันนี้คือห้องเด็กอ่อน เราก็ต้อง ให้อีกวิธีหนึ่ง ไซใหม่คะการให้เอะ การใช้สื่อภาพประกอบ ... เป็นภาพประกอบ แล้วก็เรียนรู้จากภาพ จากภาพปุบเราก็ใช้ จะส่งผล เราก็ใช้การอธิบายเสริมเข้าไป

ให้สอนอันนี้อันนี้ ข้อสอบเวคอยู่แล้วเรื่องของการใช้ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษตัวอักษรนะ ... ห้องนี้ ห้องนี้ไม่รู้จักพยัญชนะไทย เริ่มไม่รู้ตัวเอง ไม่เริ่มภาษาอังกฤษนะ คือจะเริ่มให้เค้ารู้พยัญชนะรู้ได้เลยจากพยัญชนะกับสระ คือไม่ได้ เค้าไล่ ว่ากอไ้ถึง ฮอนกฮูกนะ คำว่าพยัญชนะใหม่ครบพยัญชนะไทย ไม่ได้แกล้งนะพี่ตุ้ม มันไม่เข้าใจจริงๆ เขาไม่เข้าใจคำว่าพยัญชนะที่ตุ้มแต่ถ้าเราพูดไปเลย ว่า กอไ้ขอไซเค้ารู้ คือพยัญชนะ แต่คำว่าพยัญชนะไม่รู้ไม่รู้เลย นี่คือห้องนี้ นี่คือห้องนี้ที่หนูแยกออกมาแล้วไง ก็เลยกำลังจะแก้ปัญหาว่าจะเอาอะไรต่ออ่าพยัญชนะคำว่าพยัญชนะไม่รู้ความหมายคำว่าพยัญชนะไทย อ่า รู้จักสระใหม่ลูกสระในภาษาไทยมีสระอะไรบ้างก็ไม่สามารถตอบได้ อ่าเอางี้ครูไม่ถามเรื่องพยัญชนะภาษาอังกฤษ รู้ไหมว่าอ่าตัวไหนบ้างในภาษาไทยคือพยัญชนะสระอะ เพราะเค้าไม่พูดเลย สระอะ สระอา สระอะ เขาไม่พูด กอไ้ถึง ฮอนกฮูกเลย ก็เลยงว่าเออฉันจะไปยังไงต่อละเนี่ย ... ถ้าครูไม่มีคำพูดที่ปุบ

ครูคนที่ 2

อ่านแล้วไม่เข้าใจอะ การสะท้อน ใช้รูปแบบสะท้อนเนี่ยคืออะไร... มาจากที่เราพูด สะท้อนความคิดของเรา คือความคิดของกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ ... หนูเก็บเอาไปฝัน หนูบอก ครูคนที่ 15 มาชอลอกกับหนู อาจารย์บอกไม่ได้ลอก ไม่เข้าใจข้อไหนเดี๋ยวอธิบายให้ฟัง เหนอ หนูเก็บเอาไปฝันจริงๆ ครูคนที่ 6 เขาไม่ได้เขียน เขียนจะลอก อ่านไม่ออก พอเขาอ่านเสร็จปั๊บ! เขาก็พิมพ์เลย ... ครูคนที่ 2 นี้นะคิดมาก อาจารย์บอกว่า ไม่ใช่เนะ เวลามันคิดมาก มันไม่รู้จะเขียนอะไร มันกลัวมันพูดมาผิดใจ

โปรไฟล์ ... ใช้อะไรช่วยปรับปรุง แบบฝึกอ่านทักษะ ... การอ่าน การอ่านแบบฝึกการอ่าน

ฉันจะลองทำวิธีเนี่ยก็ คือ ให้เด็กสืบค้นศัพท์ในเรื่องที่จะเรียนเนี่ย ก่อนล่วงหน้า

ถ้ามันทำตอนหนึ่งนะหรือ ไม่คือเค้าเป็นกลุ่ม อี ไงแล้วการใช้คำพูดบางที่ยังใช้อยากเกินไปต้องใช้แบบเข้าใจชัดเจน

วันนั้นๆตอนที่อาจารย์ถาม เรื่องเกี่ยวกับเด็ก xxx มาอ่านให้ฟังเหนอก็แปลกใจว่าทำไมมันกินข้อเนี่ยวะใช้เนี่ยมันฟังแล้วมันสื่อสารมันรับมันมันไม่เข้าใจความหมาย มันไม่เข้าใจจริงๆ มันไม่มีการสื่อสารมันเข้าใจไม่ได้ ... เหมือนแบบสมองเรียนไม่เก่งไม่อะไรอย่างเงี้ยเค้าก็เลยโดนทิ้ง

เค้าตั้งใจซื้อให้เฉยๆ... มันทำเอง มันทำเอง

สมมติเนี่ยเราเอาคะแนนปีการศึกษาก่อนหน้านั้นมาดู เราเอามาดูเพื่ออะไรคะ ดูเพื่อจะรู้ข้อมูลเดิมของเด็กๆ ... บอกถึงความสามารถด้านต่างๆของเด็ก ความถนัด หรือความสำเร็ที่ผ่านมา หรือ ความพร้อมของเด็ก ... ต้องดูความพร้อมของเด็ก สิ่งที่เป็นเสริมแรงนะ

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม								
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	
แบบสะท้อนเนี่ยคืออะไร... มาจากที่เราพูด สะท้อนความคิดของเรา คือความคิดของกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่	2	✓					✓							
ครูคนที่ 2 นี้นะคิดมาก อาจารย์บอกว่า ไม่ใช่เนะ เวลามันคิดมาก มันไม่รู้จะเขียนอะไร มันกลัวมันพูดมาผิดใจ			✓			✓								
โปรไฟล์ ... ใช้อะไรช่วยปรับปรุง แบบฝึกอ่านทักษะ ... การอ่าน การอ่านแบบฝึกการอ่าน				✓									✓	
ความพร้อม ... ให้เด็กสืบค้นศัพท์ในเรื่องที่จะเรียนเนี่ย ก่อนล่วงหน้า				✓									✓	
กลุ่ม อี ไงแล้วการใช้คำพูดบางที่ยังใช้อยากเกินไปต้องใช้แบบเข้าใจชัดเจน		✓				✓								
เด็ก xxx มาอ่านให้ฟังเหนอก็แปลกใจว่า... มันสื่อสารมันรับมันมันไม่เข้าใจความหมาย มันไม่เข้าใจจริงๆ มันไม่มีการสื่อสารมันเข้าใจไม่ได้			✓			✓								
คะแนนปีการศึกษาก่อนหน้านั้นมาดู ... บอกถึงความสามารถด้านต่างๆของเด็ก ความถนัด หรือความสำเร็ที่ผ่านมา หรือ ความพร้อมของเด็ก				✓									✓	
ต้องดูความพร้อมของเด็ก สิ่งที่เป็นเสริมแรงนะ				✓									✓	

ครูกลุ่มที่ 3

คิดอะไรเขาเขียนเลย โปรไฟล์นักเรียนคืออะไร ก็คือข้อมูลนักเรียนแต่ละคน ... อ้อ เพราะกลุ่ม 3 เห็นบอกว่า อู๋ เสร็จแล้ว แล้วก็ ก็วันนั้นไ้ปุ้บมันบอกเขาทำกับใครนะ .. ครอบมเยอะ ครอบมเยอะ เมื่อก่อนนี่เอาห้อง 1 มาปนกัน 2 ห้องเลย

วิเคราะห์ไปโปรไฟล์ใช้อะไรวิเคราะห์ห้คะคอมพิวเตอร์ ใช้คำสถิติอะไรวิเคราะห์ห้คะ ร้อยละธรรมดา เอ่อใช้ร้อยละ วิเคราะห์หรือความถี่ก็ได้

ใช้อะไร ใช้สื่อภาพประกอบ อ่า ใช้สื่อภาพประกอบ ... การพัฒนาการอ่านโดยใช้สื่อจะน่าจะเมื่อกี้ แบบฝึก กับนะเนาะ การใช้แบบฝึกทักษะ การเขียนรึว่ายังห้คะ

แล้วอีกอย่างนึงความรู้สึกของตัวเองนะคลเรามันสงสัยความจริงมันไม่กล้าถามคลหรือถามใครมันโง่ของมันในท้องและ แต่ถ้าเขา คนเก่งประกบ คนอ่อนมันก็ห้ละสงคมมัน มันได้ไง มันอาจจะต้องแบบไปจับเด็กข้างห้อง ... เราอาจสอนมันมันไม่รู้เรื่อง แต่เพื่อนมันสอนมันรู้เรื่องมากกว่าเรา ใช่มันมันคลละแบบไ้คะ

เค้าอยู่ห้องไหนเนี่ย ห้อง 1... มันแกล้งไม่เข้าใจ ... กษัตริย์องค์แรกของกรุงรัตนโกสินทร์ไม่รู้ ปฐมกษัตริย์ไม่รู้ แต่ถ้าเกิดบอกว่ากษัตริย์องค์แรกทูล...
... แต่มันก็จะมันจะมีปัญหาว่าทำงานกลุ่มแล้วมันก็จะนั่งเป็นผีดิบ

สาวอีสานเมืองไทย แต่งงานกับฝรั่ง สังเกต เขาประสบความสำเร็จด้วย ถามว่านั่นถูก ไวยากรณ์ใหม่ ลองไปสั่ง ไม่ถูกหลอก
ไม่ถูก แต่เขาสามารถสื่อสารกันได้

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม							
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8
โปรไฟล์นักเรียนคือไร ก็คือข้อมูลนักเรียนแต่ละคน	2	✓								✓			
วิเคราะห์โปรไฟล์ใช้อะไรวิเคราะห์คะ คอมพิวเตอร์ ใช้คำสถิติอะไรวิเคราะห์คะ ร้อยละ		✓									✓		
โปรไฟล์... การพัฒนาการอ่านโดยใช้สื่ออะไรบ้าง เมื่อใช้ แบบฝึก กับนะไรนะ การใช้แบบฝึกทักษะการเขียน		✓										✓	
คนเก่งประกบคนอ่อนมันที่ละสองคนมัน มันได้ไง มันอาจจะต้องแบบไปจับเด็กข้างห้อง ... เราอาจสอนมันมันไม่รู้เรื่อง แต่เพื่อนมันสอน มันรู้เรื่องมากกว่าเรา				✓		✓							

ครูคนที่ 4

อาจารย์อยากรู้ใหม่ แต่ถ้าสอนสังคม เลยอยากรู้ ไซ้ มันก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ แต่ถ้าสมมุติเราอยากเปลี่ยนการสอนของเรา หรือเราอยากพัฒนาในวิชาเรา เราอยากไปอยู่กับวิชาอื่นใหม่ ไม่ ยกเว้นว่าเราเป็นครูประจำชั้นแต่ครู คณิตศาสตร์เนี่ย ค่าเด็กเราทุกวันๆเราต้องไปดูป่าว มีปัญหา ปู๊! ถึงแล้วไปดู

ขั้นแรกก็คือการตั้งวัตถุประสงค์ อยากรู้อะไร ข้อแรกก็คือวัตถุประสงค์นั่นเอง ไซ้ใหม่คะ ได้ๆไม่เป็นไร ถูกหรือ ไม่ถูกแล้วแต่เหมือนกันแล้ว เนี่ยเสร็จแล้วเราก็ค่อยเก็บข้อมูล... แล้วก็หลังจากเก็บข้อมูลแล้วเราก็เออวิเคราะห์เลย เราดูจากอะไรคะ อะ อาจารย์

โปรไฟล์ของครูที่สอนภาษาไทย เค้าวินิจฉัยว่าเด็ก เขามีปัญหา เออ ด้านการอ่าน มาตราตัวสะกด ก็เลยทำโปรไฟล์เรื่อง คะแนน มาตราตัวสะกดของเด็กมา มีปัญหาเรื่องแม่ ก หรือว่า ร้อยละ 44 นี้ เกือบครึ่งหนึ่งของห้อง ถ้าเราสร้างเป็นโปรไฟล์เนี่ย เราองเห็นประเด็นและเห็นได้ชัดว่าเราต้องปรับปรุงเด็ก 4 แม่ นี้ก่อน .... ถ้ามีเวลาปรับปรุงทั้งหมดได้ด้วยใหม่ ไซ้อย่างอื่นได้อีกใหม่คะ ไซ้ให้เด็กดูวิดีโอที่ค้น อ่านออกเสียง

การใช้แบบฝึกตัวสะกด ให้ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านมาตราตัวสะกดแม่ที่มีปัญหามากที่สุด กน แม่กน ส่งผลต่อคะแนน... เกม อ่า เกมแข่งขันก็ได้ การต่อคำ การแข่งขันตอบคำถามก็ได้

ไม่ไซ้ไม่ช่วย พี่เขาเหมือนเขาเหมือนกัน ไม่ไซ้ไม่ช่วยเพื่อน เขาเหมือนเขาทั้งสองไม่ไซ้ เข้ากับคนอื่นเค้าไม่ได้ เข้าได้แต่ตัวเอง จะเป็นเหมือนเศษที่เหลือ ... ก็ถามแค่ว่าถามสิเมืองหลวงของลาวคืออะไรเพื่อนตอบไม่ได้อีกพอเพื่อนบอกเวียงจันทน์ไซ้สูงลูกไอ้ของไอ้จังหวัดอะไรอำเภออะไรอย่างเงี้ยเพื่อนตอบให้ฟังเลยนะพอดามันอีกรอบหนึ่งมันตอบไม่ได้ เพราะมันจำไม่ได้

คือจะบอกว่าจริงๆ คือ เอาละมันเริ่มผิดหรือป่าว เริ่มให้เด็กดู ไวยากรณ์ ชัดกับหลักทางวิชาการขั้นสูง

แต่ถ้าสมมุติอ่อนอยู่ด้วยกันเนี่ยมันก็จะกลายเป็นว่าวิธีการสอนเราเปลี่ยน แต่เด็กมันก็ไม่มีความช่วย ... สอนให้เด็กมาเรียน เรียนรู้จากอะไรที่มันสื่อแล้วเค้าเข้าใจได้ง่าย ... ถึงได้บอกว่าพอแยกเป็นห้องเด็กอ่อนปุ๊บเนี่ยครูเหนื่อย ครูเหนื่อยแล้วก็รู้สึกเหมือนมีใครเคยบอกว่ามันไม่มีเด็กคนไหนนำคนไหนเพราะว่าเด็กมันอ่อนทั้งหมด

ไม่ ไม่ ก็ต้องในกลุ่มเขาก็ต้องแบ่งกัน ไซ้ ช่วยกันว่าเออมอบหมายอะไรให้กับ xxx ให้เค้ามีความสำคัญ มีส่วนร่วมอื่น (4) ให้เขามีความสำคัญได้ ... แต่เด็กมันก็ยังคุยเล่นกับเพื่อนอยู่

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม							
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8
ไซ้ มันก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ แต่ถ้าสมมุติเราอยากเปลี่ยนการสอนของเรา หรือเราอยากพัฒนาในวิชาเรา	3		✓								✓		
ขั้นแรกก็คือการตั้งวัตถุประสงค์ อยากรู้อะไร ข้อแรกก็คือวัตถุประสงค์นั่นเอง ... หลังจากเก็บข้อมูลแล้วเราก็เออวิเคราะห์เลย		✓								✓			

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม									
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8		
ไปรไฟล์ของครูที่สอนภาษาไทย เค้าวินิจฉัยว่าเด็ก เขามีปัญหา เออ ด้านการอ่าน มาตราตัวสะกด ... มีปัญหาเรื่องแม่ กน หรือว่า ร้อยละ 44 นี้ เกือบครึ่งหนึ่งของห้อง			✓										✓		
สร้างเป็นไปรไฟล์เนี่ย เรายังเห็นประเด็นและเห็นได้ชัดว่าเราต้องปรับปรุงเด็ก 4 แม่นีก่อน				✓										✓	
การใช้แบบฝึกตัวสะกด ให้ใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านมาตราตัวสะกดแม่ที่มีปัญหามากที่สุด กน แม่นก ส่งผลต่อคะแนน					✓									✓	
ที่เขาเหมือนเขาเหมือนกัน ไม่ใช่ไม่ช่วยเพื่อน เขาเหมือนเขากับสมองไม่ใช่ เขากับคนอื่นเค้าไม่ได้		✓				✓									
เริ่มให้เด็กดู ไวยากรณ์ ขัดกับหลักทางวิชาการขั้นสูง			✓			✓									
อ่อนอยู่ด้วยกันเนี่ยมันก็จะกลายเป็นว่าวิธีการสอนเราเปลี่ยน แต่เด็กมันก็ไม่มีคนช่วย				✗		✓									
ก็ต้องในกลุ่มเขาก็ต้องแบ่งกัน ไซ่ ช่วยกันว่า เออมอบหมายอะไรให้กับ xxx ให้เค้ามีความสำคัญ มีส่วนร่วมอื่น (4) ให้เขามีความสำคัญได้					✓	✓									

ครูคนที่ 5

สอนภาษาอังกฤษ อยากรมาดูคะแนนวิชา คณิตศาสตร์ใหม่ อยากร ถ้าเป็นผม ผมอยากร (1) อ่าว อยากรนะ อยากรรู้ว่าอย่างรายวิชาผมเนี่ยเป็นแบบเนี่ย แล้วรายวิชาอื่นเนี่ยมันเป็นแบบเดียวกันรึป่าว

อ่านไปรไฟล์.. เด็กอยู่ในความถี่ระดับได้เยอะที่สุด (2) ... ภาพประกอบสื่อ การพัฒนาอะไรระดับเมื่อที่ขึ้นว่าอะไรระดับ เออ เออ หรือใช้แบบฝึกเสริมทักษะได้ไหมครับ การใช้แบบฝึกเสริมทักษะสามารถพัฒนาการอ่าน

ความพร้อม ต้องปรับปรุง ผมว่าเป็นคณิตศาสตร์ ... อ่า ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ กับวิทยาศาสตร์ เพราะว่าจะรวมแล้วมันอยู่ในระดับปานกลาง ... วิชาภาษาอังกฤษ แต่ถ้าสมมติเวลาเราน้อย วิชาไหนที่เราคิดว่าเราคิดได้เลยเราไม่ต้องไปสอนเพิ่มเพิ่มความพร้อมของเด็ก วิชาไหนคะ ภาษาไทย ภาษาไทยเพราะเราข้อสอบฟรีเทส หรือข้อสอบในปีการศึกษา ปัจจุบันของเราเนี่ย เด็กได้ระดับ 3 ของเดิม ก็ 3 ... ถ้าเราไม่มีเวลาจริงๆ อีกอันหนึ่งที่น่า skip ได้ก็คือวิชาสังคม ... ให้เด็กท่องศัพท์ใหม่ครับ หรือยังงั้น

เด็กไม่เข้าใจคำว่าพยัญชนะ ... เราชัวร์แล้วละพอเด็กห้องอื่นมันเป็นอย่างเงี้ยเราทำใจได้เพราะว่ามันคือเด็กกลุ่มอ่อนและเราก็ต้องปรับวิธีการสอนว่าหรือวิธีการพูดให้ มันสามารถปรับได้เลยแบบ เราเตรียมใจไว้เลยว่าเราต้องเจอแบบนี้แบบนี้แล้วเราจะได้แบบสอนแบบนี้

ผมว่าเค้ามีปัญหาเรื่องสมองด้วยนะ... เค้าอารมณ์นิ่งเค้าได้จักรยานคันใหม่ เค้ามาคุยให้ผมฟังว่าพอซื้อจักรยานให้ใหม่คันนี้ เป็นเด็กที่ไม่มีเพื่อนเพราะว่าเวลาให้แบ่งกลุ่มเองจะไม่มีใครเอา ... แล้วเด็กอยากเรียนใหม่ครับ ... ไซ่ การใช้การทำงานกลุ่มส่งผลต่อ เออ พฤติกรรมการไม่ยอมรับสังคมของนักเรียนยังงั้นก็ได้ ไซ่ใหม่ เพราะว่าจริงๆเด็กหญิงคนเนี่ย คือเค้าพฤติกรรมที่เราเองคือเค้าไม่ยอมรับสังคมไซ่ใหม่

การสอนโดยเน้นการปฏิบัติจริงอะ ไม่ต้องเอาอะไรมาเลย คุยกับเด็กคุยอะคำศัพท์ก็พูดไป ให้พูดมา คือเราต้องวางแผนการสอน แล้ว ปรับเข้ากับเด็ก

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม									
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8		
อยากรนะ อยากรรู้ว่าอย่างรายวิชาผมเนี่ยเป็นแบบเนี่ย แล้วรายวิชาอื่นเนี่ยมันเป็นแบบเดียวกันรึป่าว	3			✗		✓									
อ่านไปรไฟล์.. เด็กอยู่ในความถี่ระดับได้เยอะที่สุด (2)		✓											✓		

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม									
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8		
โปรไฟล์... ใช้แบบฝึกเสริมทักษะได้ใหม่ครบ การใช้แบบฝึกเสริมทักษะสามารถพัฒนาการอ่าน					✓									✓	
ความพร้อม ต้องปรับปรุง ผมว่าเป็น คณิตศาสตร์... อ่า ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ กับวิทยาศาสตร์ เพราะว่ารวม แล้วมันอยู่ในระดับปานกลาง			✓											✓	
จากโปรไฟล์ ถ้าเราไม่มีเวลาจริงๆ อีกอันหนึ่งที่ น่า skip ได้ก็คือวิชาสังคม				✓										✓	
เด็กไม่เข้าใจคำว่าพยัญชนะ		✓				✓									
เด็กหืออิมันเป็นอย่างดีเราทำได้เพราะว่า มันคือเด็กกลุ่มอ่อนและเขาก็ต้องปรับวิธีการ สอนว่าหรือวิธีการพูดให้ มันสามารถปรับได้ เลยแบบ				✓		✓									
มีปัญหาเรื่องสมอด้วยนะ... เป็นเด็กที่ไม่มี เพื่อนเพราะว่าเวลาให้แบ่งกลุ่มเองจะไม่มีใคร เอา		✓				✓									
การใช้การทำงานกลุ่มส่งผลต่อ เอื้อ พฤติกรรมที่ไม่ยอมรับสังคมของนักเรียน ยังไม่ได้ ไซ้ใหม่					✓										✓
การสอนโดยเน้นการปฏิบัติจริงอะ ไม่ต้องเอา อะไรมาเลย คุยกับเด็กคุยๆอะคำศัพท์ก็พูดไป ให้พูดมา		✓				✓									

ครูคนที่ 11

ดูในภาพรวมแล้ว มองว่า การอ่านเด็กอยู่ในระดับปานกลาง ดูค่าเฉลี่ย แต่พอมาแยกปฐสร้างเป็นโปรไฟล์ปฐ จะรู้เด็กมีปัญหาการอ่านบาง
มาตรา บางแม่ เลยว่าถ้าสมมติเวลาน้อยฉันปรับปรุงเด็กพัฒนาคุณภาพเด็ก การอ่าน 4 แม่ก่อน ดูจากคะแนนเด็กต้องปรับปรุงกันอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง
เยอะมาก ดูอย่างเอแม่มแม่ กต นะคะแม่ที่ 2 38% 1ใน3 ของห้องมีปัญหาต้องปรับปรุง เหตุผลการสร้างโปรไฟล์ช่วยเรามองภาพรวมบางที่เรามองไม่เห็นกัน
พอเราตั้งมาวิเคราะห์เป็นเรื่องๆปุบเนี่ยเรารู้แล้วละว่าเด็กมีปัญหา

มันมีปัญหาตัวสะกดไม่ตรงแม่ เราจะใช้วิธีแก้ ใช้แบบฝึกช่วย

สมมุติว่าเราจะปรับปรุงคณิตศาสตร์ ปรับปรุงโดยใช้เทคนิคการสอนอันดับแกลเลย ต้องไปปรับที่กิจกรรม แบบแผนการสอนก่อน ใช้กิจกรรม
ช่วย สอนเสริม กิจกรรมส่วนใหญ่ก็เป็นลักษณะ เก่ง ... ใช้เสริมการสอน

คนละเรื่องนะคะความพร้อมเนี่ย คือ พื้นเค้าไม่ได้ เด็กที่อ่านไม่รู้เรื่องถ้าเราสอนเหมือนกับเด็กที่อ่านรู้เรื่อง เค้าก็ต้องไปวิเคราะห์ก่อนว่าเค้าว่าไม่
รู้เรื่องของเค้า ที่ว่ามันตกไปเยอะๆ มันเนื้อหาอะไร พอเราดูเสร็จแล้วเค้าก็ต้องไปดูเนื้อหาที่จุดตรงนั้น แล้วเค้าก็ไปเน้นเนื้อหาตรงนั้น สอนเสริมเพิ่มความ
พร้อมเราใช้อะไรวิธีการเราจะเน้นตรงนั้นนะเราแล้วละเป็นมาตราตัวสะกดที่เด็กมีปัญหาในภาษาไทย จะเน้นยังงในการสอนเราจะเน้นยังงในการเพิ่ม
ความพร้อมของเด็กๆ ...เดี่ยวๆ เธอจะเอาแล้วเธอจะเอาสองลักษณะจะเอาภาษาไทยแล้วก็จะเอาทำเกิดไปดู จะเน้นก็คือที่จะให้เด็กแล้วได้แบบนานๆก็คือ
คำคล้องจองจะเน้นในการสอนนะ คือว่าเด็กที่เก่งมีพื้นฐานแน่นกับเด็กอ่อนพื้นฐานไม่แน่น จะสอนแบบเดียวกันไม่ได้

เด็กเก่งเราก็ถามว่าสนใจใหม่ ก็สนใจแต่อาจจะน้อย แต่เราต้องไปปรับไปช่วยอะไรเค้าใหม่ เด็กเก่งช่วยก็ไม่มาก แต่เราใช้วิธีการที่พัฒนาให้
เค้าเก่งมากยิ่งขึ้น แต่ว่าเด็กอ่อนเนี่ยเราต้องไปปรับความพร้อมจะใช้วิธีไหนในการปรับความพร้อมของเด็ก มันก็ต้องเริ่มเรื่องพื้นฐานเนื้อหาใหม่ ใช้วิธีการ
สอนเสริม ... การสอนเสริมเพื่อเพิ่มความพร้อมของนักเรียนจะส่งผลต่อคะแนนวิชาภาษาไทยของนักเรียนได้อย่างไร ได้ไหม?

สมมุติว่าวิชาวิธีอื่นได้อีกไหมคะ...คือ ปกติเราแบบสอนทั้งห้อง แล้วทีนี้เราบอกว่าใครเข้าใจเราก็บอกเข้าใจไม่เข้าใจบางคนก็ไม่กล้ายกมือ ก็
บังเอิญว่า คนที่ออกมาคือ ไม่เข้าใจว่าออกมานอกห้องเยอะกว่าคนที่อยู่ในห้อง ใจคนไม่เข้าใจเยอะกว่า พอเอะมาปุบเราก็ เราอาจถ่ายถอดเด็กไม่เข้าใจเรา
...อาจจะใช้เพื่อนช่วยกัน เค้าก็ให้มันไปจับเลย จับเลยว่าจะประเภททำให้เด็กอ่อนเนี่ยไปหาเด็กเก่ง ขอบใครก็ไปจับถ้าไม่พอก็ประเภทสองต่อหนึ่งก็ได้ แล้วก็ไป
จับกลุ่มกัน แล้วสุดท้ายกลุ่มไหนที่ได้แล้วมาหาครู แล้วครูจะทดสอบ เค้าเข้าใจมากขึ้นนะ เหมือนทั้งห้องเค้าจะมีไม่เข้าใจอยู่แค่คนเดียว เนี่ยก็คือเทคนิค เค้าก็

จะมองว่า เธอ แล้วมันเบาเราด้วยนะ เพราะฉะนั้นอันนี้คือ การใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ส่งผลต่อการเอาคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ในด้านการในเรื่องการหาอย่างไร

เห็นครั้งแรกตั้งคำถามเหมือนกับว่าได้หรือไม่ พอมาครั้งหลังเป็นคำว่าย่างไร

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม							
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8
ดูในภาพรวมแล้ว มองว่า การอ่านเด็กอยู่ในระดับปานกลาง ดูค่าเฉลี่ย แต่พอมาแยกปรับสร้างเป็นโปรไฟล์บุบ จะรู้เด็กมีปัญหการอ่าน บางมาตรา บางแม่	2			✓							✓		
มีเวลาน้อยอันปรับปรุงเด็กพัฒนาคุณภาพเด็ก การอ่าน 4 แม่ก่อน ดูจากคะแนนเด็กต้องปรับปรุงกันอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูงเยอะมาก					✓								✓
มันมีปัญหาตัวสะกดไม่ตรงแม่ เราจะให้วิธีแก้ไขแบบฝึกช่วย					✓	✓							
จะปรับปรุงคณิตศาสตร์ ปรับปรุงโดยใช้เทคนิคการสอนระดับแรกเลย ต้องไปปรับที่กิจกรรม แบบแผนการสอน					✓								✓
ความพร้อมเนี่ย คือ พื้นเค้าไม่ดี เด็กที่อ่านไม่รู้เรื่องถ้าเราสอนเหมือนกับเด็กที่อ่านรู้เรื่อง เขาก็ต้องไปวิเคราะห์ห้ก่อนว่าเค้าว่าไม่รู้เรื่องของเค้า ที่ว่ามันตกไปเยอะๆ มันเนื้อหาอะไร พอเราดูเสร็จแล้วเค้าก็ต้องไปดูเนื้อหาที่จุดตรงนั้น				✓		✓							
คำคล้องจองจะเน้นในการสอนนะ คือว่าเด็กที่เก่งมีพื้นฐานแน่นกับเด็กอ่อนพื้นฐานไม่แน่น จะสอนแบบเดียวกันไม่ได้			✓										✓
อาจจะใช้เพื่อนช่วยกัน เรายกให้มันไปจับเลย จับเลยว่าประเภททำให้เด็กอ่อนเนี่ยไปหาเด็กเก่ง ขอใครก็ไปจับถ้าไม่พอก็ประเภทสองต่อหนึ่งก็ได้ แล้วก็ไปจับกลุ่มกัน แล้วสุดท้ายกลุ่มไหนที่ได้แล้วมาหาครู แล้วครูจะทดสอบ เค้าเข้าใจมากขึ้นคะ						✓							✓
การใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ส่งผลต่อการเอาคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ในด้านการในเรื่องการหาอย่างไร					✓								✓

ครูคนที่ 12

โปรไฟล์ในมาตราตัวสะกดของนักเรียน... เด็กมีปัญหาใหม่ในห้องนี้ในมาตราตัวสะกด มีนะ อย่างในระดับที่ตีมาตราแม่ กบ ก็น้อย ระดับปรับปรุงมาก และระดับต่ำลงก็เยอะ มาตราแม่ มาตราแม่ กด ระดับปรับปรุงก็เยอะ 6 คน ระดับ ปรับปรุงก็เยอะตาม แม่ กม แม่ กมเป็นแม่ที่นำไม่น่าจะยาก แต่ปรับปรุงมีเยอะมาก ... นี้ กบ นี้ กน กน กนนะคะกนนะจะมี ต้องปรับปรุงเยอะมาก ... ใช้การอ่าน อ่า การอ่านนอกเวลาได้ไหมคะ เออ การให้เด็กอ่านนอกเวลาให้เขาฟังได้ไหม

การเขียนเรื่องบรรยายภาพ อ่า การเขียนบรรยายภาพการหรือการใช้สื่อแผนภาพจับคู่อะไรก็ได้แล้วแต่ ... ใช้การบรรยายที่ภาพจะส่งผลต่อการเรียน การใช้การบรรยายรูปภาพใช้ใหม่คะจะส่งผลต่อ ต่อการเรียน วิชาภาษาไทย ของนักเรียน ของนักเรียน ชั้น ป.2/1 โรงเรียนบ้านขุนประเทศอย่างไร

ความพร้อมของรายวิชา ... ภาษาอังกฤษ ถ้าเวลานั้นบุบตัวแลเลยเราต้องปรับภาษาอังกฤษเพราะอะไรคะ เพราะอังกฤษเนี่ยมีระดับดีแทบจะไม่มีเลยคะ มีระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ แล้วก็ไม่ต้องปรับปรุง ... เพราะฉะนั้นก็คือ คำข้อที่มากที่สุด คือข้อสองถูกปาวคะ...ในปีก่อนหน้านั้นก็สองเด็กส่วน

ใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ปีนี้ต้นปีการศึกษาทำพีทสออกมาแล้วเป็นสองอยู่เหมือนเดิม ... ถ้าเวลาเราน้อยวิชาไหนที่เราเข้ากันได้ เราไม่ต้องช่วยเด็ก สอนไปได้เลยไม่ต้อง เตรียมความพร้อมเด็ก ... หมายถึงว่าเวลาน้อย อิม ในเนี้ย วิชาไหนที่เราคิดว่าเราข้ามๆไปก่อนได้ ภาษาไทย ... วิชาสังคม

เราดูความพร้อมของเด็ก ... วิชาภาษาไทยคะ ภาษาไทยเราข้ามไปได้เพราะว่าเทอมที่แล้วเด็กส่วนใหญ่ที่อยู่ในระดับดี ... คือต้องปรับปรุง อิม วิชา อ่ววิชาคณิตศาสตร์ เพราะว่าเทอมนี้พีทสมา มันส่วนใหญ่มันก็ยังเป็นสองกับสามอยู่แต่มันพอๆกันปีที่แล้ว แลเลย ... ใช้ชุดแบบฝึกเพิ่มความพร้อมใช้ไม่ปกติแบบฝึก เพิ่มความพร้อม (แบบฝึกมันต้องกำลังสอนอยู่ถูกปาวคะสิ่งสิ่งที่เรากำลังฝึกให้เค้าทำซ้ำๆ) ... ไปสืบค้น ให้เพื่อนช่วย ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ใช้คำชมเชย

รางวัลอะไรเป็นรางวัลเป็นคำชมเชยจัดเป็นอย่างบางที่ เค้าใช้สมุดบันทึกความดีของแต่ละโรงเรียนจะมีเมื่อนักเรียนเก็บของมาคืนครูหรือคืนแต่โรงเรียนก็จะมีสมุดบันทึกความดีว่า อ้อ ไม่ใช่คะเวลาที่จับบันทึกนี้ต้องบอกให้เพื่อนนักเรียนในเรียนห้องรู้ว่าคนเนี้ยทำความดี บันทึกไว้ในสมุดบันทึกความดี อันนี้ก็คือเป็นรางวัลที่แบบเพราะฉะนั้นแล้วเราประกาศให้แล้วบอกเพื่อน เพื่อนจะปรบมือในห้องเรียน

วินัยวัดจากการแต่งกายการมาเรียน การมาตรงเวลาหรือไม่ ..ถ้าเด็กประมณเญ่ก็อยู่ในห้องนะ ความรับผิดชอบส่งการบ้านดีมะ (เป็นคะแนนส่งการบ้านตรงเวลาก็ได้ใช่ใหมคะมันจะเห็นชัดกว่า)

ประโยชน์ของโปรไฟล์คิดว่าเขาไปใช้ได้ผลเพราะ... ได้รู้ได้ทราบความแตกต่างระหว่างบุคคล ของนักเรียนว่าคนไหนอ่อนเก่ง คนไหนต่างจากมากพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ... เราสามารถไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนการทำวิจัยได้ หรืออีกอันนึงอันนี้คะ โปรไฟล์เนี้ยเรามีข้อมูลเรามีข้อมูลอยู่แล้วจะเปลืองเวลาทำไมถ้าเราเอาข้อมูลที่มีอยู่แล้วมาทำงานนั้นมันก็คือเราใช้ประโยชน์ได้อันนี้

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม										
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8			
โปรไฟล์ในมาตราตัวสะกดของนักเรียน... เด็กมีปัญหาใหม่ในห้องนี้ในมาตราตัวสะกด ... นี้ กบ นี้ กน กน กนนะคะกนนะจะมี ต้องปรับปรุงเยอะมาก	3			✓										✓		
แก้ไข.. ใช้การอ่าน คำ การอ่านนอกเวลาได้ ไหมคะ เออ การให้เด็กอ่านนอกเวลาให้เขาฟังได้ใหม่					✓										✓	
การใช้การบรรยายรูปภาพใช้ใหม่คะจะส่งผลต่อการเรียน วิชาภาษาไทย ของนักเรียนของนักเรียน ชั้น ป.2/1 โรงเรียนบ้านขุนประเทศอย่างไร					✓											✓
ความพร้อมของรายวิชา ... ภาษาอังกฤษ ถ้าเวลานั้นบุปตัวแลเลยเราต้องปรับ ภาษาอังกฤษเพราะอะไรคะ เพราะอังกฤษเนี้ยมีระดับดีแทบจะไม่มีเลย				✓										✓		
เราดูความพร้อมของเด็ก ... วิชาภาษาไทยคะ ภาษาไทยเราข้ามไปได้เพราะว่าเทอมที่แล้วเด็กส่วนใหญ่ที่อยู่ในระดับดี ... คือต้องปรับปรุง อิม วิชา อ่ววิชาคณิตศาสตร์				✓											✓	
แก้ไข... ไปสืบค้น ให้เพื่อนช่วย ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ใช้คำชมเชย					✓										✓	
รางวัลเป็นคำชมเชยจัดเป็นอย่างบางที่ เค้าใช้สมุดบันทึกความดีของแต่ละโรงเรียน					✓										✓	
วินัยวัดจากการแต่งกายการมาเรียน การมาตรงเวลาหรือไม่		✓								✓						
โปรไฟล์คิดว่าเขาไปใช้ได้ผลเพราะ... ได้รู้ได้ทราบความแตกต่างระหว่างบุคคล ว่าคนไหนอ่อนเก่ง คนไหนต่างจากมากพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ... เราสามารถไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนการทำวิจัยได้					✓									✓		

ครูคนที่ 13

แก้ไข... วิธีนี้ของหนูจะทำให้เอาหนังสือพิมพ์มาตัด มันใช้ใช้คำว่าอะไร การใช้หนังสือพิมพ์เปล่าๆ ประกอบการอ่าน ...

ในโปรไฟล์เคยบอกว่าชอบวิชาอะไร มีความสนใจ ความถนัด วิชาอะไรเป็นพิเศษ เอามาใช้ก็คือในกรณีที่ว่า สมมุติว่าถ้าเค้าชอบในเรื่องนั้น เอากิจกรรมนั้นมาพัฒนาคะแนนวิชาวิทยาศาสตร์ ... อันนี้เป็นการพัฒนาพื้นฐาน แสดงว่า เค้าก็ต้องชอบกิจกรรมการทดลองหรือเป็นเด็กที่มีเหตุผล ... สมมุติฐานล่วงหน้าไว้ก่อนเลยใช้ถ้าชอบในเด็กชอบวิทยาศาสตร์เพราะว่าเด็กชอบการทดลอง เขาไปตั้งเป็นคำถามวิจัยได้ไหม?

การเพิ่มความพร้อม ไปอ่านจากหนังสือพิมพ์มาก่อนก็ได้ สมมุติว่าไปอ่านจากหนังสือพิมพ์มาเนี่ย แล้วมาสรุปหรือว่า อะไรอย่างเงี้ยได้มะ ได้ การเพิ่มความพร้อมของเด็ก มันจะคนละส่วนกันนะคะหรือว่า ... เออ สอนเสริมก่อนเรียนได้ไหมเรากำลังจะเรียนมาตราตัวสะกดตอนอธิบายสอนเสริมเลย แม่ กบ แม่ เกย เหมือนสอนเดิมเข้าไปได้ไหม ... หนังสือพิมพ์ประกอบการอ่านส่งผลต่อคะแนนวิชาภาษาไทยของนักเรียนอย่างไร? ... เด็กชอบอ่านหนังสือบอก ว่าเราใช้การที่ให้เด็กอ่านเสริมจะส่งผลต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้อย่างไรอย่างเงี้ย ... ถูกเปล่าคะมันก็คือแล้วแต่เรา เป็นดีใช้การสอนก็ได้ถูกไหมคะ ให้เป็นคะแนนได้ไหม เด็กคนไหนคะแนนเยอะที่สุดในห้อง ครูให้เป็นเหมือนเป็นรางวัลหรือเป็นอะไรอย่างอื่นหรือเป็นคะแนนพิเศษอย่างนี้

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม							
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8
โปรไฟล์ในมาตราตัวสะกดของนักเรียน... วิธีการแก้ไข การใช้หนังสือพิมพ์เปล่าๆ ประกอบการอ่าน	2			✔							✔		
ในโปรไฟล์เคยบอกว่าชอบวิชาอะไร มีความสนใจ ความถนัด วิชาอะไรเป็นพิเศษ เอามาใช้ก็คือในกรณีที่ว่า สมมุติว่าถ้าเค้าชอบในเรื่องนั้น เอากิจกรรมนั้นมาพัฒนาคะแนนวิชาวิทยาศาสตร์					✔								✔
การเพิ่มความพร้อม ไปอ่านจากหนังสือพิมพ์มาก่อนก็ได้ สมมุติว่าไปอ่านจากหนังสือพิมพ์มาเนี่ย แล้วมาสรุป					✔								✔
ความพร้อมของรายวิชา ... สอนเสริมก่อนเรียนได้ไหมเรากำลังจะเรียนมาตราตัวสะกดตอนอธิบายสอนเสริมเลย แม่ กบ แม่ เกย เหมือนสอนเดิมเข้าไปได้ไหม					✔								✔
หนังสือพิมพ์ประกอบการอ่านส่งผลต่อคะแนนวิชาภาษาไทยของนักเรียนอย่างไร?					✔								✔
โปรไฟล์บอกเด็กชอบอ่านหนังสือบอกว่า .. เราใช้การที่ให้เด็กอ่านเสริมจะส่งผลต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้อย่างไร					✔								✔
วิธีการแก้ไข ... ครูให้เป็นเหมือนเป็นรางวัลหรือเป็นอะไรอย่างอื่นหรือเป็นคะแนนพิเศษอย่างนี้					✔								✔

ครูคนที่ 14

ปัจจุบัน เค้าคะแนนของเด็กปีที่แล้วมาดูเพื่อ เป็นข้อมูลบอกว่าเด็กมีความสามารถตรงไหน เด็กมีความสามารถหรือมีความพร้อมในวิชานั้น มากน้อยแค่ไหน พอเรารู้ว่าเด็กมีความพร้อมมากน้อยแค่ไหน เราก็ใช้ในกาแก้ปัญหา ว่าจะพัฒนาวิชาอะไร ... เราต้องเข้าไปแก้ปัญหานำข้อมูลไปกาวิจัย ข้อมูลเหมือนจะเอาไปสร้างเป็นการแก้ปัญหาได้

ในแง่ของเน้นรายวิชา ... ในห้องนี้ ป.5 ไม่ชอบคณิตศาสตร์เลย ตกเยอะมาก และปีนี้ก็ขึ้นเป็นเหมือนๆ ป.4 ขึ้นเป็น ป.5 .. ถ้าสมมุติว่าปีนี้ครู ป.5 ... ในห้องเนี้ยอ่อน ในห้องเนี้ยรู้ว่า ป.5 เนี่ย ป.4 เค้าอ่อนคณิต มา ป.5 เราเราสอน เอะ คณิต ใช้ไหมคะ .. ความพร้อมของเด็กถูกเปล่าคะ สมมุติว่าเด็กอ่อนคณิตศาสตร์ก็จะปรับคณิตศาสตร์ .. จะต้องใช้วิธีสอนที่แตกต่างกัน หรือ ต้องสอนเสริมก่อนหรือทำไรก่อน ปรับความพร้อมของเด็กให้เด็กมีความพร้อมมากขึ้น

ครูประจำชั้นเขาของทุกวิชามารวมกันไม่ใช่วิชาใดวิชาหนึ่ง... เด็กส่วนใหญ่ปานกลาง ถ้าดีก็คือ ผ่านเกณฑ์คะแนนคะ คือ อยู่ในข้อที่เรียกว่า เอะ ไม่ได้ไม่ได้ดีเยี่ยม ถ้าเราอาจจะพัฒนาเด็กเนี้ย คิดว่าเราจะพัฒนาเรื่องไหนดี ทุกอันมันจะเป็นสองคู่ค่ามากที่สุดคะแนนส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ 2 ... ถ้าเรา

มองว่าจะปรับความซื่อสัตย์ ปรับยากแต่ ถ้าความซื่อสัตย์ปรับได้เราใช้วิธีการอะไรปรับความซื่อสัตย์ คือเราสร้างสถานการณ์ ถ้า สร้างสถานการณ์แล้วก็ให้เด็กตอบเป็นรางวัลได้ไหมคะ การให้รางวัลถูกป่าวคะ

สาระการสะท้อนผล	ปริมาณ	ระดับการสะท้อนผล				สาระการสนทนากลุ่ม									
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8		
เอาคะแนนของเด็กปีที่แล้วมาดูเพื่อ เพื่อเป็นข้อมูลบอกว่าเด็กมีความสามารถตรงไหน ... เราก็ใช้ในการแก้ปัญหา ว่าจะพัฒนาวิชาอะไร	2			✓									✓		
ในแง่ของเน้นรายวิชา ... ในห้องนี้ ปีนี้ไม่ชอบคณิตศาสตร์เลย ตกเยอะมาก				✓									✓		
สมมติว่า เด็กอ่อนคณิตศาสตร์ก็จะปรับคณิตศาสตร์ .. จะต้องใช้วิธีสอนที่ต่างกันไป หรือ ต้องสอนเสริมก่อน					✓									✓	
ถ้าเรามองว่าจะปรับความซื่อสัตย์ ... เราใช้วิธีการสร้างสถานการณ์ ถ้า สร้างสถานการณ์แล้วก็ให้เด็กตอบเป็นรางวัลได้ไหมคะ การให้รางวัลถูกป่าวคะ					✓									✓	

ภาคผนวก ค
เครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามสำหรับครู

ข้อมูลส่วนตัว (โปรดขีด ✓ ในช่องที่ถูกต้องที่สุด)

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ 1) น้อยกว่า 31 ปี 2) 31-40 ปี 3) 41-50 ปี 4) 51 ปีขึ้นไป
3. ประสบการณ์ทำงาน 1) น้อยกว่า 5 ปี 2) 5-10 ปี 3) 11- 15 ปี 4) 16-20 ปี
 5) 20 ปีขึ้นไป
4. ระดับวิทยฐานะ 0) ครูผู้ช่วย 1)ชำนาญการ 2)ชำนาญการพิเศษ
 3)เชี่ยวชาญ 4)เชี่ยวชาญพิเศษ 5) อื่นๆ
5. สถานศึกษาตั้งอยู่ที่ 1) ภาคเหนือ 2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3) ภาคกลาง
 4) ภาคใต้ 5) ภาคตะวันออก 6) ภาคตะวันตก 7) กรุงเทพมหานคร
6. สังกัดโรงเรียน 1) สพฐ. 2) สช. 3) เทศบาล 4) กทม. 5) อื่นๆ
7. ขนาดโรงเรียน 1) เล็ก 2) กลาง 3) ใหญ่ 4) ใหญ่พิเศษ
8. ระดับชั้นที่สอน 1) อนุบาล 2) ประถมศึกษา 3) มัธยมศึกษาตอนต้น
 4) มัธยมศึกษาตอนปลาย
9. กลุ่มสาระการเรียนรู้หลักที่สอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) 0) สาระระดับอนุบาล
 1) ภาษาไทย 2) คณิตศาสตร์ 3) วิทยาศาสตร์ 4) การงานอาชีพและเทคโนโลยี
 5) ศิลปะ 6) สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 7) ภาษาต่างประเทศ
 8) สุขศึกษาและพลศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลนักเรียนต่อไปนี้ข้อใดที่สามารถใช้ประโยชน์เพื่อ

- (1) การจัดการเรียนการสอน
- (2) การแนะแนวทางการศึกษา
- (3) การทำวิจัยในชั้นเรียน

โปรดขีด ✓ ในช่องที่ท่านเห็นว่าข้อมูลในข้อนั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ทั้งนี้ ข้อมูลในแต่ละข้อสามารถใช้ได้มากกว่าหนึ่งวัตถุประสงค์ (เลือกตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)

	ข้อมูลนักเรียน	(1) การจัดการ เรียนการสอน	(2) การแนะแนว การศึกษา	(3) การวิจัย ในชั้นเรียน
1	ภูมิหลังครอบครัว (ฐานะเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ฯลฯ)			
2	บุคลิกภาพของนักเรียน (เช่น ความกล้าแสดงออก ร่าเริงแจ่มใส เชื้อมั่ง ในตนเอง ฯลฯ)			
3	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
4	ความสามารถพิเศษ			
5	ลักษณะนิสัยของเพื่อนที่นักเรียนสนิทด้วย			
6	วิชาที่นักเรียนชอบเรียน/สนใจเรียน			
7	ลักษณะนิสัยในการเรียน			
8	กิจกรรมรายทที่แสดงออก			
9	แบบการเรียนรู้ที่ชอบ (learning styles)			
10	ลักษณะการทำงานที่นักเรียนชอบ (ชอบทำงานคนเดียว/ทำงานกลุ่ม ฯลฯ)			
11	ความสามารถในการปรับตัว			

	ข้อมูลนักเรียน	(1) การจัดการ เรียนการสอน	(2) การแนะแนว การศึกษา	(3) การวิจัย ในชั้นเรียน
12	ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น			
13	เงินที่พ่อแม่ให้มาใช้จ่ายในโรงเรียนแต่ละวัน			
14	กิจกรรมที่ชอบทำในเวลาว่าง/งานอดิเรก			
15	พฤติกรรมเสี่ยง/พฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ก้าวร้าว ชอบชกต่อย ดิถยา สูบบุหรี่ พุดโกหก ขาดเรียน ฯลฯ)			
16	จำนวนพี่น้องของนักเรียน			
17	ประเภทของกีฬา/กิจกรรมที่นักเรียนใช้ในการออกกำลังกาย			

ตอนที่ 2 ท่านเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมตามข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

โปรดขีด ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นหรือพฤติกรรมของท่านมากที่สุด โดย

1 = น้อยที่สุด   2 = น้อย   3 = ปานกลาง   4 = มาก   5 = มากที่สุด

	ข้อความ	1	2	3	4	5
1	โรงเรียนต้องจัดเก็บข้อมูลของนักเรียนทุกประเภทเป็นรายบุคคล					
2	ครูควรให้ความสำคัญกับคะแนน ONET หรือคะแนน NT ของนักเรียนเป็นรายบุคคลมากกว่าคะแนนเฉลี่ยรวมของโรงเรียน					
3	ครูแต่ละคนที่สอนนักเรียนควรออกแบบระบบการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนตามการใช้ประโยชน์ของตนเอง ซึ่งไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกคน					
4	เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนได้มาตรฐานเดียวกัน ครูในโรงเรียนทุกคนต้องใช้ข้อมูลจากระบบข้อมูลของโรงเรียนเหมือนกัน					
5	การจัดการเรียนการสอนของครูต้องการพัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพเป็นรายบุคคล จึงไม่มีประโยชน์ที่จะนำข้อมูลของนักเรียนรายบุคคลไปเทียบกับกลุ่ม					
6	ข้อมูลนักเรียนในอดีตที่จัดเก็บก่อนหน้าไม่มีประโยชน์ต่อครูผู้สอนเท่ากับข้อมูลที่ปรับเปลี่ยนใหม่ให้ทันสมัย					
7	ท่านนำข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะธรรมชาติของนักเรียนมาใช้สำหรับทำแผนการสอนแต่ละครั้ง					
8	ข้อมูลใดที่โรงเรียนไม่ได้จัดเก็บ ถ้าเห็นว่าจำเป็นท่านจะเก็บเองเพื่อนำมาใช้ประโยชน์					
9	ท่านปรับเปลี่ยนแผนการสอนตามข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนที่สังเกตเห็นในห้อง					
10	ถ้าพบปัญหาในการสอน ท่านจะวิเคราะห์สาเหตุจากข้อมูลนักเรียนที่ท่านมีอยู่ในมือก่อน					
11	ในฐานะครูที่รับผิดชอบสอนนักเรียน ท่านให้ความสำคัญกับข้อมูลความรู้ความสามารถของนักเรียนมากกว่าข้อมูลอื่น ๆ ในการทำแผนการสอน					
12	เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์บ่อยครั้ง ท่านจะหาสาเหตุจากข้อมูลนักเรียนที่มีอยู่ในมือ					
13	ท่านนำข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคนที่สังเกตเห็นในห้องมาวิเคราะห์ในภาพรวมของห้องเรียนก่อนนำไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมในห้องเรียน					
14	ท่านใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนที่มีอยู่ประกอบการแนะแนวอาชีพให้นักเรียนแต่ละคน					
15	ท่านใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในภาพรวมของห้องเรียนระบุปัญหาการเรียนของนักเรียน					

ตอนที่ 3 ท่านมีพฤติกรรมตามข้อต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

โปรดขีด ✓ ในช่องที่ท่านตรงกับความเห็นหรือพฤติกรรมของท่านมากที่สุด โดย

- 1 = น้อยที่สุด หมายถึง ทำน้อยมาก, หรือทำปริมาณ 0% ถึง 20% ของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน
 2 = น้อย หมายถึง ทำน้อย, หรือทำปริมาณ 21% ถึง 40% ของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน
 3 = ปานกลาง หมายถึง ทำปานกลาง, หรือทำปริมาณ 41% ถึง 60% ของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน
 4 = มาก หมายถึง ทำมาก, หรือทำปริมาณ 61% ถึง 80% ของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน
 5 = มากที่สุด หมายถึง ทำมากที่สุด, หรือทำปริมาณ 81% ถึง 100% ของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน

	ข้อความ	1	2	3	4	5
1	จัดทำแผนการสอนตอบสนองของความต้องการของนักเรียน					
2	เปลี่ยนวิธีสอนเมื่อพบว่านักเรียนขาดความสนใจ					
3	เลือกแบบฝึกหัดให้เหมาะสมกับผลการเรียนของนักเรียน					
4	ถ้านักเรียนมีแบบการเรียนรู้ (learning style) ต่างกัน จะใช้วิธีสอนตามแบบการเรียนรู้ที่ชอบของนักเรียน					
5	รู้ว่านักเรียนชอบทำงานกลุ่มมากกว่างานเดี่ยว ก็จะทำให้ให้นักเรียนได้แบ่งกลุ่มตามที่นักเรียนชอบ					
6	ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเมื่อนักเรียนมีระดับผลการเรียนในภาคการศึกษานั้นลดลงๆ					
7	ให้คำแนะนำด้านพฤติกรรมที่เหมาะสมในการคบเพื่อน					
8	หาวิธีการจัดการให้พฤติกรรมเสี่ยง หรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของนักเรียนลดลง					
9	หาจุดเด่นและจุดอ่อนของนักเรียนจากการวิเคราะห์ผลการเรียนในภาคการศึกษานั้น และในภาคการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อแนะนำการศึกษาต่อ และ/หรือ อาชีพ					
10	ศึกษาหากิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน					

ตอนที่ 4 ท่านใช้ข้อมูลตามข้อต่อไปนี้มาใช้ในการวิจัยมากน้อยเพียงใด

โปรดขีด ✓ ในช่องที่ท่านตรงกับการใช้ข้อมูลของท่านมากที่สุด โดย

- 0 = ไม่ได้นำมาใช้ หมายถึง ไม่นึกถึงข้อมูลนั้นเลยเมื่อจะทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ได้นำข้อมูลนั้นทำวิจัย
 1 = ใช้ น้อยที่สุด หมายถึง แทบจะไม่นึกถึงข้อมูลนั้นเลยเมื่อจะทำวิจัยในชั้นเรียน และใช้ข้อมูลนั้นทำวิจัย **น้อยมาก**
 2 = ใช้ น้อย หมายถึง นึกถึงข้อมูลนั้นในบางครั้งเมื่อจะทำวิจัยในชั้นเรียน และใช้ข้อมูลนั้นทำวิจัย **น้อย**
 3 = ใช้ ปานกลาง หมายถึง นึกถึงข้อมูลนั้นพอสมควรเมื่อจะทำวิจัยในชั้นเรียน และใช้ข้อมูลนั้นทำวิจัย **ปานกลาง**
 4 = ใช้ มาก หมายถึง นึกถึงข้อมูลนั้นบ่อยมากเมื่อจะทำวิจัยในชั้นเรียน และใช้ข้อมูลนั้นทำวิจัย **มาก**
 5 = ใช้ มากที่สุด หมายถึง นึกถึงข้อมูลนั้นทุกครั้งที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน และใช้ข้อมูลนั้นทำวิจัย **มากที่สุด**

	ข้อความ	0	1	2	3	4	5
ข้อมูลต่อไปนี้ได้นำมาใช้ใน การวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียน ของนักเรียนมากน้อยเพียงใด							
1	ผลการทดสอบก่อนเรียน						
2	ผลการสอบกลางภาค						
3	ผลการทดสอบปลายภาค						
4	การบ้าน						
5	พฤติกรรมคำตอบคำถามในห้อง						
6	ข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนขณะอยู่ที่บ้านจากพ่อแม่						

ข้อความ		0	1	2	3	4	5
7	พฤติกรรมคบเพื่อน						
8	สภาพครอบครัวของนักเรียน						
9	จำนวนพี่น้องในครอบครัว						
10	วิธีการที่ใช้เดินทางมาโรงเรียน						
11	สุขภาพของนักเรียน						
12	เงินที่พ่อแม่ให้มาใช้จ่ายในโรงเรียนแต่ละวัน						
ข้อมูลต่อไปนี้นำมาใช้ใน การวิจัยเพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการเรียนของนักเรียน มากน้อยเพียงใด							
1	ผลการทดสอบก่อนเรียน						
2	แบบการเรียนรู้ที่ชอบ (learning styles)						
3	กิจกรรมที่ทำในเวลาว่าง						
4	ผลงานที่ได้รับมอบหมาย						
5	พฤติกรรมในห้องเรียน						
6	ข้อมูลพฤติกรรมมารเรียนขณะอยู่ที่บ้านจากพ่อแม่						
7	พฤติกรรมคบเพื่อน						
8	ความเป็นลูกคนกลางในครอบครัว						
9	สภาพครอบครัวของนักเรียน						
10	ศาสนาที่นักเรียนนับถือ						
11	สุขภาพของนักเรียน						
12	กีฬาที่นักเรียนเล่นในเวลาว่าง						
ข้อมูลต่อไปนี้นำมาใช้ใน การวิจัยเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียน มากน้อยเพียงใด							
1	ความพร้อมก่อนเรียนของนักเรียน						
2	แบบการเรียนรู้ที่ชอบ (learning styles)						
3	ผลงานที่ได้รับมอบหมาย						
4	ความสามารถพิเศษ						
5	การสื่อสารของนักเรียน						
6	ขนาดครอบครัวของนักเรียน						
7	การสนับสนุนด้านการเรียนจากพ่อแม่						
8	พฤติกรรมในห้องเรียน						
9	พฤติกรรมคบเพื่อน						
10	การแต่งกาย						
11	สุขภาพของนักเรียน						
12	วิธีการที่ใช้เดินทางมาโรงเรียน						

“ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามฉบับนี้”

ภาคผนวก ง
ข้อมูลการศึกษาเบื้องต้น

ข้อมูลศึกษาเบื้องต้นนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยในระยะที่ 1 การวิเคราะห์หมโนทัศน์และความต้องการจำเป็นของครูด้านโปรไฟล์นักเรียนและการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative method) เพื่อเก็บข้อมูลจากตัวอย่างที่เป็นครูระดับชำนาญการขึ้นไปจากโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน 8 คนจากทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนหรือการปฏิบัติงานของครู

ผลการสังเคราะห์ข้อมูลแสดงว่า ครูทุกคนใช้ข้อมูลนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน และการแนะแนวทางการศึกษาเป็นหลัก มีครูน้อยกว่าร้อยละ 50 ที่ใช้ข้อมูลนักเรียนเพื่อทำวิจัย ข้อมูลที่ใช้เป็นประจำในการจัดการเรียนการสอน คือ ผลการเรียนของนักเรียน สำหรับข้อมูลที่ใช้เป็นประจำในการแนะแนวทางการศึกษา คือ ข้อมูลที่อยู่ในระบบดูแลนักเรียน ประกอบด้วย (1) ข้อมูลประวัติส่วนตัว (เช่น ชื่อ ที่อยู่อาศัย วันเดือนปีเกิด ที่อยู่ ข้อมูลทางครอบครัว/สถานะครอบครัว เป็นต้น) (2) ข้อมูลด้านสุขภาพ (เช่น น้ำหนักส่วนสูง โรคประจำตัว บันทึกการตรวจสุขภาพ เป็นต้น) (3) ข้อมูลด้านการศึกษา (เช่น คะแนนรายวิชาและผลการเรียนเฉลี่ย วิชาที่ชอบและทำคะแนนได้ดี ความสามารถพิเศษ ความสามารถด้านอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ ปัญหาด้านการเรียน เป็นต้น) และ (4) ข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียน (เช่น สุขนิสัย ลักษณะนิสัย ทักษะทางสังคม เป็นต้น) ข้อมูลในระบบดูแลนักเรียนและผลการเรียนของนักเรียนเป็นข้อมูลที่ควรจัดเก็บลงในระเบียบวินัย (ปพ. 8) สมุดดูแลนักเรียนและบันทึกข้อมูลของครู ครูทุกคนเก็บข้อมูลเหล่านี้เป็นประจำเพื่อใช้ในระบบประกันคุณภาพ (มีครูเพียงบางคนเท่านั้นที่ทำบันทึกส่วนตัวและเก็บข้อมูลเพิ่มเติม มากกว่าที่โรงเรียนกำหนดไว้) ครูส่วนใหญ่ยอมรับว่าไม่ได้นำข้อมูลทั้งหมดในระบบดูแลนักเรียนไปใช้ แต่จะเลือกใช้เพียงบางข้อมูลเท่านั้น ข้อมูลที่ครูนำไปใช้บ่อยคือความสามารถพิเศษของนักเรียนจะนำไปใช้ในการคัดเลือกเข้าค่ายพัฒนานักเรียนหรือจัดส่งเข้าแข่งขัน/ประกวดผลการเรียนที่ต้องได้รับพัฒนาเพื่อนำไปใช้ในการสอนเสริม และพฤติกรรมที่มีปัญหาของนักเรียนใช้เป็นข้อมูลในการปรับแก้ไขร่วมกับผู้ปกครอง

สำหรับข้อมูลที่ครูควรใช้ ครูทุกคนระบุว่า ข้อมูลผลการเรียน ข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนมีความสำคัญมาก และข้อมูลทั้งหมดในระบบดูแลนักเรียน (รวมถึงเวลาเข้าเรียน) ควรใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาตัวนักเรียนไปพร้อมๆ กัน (สอน IQ และพัฒนา EQ) รวมถึงส่งเสริมนักเรียนตามศักยภาพ ครูที่ทำหน้าที่ครูประจำชั้นทุกคนจะใช้ข้อมูลจากระบบดูแลนักเรียนในด้านการแนะแนวศึกษาโดยเฉพาะในเรื่องพฤติกรรม การเข้าสังคมของนักเรียน แต่มีได้สนใจจะใช้ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการได้รับการจ้างงาน (คุณสมบัติที่จำเป็นต่อการทำให้ได้รับงานทำ) สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการทำวิจัยนั้นครูส่วนใหญ่ไม่ได้เก็บไว้ แต่จะเก็บเมื่อเวลาที่ต้องการทำวิจัยเท่านั้น

"ข้อมูลที่ควรเก็บ .. จัดเก็บเป็นประจำ ข้อมูลที่ใช้เพื่อสอน เช่น พื้นฐานการศึกษาของนักเรียน ผลการเรียน สิ่งที่นักเรียนสนใจ หรือวิธีสอนที่นักเรียนชอบ.. ลักษณะนิสัยเด็ก ความสามารถพิเศษ... ปัจจุบันเก็บข้อมูล SDQ ตามคู่มือการดูแลนักเรียน เก็บตามระบบกำหนด.. มีเก็บเองเพิ่มบ้าง ... ควรนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ในการแนะแนว การสอน การบริหารงานโรงเรียน และแนะนำอาชีพ ... เก็บเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อเจอปัญหาเท่านั้น"

ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

"ข้อมูลที่ควรเก็บ .. ข้อมูลพื้นฐาน ประวัติครอบครัว ตาม SDQ ..วันขาดเรียน ผลการเรียน จุดเด่น-จุดอ่อนของเด็ก ปัญหาพฤติกรรม (ด้านอารมณ์ ความสัมพันธ์กับเพื่อน)... ปัจจุบันเก็บข้อมูล SDQ เก็บตามสภาพ ตามการร้องขอ"

... จะเก็บเพิ่มเติม เมื่อจะทำวิจัย ถ้าเก็บส่วนตัว จะเก็บไว้ใน mail... ควรนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ในการเรียนการสอน การแนะแนวการศึกษา การทำวิจัย การประกันคุณภาพ”

ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

“ข้อมูลที่ควรเก็บ .. ข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูลการสอน ... ผลการเรียนรู้ การรับผิดชอบของนักเรียน พฤติกรรมในห้อง... ปัจจุบันเก็บข้อมูล SDQ เก็บตามส่วนกลาง มีเก็บเองเพิ่ม... ควรนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ในการเรียนการสอน ใช้รูปแบบ”

ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

“ข้อมูลที่ควรเก็บ .. ข้อมูลที่ใช้ในการสอน เช่น เวลาเรียน ผลการเรียนรู้ พฤติกรรมนักเรียน เช่น เข้าห้องเรียนช้า คุยในห้อง ไม่ทำงาน .. และพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ในห้อง... ปัจจุบันเก็บข้อมูล SDQ มีเก็บเองเพิ่มจากโรงเรียนสั่ง ทำแบบบันทึกพฤติกรรม ... ควรนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ในการทำแผนการสอน การแนะแนว เพื่อพัฒนาเพื่อช่วยนักเรียน ... ทำวิจัยในชั้นเรียน”

ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

“ข้อมูลที่ควรเก็บ .. ข้อมูล SDQ ผลการเรียนรู้ ตัวอย่างชิ้นงานเด็ก ข้อมูลที่จะช่วยบอกพัฒนาการ... พฤติกรรมเด็ก เช่น ความตั้งใจเรียน การทำงานตรงเวลา... จำเป็นมาก เพราะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาด้วย ... ปัจจุบันเก็บข้อมูลตามข้อกำหนดของโรงเรียน สมุดพก ปพ.8 ...ควรนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ปรับแผนการสอน แต่ไม่ได้ปรับตามข้อมูลเด็ก จะปรับวิธีการให้หลากหลาย ... ไม่ได้ทำวิจัยในชั้นเรียน”

ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

“ข้อมูลที่ควรเก็บ .. ข้อมูลครอบครัว จะได้รับบันทึกเรียน, ข้อมูลพฤติกรรมนักเรียน เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว พูดจาไม่สุภาพ, ข้อมูลผลการเรียน ... ปัจจุบันเก็บข้อมูลในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน... ควรนำข้อมูลนักเรียนไปใช้จัดการสอน ใช้ศิลปะการสอน ไม่ควรให้ความรู้อย่างเดียว ต้องพัฒนา EQ ด้วย ใช้แนะแนว แต่ยังไม่ได้นำไปใช้ปรับพฤติกรรมเด็ก”

ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนาและวัฒนธรรม

“ข้อมูลที่ควรเก็บ .. ข้อมูลในระบบดูแลนักเรียน SDQ ข้อมูลการสอน ผลการเรียนรู้ ผลการปฏิบัติงาน เก็บผล pretest-posttest เมื่อมีเวลานั้น...พฤติกรรมเด็ก เพราะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ... ปัจจุบันเก็บข้อมูลตามระบบของโรงเรียน ถ้าเก็บส่วนตัวเพิ่มเติมบันทึกเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็ก ขึ้นกับเวลาที่มี...ควรนำข้อมูลนักเรียนไปใช้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียน แก้ปัญหาพฤติกรรมเด็ก... ไม่ได้ทำวิจัยในชั้นเรียน พูดคุยกับนักเรียนก็เพียงพอกับการแก้ปัญหาได้”

ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

“ข้อมูลที่ควรเก็บ .. ข้อมูลที่ใช้ในการสอน เช่น สิ่งที่ได้สนใจ ถนัด และข้อมูลสุขภาพเด็ก ... น้ำหนัก ส่วนสูง โรคประจำตัว ข้อมูลความพร้อม... พฤติกรรมเด็ก ... ปัจจุบันเก็บข้อมูลในหัว ในสมุดพก ในระเบียบสะสมของโรงเรียน ... ควรนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ให้รู้จักนักเรียน จัดการเรียนการสอน แนะแนว ...ทำวิจัยในชั้นเรียน ขึ้นอยู่กับปัญหาในชั้น”

ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ตารางสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ข้อมูลนักเรียน	ครูที่มีวิทยฐานะตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป							
	1	2	3	4	5	6	7	8
<u>ข้อมูลที่ควรรวบรวม</u>								
ข้อมูลส่วนตัว เช่น บิดามารดา/ผู้ปกครอง ฐานะทางบ้าน จำนวนพี่น้อง	✓	✓	✓		✓	✓		✓
ผลการเรียนของนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
เวลาเรียน	✓	✓	✓	✓	✓		✓	
ผลทดสอบก่อนการเรียน	✓	✓	✓					
พฤติกรรมในห้องเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ความสามารถพิเศษของนักเรียน	✓	✓		✓		✓		✓
จุดเด่น/จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุงของนักเรียน	✓	✓	✓				✓	
ความสนใจของนักเรียน	✓				✓	✓		
ลักษณะการทำงานที่นักเรียนชอบ	✓	✓			✓			
ผลงานที่ได้รับมอบหมายของนักเรียน	✓					✓		
ข้อมูลใน ปพ.8 และ/หรือระบบดูแลนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
<u>ข้อมูลที่ควรนำไปใช้</u>								
ข้อมูลส่วนตัว เช่น บิดามารดา/ผู้ปกครอง ฐานะทางบ้าน จำนวนพี่น้อง	✓	✓	✓					✓
ผลการเรียนของนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
พฤติกรรมในห้องเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ความสามารถพิเศษของนักเรียน		✓	✓			✓		✓
ข้อมูลในปพ.8 และ/หรือระบบดูแลนักเรียน	✓			✓	✓		✓	✓

หมายเหตุ * เลือกใช้เมื่อต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนเท่านั้น

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเบื้องต้นนี้ และข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโปรไฟล์นักเรียนและการใช้ข้อมูลนักเรียนจากโปรไฟล์จะนำไปสังเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน เพื่อสร้างแบบสอบถามสำหรับการวิจัยเชิงบรรยายสำหรับวิเคราะห์ระดับโมโนทัศน์ของคุณและความต้องการจำเป็นของคุณด้านโปรไฟล์นักเรียน และการใช้โปรไฟล์นักเรียน

ภาคผนวก จ
รายงานสรุปการถอดบทเรียน

รายงานสรุปการถอดบทเรียน

“การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน
การแนะแนว และการทำวิจัย”

คำนำ

รายงานการถอดบทเรียนฉบับนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการบันทึกผลการเรียนรู้ของครูที่ได้รับกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในเรื่อง “การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัย” การสนทนากลุ่ม และการสังเกตพฤติกรรม โดยใช้หลักการใช้เหตุผลแบบนิรนัย-อุปนัย (deductive-inductive approach) ในการถอดบทเรียน ดังนั้น ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษารายงานฉบับนี้ คือ เพื่อให้ครูนำไปใช้พัฒนาสมรรถนะของตนเองในการใช้โปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียนในการปฏิบัติงาน ทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์มากยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณครูทั้ง 15 คนผู้เข้าร่วมกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลทุกคน ที่ให้ความสนใจ และเข้าร่วมกิจกรรมเป็นประจำจนทำให้เกิดรายงานฉบับนี้ ขอขอบคุณอาจารย์ศิริรัตน์ กมลวานนท์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านขุนประเทศ ที่สนับสนุนกิจกรรม และเปิดโอกาสให้ครูทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเต็มที่ และขอขอบคุณศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวาณิช ที่เข้าร่วมกิจกรรมบางครั้งในช่วงแรกเพื่อกระตุ้นให้ครูผู้เข้าร่วมกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลทุกคนเห็นถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่จะได้รับภายหลังจากกิจกรรมสำเร็จลุล่วง รวมถึงการให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่างๆ แก่ผู้วิจัยจนกระทั่งรายงานการถอดบทเรียน “การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัย” เสร็จสมบูรณ์

สารบัญ

	หน้า
1. วัตถุประสงค์	1
2. ขั้นตอนในการถอดบทเรียน	1
3. การถอดผลการเรียนรู้จากบันทึกการเรียนรู้	
(1) ความหมายและประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน	2
(2) ขั้นตอนการสร้างโปรไฟล์นักเรียน	4
(3) การนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ประโยชน์	5
(4) ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมของครูในกระบวนการเรียนรู้ ผ่านการสะท้อนผล	8
4. ประเด็นสำคัญในการสนทนากลุ่ม	
(1) เป้าหมายของครูในการใช้โปรไฟล์นักเรียน (ข้อมูลนักเรียน) และการใช้โปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัย	10
(2) สถานการณ์ในการทำงานของครู	10
(3) ปัญหาเกี่ยวกับการใช้โปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัย	14
(4) แนวทางแก้ปัญหาและข้อเสนอแนะ	16
(5) สาเหตุของปัญหา	19
(6) ข้อมูลจากการสังเกตกลุ่มครูที่เข้าร่วมการถอดบทเรียน	20
5. สรุปผลการถอดบทเรียน	
(1) สิ่งที่ได้ผลดี	23
(2) สาเหตุที่ได้ผลดี	23
(3) ข้อเสนอแนะ	23
(4) อุปสรรค	24
(5) สาเหตุของอุปสรรค	24
(6) ข้อเสนอแนะวิธีป้องกันไม่ให้เกิดอุปสรรค	25
(7) ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรกระทำเพิ่มเติม	25

รายงานสรุปการถอดบทเรียน “การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัย”

รายงานการถอดบทเรียน “การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัย” นี้ประกอบด้วยข้อมูล 5 ส่วน คือ (1) วัตถุประสงค์ (2) ขั้นตอนในการถอดบทเรียน (3) การถอดผลการเรียนรู้จากบันทึกการเรียนรู้ (4) ประเด็นสำคัญในการสนทนากลุ่ม และ (5) สรุปผลการถอดบทเรียน ที่ผู้วิจัยสรุปผลตามประเด็นหลักที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ในการถอดบทเรียน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

ในรายงานนี้ใช้หลักการใช้เหตุผลแบบนิรนัย-อุปนัย (deductive-inductive approach) ในการถอดบทเรียน ซึ่งการถอดบทเรียนด้วยวิธีอุปนัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปประเด็น “การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัย” ที่สำคัญใน 7 ประเด็น ได้แก่ สิ่งที่ได้ผลดี สาเหตุที่ทำให้ได้ผลดี ข้อเสนอแนะ อุปสรรค สาเหตุของอุปสรรค ข้อเสนอแนะวิธีป้องกันไม่ให้เกิดอุปสรรค ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรกระทำเพิ่มเติม

2. ขั้นตอนในการถอดบทเรียน

การถอดบทเรียนด้วยวิธีอุปนัยนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรม การบันทึกผล การเรียนรู้ของครูที่ได้รับกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในเรื่อง “การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัย” มาแล้วไม่ต่ำกว่า 2 เดือน และการสนทนากลุ่ม ดังนี้

(1) การถอดผลการเรียนรู้ของครูจากบันทึกการเรียนรู้ของครูจำนวน 15 เล่ม และบันทึกการเรียนรู้ของผู้วิจัย 1 เล่ม รวมทั้งการสังเกตพฤติกรรมของครูและขั้นตอนกระบวนการในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลของครู

(2) การถอดผลการเรียนรู้ของครูด้วยการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยจัดการสนทนากลุ่ม 3 กลุ่ม ในวันที่ 20 ธันวาคม 2555 ประกอบด้วยครูตัวแทนจากโรงเรียนบ้านขุนประเทศที่ได้รับกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจำนวน 15 คน ครูในแต่ละกลุ่มมีจำนวน 5 คน และใช้การเล่าประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมแต่ละคน และ/หรือการสะท้อนผลภายในกลุ่มสนทนา ผู้วิจัยกำหนดประเด็นการสนทนากลุ่ม 7 ประเด็น ได้แก่ สิ่งที่ได้ผลดี สาเหตุที่ทำให้ได้ผลดี ข้อเสนอแนะ อุปสรรค สาเหตุของอุปสรรค ข้อเสนอแนะวิธีป้องกันไม่ให้เกิดอุปสรรค ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรกระทำเพิ่มเติม ระยะเวลาที่ใช้ในการสนทนาของแต่ละกลุ่มประมาณ 1 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการสนทนากลุ่มทั้งสิ้น 3 ชั่วโมง 14 นาที

ในกระบวนการถอดบทเรียน กลุ่มผู้วิจัยมี 3 คน ประกอบด้วย (1) นางฐิติพร ทรัพย์วิเชียร ในฐานะผู้วิจัยทำหน้าที่ซักถามประเด็นที่จะใช้การถอดบทเรียน และสรุปผลการถอดบทเรียน (2) นายพฤษ

จิรสัตยาภรณ์ ผู้ช่วยนักวิจัยทำหน้าที่ยืนยันข้อมูลและบันทึกผลลงในบอร์ดกระดาษบันทึกการถอดบทเรียน และ (3) นางสาววีรานุช แซ่ฉิน ผู้ช่วยนักวิจัยทำหน้าที่อำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มสนทนาบันทึกภาพ และบันทึกเสียงการสนทนากลุ่ม

(3) ผู้วิจัยสรุปรายงานการถอดบทเรียนจากครูทั้งสามกลุ่ม ซึ่งเป็นการสรุปผลที่ได้จากการถอดบทเรียนด้วยวิธีนี้ร่วมกับอุปนิสัย

3. การถอดผลการเรียนรู้ของครูจากบันทึกการเรียนรู้

การถอดผลการเรียนรู้จากบันทึกการเรียนรู้ของครูที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 15 เล่ม และบันทึกการเรียนรู้ของผู้วิจัย 1 เล่มนี้ ประกอบด้วยข้อมูล 4 ส่วน คือ (1) ความหมายและประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน (2) ขั้นตอนการสร้างโปรไฟล์นักเรียน (3) การนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ประโยชน์ และ (4) ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมของครูในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) ความหมายและประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน

ภายหลังครูที่เข้าร่วมโครงการ 15 คนผ่านกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลตั้งแต่วันที่ 7 กันยายน 2555 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2555 มีระยะเวลาอยู่ในกิจกรรมมากกว่าสองเดือนตามตารางเวลาที่กำหนดโดย ครูผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นหลัก และสามารถสรุปความหมายของโปรไฟล์นักเรียน โปรไฟล์ห้องเรียน และประโยชน์ของโปรไฟล์ทั้งสอง ดังนี้

โปรไฟล์นักเรียน หมายถึง ข้อมูลนักเรียนแต่ละบุคคลที่รวบรวมไว้ในโปรไฟล์ของแต่ละคน เพื่อที่ครูจะนำไปใช้ในหลากหลายวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน เช่น เพื่อใช้ในการจัดการสอน เพื่อใช้ในระบบดูแลนักเรียน เพื่อใช้ในระบบคัดเลือกนักเรียน เป็นต้น ทำให้รายละเอียดของข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนมีความแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้

“ข้อมูลของนักเรียนรายบุคคล ... นำไปใช้ในการดูความแตกต่างของรายบุคคล และใช้ประกอบข้อมูลในการทำวิจัย”

ครูคนที่ 3

“ข้อมูลของนักเรียน ... ทำให้รู้จักนักเรียนรายบุคคล.. ทราบข้อมูลนักเรียนแต่ละคนว่า มีความต้องการอะไร ... เพื่อจะได้จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน”

ครูคนที่ 7

ข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนสามารถแยกได้เป็นสองส่วน คือ ข้อมูลดิบ เช่น ที่อยู่ของนักเรียน คะแนนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ กิจกรรมที่นักเรียนชอบทำในเวลาว่าง เป็นต้น และข้อมูลนักเรียนที่ได้มาจากการประเมินของครู เช่น ความต้องการจำเป็นของนักเรียน เนื้อหาวิชาที่นักเรียนต้องเรียนรู้/พัฒนาเพิ่มเติม (specific learning needs) ลักษณะการทำงานในโรงเรียนที่นักเรียนชอบหรือทำได้ผลดี (student preference in school work; ทำงานคนเดียว ทำงานเป็นคู่ ทำงานเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ทำงาน

เป็นกลุ่มขนาดใหญ่) ซึ่งโดยปกติแล้ว ครูไม่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลใหม่ทุกครั้งเพื่อใช้สร้างโปรไฟล์นักเรียน

“ไม่จำเป็นต้องเก็บข้อมูลใหม่ ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว สามารถนำไปใช้ต่อเนื่องได้ นอกจากต้องการข้อมูลเรื่องใหม่ จึงเก็บเพิ่มเติม”

ครูคนที่ 6

“ไม่จำเป็นต้องเก็บข้อมูลใหม่ลงในโปรไฟล์นักเรียนทุกครั้งที่สร้าง สามารถใช้ข้อมูลเดิม และต่อยอดข้อมูลเพิ่มขึ้น ช่วยทำให้ประหยัดเวลา และได้ผลเร็วขึ้น”

ครูคนที่ 11

“ไม่จำเป็น สามารถนำข้อมูลจากครูในชั้นก่อนๆ มาปรับใช้ได้ ... เพื่อความสะดวกและประหยัดเวลา”

ครูคนที่ 13

ในทำนองเดียวกัน โปรไฟล์ห้องเรียน หมายถึง ข้อมูลนักเรียนในภาพรวมของห้องเรียน หรือข้อมูลของนักเรียนทุกคนภายในห้องเรียนที่จัดเก็บรวบรวมอย่างเป็นระบบโดยครูผู้ใช้โปรไฟล์ที่สนใจศึกษาห้องเรียนนั้นเพื่อนำผลวิเคราะห์ไปใช้ภายใต้วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

“ข้อมูลสรุปรวมของนักเรียน ในห้องเรียนนั้นๆ”

ครูคนที่ 5

“ข้อมูลนักเรียน เป็นภาพรวมของห้องเรียน .. นำไปใช้วิเคราะห์ภาพรวมของห้องเรียน จัดการเรียนการสอน”

ครูคนที่ 7

สำหรับประโยชน์ของโปรไฟล์นักเรียน ครูสรุปว่า ข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนและโปรไฟล์ห้องเรียนนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน การแนะแนวการศึกษา และการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นหลัก และเมื่อพิจารณาจากการตอบคำถาม และการยกตัวอย่างของครูที่เข้าร่วมกิจกรรมสรุปได้ว่า ครูส่วนใหญ่จะใช้ข้อมูลโปรไฟล์ทั้งสองไปใช้ในการแนะแนวการศึกษามากที่สุด

“ในการทำวิจัย ต้องได้ข้อมูลหรือทราบปัญหาของนักเรียน ... ดูจากโปรไฟล์นักเรียนเป็นส่วนใหญ่”

ครูคนที่ 2

“ผลวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียนและห้องเรียน ทำให้ครูเข้าใจและรู้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากขึ้น ... ครูก็สามารถปรับแผนการสอนได้ให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน แต่ละกลุ่มได้.. เมื่อรู้ว่ามีนักเรียนส่วนใหญ่ในห้องชอบเรียนปฏิบัติ ครูควรจัดการเรียนการสอนเน้นปฏิบัติ ... ผลการเรียนดีขึ้น และนักเรียนมีความสุขกับการเรียนมากขึ้น”

ครูคนที่ 5

“สามารถนำโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียนมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน .. มีส่วนช่วยเหลือ ส่งเสริมนักเรียนแต่ละคนให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้ ... พัฒนาในด้านที่นักเรียนสนใจให้ประสบความสำเร็จ”

ครูคนที่ 10

(2) ขั้นตอนการสร้างโปรไฟล์นักเรียน

การสร้างโปรไฟล์นักเรียนเพื่อนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์หนึ่งๆ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ (1) การตั้งวัตถุประสงค์ของการนำข้อมูลนักเรียนไปใช้และทำการคัดเลือกข้อมูลนักเรียนที่ต้องการใช้ (2) การบันทึกข้อมูลลงในโปรไฟล์นักเรียน (3) สร้างโปรไฟล์ห้องเรียน เป็นการนำข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนของทุกคนในห้องเรียนบันทึกลงในโปรไฟล์ห้องเรียนโดยใช้การสร้างตารางบันทึกข้อมูล และ (4) การวิเคราะห์โปรไฟล์ห้องเรียนเพื่อนำผลไปใช้

2.1 การตั้งวัตถุประสงค์ของการนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ และทำการคัดเลือกข้อมูลนักเรียนที่ต้องการใช้ ขั้นตอนของการสร้างและวิเคราะห์ใช้โปรไฟล์นักเรียน คือ การตั้งวัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ประโยชน์ ตัวอย่างของวัตถุประสงค์ เช่น การนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน การนำไปใช้ในการเลือกกิจกรรมประกอบการสอนของครู การนำไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และการนำไปใช้ในการลดพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน เป็นต้น เมื่อได้วัตถุประสงค์ของการนำไปใช้แล้วจึงทำการคัดเลือกข้อมูลนักเรียนที่ต้องการใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

“ขั้นตอนที่ 1 ในการสร้างโปรไฟล์นักเรียน .. ตั้งวัตถุประสงค์”

ครูคนที่ 1

“ทำแบบบันทึกข้อมูลให้นักเรียนกรอก หรือสอบถาม.. สังเกตจากวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้”

ครูคนที่ 9

2.2 การบันทึกข้อมูลลงในโปรไฟล์นักเรียน ส่วนที่สำคัญที่สุด คือ ข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนควรได้จากการประเมินนักเรียนของครูเป็นหลัก และครูควรจะเป็นผู้บันทึกข้อมูลนักเรียนแต่ละคนลงในโปรไฟล์นักเรียน ในระหว่างบันทึกข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการนำข้อมูลนักเรียนไปใช้นั้นครูสามารถเลือกปรับเปลี่ยนข้อมูลให้เหมาะสมมากขึ้นได้ เพื่อให้สอดคล้องตามสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

“ประเมินผลนักเรียนจากการสังเกต เพื่อสังเกตความสนใจของนักเรียน”

ครูคนที่ 8

“จำเป็น ... ให้ทราบการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน”

ครูคนที่ 11

2.3 สร้างโปรไฟล์ห้องเรียน เมื่อครูทราบโปรไฟล์นักเรียนของทุกคนในห้องเรียนแล้ว ครูสามารถนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างเหมาะสมมากที่สุดถ้าครูรู้จักนักเรียนทุกคนในรูป

ภาพรวมของทั้งห้องเรียน ดังนั้น ครูควรเริ่มต้นด้วยการนำข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนของทุกคนในห้องเรียน
บันทึกลงในโปรไฟล์ห้องเรียน โดยใช้การสร้างตารางบันทึกข้อมูล

“บันทึกข้อมูลนักเรียนในโปรไฟล์นักเรียนทุกคนลงในโปรไฟล์ห้องเรียน”

ครูคนที่ 8

“คัดเลือกข้อมูลนักเรียนที่ต้องการใช้จากโปรไฟล์นักเรียน .. บันทึกข้อมูลนักเรียนทั้งหมดในห้อง
ลงโปรไฟล์ห้องเรียน”

ครูคนที่ 11

2.4 การวิเคราะห์โปรไฟล์ห้องเรียนเพื่อนำผลไปใช้ วิธีการที่ง่ายที่สุดในการหาภาพรวมของ
ห้องเรียน คือ การนับความถี่ โดยนับจำนวนข้อ (นักเรียน) ที่มากที่สุดของแต่ละหัวข้อในโปรไฟล์ห้องเรียน
แล้วบันทึกลงในในบรรทัดสุดท้ายของตาราง ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่ครูใช้ในการอ่านผลในภาพรวมของ
ห้องเรียน หลังจากนั้น ครูนำผลที่อ่านได้ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ครูตั้งใจจะนำไปใช้ เช่น การนำข้อมูล
“ลักษณะการทำงานในโรงเรียนที่นักเรียนชอบ” (ทำคนเดียว/ ทำเป็นคู่/ ทำเป็นกลุ่มขนาดเล็ก/ ทำเป็น
กลุ่มขนาดใหญ่) ไปใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนในห้องเรียน เป็นต้น

“การนำข้อมูลโปรไฟล์นักเรียนรายบุคคลมาวิเคราะห์ ... จัดกลุ่มนักเรียน”

ครูคนที่ 13

“นับจำนวนข้อในแต่ละหัวข้อใส่ลงใน .. บรรทัดสุดท้ายของตาราง แล้วจึงอ่านผลที่ได้”

ครูคนที่ 15

(3) การนำโปรไฟล์นักเรียนไปใช้ประโยชน์

การนำโปรไฟล์นักเรียน หรือโปรไฟล์ห้องเรียนไปใช้ประโยชน์ สามารถสรุปออกเป็น 2 ส่วนเพื่อ
ตอบคำถาม (1) ครูเคยนำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียน หรือโปรไฟล์ห้องเรียนไปใช้ประโยชน์อย่างไร และ (2)
ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลแล้ว ครูตั้งใจนำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียน
หรือโปรไฟล์ห้องเรียนไปใช้ประโยชน์อย่างไร

3.1 ก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ครูนำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียน/โปรไฟล์ห้องเรียนไปใช้ประโยชน์ใน
ปริมาณน้อยมาก ส่วนใหญ่ครูจะนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ในการแนะนำแนวการศึกษามากที่สุด อาจเป็น
เพราะครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนต้องทำหน้าที่ครูประจำชั้นไปพร้อมๆ กัน

“การแนะนำนักเรียนทำเป็นปกติ เมื่อมีโอกาส ... การแนะนำ การอบรม ทำบ่อยๆ ทำให้
นักเรียนมีการพัฒนาตนเองขึ้น”

ครูคนที่ 5

“การแนะนำนักเรียนทำเป็นประจำชั่วโมงแรกตอนเช้า .. เป็นนโยบายของโรงเรียน และความ
รับผิดชอบของครูประจำชั้น”

ครูคนที่ 6

“เคยนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ แต่ไม่ได้ศึกษาเป็นระบบ ... แก้ไขเฉพาะเรื่องพฤติกรรม”

ครูคนที่ 15

3.2 ภายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลแล้ว ครูตั้งใจนำข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียน หรือโปรไฟล์ห้องเรียนไปใช้ประโยชน์ในด้านการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเฉพาะการทำวิจัยนั้น ครูสามารถมองเห็นประเด็นปัญหาจากโปรไฟล์นักเรียน หรือโปรไฟล์ห้องเรียนที่มีอยู่ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และสามารถตั้งคำถามวิจัยได้จากโปรไฟล์ทั้งสอง

“นำมาพิจารณาประกอบทำให้การจัดกิจกรรม การเรียนและการแนะแนวได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะ เราสามารถรู้ข้อมูลนักเรียน และแนะแนวได้ตรงจุด”

ครูคนที่ 1

“ใช้ .. มีประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน การทำวิจัย .. เมื่อนักเรียนเลื่อนชั้น สามารถส่งต่อข้อมูลของนักเรียนไปให้ครูประจำชั้นคนต่อไปได้”

ครูคนที่ 12

“โปรไฟล์ .. ทำให้เข้าใจสภาพปัญหาของผู้เรียน จะได้นำไปจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้อง และได้พัฒนาอย่างเหมาะสม”

ครูคนที่ 14

(4) ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมของครูในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

จากการสังเกตพฤติกรรมของครูที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลทั้ง 15 คน สามารถแยกสรุปผลได้ 5 ด้าน ประกอบด้วย (1) ความกระตือรือร้นในแสดงความคิดเห็น (2) บรรยากาศในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล (3) การให้ความสำคัญของกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลของผู้บริหารโรงเรียน (4) ปริมาณการแสดงความคิดเห็นผ่านการสะท้อนผล และ (5) พัฒนาการของผู้เข้าร่วมกิจกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ความกระตือรือร้นในแสดงความคิดเห็นของครูที่เข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล ในระยะแรกมีครูเพียงบางคนที่เข้าร่วมกิจกรรมสะท้อนผล อาจเป็นเพราะความสัมพันธ์ระหว่างนักวิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมยังไม่มากนัก ภายหลังจากที่ได้รับการยืนยันจากผู้วิจัยถึงการไม่ระบุตัวตนของผู้เสนอความคิดเห็นในรายงาน กลุ่มที่ประกอบด้วยครูที่มีความสนิทสนมเข้าใจกันภายในกลุ่ม กล้าแสดงความคิดเห็น และมีนิสัยช่างคุย จะแสดงความคิดเห็นร่วมกันเสริมกันตลอดเวลาในปริมาณสูง โดยใช้ระดับการสะท้อนผลที่แตกต่างกันในบางประเด็น และยืนยันผลตามกระดานบันทึกการถอดบทเรียนอย่างจริงใจตลอดช่วงเวลาของกิจกรรม แต่สำหรับกลุ่มที่ประกอบด้วยครูส่วนใหญ่ที่มีนิสัยไม่ช่างคุยจะแสดงความคิดเห็นน้อยกว่ามาก แต่ผู้วิจัยต้องใช้คำถามหรือการเรียกชื่อกระตุ้นในบางครั้งกระตุ้นให้ครูในกลุ่มร่วมการสนทนาสะท้อนผล เพื่อให้ครูทุกคนในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ

ภาพที่ 1 บรรยายภาคในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

4.2 บรรยายภาคในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล เวลาส่วนใหญ่เต็มไปด้วยความตั้งใจและร่วมมือกันในการเสนอความคิดเห็น ประสบการณ์ที่มี และข้อเสนอแนะต่างๆ ในระหว่างการสะท้อนผลภายในกลุ่ม สำหรับกลุ่มที่ประกอบด้วยครูที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีและช่างคุย จะมีบรรยายภาคไม่เป็นการ สนุกสนานร่วมกันในระหว่างการสนทนาสะท้อนผล ซึ่งเป็นผลมาจากความเข้าใจกันของครูใน

กลุ่มสนทนา และความเข้าใจกันระหว่างครูในกลุ่มสนทนากับผู้วิจัย แต่สำหรับกลุ่มที่ประกอบด้วยครูที่มีลักษณะนิสัยพูดน้อย ถึงแม้ในกลุ่มจะมีบรรยากาศไม่เป็นทางการ ครูในกลุ่มนี้ยังคงแสดงความคิดเห็นน้อยกว่าเมื่อเทียบปริมาณการแสดงความคิดเห็นกับกลุ่มอื่นที่เหลือ และมีบรรยากาศความเป็นกันเองภายในกลุ่มน้อยกว่า

4.3 การให้ความสำคัญของกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลของผู้บริหารโรงเรียน โดยการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งแรกในช่วงเวลาสั้นๆ และแวะเยี่ยมกลุ่มครูที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นระยะๆ โดยไม่เฉพาะเจาะจงเวลาในการเข้าร่วม โดยจะเข้าร่วมกับกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 หรือกลุ่มที่ 3 สลับกันไปในแต่ละสัปดาห์ จึงกระตุ้นให้ครูเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสังเกตได้จากการขาดลาในการเข้าร่วมกิจกรรมของครูมีน้อย และเมื่อครูเข้าร่วมกิจกรรมเป็นประจำประกอบกับมนุษยสัมพันธ์อันดีของครู โดยเฉพาะครูที่อยู่ในกลุ่มที่ 1 และ 2 ทำให้ครูเกิดความคุ้นเคยกับผู้วิจัยเร็วขึ้น ดังนั้น บรรยากาศของกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลจึงเต็มไปด้วยความสนิทสนมเข้าใจกันระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มครู และระหว่างครูในกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรม มีมากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น ครูมีความกล้าในการสะท้อนผล เต็มไปด้วยความตั้งใจและร่วมมือกันในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

4.4 ปริมาณการแสดงความคิดเห็นผ่านการสะท้อนผล ในช่วงแรกครูทุกกลุ่มแสดงความคิดเห็นผ่านการสะท้อนผลในปริมาณน้อย ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการถูกคัดเลือกครูบางคนให้เข้าร่วมกิจกรรมโดยไม่สมัครใจ ครูทุกคนยังมองไม่เห็นประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม และความสัมพันธ์ภายในกลุ่มสนทนามีปริมาณไม่มากนัก แต่เมื่อครูมองเห็นประเด็นหรือปัญหาของนักเรียนจากโปรไฟล์นักเรียนและโปรไฟล์ห้องเรียนด้วยตนเอง ครูกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นมากขึ้น และเมื่อเทียบตามระยะเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรมแล้วพบว่า ครูในทุกกลุ่มมีปริมาณการแสดงความคิดเห็นผ่านการสะท้อนผลในปริมาณมากขึ้นตามระยะเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรม

4.5 พัฒนาการของผู้เข้าร่วมกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในเรื่อง “การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัย” สามารถสรุปได้ว่า ครูมีพัฒนาการในการสะท้อนผลที่ชัดเจนขึ้น เริ่มจากในช่วงแรกของการเข้าร่วมกิจกรรมครูทุกคนสะท้อนผลในเชิงบ่งชี้วิจารณ์สิ่งที่ตนเองประสบอยู่เป็นหลัก และพัฒนาไปสู่ระดับการสะท้อนผลที่ลึกซึ้ง

4. ประเด็นสำคัญในการสนทนากลุ่ม

ผลจากการสนทนากลุ่มของครูทั้งสามกลุ่ม จำนวนรวม 15 คน มีความสอดคล้องเป็นไปในแนวทางเดียวกัน หัวข้อสำคัญที่สรุปได้จากการสนทนาและการสังเกตของผู้วิจัย ประกอบด้วย (1) เป้าหมายของครูในการใช้โปรไฟล์นักเรียน (ข้อมูลนักเรียน) และการใช้โปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัย (2) สถานการณ์ในการทำงานของครู (3) ปัญหาเกี่ยวกับการใช้โปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัย (4) แนวทาง

แก้ปัญหาและข้อเสนอแนะ (5) สาเหตุของปัญหา และ (6) ข้อมูลจากการสังเกตกลุ่มครูที่เข้าร่วมการถอดบทเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) เป้าหมายของครูในการใช้โปรไฟล์นักเรียน (ข้อมูลนักเรียน) และการใช้โปรไฟล์นักเรียน ในการทำวิจัย

ครูจะใช้โปรไฟล์นักเรียน หรือข้อมูลนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน และการแนะแนวเป็นส่วนใหญ่ เพื่อพัฒนาในด้านการเรียนการสอน ด้านการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ด้านการส่งเสริมความสามารถนักเรียน ด้านการเพิ่มศักยภาพเด็กและครู การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมใหม่ที่ใช้ในการสอน การเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ รวมทั้งเปรียบเทียบ และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการเรียน

ส่วนด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียนนั้น ครูจะทำเมื่อต้องการแก้ปัญหา นักเรียน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการทำวิจัยเพื่อปรับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนทั้งรายบุคคล หรือรายกลุ่ม และนำผลการศึกษาที่ได้มาปรับใช้ปรับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อนักเรียนเหล่านั้นไปพร้อมๆ กัน จึงเป็นการพัฒนาตัวครูเองด้วย นอกจากนั้น ครูยังมีเป้าหมายในการทำวิจัยเพื่อขอผลงานด้านวิชาการ

“การทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาส่งเสริมนักเรียน ... งานวิจัยที่มีคุณภาพ จะช่วยเด็กได้”

“ส่งเสริมครูด้วย ถ้าแก้ปัญหานักเรียนได้ ครูก็จะรู้รูปแบบวิธีการที่ส่งเสริมการเรียนการสอน ที่เหมาะสม”

“สำคัญที่สุด คือ พัฒนาครู เพราะถ้าไม่พัฒนาครูเด็กก็ไปไม่ได้”

ครูในกลุ่มที่ 2

“แก้ปัญหาของทั้งนักเรียน และครู ... เพื่อพัฒนาการสอนของครู”

ครูในกลุ่มที่ 3

(2) สถานการณ์ในการทำงานของครู

ในการทำงานของครูในด้านการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในปัจจุบันนั้น

2.1 ครูขาดความเชื่อมั่นในข้อมูลที่โรงเรียนเก็บ ทั้งๆ ที่ข้อมูลนั้นเก็บมาจากนักเรียน เพราะโรงเรียนมีการเรียกเก็บข้อมูลนักเรียนบ่อยครั้งมาก และมีการเรียกเก็บข้อมูลเดิมๆ บ่อยครั้ง ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการว่า โรงเรียนและ/หรือหน่วยงานภายนอกต้องการข้อมูลใดก็เรียกเก็บจากนักเรียนเป็นครั้งๆ ไป ยกเว้นข้อมูลที่ต้องนำส่งหน่วยงานภายนอกเป็นประจำ ถึงจะมีระบบในการจัดเก็บที่ชัดเจนกว่า

“ข้อมูลนักเรียน บางข้อมูลไม่ตรงกับความต้องการในการทำงาน ทำงานวิจัย ต้องมีการจัดเก็บใหม่ และการเก็บข้อมูลมีความซ้ำซ้อน เช่น บัตรประชาชนผู้ปกครอง มีการเก็บใหม่ทุกปี ข้อมูลนักเรียนที่มีการเก็บจะอยู่กับอาจารย์แต่ละท่าน”

ครูในกลุ่มที่ 1

นอกจากนั้น การสร้างโปรไฟล์นักเรียนแบบปีต่อปีเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้น ข้อมูลที่ได้ยังไม่ถูกต้องทั้งหมด เพราะข้อมูลที่ได้จากนักเรียน อาจไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริงของนักเรียนแต่เป็นข้อมูลที่เด็กสร้างภาพขึ้นมา การส่งต่อข้อมูลที่ไม่ได้ผลเพราะ ข้อมูลที่ครูได้รับอาจมิใช่ข้อมูลที่เป็นความจริงของนักเรียน พฤติกรรมของนักเรียนมักเปลี่ยนไปตามเวลา และตามครูประจำชั้นที่ดูแลนักเรียนคนนั้นๆ และในช่วงเวลาที่นักเรียนเริ่มเป็นวัยรุ่น (มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) พฤติกรรมนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเร็วมาก ดังนั้น ครูต้องปรับแก้ไขเป็นระยะๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์

“โปรไฟล์นักเรียน ถ้าทำปีต่อปียังไม่ลึกพอ... ข้อมูลเด็กที่เราได้ ไม่เป็นความจริง ... บางทีเด็ก ตอบแบบสร้างภาพตัวเอง... ข้อมูลพฤติกรรมต้องดูข้อมูลสัก 2 ถึง 3 ปีก่อน ... ครูประจำชั้นต้องตามเด็ก”

“มีการส่งต่อข้อมูล แต่ข้อมูลที่เด็กให้ไม่เป็นความจริง ... ครูประจำชั้นต้องปรับใช้วิธีการอื่น เปลี่ยน สัมภาษณ์อย่างเดียวไม่ได้ ต้องใช้การสังเกตช่วย ... เยี่ยมบ้าน ... จะได้ข้อมูลที่ถูกต้อง”

ครูในกลุ่มที่ 1

“ขาดข้อมูลที่อ้างอิง ... ข้อมูลที่มีเราก็ไม่มั่นใจว่าใช่ข้อมูลที่แท้จริงใหม่ บางทีมันก็ไม่สมบูรณ์”

“ข้อมูลพฤติกรรมเด็กที่แสดงออกกับครูแต่ละคนไม่เหมือนกัน พอเราไปคุยกับครูคนอื่นบางที่ คำก็ไม่เป็นอย่างที่เรารู้เห็น”

ครูในกลุ่มที่ 2

ความร่วมมือในการส่งข้อมูลระหว่างบ้านกับโรงเรียน ในบางครั้งผู้ปกครองเบื่อหน่าย ไม่ให้ความร่วมมือในการส่งข้อมูล หรือเลือกปฏิบัติในการให้ข้อมูลโดยเฉพาะข้อมูลที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของนักเรียน เช่น สถานะภาพการแต่งงานของพ่อแม่ เป็นต้น ครูจะทราบเมื่อสังเกตพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป

“ขนาดพิมพ์ไปให้ผู้ปกครองแล้วว่าวันนี้ต้องส่งข้อมูลนี้ ... พอถึงเวลาไม่ส่ง บางทีต้องบังคับให้ทำเดี๋ยวนี้”

ครูในกลุ่มที่ 2

ยิ่งไปกว่านั้น การที่โรงเรียนไม่มีหน่วยงานเฉพาะ หรือผู้ดูแลการรวบรวม และปรับปรุงฐานข้อมูลนักเรียนให้มีความทันสมัย ยิ่งส่งผลให้ครูขาดความเชื่อถือในข้อมูลที่มีอยู่ในโรงเรียน และ/หรือไม่สามารถเรียกขอข้อมูลที่ต้องการจากโรงเรียนได้

“ครูทุกคนมีข้อมูลของตัวเอง มีทั้งหมด แต่ไม่มีบุคคลที่จะเอาข้อมูลมารวมกัน .. เก็บรวบรวมข้อมูลลงฐานข้อมูลโรงเรียน อย่างมีคุณภาพ”

“มีข้อมูล แต่เวลาจะใช้ มันไม่สามารถหาได้ทันที ... ไม่รู้ว่าจะไปหาจากตรงไหน”

ครูในกลุ่มที่ 3

2.2 ข้อมูลนักเรียนที่มีการเก็บรวบรวม และฐานข้อมูลนักเรียนของโรงเรียนไม่ครอบคลุมความต้องการใช้ของครูเพื่อเป็นข้อมูลในการสอน และการวิจัย ข้อมูลนักเรียนที่โรงเรียนจัดเก็บมักเกิดจากความต้องการใช้เฉพาะกิจเป็นส่วนใหญ่ รวมทั้งครูในโรงเรียนขาดการคุยกันในเรื่องเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ของข้อมูลที่มีอยู่ ขาดการสะท้อนผลระหว่างครู ยิ่งส่งผลให้ครูละเลยกับการใช้ข้อมูลที่มีอยู่ ครูนึกไม่ออกว่าควรนำข้อมูลที่มีนั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น เมื่อครูจะใช้ข้อมูลนักเรียนเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียน ครูจะเก็บข้อมูลใหม่เป็นส่วนใหญ่ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังไม่มีการส่งต่อข้อมูลที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องแล้ว

“บางที่ข้อมูลที่โรงเรียนเก็บมา ไม่สอดคล้องกับความต้องการตอนนี้... ไม่ตอบโจทย์ของเราทั้งหมด”

ครูในกลุ่มที่ 3

2.3 ครูส่วนใหญ่ได้รับการอบรมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนหลายครั้ง แต่ครูยังไม่มี ความมั่นใจในการทำวิจัย ครูขาดความรู้ความเข้าใจในด้านขั้นตอนการทำงานวิจัย รวมทั้งขาดที่ปรึกษาในด้านวิจัย และ/หรือผู้ที่จะแนะนำแนวทางดำเนินการทำวิจัยให้กับครู ครูรู้สึกกลัวว่าทำไปแล้วไม่ถูกต้อง ยิ่งทำให้ครูในโรงเรียนขาดทั้งความมั่นใจในการทำวิจัย และขาดความเชื่อมั่นในคุณภาพผลวิจัยที่ได้ทำไปแล้ว เพราะ ไม่มีการสะท้อนผล และคำแนะนำจากโรงเรียนกลับมาในเรื่องความถูกต้อง และสิ่งที่ควรปรับปรุงเกี่ยวกับงานวิจัยที่ครูทำ รวมทั้งแนวทาง/ขอบเขตของการทำวิจัยที่โรงเรียนต้องการ ส่งผลให้การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูไม่ได้รับการพัฒนา ผลงานวิจัยในชั้นเรียนไม่ประสบความสำเร็จ ไม่สามารถแก้ปัญหาในเชิงรูปธรรมไม่ได้ ยิ่งไปกว่านั้นครูยังเห็นว่างานวิจัยยังไม่ตอบวัตถุประสงค์หลักในการแก้ปัญหา

“ไม่มีความเข้าใจในการทำวิจัย คือ ความรู้ชั้นน้อยในการทำ”

“ยังมีความสนใจที่จะลองทำวิจัย แต่ความมั่นใจในการทำยังไม่ได้ ... พอเราไม่มั่นใจก็เลยไม่กล้าทำ”

“ไม่มั่นใจในงานวิจัยที่ทำ อยากเก็บเอาไว้ข้างล่าง ไม่อยากเผยแพร่”

“ทำวิจัยแบบเปลี่ยนทีละหน่อย ... ใช้การเปลี่ยนประชากร ต่างไปจากปัจจุบัน คราวก่อนเราทำเป็นกลุ่ม ครั้งนี้ทำเป็นเดี่ยว รายบุคคล ... ครั้งหน้าก็ทำกลุ่มใหญ่”

“แต่... ปัญหาของเด็กมักเป็นปัญหาเดิมๆ คล้ายคลึงกัน ... ซึ่งความจริงนะแก้ปัญหาไม่ได้แต่ต้องทำให้เหมือนกับแก้ได้ .... เวลาเขียนในงานวิจัยกลับต้องแสดงว่าแก้ปัญหาได้”

ครูในกลุ่มที่ 1

“ปัญหาหลัก คือ ครูไม่มีความเข้าใจในการทำวิจัยเลย ... ครูไม่เข้าใจว่าทำไมต้องเอาปัญหามาทำวิจัย ครูบางคนมองว่า เอาอะไรก็ได้มาทำวิจัย”

“การทำวิจัยจะได้ประโยชน์มาก แก้ปัญหาได้จริง แต่อยากให้ครูรู้ว่า ทำวิจัยไปเพื่ออะไร มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร.. มิใช่ทำเพื่อส่งงานโรงเรียน”

ครูในกลุ่มที่ 2

“ผู้วิจัยไม่มีความรู้ในการทำวิจัย .. มีแบบไม่ครอบคลุม ไม่ชัดเจน ประสบการณ์ในการทำน้อย”

“รายงานวิจัยไม่ได้มาจากข้อมูลที่แท้จริงทั้งหมด ... ต้องรายงานให้มันดีขึ้น ต้องประสบผลสำเร็จทุกครั้ง”

“ถ้าไม่ประสบผลสำเร็จทุกครั้ง... จะถูกมองว่า แล้วคุณทำทำไม?”

“การทำรายงานวิจัยของโรงเรียน ทำเพื่อส่ง... ยึดผลสุดท้ายว่าต้องดีขึ้น”

ครูในกลุ่มที่ 3

2.4 ภาระงานที่ครูได้รับมอบหมายมีปริมาณสูง เช่น ครูเกือบทุกคนในโรงเรียนต้องทำหน้าที่ครูประจำชั้น ทำให้ต้องมีภาระในการเยี่ยมผู้ปกครองนักเรียนทุกคนในชั้น ปริมาณงานวิจัยที่ครูต้องส่งจำนวน 4 เรื่อง/ปี เป็นต้น จึงทำให้คุณภาพของงานต่างๆ ไม่ดีเท่าที่ควร รวมทั้งไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังเช่นเวลาในการทำวิจัยมีไม่เพียงพอ เนื่องจากต้องดำเนินการวิจัย 4 เรื่อง/ปี และงานวิจัยด้านพฤติกรรมนักเรียนต้องการระยะเวลาในการดำเนินการ

“ถ้ามีเวลามากพอ เราก็จะทำวิจัยได้ดี ... คือ ครูไม่มีเวลาไปศึกษาข้อมูล”

“คือ ทำได้ ณ เวลาที่มี แต่คุณภาพงานวิจัยที่ได้ไม่โอเค”

ครูในกลุ่มที่ 1

“ตอนนี้อย่าให้ทำงานวิจัย จับอะไรได้ก็ทำส่งไปก่อน ถ้าคุณต้องการงานวิจัยจริง ต้องการได้คุณภาพงานจริง ต้องเอาปัญหามาคุย”

“สิ่งที่ต้องการมากที่สุด คือ ระยะเวลา ... ชั่วโมงสอนมากขนาดนี้ ควรมีความยืดหยุ่นเรื่องเวลาในการทำวิจัย”

ครูในกลุ่มที่ 2

“ภาระงานไม่ยืดหยุ่นตามความเป็นจริง ... บางปีเราไม่ได้มีปัญหาเด็กจริงๆ เพื่อมาทำวิจัย”

“บางปัญหา มันต้องใช้เวลา แค่เทมอเดียมันทำวิจัยไม่ได้ผล ... ปัญหาพฤติกรรมเด็ก”

ครูในกลุ่มที่ 3

2.5 การขาดแรงจูงใจ (ขวัญและกำลังใจ) ในการทำงาน โดยเฉพาะในเรื่องการทำวิจัยของครู เช่น ครูขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณทำวิจัย เครื่องพิมพ์เอกสาร (printer) หรือกระดาษที่ใช้ระหว่างการดำเนินงานวิจัย เป็นต้น นอกจากนั้นการให้ความสำคัญและการตรวจสอบงานของผู้บริหารยังมีปริมาณน้อย ทำให้ครูส่วนใหญ่เห็นว่าผู้บริหารต้องการจำนวนงานวิจัยมากกว่าคุณภาพงานวิจัย จึงเป็นสาเหตุให้ครูไม่เห็นความสำคัญในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากเท่ากับการทำวิจัยเพื่อขอผลงาน

“ขาดแรงจูงใจในการทำ คือ เวลาเราทำไปก็ไม่เห็นผลอะไร ... เราตั้งใจที่จะทำนะ ผู้บริหารก็เห็นรับทราบแต่เค้าก็ไม่ได้มาอ่านงานของเรา ไม่มีการตั้งเกณฑ์ออกมาวัดว่า ผลงานวิจัยใช้ได้”

“ขาดคนชี้แนะ comment ในส่วนที่ควรปรับปรุง ... เหตุผลที่ต้องปรับปรุงเพราะอะไร”

“ไม่มีการวัดผล ก็ไม่ว่า ... แต่เวลาถามต้องมีข้อมูล/มีคำตอบให้ มีตัวอย่างที่ดีให้เราดู”

“งานวิจัยที่ดี ควรเอาชมเค้า ให้มีกำลังใจ แต่ที่ไม่ดี ควรเก็บไว้ให้เค้าปรับปรุง ไม่ใช่เอามาประจาน”

ครูในกลุ่มที่ 1

การเปลี่ยนแปลงของครูภายหลังได้รับการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลในเรื่อง “การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัย” ส่งผลให้สถานการณ์ในการทำงานและการใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียนของครูทุกคนเปลี่ยนไปในเชิงบวก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.6 ครูในกลุ่มมีความรู้ในเรื่องการวิจัยเพิ่มขึ้น ภายหลังได้รับการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลครูมีความรู้ มองเห็นประเด็นในการทำวิจัย และสามารถตั้งคำถามในการทำวิจัยได้ ครูส่วนใหญ่รู้สึกมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น แต่ครูในกลุ่มยังต้องการให้มีที่ปรึกษา หรือผู้ให้คำแนะนำในการทำวิจัยช่วยเหลือในระหว่างการทำงานวิจัยเพื่อให้งานวิจัยที่ได้มีคุณภาพ เนื่องจากงานวิจัยประกอบด้วยหลายขั้นตอนที่ครูยังไม่มั่นใจในการทำ ได้แก่ การรวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล และการเขียนรายงานวิจัย

“ดีขึ้น ได้ความรู้ความเข้าใจการวิจัยมากขึ้นกว่าเดิม”

ครูในกลุ่มที่ 2

“ถ้าในโรงเรียนมีคนที่เก่งวิจัยจริงๆ และเราสามารถถามได้อย่างมีความสุข ถามแล้วได้คำตอบจะดีมาก”

“ถ้าไม่มั่นใจ เราก็ไม่กล้าทำวิจัย”

“คือรวบรวมข้อมูลได้นะ แต่เวลาเขียน กลับเขียนไม่ถูก”

“ใช่ .. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำมาเขียน การเรียบเรียง สรุบบ้างมีปัญหาอยู่”

ครูในกลุ่มที่ 1

2.7 การสะท้อนผล การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันส่งผลให้ครูเกิดแนวคิดใหม่ในการทำงานและการทำวิจัย ครูส่วนใหญ่อยากให้งานวิจัยจัดเวลาในการสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครู เพื่อให้เกิดการร่วมมือกันตรวจสอบหรือแบ่งปันแนวคิด/ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน ทำให้ครูได้รับประโยชน์ร่วมกันจากบางประเด็นที่ครูมองไม่เห็น หรือไม่ได้นึกถึงในการแก้ปัญหาการทำงาน

“ประชุมครูในแต่ละกลุ่มสัปดาห์ น่าจะมีการหาประเด็นในการดำเนินงานวิจัย โดยการนำเอาปัญหาเป็นตัวตั้ง อย่างน้อยจัดประชุมเทอมละ 1 ครั้ง”

ครูในกลุ่มที่ 1

2.8 มีการใช้ข้อมูลนักเรียนในการสอน และการแนะแนวมากขึ้น ครูสามารถวิเคราะห์โปรไฟล์นักเรียนเพื่อใช้ในการวางแผนการสอน การแก้ปัญหาให้นักเรียนในเชิงพฤติกรรม และการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน ซึ่งข้อมูลนักเรียนที่มีการบันทึกไว้ทำให้ครูสามารถทำงานวิจัยได้เพิ่มขึ้น

(3) ปัญหาเกี่ยวกับการใช้โปรไฟล์นักเรียนในการทำวิจัย

ครูทุกคนมีความเห็นร่วมกันว่า การใช้โปรไฟล์นักเรียนหรือข้อมูลนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นสิ่งจำเป็น ส่งผลบวกต่อนักเรียนทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียน พฤติกรรมของนักเรียน และการแก้ปัญหาของนักเรียนผ่านผลวิจัย แต่ครูยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากโปรไฟล์นักเรียนได้สูงสุด โดยเฉพาะในเรื่องการทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาของนักเรียนเนื่องจาก

3.1 ครูไม่เข้าใจการทำวิจัยอย่างลึกซึ้ง ทั้งในเรื่องขั้นตอนการทำวิจัย ลำดับการดำเนินงานวิจัย ยังคงไม่ชัดเจน เพราะ ไม่ได้ศึกษาข้อมูลต่างๆ มากนัก นอกจากนั้นยังต้องการความชัดเจนของข้อกำหนดในการดำเนินงานวิจัยที่ถูกต้อง เช่น รูปแบบต่างๆ ของการทำวิจัย หัวข้อ จำนวนหน้า ขาดตัวอย่างงานวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อใช้เป็นตัวอย่างหรือแนวทางในการดำเนินงานวิจัย เป็นต้น

จากการขาดความเข้าใจในการทำวิจัยยังส่งผลให้ครูขาดความมั่นใจในการดำเนินการวิจัย และทำให้ไม่สามารถตัดสินใจในการดำเนินการวิจัยได้ ด้วยเหตุผลข้างต้น ทำให้ครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนต้องการที่ปรึกษาในด้านกรวิจัย ผู้ซึ่งมีความน่าเชื่อถือ และมีความเข้าใจในการทำวิจัยประจำอยู่ในโรงเรียน เพื่อให้คำปรึกษาโดยเฉพาะคำปรึกษาในเชิงวิจารณ์ ระบุสิ่งที่ไม่ถูกต้องในงานวิจัยของครูไปพร้อมๆ กับบอกวิธีการที่ควรทำ มิใช่เพียงแต่ระบุเสนอแนะเท่านั้น

3.2 เวลาในการทำวิจัยตามข้อกำหนดของโรงเรียนที่ไม่เหมาะสมตามสภาพจริง กล่าวคือ ครูส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าเวลาในการทำวิจัยไม่เพียงพอ เนื่องจากต้องดำเนินการวิจัย 4 เรื่อง/ปี ประกอบกับภาระงานประจำมาก โดยเฉพาะครูบางคนจะได้รับมอบหมายให้ดูแลโครงการหลายโครงการ และมีโครงการต่อเนื่องจากหน่วยงานอื่นเข้ามาเพิ่มเติม เช่น โครงการเพิ่มเติมจากหน่วยงานกรุงเทพมหานครที่โรงเรียนสังกัดอยู่ เป็นต้น แต่งานวิจัยโดยเฉพาะงานวิจัยทางด้านพฤติกรรมต้องการระยะเวลาในการดำเนินการ โดยอาจต้องใช้เวลาอย่างน้อย 2 เทอมขึ้นกับกรณี บวกกับเหตุผลในข้อแรกจึงส่งผลให้ครูขาดกำลังใจในการทำวิจัย หรือทำวิจัยให้ผ่านๆ ไปโดยไม่มั่นใจในความถูกต้องของงานวิจัยที่ตนเองทำไป

“สิ่งที่ต้องการมากที่สุด คือ ระยะเวลา ... ชั่วโมงสอนมากขนาดนี้ ควรมีความยืดหยุ่นเรื่องเวลาในการทำวิจัย”

ครูในกลุ่มที่ 2

3.3 ไม่มีการต่อยอดความรู้จากงานวิจัย มุมมองในการดำเนินงานวิจัยของโรงเรียนยังคงมีเป้าหมายในการตรวจประกันคุณภาพมากกว่าการใช้ผลงานวิจัยในการแก้ปัญหาให้นักเรียน ทำให้ไม่มีการ

นำผลงานวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์หรือนำมาต่อยอดในการสอนได้ ยิ่งไปกว่านั้น ครูในโรงเรียนยังขาดโอกาสในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ซึ่งรวมถึงการเผยแพร่ภายในโรงเรียน ส่งผลทำให้ครูไม่มีกำลังใจที่จะผลิตผลงานวิจัยที่ดีออกมา หรือพัฒนาตนเองในการทำวิจัยที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

“เมื่อทำวิจัยเสร็จ ... เผยแพร่ผลงานน้อย ... ไม่มีข้อมูล/comment ในการทำวิจัยต่อไป”

ครูในกลุ่มที่ 3

“ขาดการสร้างความรู้ความภูมิใจให้กับผู้ทำวิจัย ขาดการยกย่องงานวิจัยที่ทำได้ดี”

ครูในกลุ่มที่ 1

“ผลงานวิจัยที่ทำแล้วได้ผลดี .. ขาดการสอนภาษาอังกฤษ .. อยากให้ครูคนอื่นนำไปใช้สอนจริง”

ครูในกลุ่มที่ 2

3.4 ขาดการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จะส่งผลต่อปรับเปลี่ยนการสอนของครู หรือการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนควรมีการพิจารณากำหนดแนวทางทำวิจัย หรือกำหนดหัวข้องานวิจัยร่วมกัน โดยพิจารณาจากปัญหานักเรียนที่มีในปัจจุบัน เพื่อนำผลวิจัยที่ได้ไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ และยังเป็น การช่วยให้ครูเกิดแนวคิดใหม่ในการสร้างงานวิจัย และต่อยอดงานวิจัยจากผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว

“ไม่มีการประชุมเกี่ยวกับงานวิจัยอย่างเป็นทางการเป็นเรื่องเป็นราวให้ครูรับรู้... ไม่มีแม้แต่ในกลุ่มสาระ เดียวกัน ... อย่างน้อยๆมีการเอางานวิจัยมาคุยกันในกลุ่มก็ยังมี ... ส่วนใหญ่มีการคุยกัน เฉพาะในกลุ่มครูที่สนใจเท่านั้น”

กลุ่มที่ 2

3.5 ความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูล นอกเหนือจากการขาดบุคลากรในการจัดการฐานข้อมูลนักเรียนแล้ว การให้ข้อมูลนักเรียนโดยผู้ปกครองกับสิ่งที่โรงเรียนรับรู้ผ่านนักเรียนจะมีความแตกต่างกัน ขึ้นกับความเชื่อใจกันระหว่างครูกับนักเรียน ถ้านักเรียนมีความเชื่อใจในตัวครูสูงจะทำให้ข้อมูลที่ครูได้รับ มีความถูกต้องมากกว่าข้อมูลที่รับผ่านจากผู้ปกครอง ในกรณีนี้ถ้ามีการส่งต่อข้อมูลจะยิ่งทำให้ครูได้ ข้อมูลที่ดีในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งด้านการทำงานวิจัย เพื่อใช้ในการจัดการปัญหาต่างๆ ของนักเรียน

3.6 ขาดแหล่งข้อมูลในการเข้าถึงฐานข้อมูลด้านการวิจัย ไม่ว่าจะเป็นแหล่งข้อมูลในการ ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ฐานข้อมูลงานวิจัยภายนอก การขาดการดูแลฐานข้อมูลและระบบการ จัดการฐานข้อมูลภายในโรงเรียนให้ทันสมัย รวมถึงการขาดแนวทางและช่องทางในการเข้าถึงฐานข้อมูล ด้านการวิจัยอื่นๆ ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้ส่งผลต่อการทำวิจัยของครูโดยตรง

“ถ้ามีการเผยแพร่ผลงานวิจัยดี บางที่เราไม่ต้องทำเองทั้งหมด ยกบางเรื่องมาทำ/ปรับปรุงใหม่”

ครูในกลุ่มที่ 3

(4) แนวทางแก้ปัญหาและข้อเสนอแนะ

4.1 เปิดโอกาสในการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูในกลุ่ม หรือระหว่างบุคลากรเก่าและใหม่ (ระหว่างครูที่มีประสบการณ์สูงกับครูที่เข้าใหม่หรือมีประสบการณ์น้อย) อย่างจริงจังเป็นรูปธรรม โดยใช้ การสะท้อนผลในกลุ่มอย่างเปิดใจ เพื่อช่วยให้ครูสร้างผลงานได้ หรือช่วยให้คุณภาพผลงานของครูดีขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการทำวิจัย

“ให้ครูสอนไปสักเทอมหนึ่ง แล้วเข้ามาคุยร่วมกันถึงปัญหานักเรียนที่เกิดขึ้น ... มาหาประเด็น ในการทำวิจัยร่วมกันก่อน”

“บางครั้งเรายังไม่รู้จักเด็กด้วย ... จะได้คุยกันถึงปัญหาของเด็กด้วยกัน จะช่วยกันได้”

“เอางานวิจัยที่คนอื่นทำมาคุยกัน .... คนที่ฟังสามารถนำข้อมูลไปปรับแผนการสอนได้ ไม่ใช่ ใช้แผนการสอน กิจกรรมเดิมๆ ทุกปี”

“มันน่าจะมีอะไรใหม่ๆ เข้ามา ครูรุ่นใหม่เค้าก็จะมีวิธีการใหม่ๆ เข้ามา ... เราก็จะได้อะไร”

ครูในกลุ่มที่ 1

“น่าจะมีการเริ่มต้นจากกลุ่มย่อย... ประชุมกลุ่มสาระ ทำให้เกิดผลเป็นเรื่องเป็นราว.. ในเรื่อง การเรียนการสอนในรายวิชาหนึ่งๆ... มีประเด็นใดที่ต้องศึกษาเพิ่มเติม”

“การพูดคุยในกลุ่มก่อน ทำให้เกิดการยอมรับ เปิดใจกัน ในข้อดีข้อเสียที่มี ... รับฟังความคิดเห็นกันและกัน”

ครูในกลุ่มที่ 2

“ไปรฟอล์มนักเรียน น่าจะมีการประชุมพูดคุย ร่วมกันออกแบบ “ของกลาง” ที่ใช้ร่วมกัน ... ควร เก็บอะไรบ้าง อยากเพิ่มอะไร ต้องการแก้ไขตรงไหน ... ให้เป็นระบบก่อนทำงาน”

“ควรจัดกลุ่มสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน... โดยเฉพาะช่วยกันในเรื่องทำวิจัย”

ครูในกลุ่มที่ 3

4.2 ด้านคุณภาพของงานวิจัย ควรมีการวางแผนการทำวิจัยของโรงเรียน ให้เวลาครูในการ ทำงานวิจัยที่เหมาะสมโดยดำเนินงานวิจัยตามความสามารถและความสนใจของครูผู้วิจัย กำหนด รูปแบบที่ชัดเจนของงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน นอกจากนั้น ควรมีการจัดอบรมด้านงานวิจัยที่มี กิจกรรมกำกับกับการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง และมีการติดตามผล ขนาดกลุ่มที่เข้าร่วมอบรมควรเป็นกลุ่มเล็ก จะทำให้สามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น และการอบรมควรที่จะให้เลือกด้วยตัวเอง ไม่ใช่การบังคับ โดยเลือก อาจารย์ที่มีความพร้อมในด้านการวิจัย เพื่อนำความรู้มาเผยแพร่ต่อ และควรที่จะมีการอบรมเป็นกลุ่ม เล็กเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนกันด้านความรู้

“เปิดโอกาสให้มีการศึกษาเรื่องการทำงานวิจัยอย่างจริงจัง”

“ไม่ใช่พูดวันเดียวจบ ไม่ได้ย่อย ตามผล... เราจะไม่รู้จะทำอย่างไร ทำไม่ได้”

“ถ้าได้เรียนรู้จนเข้าใจทำได้ ... เป็นที่ปรึกษางานวิจัยให้คนอื่นได้”

“มีตัวอย่างของงานวิจัยที่มีคุณภาพ และหลากหลายให้ดูบ้าง”

ครูในกลุ่มที่ 2

“ควรมีตัวอย่างงานวิจัยอ้างอิงให้คุณ ... ได้ดูตัวอย่างงานวิจัยที่มีคุณภาพอาจจะดีกว่าการมา
อบรม ได้ดูของจริงที่เค้าทำ”

ครูในกลุ่มที่ 3

4.3 ควรมีแกนนำในการทำงานวิจัย และผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา ซึ่งสามารถให้
คำปรึกษา ตรวจสอบงานวิจัย ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ผลงาน และให้เหตุผลในการสั่งแก้ไขงานวิจัย
คุณสมบัติของที่ปรึกษา คือ มีความเชี่ยวชาญด้านงานวิจัย และเข้าใจในกระบวนการวิจัยของครู มีเวลา
ต้องเอื้อต่อกันในการเรียนรู้ มีความเข้าใจครู และเปิดใจยอมรับว่าครูผู้ถามไม่รู้เรื่องงานวิจัยจริงๆ หรือ
อาจจะเป็นการดำเนินงานวิจัยร่วมกันโดยมีที่ปรึกษาร่วมกัน ได้ประสบการณ์ร่วมกัน

“ถ้ามีคนที่เกี่ยวข้อง เราสามารถเข้าไปถามได้”

“ที่ปรึกษาที่ เปิดใจรับฟังปัญหาการทำวิจัยของคุณได้จริงๆ อยากราคาญ”

ครูในกลุ่มที่ 1

“มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่น่าเชื่อถือ... ที่ครูส่วนใหญ่ยอมรับเชื่อมั่น มาช่วยถ่ายทอดให้

คำแนะนำ ...และเวลาของการส่งผ่านมันต้องเอื้อกันด้วย”

“ต้องหาผู้รู้/ผู้เชี่ยวชาญให้เรา ..หลากหลายกลุ่มสาระ.. ให้พอด้วย โรงเรียนเราขนาดใหญ่”

ครูในกลุ่มที่ 2

4.4 การสนับสนุนจากผู้บริหาร เพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัย ผู้บริหารควรประชาสัมพันธ์
แนวทางในการดำเนินงานวิจัยให้ครูทราบ เพื่อให้ครูทำวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหาร รวมถึง
ควรมีการตรวจสอบผลงานวิจัย การให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่องานวิจัย นอกจากนั้น การยกย่องหรือนำ
งานวิจัยที่ประสบผลสำเร็จมาเผยแพร่ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ด้านงานวิจัยในโรงเรียน นโยบาย
เกี่ยวกับปริมาณงานวิจัยที่ยืดหยุ่นตามภาระงาน (เช่น ลดภาระการงานที่ไม่เกี่ยวกับการสอนสำหรับครู
ผู้ทำวิจัย) การสร้างแรงเสริมทางบวกสำหรับผู้ทำวิจัยที่ควรมีแนวทางในการพิจารณาคนหรืองานให้เป็น
เชิงบวก เพื่อที่จะครองใจผู้ได้บังคับบัญชาจะทำให้เกิดความสำเร็จในทุกด้าน

“งานวิจัยที่เราทำแล้วประสบผลสำเร็จ น่าจะมีการประกาศออกไป เพื่อนำให้เป็นตัวอย่างกับ

ครูคนอื่นว่าสามารถแก้ปัญหาได้จริง ... ยกตัวอย่างกระบวนการที่เราทำได้”

“มันเป็นความรู้สึกนะ มันเป็นแรงกระตุ้นให้เราอยากทำวิจัย”

ครูในกลุ่มที่ 1

“ถ้าทำวิจัยแล้วไม่เผยแพร่ มันก็เหมือนทำแล้วทิ้งไป ไม่เกิดประโยชน์อะไร”

“ต้องมีการตรวจงานวิจัยด้วย ... จะได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้... ชัดเจนในคุณภาพงาน และ
ความถูกต้อง”

ครูในกลุ่มที่ 2

“อยากให้มีการตรวจงานวิจัยด้วย... เพราะเราอยากรู้ความถูกต้องของงาน... พอทำเล่มต่อไป

ก็ทำอย่างเดิม เพราะเราไม่รู้ถูกผิดตรงไหน... ไม่มีการพัฒนาให้ดีขึ้น”

“อยากได้ผลสะท้อนกลับจากงานวิจัยที่ทำ... อาจจะมีแต่ละกลุ่มสาระของตัวเองช่วยกันดูสะท้อนผล”

ครูในกลุ่มที่ 3

4.5 นโยบายการทำวิจัยในโรงเรียนควรเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ ควรใช้นโยบายการทำวิจัยเพื่อนำผลวิจัยที่ได้กลับมาพัฒนา/นำมาลองใช้ มิใช่ทำวิจัยเพื่อตรวจประกันคุณภาพเท่านั้น

“อยากให้แต่งงานวิจัยที่นำไปใช้ได้จริง ... มิใช่วิจัยที่อยู่ในเล่ม แล้วก็ไปอยู่ในโกดังต่อ”

ครูในกลุ่มที่ 2

“ครูทำวิจัยก็ได้ผลคนเดียว ไม่มีการต่อยอด ทำเสร็จก็จบเลย . ส่งตามหน้าที่ เสร็จแล้วก็จบเลย”

“ขาดการนำวิธีการที่เจ๋งๆ ที่ได้ผลจากการวิจัยมาพัฒนาต่อ ... ลองนำไปใช้กับเด็กกลุ่มอื่นให้กว้างขึ้น”

“ครูคนอื่นก็จะได้วิธีการสอนใหม่ๆ ... ต้องเสียเวลาไปค้นหา”

“ไม่มีการนำผลงานวิจัยที่ประสบผลสำเร็จ มาคุยร่วมกัน (เป็นทางการ) เพื่อการวิเคราะห์เพิ่มเติมเลย”

ครูในกลุ่มที่ 1

4.6 ลดภาระงานครูลงบ้าง เพราะนอกจากหน้าที่สอนและการเป็นครูประจำชั้นแล้ว ครูยังต้องเข้าร่วมกิจกรรมเสริมในช่วงเช้าก่อนเข้าเรียน และ/หรือการอยู่เวรในช่วงเย็น (ถึง 4 โมงเย็น) ประกอบกับตารางสอนแน่น (มากกว่า 20 คาบต่อสัปดาห์) บวกกับการต้องสอนแทนครูที่ขาดลา ทำให้ครูจะมีเวลาทำงาน เตรียมการสอน และทำวิจัยน้อยเกินไป

นอกจากนั้น การมอบหมายงานที่ตรงกับความรู้ ความสามารถ และความสนใจของผู้ปฏิบัติยังมีส่วนช่วยให้ลดเวลาการทำงานลงได้

“หน้าที่บางอย่างไม่น่าจะเป็นงานของครู ควรหาคนอื่นมาทำแทน”

ครูในกลุ่มที่ 1

“ภาระงานเยอะ .. สอนบ้าง.. อยู่เวรบ้าง .. มันไม่มีเวลา ต้องทิ้งที่หนึ่ง เพื่อมาคุยประชุมปรึกษาหารือกัน... ส่งผลต่อการทำงานอื่นๆ เยอะมาก”

ครูในกลุ่มที่ 2

4.7 ประชาสัมพันธ์แหล่งข้อมูลที่ครูสามารถใช้ศึกษาเพิ่มเติมสำหรับการจัดการเรียนการสอน การวิจัย ภายในแต่ละกลุ่มสาระ เช่น บอร์ดแนะนำแหล่งข้อมูล/ฐานข้อมูลในการสืบค้น วิธีการในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล (ชื่อเว็บไซต์) แนะนำครูหรือกลุ่มการเรียนรู้ที่มีศักยภาพในการให้ความช่วยเหลือ เป็นต้น

“การเข้า internet ในโรงเรียนเพื่อสืบค้นข้อมูลทำได้ยาก .. ไม่รู้จักฐานข้อมูลในการสืบค้น”

“จุดในการเชื่อม internet ความเร็วสูงในโรงเรียนมีน้อย .. ไม่มีคนดูแลฐานข้อมูลความรู้เพื่อการสืบค้น”

“งานวิจัยอ้างอิง ... ถ้าต้องสืบค้นเองก็ควรบอกแหล่งค้นหาให้ครู้บ้าง”

ครูในกลุ่มที่ 3

(5) สาเหตุของปัญหา

5.1 ตัวของครูเอง ครูยอมรับว่าเพราะการขาดเวลาสำหรับแสวงหาความรู้ของตัวเอง ทำให้การปรับปรุงและการมีพัฒนาการต่อความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นได้ช้า ยิ่งไม่มีคนชี้แนะในเรื่องที่ไม่รู้ ยิ่งทำให้ครูดำเนินการต่อไม่ถูก และโดยอาชีพของครูที่มีความรู้คิดในใจตลอดว่า “ต้องทำให้ถูกต้อง” แต่ถ้าทำงานไปแล้วไม่ถูกต้องจะรู้สึกว่าจะไม่อยากทำงานนั้นๆ การไม่เปิดใจในการทำงานจึงยิ่งส่งผลต่อคุณภาพการทำงานของครูโดยตรง

“จากตัวเราเอง เพราะเราไม่รู้เรื่อง ไม่เก่ง เลยเบื่อกว่าที่จะทำ”

“ไม่มีตัวอย่างที่ถูกต้องให้เราศึกษา ... ไม่มีคนชี้แนะ เลยไปต่อไม่ถูก”

“คนชี้แนะ นี่แหละสำคัญที่สุด ... เพราะ ถ้ามีการชี้แนะข้อมูลให้เรา ก็สามารถไปหาความรู้เพิ่มเติมได้”

ครูในกลุ่มที่ 1

“ตัวครูเอง ที่ไม่กล้าเสนอความคิดเห็น ... เวลาเจอปัญหา ไม่รู้จะบอกใคร... บางทีครูเองก็ไม่รับฟังคนอื่น”

“ไม่มีความรู้เพียงพอ ... เวลาเจอปัญหา ไม่แสวงหาความรู้ ไม่ดีนรรน”

“ตัวครูเอง ..ควรมีความตั้งใจจริง ในการทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเด็ก”

ครูในกลุ่มที่ 3

นอกจากนั้น การขาดความกล้าในการเสนอความคิดเห็นต่างๆ ออกมา โดยเฉพาะการแสดงความเห็นให้กับผู้บริหารรับทราบโดยตรง ยิ่งทำให้ปัญหาที่มีอยู่ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงประเด็น

5.2 ขาดระบบการบริหารจัดการที่ดีและนโยบายที่ชัดเจน เนื่องจากภาระงานของครูมีปริมาณมาก แต่การขาดระบบการกระจายงานที่ดี ไม่เปิดโอกาสการเรียนรู้การทำงานให้กับครูรุ่นใหม่ ขาดการยอมรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ การหมุนเวียนเปลี่ยนตำแหน่งงาน/ระดับชั้นที่สอนมีน้อย ทำให้ภาระงานกระจุกตัวอยู่กับครูบางคนมากเกินไป ผู้บริหารควรยอมรับการเปลี่ยนแปลงและพิจารณาบุคลากรโดยยึดปัจจุบันเป็นหลัก

“ภาระงานที่ได้รับมอบหมายมีหลายอย่าง ... มีภาระงานอื่นเข้ามาบีบเวลาทำงาน นโยบายสัจจของ กทม. เข้ามา ... แต่ การกระจายงานยังไม่ดีเท่าที่ควร”

“ครูรุ่นเก่าทำงานได้จริง แต่เราก็อยากให้น้องๆ ที่มาอยู่ในบ้านเดียวกันกันแล้วได้ทำงานอันนี้ร่วมกัน ... การกระจายงานอย่ามองแค่อายุ ประสบการณ์ ควรให้โอกาสน้องๆ ด้วย... อยากให้เปิดโอกาส เราอาจจะได้อะไรใหม่ๆ ทันสมัยขึ้น”

“ปัญหาต่างๆ ไม่ได้เกิดจากครู 100% ... ถ้าบริหารงานที่มีคุณภาพ และครูปฏิบัติตามอย่างมีคุณภาพ มันน่าจะประสบความสำเร็จ ... มันต้องร่วมมือกัน”

ครูในกลุ่มที่ 2

“ระบบบริหารจัดการ ... โดยเฉพาะในเรื่องฐานข้อมูลโรงเรียน”

“ไม่วางแผนงานล่วงหน้า เลยไม่มีระบบการทำงาน... พอมีงานเข้ามา ก็ทำสิ่งงานที่ซ้ำซ้อน”

ครูในกลุ่มที่ 3

5.3 การสนับสนุนทั้งในงบประมาณด้านฐานข้อมูล ด้านวัสดุอุปกรณ์ และการสนับสนุนที่มาจากผู้บริหาร การสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน ผู้บริหารโรงเรียนต้องยกระดับการสนับสนุนให้ครูมีขวัญกำลังใจในการทำงานและการทำวิจัยสูงขึ้น เช่น ควรมีคอมพิวเตอร์ ระบบสาระสนเทศ Internet สิ่งสาธารณูปโภคและสวัสดิการพื้นฐานในการสนับสนุนด้านงานวิจัย เป็นต้น

“ห้องคอมพิวเตอร์สำหรับครูในการหา สืบค้นข้อมูลที่มีประโยชน์ (เช่น การดูการทำสื่อ งานวิจัย)”

ครูในกลุ่มที่ 3

(6) ข้อมูลจากการสังเกตกลุ่มครูที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม

ข้อมูลจากการสังเกตของผู้วิจัยสรุปได้ว่า ข้อมูลที่ได้รับจากการถอดบทเรียนของครูทั้งสามกลุ่มมาจากประสบการณ์ตรงของครูในกลุ่มสนทนา เนื่องจากเหตุผลสนับสนุนที่ระบุไว้ด้านล่าง จึงส่งผลให้ความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ได้รับสูงมากขึ้น

6.1 ความกระตือรือร้น และจริงใจในแสดงความคิดเห็นของครูที่เข้าร่วมการถอดบทเรียน ภายหลังจากได้รับการยืนยันจากผู้วิจัยถึงการไม่ระบุตัวตนของผู้เสนอความคิดเห็นในรายงาน ครูในกลุ่มที่มีความสนิทสนมเชื่อใจกัน กล่าวแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และมีนิสัยขำคุย จะแสดงความคิดเห็นร่วมกันโดยใช้การสะท้อนผลในบางประเด็น และยืนยันผลตามกระดานบันทึกการถอดบทเรียนอย่างจริงใจ ตลอดช่วงเวลาในการสนทนากลุ่ม แต่ครูในกลุ่ม ที่ไม่ขำคุยจะแสดงความคิดเห็นน้อยกว่า ผู้วิจัยต้องใช้คำถามหรือการเรียกชื่อกระตุ้นในบางครั้ง เพื่อให้ครูทุกคนในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ

6.2 บรรยากาศในการถอดบทเรียน เวลาส่วนใหญ่เต็มไปด้วยความตั้งใจและร่วมมือกันในการเสนอความคิดเห็น ประสบการณ์ที่มี และข้อเสนอแนะต่างๆ ในระหว่างการสนทนากลุ่ม มีบรรยากาศไม่เป็นทางการ สนุกสนานร่วมกันในระหว่างการสนทนา ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้วยกัน มาหลายสัปดาห์ ส่งผลให้เกิดความเชื่อใจกันของครูในกลุ่มสนทนา และความเชื่อใจกันระหว่างครูในกลุ่มสนทนากับผู้วิจัย และเนื่องจากบรรยากาศในการถอดบทเรียนไม่เป็นทางการ ครูแต่ละคนในกลุ่มจึงกล้าแสดงความคิดเห็นทั้งเชิงบวกและเชิงลบ และแสดงความคิดเห็นเห็นเสริมซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม

ภาพที่ 2 บรรยากาศในการถอดบทเรียน

6.3 ผู้บริหารเห็นความสำคัญของกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในวันที่ผู้วิจัยทำการถอดบทเรียนกับครูทั้ง 15 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนเข้ามาแวะเยี่ยมกลุ่มสนทนาร่วมกิจกรรมในช่วงสั้นๆ โดยปกติแล้วเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม/แวะเยี่ยมกลุ่มสนทนาไม่เฉพาะเจาะจงเวลาในการเข้าร่วมซึ่งเข้าร่วมกับกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 หรือกลุ่มที่ 3 สลับกันไปในแต่ละสัปดาห์ กระตุ้นให้ครูเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ และบรรยากาศของกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล และการสนทนากลุ่ม

เพื่อถอดบทเรียนจึงเต็มไปด้วยความสนิทสนมเข้าใจกันระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มครู และระหว่างครูในกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้น ครูมีความกล้าในการสะท้อนผล เต็มไปด้วยความตั้งใจและร่วมมือกันในการกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผล

5. สรุปผลการถอดบทเรียน

จากข้อมูลการถอดบทเรียน “การใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัย” ของครูทั้ง 15 คนภายหลังจากได้รับการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนผลด้านบน ผู้วิจัยสรุปผลตามประเด็นหลักตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ในการถอดบทเรียน ดังนี้

5.1 สิ่งที่ได้ผลดี

ครูมีการใช้ข้อมูลนักเรียนในโปรไฟล์นักเรียน และโปรไฟล์ห้องเรียน ในการสอนและการวิจัย สามารถวิเคราะห์โปรไฟล์ทั้งสองได้ถูกต้อง และเลือกใช้ข้อมูลนักเรียนจากโปรไฟล์ทั้งสองในการแก้ปัญหาในเชิงพฤติกรรม การเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน

นอกจากนั้น ครูมีความรู้ในเรื่องการวิจัยเพิ่มขึ้น ครูสามารถหาประเด็นในการทำวิจัยได้ด้วยตนเองจากข้อมูลในโปรไฟล์นักเรียนและโปรไฟล์ห้องเรียน นอกจากนี้ ในแต่ละประเด็นการวิจัย ครูส่วนใหญ่สามารถตั้งคำถามในการทำวิจัยได้ถูกต้องชัดเจน

5.2 สาเหตุที่ได้ผลดี

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผ่านวิธีการสะท้อนผลจากความรู้และประสบการณ์ที่มี การร่วมมือกันของครูในการช่วยตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะจากประสบการณ์ที่สั่งสมมา การกระตุ้นให้กำลังใจซึ่งกันและกันของครูในกลุ่ม ซึ่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างกันส่งผลให้ครูมีความรู้ มองเห็นประเด็นปัญหาที่เคยมองข้ามไป และมีแนวทางใหม่ในการทำงานมากขึ้น ซึ่งรวมถึงเรื่องการใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อทำให้ครูใช้โปรไฟล์นักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะแนว และการทำวิจัย

(1) การประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างจริงจังเป็นรูปธรรม โดยใช้การสะท้อนผลภายในกลุ่มอย่างเปิดใจ เพื่อช่วยให้ครูสร้างผลงานได้ หรือช่วยให้คุณภาพผลงานของครูดีขึ้น ซึ่งการประชุมที่ใช้สะท้อนผลของครูควรเริ่มต้นจากการประชุมครูกลุ่มเล็ก (การประชุมครูในกลุ่มสาระเดียวกัน) ก่อน เพราะเป็นเรื่องที่สามารถทำได้ทันที

(2) ในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ถึงแม้ว่าครูทุกคนจะมีความเข้าใจในการสร้างโปรไฟล์และนำข้อมูลนักเรียนในโปรไฟล์ไปใช้ แต่ครูส่วนใหญ่ยังขาดความมั่นใจในการทำวิจัย และไม่มีความเชื่อมั่นในคุณภาพผลงานวิจัยของตน ดังนั้น การจัดหาที่ปรึกษาในด้านการวิจัยที่มีความน่าเชื่อถือ และมีความ

เข้าใจ สามารถให้คำปรึกษาที่ใช้ภาษาเชิงวิจารณ์ ไม่ใช่ให้เพียงข้อเสนอแนะเท่านั้นเป็นสิ่งที่ครูต้องการมากที่สุด ส่วนการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการทำวิจัยอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งครูได้ผลงานวิจัย รวมถึงการนำเสนอตัวอย่างงานวิจัยที่มีคุณภาพ และเวลาทำงานวิจัยที่มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับปริมาณงานในความรับผิดชอบของครูแต่ละคน เป็นสิ่งที่ครูต้องการรองลงมา

(3) การสร้างฐานข้อมูลโรงเรียนที่มีมาตรฐาน ทั้งฐานข้อมูลนักเรียน และฐานข้อมูลสำหรับงานวิจัย ความเชื่อถือได้ของข้อมูลส่งผลให้ครูสามารถใช้ข้อมูลนั้นได้อย่างมั่นใจ ได้คำตอบในการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง ที่สามารถนำไปต่อยอดความรู้ให้กับครู และช่วยครูประหยัดเวลาในการทำงานลงได้ นอกจากนี้ ครูส่วนใหญ่เห็นว่าควรมีผู้รับผิดชอบดูแลฐานข้อมูลโรงเรียนโดยตรง เพื่อให้ข้อมูลโรงเรียนมีความถูกต้อง ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการใช้ของครู

5.4 อุปสรรค

(1) คุณภาพของระบบฐานข้อมูลของโรงเรียนที่ไม่ส่งเสริมให้เกิดการนำข้อมูลนักเรียนไปใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

(2) การขาดแรงจูงใจในการทำงานเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ครูไม่สนใจในการทำงาน หรือผลิตผลงานที่ขาดคุณภาพออกมา รวมถึงการใช้โปรแกรมนักเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน การแนะนำ และการทำวิจัย

(3) ปริมาณงานในความรับผิดชอบของครูมีปริมาณสูง ทำให้ขาดเวลาในการเรียนรู้สิ่งใหม่

5.5 สาเหตุของอุปสรรค

(1) คุณภาพของระบบฐานข้อมูลในโรงเรียน การขาดผู้ดูแลระบบฐานข้อมูลของโรงเรียนส่งผลให้ครูมีปัญหาในการใช้ระบบฐานข้อมูล ข้อมูลนักเรียนของโรงเรียนไม่มีความทันสมัย ไม่สอดคล้องเหมาะสมตามความต้องการใช้งานของครู ดังเห็นได้จากโรงเรียนมีการเรียกเก็บข้อมูลนักเรียนบ่อยครั้งมาก และยังเรียกเก็บข้อมูลเดิมๆ บ่อยครั้ง รวมทั้งครูไม่สามารถใช้ข้อมูลในระบบฐานข้อมูลของโรงเรียนได้ ครูจะเสียเวลาในการเก็บข้อมูลใหม่เกือบทุกครั้งที่ต้องการใช้ข้อมูลนักเรียน

(2) ขาดการสนับสนุนอย่างตรงประเด็นจากผู้บริหารโรงเรียน ทั้งระบบบริหารจัดการที่ดีและนโยบายที่ชัดเจน โดยเฉพาะการบริหารจัดการในเรื่องการกระจายงานในปริมาณที่ยืดหยุ่นและเหมาะสมกับครูแต่ละคน การหมุนเวียนเปลี่ยนตำแหน่งงาน/ระดับชั้นที่สอนมีน้อย การเปิดโอกาสการเรียนรู้การทำงานของคุณ โดยเฉพาะครูรุ่นใหม่ สำหรับนโยบายในการดำเนินงานวิจัย ยังคงมีเป้าหมายในการตรวจประเมินมากกว่าการที่จะใช้งานวิจัยในการแก้ปัญหา

(3) ตัวครูเองคือสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดอุปสรรค เนื่องจากอุปนิสัยขาดการแสวงหาความรู้ อย่างสม่ำเสมอ และไม่เสนอ/แสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับผู้บริหาร ส่งผลโดยตรงกับปริมาณงานในความรับผิดชอบของครู การไม่แสวงหาความรู้อย่างสม่ำเสมอทำให้โอกาสที่จะ

ลดเวลาในการทำงานให้ลุล่วงมีน้อยลง ในขณะเดียวกันโอกาสในอนาคตยังต้องพบกับปัญหาหรืองานในแบบเดิมต่อไป

5.6 ข้อเสนอแนะวิธีป้องกันไม่ให้เกิดอุปสรรค

การสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งในงบประมาณด้านฐานข้อมูล ด้านวัสดุอุปกรณ์ และการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน ซึ่งการให้คำชี้แนะเชิงวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์จากผู้บริหารส่งผลโดยตรงต่อขวัญกำลังใจในการทำงานของคุณ ยิ่งปริมาณงานที่ได้รับมอบหมายมีมาก คุณภาพของผลงานครูที่ผลิตออกมายิ่งขึ้นอยู่กับปริมาณขวัญกำลังใจในการทำงานที่มีอยู่ของคุณ

5.7 ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรกระทำเพิ่มเติม

การเพิ่มแรงจูงใจในการทำงานของคุณ นอกจากคำชี้แนะเชิงวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์แล้วผู้บริหารควรมีแนวทางในการพิจารณาคน หรือผลงานของคุณให้เป็นเชิงบวก เพื่อที่จะครองใจผู้ใต้บังคับบัญชาจะทำให้เกิดความสำเร็จในทุกด้าน

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางจิตติพร กรัยวิเชียร เกิดวันที่ 19 มิถุนายน 2509 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2530 ปริญญาเศรษฐศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เมื่อปีการศึกษา 2534 ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จาก The University of Tennessee at Chattanooga ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปีการศึกษา 2536 และเข้ารับการศึกษาดูงานที่บัณฑิต สาขาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2553 ปัจจุบันทำงานตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักวิจัย มหาวิทยาลัยธนบุรี

ผลงานวิจัย

สุวิมล ว่องวานิช, บงกช วงศ์หล่อสายชล และจิตติพร กรัยวิเชียร (2554). บทบาทการมีส่วนร่วมของสื่อ

หนังสือพิมพ์ต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาไทยปี 2541-2553. การประชุมวิชาการ การวิจัยทางการศึกษา ครั้งที่ 14, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

จิตติพร กรัยวิเชียร และสุวิมล ว่องวานิช. (2555). มโนทัศน์ในการใช้โปรไฟล์การเรียนรู้ของนักเรียน. การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ 2555, สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

Kraivixien., D. & Wongwanich, S. (2012). Thai Teachers' Understanding of Student Profiling Concept and its Application in Differentiated Instructions. Paper presented at the 12th Annual Hawaii International Conference on Education, USA. Retrieved from <http://www.hiceducation.org/EDU2012.pdf>

Wonglorsaichon, B., Wongwanich, S., & Kraivixien, D. (2012). The Role of the Press in Supporting the Education reform in Thailand. Paper presented at the 12th Annual Hawaii International Conference on Education, USA. Retrieved from <http://www.hiceducation.org/EDU2012.pdf>

Kraivixien, D., & Wongwanich, S. (2012). Student Learning Profiling and its Application in Differentiated Instructions. Paper presented at the 8th Comparative Education Society of Asia (CESA), Chulalongkorn University, Thailand.

Kraivixien, D., Wongwanich, S., & Sujiva, S. (2013). Concepts of Setting and Utilizing Student Profile. Paper presented at the 5th World Conference on Educational Sciences (WCES). Sapienza University of Rome. Italy.

ทุนการศึกษาที่ได้รับ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชื่อทุน "90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" และได้รับทุนสนับสนุนการนำเสนอผลงานวิจัยจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการนำเสนอผลงานวิจัยในที่ประชุมนานาชาติ the 5th World Confernce on Educational Sciences in Rome, Italy